

vel q̄ circa finē: v̄l p̄iodus. i. clausura. Itē f̄z p̄ap. perio
dus ultima distinctio q̄ totā s̄niā claudit: cui? p̄tes sūt
colū comī: de q̄bus dixi in fine q̄rte partis.

P̄ipatetic. peri q̄d ē circū ɔponit cū patos q̄d ē calcās: t̄
d̄r pipatetic ca. cū. q̄si circū calcās vel ambulās: vel pe,
ripartetici dcī sunt qdā p̄hi ab ambulatōe q̄si circū calcā
tes v̄l ambulātes: qr̄ Aristo. auctor eoꝝ de ambulās dispu
tare solitus erat: vel qr̄ gambulant de schola ad scholaz
disputātes t̄ inquirentes qd melius sue s̄nie possent ac
quirere vel adiungere: t̄ cor. ti.

P̄ipetasma. peri ɔponit cū petasma q̄d est velū vel tēto
riū vel cortina. t̄ d̄r hoc peripetasma matis. i. velū v̄l tē
toriū vel cortina: vel poti? q̄libet adiectio eius in circu
tu facta. vñ pprie peripetasma d̄r supior ps in cortinis
que depicta est. Improprīe tñ d̄r peripetasma qñq; lim
b̄: t̄ vt oñdi in tertia p̄te in dtō tertie declinationis per
p̄ris. Antiq dicebant hoc peripetasmatū ti.

P̄ipetio icisio scripturaz: v̄l capl;: v̄l s̄nia f̄z p̄ap. t̄ acui
Peripleumonia nie. vitiū pulmoniscū dolore (tur i fine.
t̄cōponit a peri q̄d ē circū t̄ pleumonia.

P̄ipisma. a peri circū t̄ sim. ma. mū. q̄d ē curuus: vel se
mus q̄d ē impfect. v̄l seco cas. ɔponit h̄o peripisma ma
tis. i. purgamētū q̄d eyct̄ de tritico qñ ventilat̄ vel pur
gamtū p̄omoꝝ t̄ rasura t̄ limatura cuiuslibet rei: q̄ cir
cū circa res semat. i. diminuat̄ fm̄ Hug. Peripisma etiā
d̄r q̄libet domoz q̄s quilia. vñ v̄sus. Qd purgas de re dic
esse peripisma vere. Ut suber pom̄: q̄s quiliacq; domi. i.
purgamētū vel sordes. Apls in p̄ma ad Lorinth. cap. 4.
Omnium peripisma factus sum.

P̄isologia quoddā vitiū ē de quo dixi in q̄rta parte i tra
ctatu de vitiis annexis barbarismo t̄ soloecismo.

P̄eritas. frequenter perire penul. cor. a perio ris. peritū
peritū u. in o. fit perito.

P̄eritomū mi. i. circūcisio: t̄ cōponit a peri circū t̄ tomos

P̄eritus. a perio ris. peritū deriuat̄ perit̄ ta. tu. i. do
ctus: istructus: sapiēs: t̄ p̄parat̄ vt perit̄ t̄i. sim. vñ pe
ritius. sime. aduer. t̄ hec peritia tie. t̄ p̄oīt̄ vt imperi
tus ta. tu. t̄ pdu. penl. t̄ p̄ot̄ eē peritū supinū de pereo is.
t̄ tunc cor. penul. Itē peritū p̄ot̄ eē supinū de perio ris. in
de perit̄: t̄ tunc pdu. penul. Hora. in epi. Ulinere si recte
nescis disce de pitis. t̄ qdā dīc. Ne tēdas pitū post xp̄m
tende peritū. Nō yadit peritū q̄ vult audire peritū.

P̄iur̄ ra. rū. penul. pdu. a piuro ras. d̄r piurus: q̄si pdēs
vel pdens ius. vñ hoc piuriū ry. fm̄ Hug. Pap. v̄o dicit
q̄ periuero v̄bū nō h̄z u. Nā dicim̄ deiero t̄ peiero: t̄ hoc
v̄p̄ ē f̄z v̄suz modernoꝝ. Tñ atiq dicebat periuero ras.
a quo piurus. vide in iuro ras. Dic nō. q̄ iurare ē deū
testē inuocare. Pertinet aut̄ ad dei irreuerentiā q̄ aligs
eū testē inuocet falsitatis: qr̄ p̄b̄ dat̄ itelligere: vel q̄ ds
veritatē nō cognoscat: vel q̄ falsitatē testificari velit. Et
iō piuriū manifeste ē p̄ctī religioni h̄riū: cuius est deo
reuerentiā exhibere. vñ p̄cepit dñs in Leuit. ca. i9. Nō
piurabis in noie meo. Itē scias q̄ ille q̄ iurat se facturaz
aligd illicitu: iurādo icurrit piuriū ppter defectuz iusti
cie: s̄ si nō impleat q̄d iurauit: in hoc piuriū nō incurrit:
qr̄ hoc nō erat tale qd q̄d sub iuramento cadere posset.

Ille ēt q̄ iurat se nō iurauit religionē vel nō datuz ele
mosynā: vel aligd huiusmodi iurādo piuriū iurauit pro
pter defectū iudicy. t̄ iō qñ facit id q̄d melius ē: nō ē p
iuriū s̄ piurio h̄riū. Cōtrariū aut̄ ei? q̄d facit sub iuramē
to cadere nō poterat. vide in iuro ras. Itē cū q̄s iurat v̄l
pmittit se factuz volūtate alteri?: itelligēda ē ðbita cō
ditio: si. s. idē q̄d ei mandat̄ sit licitu t̄ honestū t̄ portabi
le: s̄ue moderatū. Nō isup q̄ ille q̄ iocose peierat nō eui
tat dinaz irreuerentiā: s̄ q̄tū ad aligd magis auget: t̄ iō
non excusat a p̄cō mortali. Et scias q̄ sic dicit Aug. ad

publicolā. Nūq̄ me in scripturis sc̄is legisse memini ne
ab aliquo iurationē accipiam?. vñ ille recipit q̄ non pec
cat nisi forte p̄p̄e sponte: qñ ad iurādū cogit eū quē sc̄it
falsuz iurauit: t̄ h̄o itelligo de p̄sona priuata. Nā si aligs
exigat iuramētū tanq̄ p̄sona publica: fm̄ q̄ exigit ordo
iuris ad petitionē alteri? nō videſ esse in culpa si ipse iu
ramētū exigat: siue sciat ip̄m falsuz iurare siue v̄p̄: qr̄
nō videſ ille exigere: s̄ ille ad cuīs istantiā exigit.

P̄erizoma matis. ge. neu. ē qdā vestis boiūz antigissima. i.
succinctoriū femorale: quo tm̄ genitalia ɔtegūt̄. Alij di
cunt q̄ sit tunica folys ɔsuta: quale dñs fecit ade post la
psum. Hen. 3. Et ɔponit a peri. i. circū: t̄ zōma q̄d ē corp?
t̄ deberet dici p̄ssoma: s̄ p̄ dñob̄ s̄. ɔponit sepe 3. s̄ic h̄ f̄z
Hugu. Itē p̄ 3. ponunt̄ duo s̄. vñ dīc p̄ris. in i. maio. Se
pe p̄ 3. s̄. solem̄ geminatū ponere: vt patrisso p̄ patriso:
t̄ pdu. penl. nt̄i perizoma: s̄ cor. penl. ḡt̄ perizomatis.

P̄erlego gis. gi. ere. i. perfecte legere: ex p̄ t̄ lego gis. ɔponi
tur. t̄ cor. le. in p̄nti: s̄ in preterito pdu.

P̄erlico dis. ex p̄ t̄ ledo dis. ɔp̄oīt̄: t̄ pdu. li. vide i ledo dis.

Perlisus sa. sum. pdu. penul. i. valde lesus: a perlido dis. d̄r.

P̄erlitor. a perlino nis. dicitur hic perlitor toris. idest occi
sor vide in lino nis.

P̄ernane. i. petaso v̄l bappa porci. vñ p̄a. dīc. Pernavulgo
q̄ bappa d̄r. vñ qdā. Esse vbi pnaret̄: nec forsitan torq̄s h̄r.

P̄ernicies. a perneco cas. d̄r hec pernicies ei. i. mors interi
tus. vñ pniciossus sa. sum. i. mortifer. letalis: t̄ cōparatur.

vñ pniciose s̄ius. sime. aduer. t̄ hec pniciossas t̄is. Item

pnicies. i. velocitas pedum: a pnix. i. velox.

P̄ernicitas: in pernix vide.

P̄ernix. a pneco cas. deriuat̄ h̄ t̄ hec t̄ h̄o pnix nicis. pe. cor.
. i. pniciossus: destructor: t̄ cōparat̄ pnix cior. sim. vñ per

niciter t̄ius. sim. aduer. t̄ hec pnicitas t̄is. t̄ h̄o pniciossi
tas t̄is. i. destructio: interit̄. Itē a pnitor teris. q̄d ɔp̄oīt̄
ex p̄ t̄ nitor teris. deriuat̄ h̄ t̄ h̄o t̄ h̄o pnix cis. pe. pdu. in
obligs. i. p̄seuerās in conatib̄: vel velox: t̄ p̄p̄ i pedib̄.

t̄ p̄parat̄ pnicioss sim. vñ pnicioter cius. sime. aduer. t̄ h̄o
pnicitas t̄is. i. velocitas celeritas: t̄ est pnicitas pedū: s̄
celeritas t̄ velocitas p̄nax v̄l velox. v̄sus d̄ pnix. Pro
pnice ciū. p̄ pnice dico nociuū. Pernitor p̄mū. perneco
dat reliqu. Qui necat est pnix: festinat currere pnix.

P̄ernocto. a per t̄ nocto ctas. cōponit̄ pernocto etas. etas.

t̄ est pernoctare q̄si per totaz noctez vigilare: sed ponit̄
simpl̄ pro vigilare: vel vigilare nocte. vñ p̄noctans t̄is.

Luce. 6. Et erat pernoctans in orone dei. vñ pernoctan
ter aduer. i. vigilanter: t̄ scribit̄ per ct.

P̄ernox a pernocto ctas. d̄r h̄ t̄ hec t̄ hoc p̄nox etis. i. vigi
lans. t̄ pprie nocte. vñ de btō dñico cantatur. Pernox
cū xp̄o p̄prium nō possidebat lectulum t̄c.

P̄ero nis. mas. ge. qdā calciamētū rusticōꝝ amplū t̄ altū
qd alio noie d̄r culpone?. t̄ d̄r a peri q̄d ē circū: qr̄ pre ni
mia āplitudie circū circa vagat̄. vñ ponat̄ ta. tu. i. pero
nib̄ calciat̄. vñ p̄sersius. Namū si poscat: sibi ponatus

P̄erozo. ex p̄ t̄ ozo ras. ɔponit̄ poro ras. rau. t̄ corato.

est porare valde orare: vel potius p̄fecte orare. t̄cū p̄fe
ctione t̄ effectu. s. oñonis impetrare: q̄d petif ad effectuz
perducere: t̄ pdu. penul. perozo.

P̄erosus sa. sum. in osus sa. sum. vide: t̄ pdu. penul.

P̄erpauic. ex p̄ t̄ patic̄ ɔponit̄ p̄pauic̄ ca. cū. i. valde pauc?

vñ ad Hebre. i. 4. Eteni perpaucis scripsi vobis t̄c.

P̄erpello lis. perpuli perpulsum lere. i. perfecte pellere: et
componitur ex per t̄ pello.

P̄erpēdiculū li. instrūtū est cementarioꝝ q̄d alio noie dicit̄

amussis t̄ plūbat̄: q̄d ipsi dimittūt ad perpēdendū eq̄li

tatem muri. vñ h̄ t̄ hec perpēdicularis t̄ hoc re. Illa li
nea d̄r perpendicularis q̄ sursum vel deorsuz recte dirigit̄.

vñ perpēdiculū d̄r illud: vñ lebetes ferunt̄ t̄ suspendū.

tur. et i ista significatioe dī perpēdīculū a perpēdeo des.
qr in eo lebetes perpēdēt. p instro aut cemētariorū dici-
tur perpēdīculū a perpēdo dis. qd ē intelligere: p̄siderare
uiaduertere: p̄cipere: trutinare.

Perpendo. ex per t pēdo dis. p̄ponit perpēdo dis. di. et est
ppendere equocū ad plura. vide in ppēdīculū.

P erpēsilis penul. cor. in pensilis exponit.

P erpera. a pernerto tis. dī h̄ p̄pēra re. p̄uersus: prau: non
rect. vñ p̄pēre aduer. q̄litaris: puerse: male: prau: nō re-
cte p quo sepe ponit p̄perā: qd nō d̄ acui in fine: siē nec
multifariā nec palā. Apls ad Corinti. 13. Nō agit p̄perā

P erperā: in perpera exponit. (cor. pe.)

P erpes p̄petis ge. ois. i. p̄petiu a perpetior teris. et cor. pe/
nul genitiui.

P erpessius ua. uū. qui frequenter aliquid patitur: et dicit
a perpetior perpetieris.

P erpessus sa. sū. i. valde v̄l diu passus: et p̄ticipin de ppe-
tior teris. Mar. 5. Et fuerat m̄lta p̄pessa a q̄ p̄lib medi-

P erpeti penul. cor. ifinitiu de ppetior teris. i. tole (cis.
rare diu v̄l valde pati.)

P erpeti. a p̄pes dī ppeti pe. cor. aduer. i. plix: ppetue p̄ti.

P erpetior. ex p t patior teris. p̄pōit ppetior teris. (nue.

p̄pessus. sū. ppeti. i. diu v̄l valde patior: et muta. i. e. cō.

P erpetro ex per t patro tras p̄ponit perpetro tras. penul.

cor. et est perpetrare peragere: cōmittere: verbū actiū: et

p̄prie in malo accipitur.

P erpetuius. a perpe ior teris. dī ppetu tua. tuū: qd nunq̄

habebit fine: s̄ habuit p̄ncipiū: vt aie t angelī. vñ perpe-
tue aduer. et h̄ perpetuitas tatis. stat? vite quā h̄ res ali-

qua ex eo ḡ habuit p̄ncipiū: s̄ nō sit habitura fine.

P erplex plex. p flexus p̄pōit cū p: t dī perplexus xa. xu.
i. implicitus: irretit: inuolut: colligat: obscur. id hec per-
plexitas tatis. Et scias q̄ pplexitas veritate inspecta non
ē: nec pōt aligs eē perplex: iter duo mala. i. ne cītate astri-
etus: ad aliqd malū perpetrādū. Aug. Uasis ire nūq̄ dī
redderet iteritū: si nō spontaneū h̄ iuenire h̄ p̄tī. Lū ḡ q̄ pos-
it? ē iter duo mala: aut pōt vtrūq̄ vitare: aut
alte. facere sine p̄tō. Et cū op̄z me alte. facere: debeo
eligere iuxta p̄siliū bti Greg. qd per se p̄sideratū ē min?
p̄tī. vñ dī btū Greg. tractas illō Job. Nerui testicu-
loꝝ eiꝝ perplexi sunt: qr ḡ beemoth iste ita inexplicabili-
bus nodis ligat: vt plerunq; mens in dubio adducta vñ
se a culpa soluere nitit: inde in culpa artius astringat: re-
cte dī. Nerui testiculōꝝ eius sunt perplexi. Et tñ qd ad
destruēdas eiꝝ versutias vtiliter fiat: vt cū mēs iter mi-
nora t maxima p̄tā astringit: si oīno null? sine p̄tō euā
dendi aditūs p̄z: minora semp eligant: qr t ḡ muroꝝ am-
bitu vndiq̄ ne fugiat claudit: ille se in fugā p̄cipitat: vbi
breuior murus inuenitur.

P erproperus. a p̄pe deriuaf pperus ra. rū. penul. cor. i. fe-
stinus t citrus: t p̄ponit vt perproperus ra. rū. t preprope-
rus ra. rū. i. valde pperus vel ante pperus.

P ergro ris penl. pdu. i. pfecte v̄l valde q̄ro ex p t q̄ro ris.

P erscrutor ex p t scrutor taris. p̄ponit perscrutor taris. i.
perfecte scrutari. id perscrutās tis. ge. ois. i. pfecte scrutās:
subtilr̄ sp̄cīēs: inquirēs: iūstigās: t pdu. scrū. Ma-
cha. lib. p. ca. 3. Perscrutans eos.

P ersepe. i. sepissime vel valde sepe fm p̄p. t pdu. se.

P ersepolis a persus t polis qd ē ciuitas componit hec pse-
polis lis. penul. cor. quedā ciuitas quā persus p̄didit.

P erseuerantia tie. in perseuero est.

P erseuero a per t seuero ras. p̄ponit perseuero ras. penul.
pdu. i. persistere. t in pposito p̄manere. vñ h̄ t h̄ t h̄ p̄se-
uerās tis. t p̄parat p̄seuerāter aduer. t a dī p̄seueranti
addita a. fit h̄ p̄seuerātia tie. t vt dī p̄p. Perseueran-
tia ē i v̄tute. pertinacia v̄o i v̄tio. Et scias q̄ btū Greg.

tractas id. Sic faciebat Job cūctis dieb v̄i. Incassum
gppe bonū agit: si aī terminū vite deserat: qr t frustra
velociter currat: q̄ postq̄ ad metas veniat deficit.

P ersicetū ti. penul. pdu. in persicus exponit.

P ersicus a persis vel persia ciuitate deriuaf h̄ p̄sice ci. q̄
dā arbor inde p̄mo adiecta: v̄l persicus a persio rege q̄
in egypto p̄mo iseruit illā. vñ h̄ persicū ci. fruct illius. t
hoc persicetū ti. locus vbi persici crescunt: t persicariis
ria. riū. t persice cea. ceū. Itē adiectiue declinat persic
ca. cū. penul. cor. i. perse siue de perside existēs.

P ersoleūtia a persoleo les. qd p̄ponit ex per t soleo les. dī h̄
t hec t hoc persoleūtia. tis. ge. ois. t a dī persoleūtia addita a
fit hec persoleūtia tie. assiduitas.

P ersis p̄sidiis mulier de p̄sida f̄z p̄p. t cor. si. vide i p̄sus.

P ersoleo les. penul. cor. in soleo les. exponit.

P ersolus. a p̄soleo les. deriuaf p̄sol la. lū. i. assidu. plan-
tus. Ebriose t persole nuge nuge. t cor. so. Si aut iuenia-
tur persolus p̄positū a solus: tunc pdu. so.

P ersona a persono nas. dī h̄ p̄sona ne. Et ē p̄sona rōnalis
creature idividua eēntia: t f̄z hoc dī p̄sona q̄si p̄ se vna:
t est ety. t f̄z hoc p̄sona vides spectare ad deitatem. Itē
p̄sona dī histrio: representator commedia: qr diuersis mo-
dis p̄sonat diuersas representādo p̄sonas: t hic p̄sona dī
grāmatica l̄p̄ supposituz. qñq̄ p̄prietas suppositi. qñq̄
p̄prietas vocis. qñq̄ ipsa vox. qñq̄ mod̄ significādi. et
qñq̄ p̄sonalis p̄prietas. Itē p̄sona dī in ecclia q̄ digni-
tatem h̄ pre ceteris: t hoc ab histrio sumptū est q̄ diuers-
as p̄sonas rep̄tando diuersos solet accipere ornatus: t
fm dignitatē p̄sonae quā habebat representare. t hinc tra-
ctum est vt p̄sona dicat in ecclesia. nā f̄z diuersos grad̄
dignitatis p̄sonae distinguunt in ecclesia. t hinc ē tractū
est vt in grāmatica vna p̄sona dicat p̄ma: alia scđa: alia
tertia: qd fit rōne dignitatis: t deberet p̄sona penul. cor.
dici. sed ad differentiaz huius impatiū p̄sona personet:
qd cor. pe. hec persona p̄sona pe. pdu. vñ gdaz. Pauper
p̄sona: nō ē mea persona regi. Qd at dī p̄sona q̄si p̄ se so-
nans ety. est. t hinc h̄ t hec p̄sonalis t hoc le. vñ p̄sonal
aduer. t h̄ personalitas tis. Itē a persona dī p̄sonat? ta-
tū. t h̄ personat? tis. tui. dignitas vel offiū personae fm
Hug. vide ēt in p̄son. Hic nō. q̄ fm theologos p̄sona
dī de deo t de creaturis: sic de hoie t de angelo: nō vñ
uoce nec equinoce: sed fm analogiā: t q̄tū ad rez signa-
tā: qr p̄us est in deo q̄ in creaturis. Sed q̄tū ad modū
significandi est ecōuerso: sicut est de oībus alijs noībus
que de deo t de creaturis analogice dicunt. Itē nota q̄
p̄sona signat qd distinctū in nā aliq: t nō est eadē rōna
ture in diuinis angelis t hoībus: qr fm Richardū: in di-
uinis est distinctio per solas relatōes originis: in angelis
per p̄prietates absolutas. in hoīb vtrōq̄ mō. Nō tñ ex
hoc sequit q̄ p̄sona pdicet de pdictis equoce: qr rō per-
sone importat distinctionē in cōi. vñ abstrahit a quolibet
mō distinctionis: t iō pōt esse vna rō analogie in his que
diuersimode distinguunt. Itē cōsuevit queri vtrōz xps
fm q̄ h̄ sit p̄sona: Dico q̄ in xpo nō ē nisi vna p̄sona
q̄ est eterna. nullū aut eternū uenit xpo fm q̄ h̄ p̄p
loquēdo. Unū hec nō est vā. Xps fm q̄ h̄ est p̄sona nisi
replicet suppositū hoīs vt dicat. Xps fm q̄ iste h̄ ē p̄
sona: hoc. n. verū est. Et si dicas sicut dicit Boeti. P̄
sona est rōnalis nature individua substantia. sed xps f̄z
q̄ h̄ est rōnalis nature individua substantia. q̄ xps fm
q̄ h̄ est p̄sona. Dico q̄ xps fm q̄ h̄ est substantia rō
nalis nature. sed fm q̄ iste h̄ est idividua substantia rō
nalis nature. vñ sic fm q̄ iste h̄ est p̄sona: sic fm q̄ iste
homo est deus. Utrum aīa sepaata sit p̄sona dixi in aīa.
Hic nota q̄ est vñus de in essentia: t trinus in personis
qd sic pōt persuaderi. Si enī duo cēnt dy: vel vtrōq̄ in

sufficiens eēt: vel alter supflueret: qz si aliqd deesset vni qd haberet alter nō eēt summa pfectio. Si vō vni nihil de esset qd haberet alter: cū in uno essent ola: alter supflueret. Intelligat ḡ mēs rōnalis vnu dēu oiuꝝ auctore: t vi deat qz absq; sapia nō sit q̄si res fatua: t iō itelligat eum h̄e sapiam q ab ipso genita ē. t qz sapiam suā diligat itel ligat etiā ibi eē amore. Nā sicut dicit Aug. in. 6. lib. de trinitate. si dei fili⁹ vtus t sapia dei est: nec vñq fuit de⁹ si ne vtute t sapia: coetern⁹ est deo p̄ri fili⁹. Dicit. n. aplius qm̄ eē dei vtutē: t dei sapiaz: aut igis fuit qn̄ nō fuit dei filius: aut aliquā deus nō habuit vtutē t sapiam: qd demētis est dicere. Lōstat enī q semp habuit sapiam: semp igitur habuit filiū. Itē p̄ semp dilexit filiū suū: s̄ spūs sanctus ē amor p̄ris t fili⁹: igit semp fuit spūs scūs. Itē scias q̄ sicut fides catholica coeternas: ita t coeqles tres psonas asserit. eqlis est enī p̄ri in oib⁹ filius: t p̄ri t filio spūs scūs. Et vt ait btus Aug. in lib. de fide ad Petru: breui ter aperiēs quō itelligat eqlitas p̄ris: t fili⁹: t spūs sancti dicit. Nullus hoꝝ aliū aut pcedit eternitate: aut excedit magnitudine: aut supat p̄tate. Ad hoc etiā facit illud qd dicit btus Leo papa. Beate ingt trinitatis incōmutabilis deitas: vna est suba indiuisa in ope: cōsors in volūtate par in oipotētia: eqlis in gloria. vide in vñ t in ali⁹: t in pprietas: t in secūdus. Scire ēt te volo q̄ si eternus suāt substatiue: tūc pdicat in singulari de trib⁹ psonis: t sic accipit Athanasius qui dicit. Etern⁹ p̄ eternus fili⁹ eternus spūsanctus: t tñ nō tres eterni: sed vnu etern⁹. Sed si adiectiue sumat etern⁹: tūc pdicat pluralr: s̄ coetern⁹ semp d̄z pdicari pluralr ppter habitudinē psonae ad personā quā iporat. Et scias q̄ vt dicit btus Bernar. in. 5. lib. de sideratiōe. Sacrm̄ hoc magnū ē t qdez ve neradū non scrutandū: quō pluralitas in vnitate: aut ipa vntas in pluralitate. Scrutari hoc temeritas est: crede, repetas est: nosse vero vta est eterna: ad quā deus. trinitas nos perducat. Amen.

P̄spicax cis. in p̄spicio cis. est. t cor. spi.

P̄spicio: ex p. t specio cis. cōponit p̄spicio cis. xi. ctū. p̄spicere. i. pfecte itelligere: aspicere: p̄pedere. vñ p̄specti adner. i. visibilr vel clare. t p̄spicu⁹ cua. cuū. i. clar⁹: lucidus. p̄spectui p̄ui⁹. vñ p̄spicue aduer. t h̄c p̄spicuitas tis. Itē a p̄spicio d̄r h̄ t h̄c t h̄o p̄spicax cis. i. clarus: subtilis: vñ p̄fete t plura vidēs. t p̄parat vñ h̄c p̄spicacitas tis. Itē a p̄spicio cis d̄r p̄spicor caris. deponē. i. p̄spicere. vel cōponit ap. t specio. vñ h̄ t hec p̄spicabllis t hoc le. vñ p̄spicabili ter aduer. t hec p̄spicabilitas tatis. t cor. p̄spicio. spi.

P̄spicor caris. vide in p̄spicio cis.

P̄stringo gis. xi. strictū. p̄stringere. i. pfecte stringere: le uiter tangere: sumatim dicere. t a per. t stringo gis. cōponit. t nō h̄z u. in vltima syllaba.

P̄rsus s̄. qdā rex fuit qui quādā terrā debellavit: t ei⁹ no mine dicta est p̄sia sie. t hec p̄sis sidis. t hec p̄sida de. vñ p̄sus sea. seū. t p̄sicus ca. cū. t hic t hec p̄sa le. fm̄ Hug. P̄terrefacio: p̄terreri: ifinitiu⁹ de p̄terreor cōponit cū fa cio t fio: t d̄r p̄terrefacio cis. p̄terrefio fis. i. facio p̄terre. P̄terreo: p̄ cōponit cū terreo: t d̄r (ri: vñ fio p̄territus, p̄terreo res. p̄terri p̄territuz. i. pfecte vel valde terreo. vñ p̄territus ta. tu. t cōponit vt impterritus ta. tum.

P̄teresuz. vide i tedeo des. P̄ertiacia cie. i p̄tinax vide. P̄tinax. a p̄tineo nes. deriuaf p̄tinax penl. cor. in ntō. sed pdu. in grō. ge. ois. t ē p̄tinax valde vel ipudēter tenens durus: p̄suerās: ipudēs: ostas: irrenocabilis: idocilis: ob stinat⁹: t p̄parat. vñ h̄c p̄tinacitas tis. i. assiduitas: p̄sue rantia: ipudētia. idē t p̄tinacia cie. Et fm̄ Papi. P̄sue uerātia ē in vtute: p̄tinacia vero in malo.

P̄tineo nes. nui. tentū. i. attinere: vel pfecte sine valde te nere: t cōponit ex p. t teneo nes. t cor. ti. abſit attineo t

ptineo supi. sicut suū p̄mititu⁹: vt attentū t pertentu⁹. P̄ertusus: a p̄tundo dis. tudi. tufuz. t d̄r p̄tusus sa. su. i. pfcē zfract⁹. t pdu. du. vide in tūdo dis. Aggei. i. In sacculuz P̄eruerto tis. in verto tis. est. (pertusum. P̄eruicax: vice cōponit cū p. t d̄r h̄ t h̄c p̄uicax cis. i. iprob⁹: p̄teru⁹: iportunus. t cōponit a p. t vice. qz vicē suā obtie re vult: vel qz puertit vices rerū: qd bonū ē iudicādoma lū: v̄l ecōuerso. vel cōponit a p. t vicio cias. qz i vicio p̄sū stat: vela p. t vicio: t cadēs: q̄si p̄ viciū cadēs. v̄l a p. t virib⁹ t cadēs: q̄si p̄ suas vires cadēs. t cōponit a p. t vicia: quā anti vietoriā dicebat. t ide p̄uicax p̄pē qui in p̄posi to suo ad victoriā p̄suerat. t p̄parat. vñ p̄uicaciter cius. simē. aduer. t h̄c p̄uicacia cie. t p̄uicacitas tatis. f3 Hug. P̄ap. vō dicit p̄uicax. i. p̄suerās: p̄tumax: obstinat⁹: du rus: imobilis. t cor. penl. noiatu⁹. t pdu. penl. genitiui. P̄eruigiliu⁹ ly. i. vigilatio. a peruigil dicitur. P̄eruiss. uia. uiū. p qd via p̄z. t cōponit a per. t via. P̄erula le. dimi. parua pera. t cor. penul. P̄eruistū oppidu⁹ in italia. vnde perusinus na. nū. Pes. pos podis dicūt greci: t nos dicim⁹ h̄ pes pedis. cū quo ambulamus. vnde qdā silitudine pedes dicunt in v̄sib⁹ t metris: qz p̄ ipos metra abulat. Sic. n. nos pedib⁹ ince dim⁹: ita metra q̄si pedib⁹ graduunt. t describit sic. Pes est syllabaz t tēpō y certa dinueratio. Pedes aut qbus vtimur i heroico carmine duo sūt tñ. s. dactil⁹ t spōde⁹. Dactil⁹ ostat ex trib⁹ syllabis: p̄ma lōga t duabus breuib⁹: vt carmia: t p̄t vbiq; poni nisi i sexto pede vel loco. Spōde⁹ ostat ex duab⁹ lōgis syllabis: vt estas: t p̄t vbiq; poni nisi in qnto pede. vñ v̄sus. Sextū spne pedē si su mis dactili. sedē. Quidā volūt q̄ troche⁹ hēat locū in fine. Nos vō dicim⁹ q̄ final syllaba siue sit lōga siue sit breuis: sp accipit p̄ loga: vt apud Lucanū. Jusq; datū sceleri canim⁹: p̄plinq; potētē. Itē pedes dñr extremi anguli veloz vel poti⁹ illi duo i nauifunes q̄ extreemos veloz agulos tenet. Pes p̄pōit vt h̄ t h̄c t h̄o bipes dis. tripes dis. q̄drupes dis. i. h̄ns v̄l aptū natū h̄e duos v̄l tres v̄l q̄tuor pedes. vñ bipediū dia diū. t h̄ t h̄c bipedal⁹ t h̄o le. t h̄c bipedalitas tis. tripedal⁹ dia. diū. t h̄ t h̄c tripedial⁹ t h̄o le. t h̄c tripedialitas tis. q̄drupedi⁹ dia. diū. t h̄ t h̄c q̄drupedal⁹ t h̄o le. t h̄c q̄drupedalitas tatis. t q̄drupedās dātis. gen. ois. i. q̄drupes. Et scias q̄ vt dīc p̄ris. q̄ a pede vel a sedēdō cōposita p̄ dis. nō p̄ tis. effērūt ḡtū: t a pede qdē seruāt cōposita e. a sedēdo vō cōposita mutat e. in i. vt p̄pes dis. deses dis. vide in apicula. Itē scias q̄ pes aie itelligitur amor quo itur ad delectatōe: q̄ loc⁹ aie est: q̄ amor cū prauis ē d̄r cupidas vel libido: cū vō rect⁹ seu bonus d̄r charitas. P̄esco scis. pescui. deriuaf a paciscor sceris. t cōponit cum cō t d̄r cōpesco scis. t cū dis. t d̄r dipesco scis. t cum de. t d̄r depesco scis. vide etiam in depesco scis. P̄escui est preteritum de pesco scis. P̄essariū ry. ē gen⁹ medicamis: qz itus inyca⁹ v̄l itromit. P̄essellū li. i. sera. vide in pessulū. (tat: t d̄r a pessum. P̄essimo mas. mal⁹ irregulariter p̄pat: mal⁹ peior pessim⁹ t a peior d̄r peior ras. t a pessimus pessimo mas. maiu. matū. mare. i. pessimū facere: d̄teriorare: pessime tractare. Ecclastes. 38. Te ipsum pessimabis: t cor. si. P̄essulū li. t h̄c pessellū selli. sera lignea q̄ firma⁹ ostiū: t d̄r a pello lis. pulsū: qz pelli⁹ t repellit: q̄ aut d̄r pessulū q̄si pulsus su. vel pellēs suz ety. est. t cor. su. Lanti. ca. 5. P̄essulū ostiū mei agui. P̄ap. vō dicit. Pessulū. i. ostiū a pede dictum: b̄z. n. inferiore cardinē quasi pedem. P̄essum aduerbiū loci. i. sub pedibus: a pes d̄r vel pessulū. i. P̄essundo das. Do das cōponit cūz pes. (deorsu p̄ceps. sum. i. sub pedibus. s. subtus. t dicit pessundo das. dedi. datū. i. sub pedib⁹ dare: vel culcare: p̄sternere: suppone

re fīm Hug. vide in do das. Papias vō dicit: pessundare pedes sursuz dare dū q̄s cadit retro: mergere: deprime. Pestis grece: latine d̄r humor: et acuit̄ in fine. (re: tc.) Pesticula le dimi. parua pestis: et cor. penul. Pesticus ca. cū. penul. cor. vide in pestuosus infra. Pestilēs: pestis ḡponit cū lētos qđ ē plenū: et d̄r pestilēta. tū. et h̄ et h̄ pestilēs tis. i. plen⁹ pestis. et vtrūq̄ ḡpat̄: vt pestilētior sim⁹. vñ pestilēte et pestilēter t̄. simē. aduer. et a pestilēti d̄tō addita a. fit hec pestilētia tie. et idē qđ pestis. S̄z p̄pē pestis ē nomē ipst⁹ morbi. pestilētia vō ē id qđ ex se efficit morbū. vñ et d̄r pestilētia fīm quosdā q̄. si pastilētia: qz sic icēdiū depascat dū descēdit p̄ totū cor pus fz̄ Hug. et cor. sti. pestilēs. et sūt tres modi pestilētia: aut ex terra: aut ex aq̄: aut ex aere fīm Papi.

Pestilētia. i. pestilēs vide. Pestilēt⁹. in pestilēs est. Pestis: a pesti qđ ē humor d̄r h̄ pestis stis. ab hac peste: he pestes: harū pestiū: et fac̄ actūs plalis in es. v̄l i. is. pestes vel pestis. et d̄r pestis qdā morb⁹: qñ. s. mēbra dissoluunt̄ et putrescūt: vel d̄r pestis q̄si pastis a pascēdo: qz veluti v̄cediū depascat dū descēdit p̄ totū corp⁹ et gignit̄ ex corrupto aere: et eadē ḡtagiū d̄r et ḡtagio: a ḡtingēdo: qz quē ḡtigerit polluit: vel qz tactu vni⁹ descēdit p̄ oēs. Ipsa et i guina ab iguinū pcussiōe. Eadē et lues a labe: v̄l luctu v̄l luēdo dicta: q̄ tāto ē acuta: q̄ nō hēat spaciū t̄pis i q° vel vita spēt v̄l mors: vel repētin⁹ morb⁹ sil cū morte veniens: et ē q̄si idē qđ pestilētia pestis. vide ēt in pestilēs.

Pestuosus: a peste d̄riuac̄ pestic⁹ ca. cū. et pestuosus sa. suz. ambo. p̄ peste plen⁹. vñ pestuose aduer. et h̄ pestuositas

Petalū: a peto tis. d̄r h̄ petalū li. i. forma marimo. (tatis. rea: istar tessere q̄drata. vñ pauimēta tēploꝝ v̄l domoꝝ et palacioꝝ quondā sternebant̄. Josephus in. 8. Stravit aut̄ pauimētu tēpli petalis aureis. Itē petalū ē lamia aurea i frōte vel i pectore pōtificis: q̄ illud nomē dei ineffabile tetragramaton. q̄tuor l̄ris hebraice hēbat scriptum. Itē a peto tis. d̄r h̄ petalus li. equus qui fz̄ pedes albos.

Petaso. a peto tis. d̄r h̄ petaso sonis. i. pna porci. s. bacon⁹ siue bappa. et hic h̄ petasūculis li. di. Itē a peto d̄r h̄ petasū si. et h̄ petasus si. qđdā calciamētu mercury ad volāduz. vñ et d̄r petasus q̄si supiora petens. vel d̄r petasus a peto greco qđ ē volare. vñ Martia. coqu⁹. Petaso ant a talrib⁹. Cetatus cepit preire mercurius.

Petasunculus li. dimi. paruus petaso: et formāt a petaso o. mutata in unculus. vel in um. et addita culus. fit petasun

Petasus. in petaso vide. (culus.

Petaur⁹: peta ḡponit cū aura: et d̄r h̄ petaur⁹. et d̄r petaur⁹ q̄si petēs taur⁹. v̄l d̄r petaur⁹ ri. qdā ludus qñ hoies a te petib⁹ mittunt̄ i aurās. In Africa enī sūt qdaz tauri ita edocti q̄ cū cornib⁹ emitunt̄ hoies i aurā: et illesuz inter cornua recipiunt̄. et dicunt̄ petauri q̄si petētes tauri. v̄l petaur⁹ ḡpōit a peto greco qđ ē volare: et aura: qz cū hō i tali ludo emittit v̄r p̄ aurā volare. Juue. An magis obli.

Petic⁹ cia. ciū. i. petic⁹ est. (ctāt animū iactata petauro.

Peticus: a peto tis. d̄r peticus. ca. cū. et peticus cia. ciū. qui petit: vel qui amat aliqd petere.

Petilius lia. liū. qui semper petit. et dicit̄ a peto tis.

Petitio: a peto tis. v̄l ab h̄ ḡtō petiti addita o. fit h̄ petitio onis. i. q̄stio vel postulatio. Et scias q̄ septē sunt petitioēs dñice oronis: q̄ p̄tinent̄ i p̄f n̄. q̄s h̄ ad vtilitatē legētiū exponā. Scias q̄ p̄ i hac orone tria dicunt̄. Naz p̄ ponit̄ oronis p̄fatio: siue beniuolētie captatio cū d̄r. p̄f n̄ q̄ es i celis. Scđo ponunt̄ septē petitioēs ibi. Scifice tur nomē tuū: tc. Tertio subiūgit̄ affirmatio vel xclō cū subdit̄: Amē. Dec. n. tria oratores facere p̄sueuerūt. p̄. s. ponere p̄fationē i q̄ captat̄ beniuolētiā iudicis cōmēda do eū a potētia: sapia: et bonitate. Deinde petitū. 3° p̄clu dūt dictū suū ostēdetes q̄petitioēs suc ytileſ et iuste ex

audiri debēt. Sic et xps h̄ nos doces orare deus trinū et vñ. Primo q̄ ponit̄ p̄fatio in q̄ dei beniuolētia captat̄. et h̄ ex trib⁹. p̄ ex scia in h̄ q̄ dī p̄f: vt oñda scieſ da re bona petētibus se. Notat. n. antiquas in p̄re eterno: et p̄ oñ sapia: qz Job. iz. d̄r. In antiquis ē sapia. 2° ex amo re et volūtate. vñ dīc N̄r. Qui enī dedit nobis filiū suum redēptorē: vt eēt fī nr̄: quō nō cū illo oia nobis donauit. Roma. 8. Itē ex potētia. vñ dicit. Qui es i celis. i. i domo tua spāl̄: qz ibi magis i ope relucet dī potētia: scia: et bonitas. Quidā. n. aliquā sciūt et volūt bñfacere amicis suis: s̄ p̄ tūc neq̄unt: qz extra terrā et bona sua sūt. s̄z nō ē q̄si diceret ita de te p̄: qz i domo tua es i celis: i celis. s. vbi est oiūz bonoꝝ abūdātia. Gestinēm⁹ ḡnūc illuc ire vbi ē p̄ nr̄: p̄fria nr̄a: p̄fmoniū hereditatis nr̄e. vbi enī ē corp⁹ il luc ḡgregabunē et agle. Quū igit̄ dñe de⁹ nr̄ possis: scias: et velis nos exaudire: et scire posse: et velle cōpleant omnē actū. et fidim⁹ d̄ tua mīa: q̄ nr̄as hōestas petitiōes epau dias. Petim⁹ ḡ et dicim⁹. Scifice nomē tuū. Petitiōes at̄ sūt septē q̄ sic ordinat̄ due s̄f p̄tes iustitie. s. facere bonū: et declīra malo. Et p̄ petitū vt d̄s det nobis grāz facie di bonū: et h̄ i q̄tuor p̄mis petitiōib⁹. Scđo q̄ det nobis grāz vitādi malū i trib⁹ vltis petitiōib⁹ ibi. Et dimittit nob̄ tc. Bonoꝝ at̄ qđdā sūt spūalia q̄ p̄tinēt ad aiaz et h̄ p̄ petunē. Qđdā at̄ ē tpale qđ p̄tinēt ad sustētatoꝝ corpis: et h̄ petitū fo ibi. Panē nr̄m tc. Et p̄z ordo ex vbo dñi dicētis. Primū q̄rite regnū dei et iustitiae ei⁹: et h̄ oia adyiciēt vob. Bona at̄ q̄ p̄tinēt ad aiaz sūt tria. Hōz at̄ qđdā p̄tinēt ad futurā vitā aut gliaꝝ: et istō p̄mo q̄rit̄ qđ d̄r. Scifice nomē tuū. Duo aut̄ alia p̄tinēt ad aiaz in p̄nti. s. p̄se uerātia in bono et grā: et ista petūt̄ fo cū d̄r. Adueniat tc. Petit̄ ḡ p̄mū bonū glie qđ ad aiaz p̄tinēt i futuro cū d̄r. Scifice nomē tuū. i. in nob̄ glificet̄: vt te videam⁹ facie ad faciē. qđ in futuro iplebit̄. Uel scifice nomē tuū in nob̄. i. firmet̄ qđ nō possim⁹ illud amittere. s. q̄ simus filii tui p̄ gliaꝝ in futuro: qđ solū p̄ p̄ctiū amittit̄: s̄z i fu mu ro bt̄ nō peccabūt: nec peccare poterūt: et h̄ est petitio ꝑ supbos: qz tales dei vitatē et claritatē videūt̄ nō p̄nt: qz i mōr mētis est obstaculū vitatis. Deinde petitū bonū perle uerātia cū d̄r. Adueniat regnū tuū. finalr. s. illō regnum militatis ecclie veniat ad regnū triūphatis q̄si dicat: da nobis grāz vt possim⁹ p̄sueuerare i bono: ita vt p̄ueniam⁹ ad regnū tuū eternū. Qui at̄ sic petit salutē hoiūz postulat qđ ē h̄ iūdos q̄ de malo p̄ximi gaudēt: et de bono do lēt. Nā fz̄ poetā. Inuid⁹ alteri⁹ marcescit reb⁹ opimis. sed sci affect⁹ in oī bono ē fīm Ambro. Tertio petitū bonū grē: possit. n. dici. In q° petis p̄sueueratiā: r̄ndet i charitate et grā. vñ d̄r. Siat volūtas tua sic in celo et i terra. da nobis grāz: vt nos q̄ habitam⁹ in terra: ita faciam⁹ volūtate tuā sic ciues celestes: v̄l sic volūtas tua sit i celo. i. a viris scis: ita siat in terra. i. a p̄ctōrib⁹. Et scias q̄ volūtas dei dupl̄r sumit̄. Uel p̄pē: et sic d̄r volūtas bñplaciti. Uel sumit̄ metaphorice: et sic d̄r volūtas signi. Et hec ē ḡntplex. s. p̄ceptio: phibitio: cōsiliū: p̄missio: opatio. vñ v̄lus. Precipit ac phibz p̄mittit q̄sulit̄ iplet. Hōz aut̄ si gnoꝝ diuersitatis rō h̄ ē: qz vel signū volūtatis ē respētū p̄ntiū: et sic respectu bonoꝝ ē opatio respectu maloꝝ p̄missio. Uel ē futuroꝝ et sic respētū mali ē phibitio: respectu boni ad qđ oēs tenent̄ p̄ceptū: s̄z respectu p̄fectiois boni qđ nō oēs attingūt̄ ē q̄siliū. D̄r autē de⁹ aligd velle metaphorice: eo q̄ ad modū volētis se fz̄ in q̄tuoz p̄cipit vel q̄sulit̄: vel phibz: vel aligd h̄ faç. Volūtas bñplaciti q̄s sp̄ iplet̄: s̄z volūtas signi nō. Nec petitio ē h̄ iracūdos et idignos: q̄ nolūt majoribus obedire: sed sine ingo dñatiōis esse volūt. Sic iā habem⁹ tres petitiones q̄ p̄tinēt ad bonū aie qb⁹ tria vitia opponunt̄. s. supbia: p̄ quā hō perdit deū. Inuidia per quā hō pdit p̄ximū. Ira: per

quā hō pdit seipsum:qr īspedit ira q̄iūz ne possit cernere
vex. Quarto doc̄ nos x̄ps peteř bonū tpale q̄d p̄tiet ad
sustētationē corpis cū dī. Panē n̄r̄z r̄c. Et dič panē q̄d ē
h̄dlicatos q̄ nō sūt z̄tēti cibo cōi.panis.n.cib̄ cōis hoiūz
est. Nostrū.i. p̄ nobis factū nō alienū.q̄d ē h̄ auaros: vel
h̄ illos q̄ de rapina vel de v̄sura comedūt z viuūt. Quoti
dianū dicit h̄ gulosos:qr videlz tales nō panē quotidia-
nū:s̄ m̄ltoz dierū comedūt. Da nobis: dič h̄ hereticos
q̄ ista t̄palia a dō nō credūt dari:s̄ a diabolo. Hodie ad-
dit vt doceamur de crastino nō eē solliciti. Mathe⁹ at
in euāgelio suo ponit supsubalē: z p̄nt eē due p̄tes: et est
sensus. Da nobis hodie.i.in p̄nti t̄pe:panē n̄rm.i.xp̄z ḡ ē
panis fideliz. Da:dico sup panē.i.p̄ter panē:subalē.i.ne
cessariū ad sustētationē.q.d. Da nobis v̄trūq̄ panē aie z
corpis. Lucas aut̄ posuit quotidianū:q tm̄ de viatico ex-
ponit. Et itelligit p̄ panē q̄cgd ē corpi necessariū. Idē vi-
det peti.30. puer. Diuitias inquit z paupertatē ne dederis
mibi:s̄ tm̄ victui meo tribue necessaria. Nec petitio ē h̄
recidiuātes:q pdūt dñm suū comedētes ei⁹ panē: z ipso
derelicto adherēt inimico dñi sui. Et si itelligat de pane
sacrāli cui⁹ x̄sus quotidian⁹ pficit hoī:in pane itelligun-
tur oia alia sacrā. Si aut̄ itelligat de pane corpali : p̄ pa-
ne itelligit ois sufficiētia vicit⁹:sic dicit btūs August.ad
probā. Qz z eucharistia ē p̄cipiū fac̄m:z panis cib⁹ p̄ci-
pius. Et dimitte. Hic scđo docet nos x̄ps petere ea q̄ p̄ti-
nent ad alterā ptē iustitie.s.declinare a malo. Est aut̄ tri-
plex malū:p̄teritū:p̄ns:z futurū. Et iō ter in missa dicit:
agn⁹ dei q tollis pctā mūdi misere nobis. Tollit: vt dič
Aug.dimittēdo scā:adiuuādo ne fiāt:ducēdo ad vitam
vbi fieri nō p̄nt. Et amotio isti⁹ triplicis mali peti⁹ hic.
Malū p̄teritū ē malū culpe. Malū futurū ē malū tēta-
tiois q̄ iclinat ad culpā:z ē via in ipsaz. Malū p̄ns ē ma-
lu pene. Per hoc q̄ petim⁹ a nobis amoueri malū p̄teri-
te culpe:ostēdim⁹ q̄ sum⁹ pctōres z imūdi:per malum
aut̄ future tētatiōis:idicam⁹ q̄ sum⁹ ifirmi : nō valētes
gnos resistere. Per malū v̄o p̄ntis pene inuim⁹:q̄ sum⁹
miseri:s̄ de⁹ ē clemēs z misericors ad dimittēdū: potēs
ad auxiliādū:z ad btificādū copiosus. Peti⁹ ḡ p̄mo vt a
nobis amouera⁹ malū culpe p̄terite cū dī. Dimitte nobis
debita n̄ra.i.pctā n̄ra: ppter q̄ sum⁹ debitores pene. Nā
q̄ aliquē offendit:ei⁹ debitor effici⁹.z f̄z btū Chryso. q̄
lis p̄cessit offendio:talis d̄z seḡ recōciliatio. q̄ aut̄ h̄ debi-
tuistud nō soluerit:in futuro illud soluere nō poterit: q̄
vt dicit pp̄ha. Mutuabit⁹ pctōr z nō soluet:z dič signan-
ter debita n̄ra:q̄ culpa nō est a deo actore : s̄ a volūtate
n̄ra praua:z p̄t̄ itelli⁹ de trib⁹ debitis siue offensis vel
petis q̄ petim⁹ nobis dimitti. nā peccam⁹ in deū: in pxi-
mum:in nosipsos:iuxta illud ppheticum. Peccauimus
cū prib⁹ n̄ris in deū.s. Iniuste egim⁹ in p̄ximū. Inigitatē
fecimus q̄ztū ad nosipsos. Sequit⁹. Sicut z nos dimitti-
mus.i.dimittem⁹:vel dimittere debem⁹. Debitorib⁹ no-
stris q̄ nos offenderūt:z nobis satissacere debet. Nec pe-
titio ē h̄ idulgeř noletētes:s̄ ve talib⁹:qr Eccli.28.dī. h̄o
hoi seruat iraz: z a deo q̄rit medelā. Scđo peti⁹ amotio
future tētatiōis:cū dī. Et ne nos iducas in tētationē.i.ne
nos a tētatiōe vinci p̄mittas.z f̄z Chryso. Nō oram⁹ ne
tentemur:s̄ vt in tētationē nō iducamur.tētatio.n.rōne
vilitatis z victorie q̄ puenit īde bona est . vñ Jacobus.
Dē gaudiū existimate fr̄es cū in tētatiōes varias īcide-
ritis. Nec petitio ē h̄ illos q̄ se tētatiōi exponūt:vt hi qui
cumulierib⁹ in locis p̄uatis volūt log z ludere : et si sibi
attineāt:qr dicit poeta. Lognate poterit noīe culpa tegi.
Tertio peti⁹ remotio mali p̄ntis pene cuž dī. S̄ libera
nos a malo.s.p̄ntis pene q̄ nobis humilitatis est cā. Job
.6. Sagitte dñi i me sūt:qrū idignatio ebibit sp̄m meū.s.
spiritus iustitiae. Nec petitio ē h̄ īrētea in h̄ mūdo felicita

tez:qr nō pōt pura letitia h̄ eē:qr Boeti⁹: q̄ multis amaritudinib⁹ humane felicitatis dulcedo respsa ē. ¶ Sed pōt q̄ri:an ille q̄ nō h̄ p̄ctū aliquid peccet dicēdo. ¶ p̄ nr: qr p̄fiteſ debita ſe h̄rē q̄ nō h̄. Ad b° dico: q̄ hoc nō pōt alicui eē certū q̄ oīno a p̄ctō ſalte veniali: vel q̄tū ad ali quē reatū imunis ſit: ſi tñ p̄ reuelationē ſciat non peccat: dicēs in p̄ſona ecclie. ¶ Itē q̄rif de illo q̄ debita nō di- mittit:an peccet dicēdo. ¶ p̄ nr: Dico q̄ v̄l in p̄ſona ecclie dicit ſe dimittere p̄ctā. vñ nō peccat tūc hoc dicēdo: ſz remiſſionē nō ɔſeḡt niſi dimittat: v̄l ſi in p̄ſona ſua b° di- cat:nō dič q̄tū ad illud qđ agit: ſz q̄tū ad id ad qđ optat puenire. ¶ P. ſcias q̄ i p̄dictis ſeptē petitiōib⁹ p̄nt i tel- ligi ſeptē v̄tutes. v̄bi grā. Scificet nomē tuū. p̄ fidē que- mētē purificat: vt h̄ p̄ fidē deū cognoscam⁹: ⁊ i futuro p̄ ſpez. Adueniat regnū tuū. ⁊ p̄ ſpez qđē ſpam⁹ regnař. q.n. ſpe caret nō credit alia vitā eē. Qiat volūtas tua ſic i celo ⁊ in terra. p̄ charitatē q̄ dei volūtas ipleſ. Panē noſtrū quotidianū da nobis hodie. per fortitudinē:qr panis co- heis ɔfirmat. Et dimitte nobis ſbita n̄ra ſic ⁊ nos dimittim⁹ debitorib⁹ nr̄is. p̄ iuſtitia:qr iuſtū ē ſi dimittim⁹ no- bis debētib⁹ q̄ ⁊ nobis deus dimittat. Et ne nos iudicas in tentationē. per tēperantiā:qua tentatio refrenař. S̄ libera nos a malo. p̄ prudētiā q̄ declinař nociuuz. Ulti- mo ponit ɔcluſio Amen:qr vere ⁊ iuſte ſūt petitiōes ibi poſite vel p̄poſite: exaudire nos digneris.
etitiuncula le. dimi. parua petitio.
etitor. a peto tis. tui. tituſ. petitu. d̄r h̄ petitor toris. i. po- ſtulator vel questor: ⁊ pducit ti. petitor.
etitus: a peto tis. ui. tituſ. d̄r h̄ petitor tis. tui. ⁊ petit⁹ ta. tū. i. poſtulat: ⁊ pdu. ti. ſz petito ioperatiui modi t̄pis futuri cor. ti. vñ v̄ſus. Qđ d̄cer b° petito: ſi viſ gaudere petito. eto tis. ui. tituſ. petere. i. q̄rere poſtulare. Et ɔpōit cū ad ⁊ d̄r appeto tis. Itē cū cō. ⁊ d̄r ɔpeto tis. i. ſil petere: v̄l ɔue- nire: ɔgruere. Itē cū in ⁊ d̄r ipeto tis. i. iuadere: ɔuenire: ɔaggredi. Itē cū ob ⁊ d̄r oppeto tis. i. ɔpetere: v̄l oppeto tis. ɔponit cū os oris ⁊ peto: ⁊ tūc oppeteſ. i. ore terrā pe- tere: mordere: ⁊ ponit p̄ mori. Itē ɔpōit cū pre: ⁊ d̄r p̄pe- to tis. i. p̄ alys peteř. Itē cū re ⁊ d̄r repeto tis. i. recoler: v̄l retro v̄l iterū petere: v̄l iterare. vñ repetēd⁹ da. dū. Itē cū ſub ⁊ d̄r ſuppetto tis. i. ſūministrare: v̄l ſupabundare. Peto ⁊ ei⁹ ɔpoſita ſūt actiua: p̄ter ſuppetto p̄ ſupabūda- re: ɔpeto p̄ ɔuenire: q̄ ſūt neutra: ⁊ ſz hoc faciūt ex ſe im- pſonalia. ſ. ɔpetit ⁊ ſuppetit. Itē oia cōripiūt hāc syllabā pe. ⁊ oia h̄n̄t p̄terita ⁊ ſupina ad modū q̄rte ſiugatiōis. Prosper. Angusto v̄t⁹ limite celsa petit. ſz pet⁹ ti. pd. pe. etoricum ci. quoddam genus currus: a peto tis.
etra. a petros qđ ē duꝝ d̄r h̄ petra tre. qr dura ē. vide in lapis. vñ petrin⁹ na. nū. ⁊ petrosus ſa. ſū. q̄ at d̄r petra q̄ſi pedib⁹ trita: ety. est. nō ɔpō. Et vt dič Hreg. in. 3i. moral. In ſacred eloquio cū in ſingulari nūero petra noīaf: quiſ ali⁹ q̄ ſxps accipit: "Paulo teſtante q̄ ait. Petra aut̄ erat xps. Luž. n. petre p̄aliter appellant mēbra ei⁹. ſ. ſcti viri q̄ illi⁹ roboze ſolidati ſunt: exp̄mif quos nimix Petrus apl's lapides vocat dicēs. Ulos tāq̄ ſapides viui coedifi- camini dom⁹ ſpūales. ⁊ i Job d̄ agla d̄r. In petris manz. etrella le. dimi. parua petra.
etro. a petra d̄r h̄ petro nis. ſūt at petrōes pticke q̄ abſci- dunt d̄ petris: ſic ⁊ q̄ ſgliaſ dicim⁹ iutile māz q̄ abradit̄ etros grece: latine d̄r durū. (de lignis qñ dolat̄.
etroſelinū. petros ɔponit cū ſelinū qđ eſt apiū: ⁊ d̄r hoc petroſelinū ni. qr ē ſile apio. ⁊ nascit̄ in petris ⁊ in móti- bus p̄ruptis: qđ nos petrapiu dicere poſſum⁹. ſelinū gre- ce: apium d̄r latine: ⁊ eſt genus ap̄y: aliud genus ipoſeli- num: tertium eſt oleoſelinum: ⁊ pdu. li.
etrus. a petra dictus eſt petr⁹ apl's: qr durus ⁊ firmus fu- it in fide: vel petrus dictus eſt a petra. i. a x̄po ſup quem

fundata ē ecclia f3 Hug. Et scias q̄ petrus īterptatur agnoscēs v̄l discalciās. Agnoscēs: q̄ videlicet dītate xpi agnouit cū dixit. Tu es xps fili⁹ dei viui. Discalciās v̄o īterptat: q̄ pedes affectiū suoꝝ ab oī ope mortuo & terreno discalciānit cū dixit. Ecce nos religimus oia & secuti sum⁹ te. & bñ dīc oia: q̄ de⁹ magis considerat aiuꝝ q̄ cēsuz f3 btñ Greg. Facili⁹ eni f3 Hiero. relinq̄t saculus q̄ vo lūtas. Istud aut̄ nomē petr⁹ xps p̄ sibi īponēdo pmisit cū dixit ei. Jo. p. Tu vocaberis cephas qd̄ īterptat petr⁹. īterptat ēt cephas caput v̄l petra: v̄l icrepas ore. Caput fuit petr⁹ rōne p̄ncipat⁹ in platiōe: s3 petra rōne firmatis i passiōe: icrepas v̄o ore rōne v̄stātie i pdicatiōe. z⁹ p̄ missuz īposuit: sic dī Marci. 3. Et īposuit symoni nomen petr⁹. 3. īpositū īfirmauit: qn̄ dixit Mat. 16. Et ego dico tibi: Tu es petr⁹: & sup hāc petrā edificabo eccliaꝝ meaꝝ. qd̄ sic ē itelligēdū: tu es petr⁹ dict⁹ a me petra quē cōfessus es: vel a q̄ dict⁹ es. Et sup hāc petrā. i. supra me edificabo eccliaꝝ meā. Hoc aut̄ dico q̄ videlz petr⁹ nō ē fundamētū ecclie: imo xps. vñ apl's in. i. ad Cor. ca. 3. Qūda mētū aliud nemo ponere pōt p̄ter id qd̄ positiū ē: qd̄ xps iesus ē. Et scias q̄ trina negatio petri fuit īcepta anī p̄mū galli cātū: & p̄sumata anī scōz. vñ tres euāgeliste atēdētes q̄ trina negatio fuit īcepta anī p̄mū galli cātū dixerūt simpl̄r q̄ anteq; gallus cātet: ter me negabis. i. ter tiā ichoabis negationē. Marcus aut̄ attēdētes q̄ anī scōz galli cātū fuerit p̄sumata: dixit in. i. 4. ca. priusq; gallus bis vocē dōderit: ter es me negatur⁹. i. trinā negationē cōsumabis. Ante igit p̄mū gallicantū tm̄ semel negauit: & post p̄mū anī scōz bis. Et vt dīc btñ Hiero. Gallus canat: petr⁹ ter negat. Gallus nūci⁹ lucis spūs scūs ē: cui⁹ vo cēi⁹ pp̄his & aplis nos de tria negatiōe q̄ dñz negauim⁹ nossē: voce ācillaz exterriti: excitamur ad amarissimos flet⁹ post lapsuz: q̄ male cogitauim⁹ de deo: male locutifūim⁹ ad p̄ximos: & male fecim⁹ ad nosmetip̄os. Quare aut̄ petr⁹ platus fuit vel sit ecclie & nō Joānes: Rō est vt dīc Hiero. 3. Iouianū in p̄ lib. Inter duodecim vñ eligit vt capite īstituto scismatis tollereſ occasio. s3 cur nō Joānes q̄ elect⁹ ē v̄go: etati delatū ē: q̄ petr⁹ seni or ē: ne adhuc adolescēs & pene puer p̄gressus etatis hoib⁹ bus p̄ferret: & maḡ bon⁹ q̄ occasione iūrgy debebat auferre discipulis: & dixerat eis. pacē meā do vobis: pacem meā reliquo vobis. Et q̄ voluerit iter vos maior eē ministrus oīuz fiat. ne in adolescētē quē dilexerat cām p̄bere videreſ iūdie. Ut aut̄ sciam⁹ tūc puerū fuisse Joānem manifestissime docēt eccliaſtice historie: q̄ v̄sq; ad Traiani iperiū vixerit. i. post passionē dñi anno sexagesimo octauo dormierit: qd̄ nos i lib. de illustrib⁹ viris p̄strinxi. Petulātia tie. i. petulor⁹ laris vide. (m⁹. de h⁹ dixi i apl's. Petulcus: a petulor⁹ laris. dī petulcus ca. cū. i. īportun⁹ i p̄tendo. vñ meretrices petulcas vocam⁹. & petulcus dī lui xuriosus: q̄ sepe petit coitū: qd̄ pp̄rie de aialib⁹ irrōnali⁹ bus dī: & dī petulcus quasi petēs vlcus.

P etulor⁹: a petulc⁹ deriuat̄ petulor⁹ laris. i. īportune petere: & p̄p̄e coitū. s. luxuriari: lascinie aiuꝝ dare. inde petulans tis. ge. ois. i. luxuriosus: lasciu⁹ īportune petens: plus petens. vñ & p̄caꝝ dī: q̄ petulātia & p̄cacitas vicina sibi q̄ dā mētis iūgunt̄ isania: vt plus velit petulās temeritate lasciu⁹ ludo. Et cōparat petulās tior. sim⁹. vñ petulāteri⁹. simē. aduer. & h̄ petulātia tie. a dīo petulāti: addita a t̄cor. tu. petulor⁹.

P etulus li. equus qui h̄ albos pedes: & dī a peto tis.

P etus: a peto tis. deriuat̄ h̄ pet⁹ ti. i. guelc⁹: strabo aliquātu lū. s. cui⁹ oculi qdā velocitate cito voluunt̄ buc illuc: & h̄ petate. i. guelca: & aliquātū straba & pd. pe. s3 peto tis. & peti ifinitiu⁹ corripiut̄ pe. vñ v̄sus. Vult sibi strabo pe. P exi to tas. penl. cor. i. pexo est. (ti: se dici noie peti.

P ero ras. i. frequēter pecteř. i. pectinare: a quo pexito tas aliud frequē. & formař pexo a pecto tis. xii. xii. u. mutato P exus: a pecto tis. dī pexus xa. xii. & ide pe (i o. fit pexo xim aduer. i. ornate. & cōponit̄ vt ipetus xa. xii. i. nō pe xus. & est pexus pectinatus: pectine ornatus.

P heleti & cereti: noia sūt īdeclinabilia: & sonat pheleti ad mirabiles cereti exterminatores. & scribiē p̄ l. pheleti: & cereti p̄ r. de hoc ēt dixi in cereti: & accentuař in fine. P heton: a phos qd̄ est ignis dī h̄ pheton tontis. filius solis q̄si tot⁹ ardēs. ipse eni p̄mo vocabat̄ Eridan⁹: q̄ cū male regeret currū p̄ris: fulmine a Joue extinct⁹ ē & obustus a qua cōbustiōe dictus est postea pheton: & q̄ tūc cecidit in padū: inde postea padus dictus est Eridanus ab illo eo submerso. vñ pheonteus tea. teū. & hic pheontides de. filius vel nepos illius. vñ hec pheontis dis. filia vel neptis pp̄rie: & īproprie soror illius f3m Hug.

P hilātropos: herba ē que dī lappa: q̄ vestib⁹ hoium inhereat ob sui aspitatē. & cōponit̄ a philos qd̄ est amor & tropos qd̄ est hō: q̄ qdā affectione videt̄ vestib⁹ hoium P hilistena. in philistim vide. (adherere.

P hilistim vrbez cōdiderūt allofili que ascolon nūc dicit̄. vñ philisteus tea. teū. Philistei ipsi sunt & allofili. i. alienigene: q̄ semp fuerūt inimici israel: & ab eoz generat̄ societate sepati: s3 philistym p̄ duo i. dī pro gente.

P hilohistoricus ca. cū. i. amator historiaꝝ: pe. cor. & cōponit̄ a philos qd̄ est amor & historia. vñ dicit Hiero. i. epla ad Paulinū cap. 7. Et totius mundi philohistoricus.

P hilostatos: pp̄iū nomē cuiusdā viri: penul. pdu.

P hur. i. sors: vt habet̄ Hester. S. vñ phurim. i. sortium. vt dixi in phase multe dictiōes p̄nt scribi p̄ pb. q̄s suprapo sui in sexta l̄ra. s. in f. sic ph̄s: phenix: philos & multa alia. Tū nota sicut dixi in p̄ncipio sexte l̄re. s. f. &. in latinis dictionibus ponimus: vt fama filius. in grecis vero dico nibus ph̄. vt orpheus: pheon. Itē sicut dixi in p̄ncipio būius l̄re p̄. apud hebreos p̄. l̄ra nō habet̄: nec vllum monē est apud eos qd̄ hoc elementum sonet.

P iacularis: a piaculū dī h̄ & h̄ p̄iacularis & h̄ re. qd̄ piat̄ v̄l qd̄ dignū ē expiatōe. & piacularis dī hostia q̄ differē p̄t̄. P iaculū: a pio as. dī h̄ piaculū li. culpa: p̄ctm̄: scel⁹: p̄t̄ q̄ piandū sit: vt Euā itulit piaculū. i. mortē: culpā: p̄t̄ & piaculū dī qd̄ piat̄. s. sordis absolutio p̄cti & culpe: p̄t̄ remedii culpe: vt Maria itulit piaculū. i. vitā in mediū culpe. vñ & qdā sacrificia dicunt̄ piacula.

P ica: a poeta v̄la poetria dī h̄ p̄ica ce. q̄si poetrica: q̄ p̄t̄ verba in discrimine vocis exprimant̄: vt hō. & si linguis in sermone explicare nequeūt̄ sonū tū hūane vocis imitan̄: & pdii. p̄mam. sed obliqui de pix cor. pi. vñ versus. Sunt nigra vasa picis: rostra redolentia picis. Nigra vna pice. pars altera candida pice.

P iceus cea. ceum. in pix exponitur.

P icta cte. tinctura siue pictura: a pingo gis. dicitur.

P ictaciū: a pingo gis. dī hoc pictaciū cy. epla breuis & modica. Itē pictaciū dī cedula de mēbrana excisa. vñ h̄ p̄t̄ aciūcula le. i. mēbranula. Itē pictaciū dī illa corū p̄cula q̄ solec repeccate īsuta ē: & dī a pingo: q̄ si p̄t̄ picture distinc̄te in paumento sūt: sic apparent pictaciū in calciamento. vñ pictaciatus ta. tum. i. repeccatus.

P ictaciūcula le. in pictacium est.

P ictauis indecli. fe. ge. qd̄ antiqu dicebat̄ h̄ pictauiū qdā ciuitas. vñ h̄ & h̄ pictauēsis & h̄ se. vñ h̄ pictauia regi adiacēs. & si īuenit̄ pictauēsis nomē gētile fit p̄ syncopi. Et scias q̄ pe. de pictauis īuenit̄ p̄ducta. vñ gdum erit. Erige pictauis libera facta caput. īuenit̄ correptio: alter dīc. Pictauis īermis subigit sua rura nec v̄lra.

Mibi videſ q̄ in talibus emulandus sit uſus auctořū.
Pictis aduer. i. pingendo coloratim: a pingo gis dicitur.
Picto: a pingo gis. dř picto onis. t̄ inde dicunt pictones: q̄
videtur vincere in pictura.

Pictura: a pingo gis. dř h̄ pictor ctořis. t̄ pictori' ria. riū. t̄
hec pictura re. imago exprimē ſpēm alicui' rei. t̄ dř pictu
ra q̄si fictura: ſicut pingere q̄si fingere. t̄ eſt imago ficta
nō veritas. Et hinc picturatus ta. tū. i. pictura variatus.
Et picturo ras. i. picturā facere: vel picturā variare.

Picus quedam auis. a Pico Saturni filio dictus: qui eo i
auspicijs vtebatur.

Pierides. Pierus fuit p̄ nouē picarū q̄s nouē muse deu
cerut. vñ hec pieris ridis. filia yl̄ nepris Pieri. t̄ qr̄ eas. s.
pierides muse deuicerut: iō ab illis muse pierides dicte
ſūt. t̄ cor. ri. Et pieri' ria. riū. i. musatic'. vñ Uindocinen
Petas. in pius eſt. (ſis. Pierys teſet in ſeruſle ſtilū.

Pieticus: a pi' dř pietic' ca. cū. i. pi': cōpassiuſ ſim Hug.
Piga: a piga qđ est depſiuz dř hec piga ge. i. ſumitas natuſ
vel natuſ: qr̄ depreſſa eſt. Inde depigis ois ge. Itē piga
diciſ buraſ: t̄ pprie teſticuloz. Unde Hora. Nemini pe
reant qui piga aut deniq̄ fama.

Pigargus gi. mas. ge. quedā auis: t̄ dř a piga qđ est depſiuz:
qr̄ forte auis parua eſt: t̄ numerat̄ iter aialia comestibi
lia. Deutro. i. 4. Pigargon vel pigargum.

Pige grece dř depreſſum vel depreſſio latine. vñ piga ap̄
grecos dř fons: qr̄ in depſiuz locis ſolet eſſe.

Pigella: a piga qđ est depſiuz dř hec pigella le. quoddaž ge
nus vasis. f. artopita: qr̄ depreſſa eſt.

Pigeo ges. gui. gere. dicebat antiquitus: ſed iam aboleuit.
vnde piget impsonale. i. pudere: penitere: grauare: offen
dere: quod vulgo diciſ pesare. t̄ coſtruit cū accusatiuo t
giō: vt piget me tui. t̄ cor. pmā. vñ Quid. de remedio. Si
piget in pmo limite fige pedem.

Piger: a piget dř piger gra. grū. i. tardus: lēt': qr̄ ſemp eum
pigear: t̄ diciſ piger q̄ſi pedibus eger. eſt enī tardus ad
incedēduz. ſed hoc nomē traſferēt ad aialia t̄ ad animā
Et cōparat̄ ut pigrior gerrim'. vnde pigre riuis. rime. ad
uer. t̄ hec pigricia cie. t̄ hec pigritudo dinis. qđ eſt vigilā
tis: torpor dormiētis. t̄ pigreo gres. i. eē vel fieri pigrū.
vñ pigresco ſcis. ichoa. Piger ſponit: vt ppiger gra. grū.
i. valde piger. t̄ ipiger. i. nō piger. t̄ cor. pi. vñ Quid. epi.
Quid laceras danaas impiger hector opes: Et vt diciſ i
brecis. Eſt piger pedib' ſed iners priuat̄ ab arte. Et pō
dici piger q̄ſi penitus eger. videt enī q̄ nō poſſit manuſ
ad os leuare. t̄ eſt etymologia.

Pigmei. hec pigmea mee. quedā regio eſt. vñ pigme' mea.
meū. penul. pdu. t̄ ſūt pigmei vt dicit Aug. ſemicubita
les: q̄ tertio anno pfecte etatis ſūt: ſeptimo ſenescūt. t̄ di
cunt pugnare cū gruib': t̄ armati deferri ab iſlis: ſicut
narrat Hug. Iſidorus vero dicit. ii. li. etymo. In India ē
gens ſtatura cubitali: quos greci a cubito pigmeos vo
cant. hi mōtana Indie tenēt: qb' ē vicinus oceanus.

Pigmentarius ria. riū. in pigmentū eſt.
Pigmētu: a pila dř h̄ pigmēti. q̄ſi piligmēti. i. pila ton
ſum: qr̄ in pila pilo agunt̄. i. tonidunt̄. t̄ eſt pigmētu. ſe
ctio ex vino t̄ melle: t̄ diuersis ſpēbus ſuauis t̄ odorife
ra. Itē Reg. 3. ca. zo. pigmēta. i. odoramēta ſim glo. A pig
mentū dř pigmetari' ria. riū. ad pigmētu ptiñes. t̄ h̄ pig
metarius rū. q̄ ſacit vel vēdit pigmēta. t̄ pigmētatus ta.

Pignera. in pignus vide. (tū. i. pigmēto mixt' yl' ſdit'.
Pigneratiuſ. in pignus eſt.

Pignerat̄ ta. tuz. res q̄ p pignore ponit̄ vel accipit̄. t̄ dř a
pigneror ras. Amos. z. Et ſup vēſtimēti pigneratis accu
pigneror ras. in pignus vide. (buerunt.

Pignus oris. p. o. ge. neu. i. filius: vel amor. v̄l' indiciū: v̄l' ſi
gnū amoris: vel pſederatio: vel pſfirmatio amoris. vñ pū

gnoro ras. v̄bū actiū. i. pſederare: pſfirmare: amore ſter
aliquos. Itē iueniſ hoc pign' gneris. p. e. in obliq̄s. i. vadi
uz: qđ p aliq̄ re dat̄ vt poſtea recolligat̄. vñ qđā. Pigno
ra natoz dicunt̄ pignera rerū. Pignus in o. natū: ſz in e.
facit eſſe vadiatu. Et hinc pignero ras p. e. in media ſyl. i.
pro pignere ponere: vel in pignere h̄re. Et cōponit̄: vt cō
pigneror ras. i. ſil' pignerare: vel de pignere extrahere: vel
in pignere recipere. Oppigneror ras. i. ſil' pignerare: vel ſubarrare: vel cōfirmare. repigneror ras. i.
iterū pignerare vel depignerare. Itē a pigneror ras. dicit̄
pignerat̄ ta. tū. Amos. z. Sup vēſtimēti pigneratis nō
accubuerūt. vñ pigneraticius cia. ciū. t̄ pigneraticus ca.
cū. qđ pro pignere ponit̄ vel accipit̄ ſim Hug. Dapi. etiā
dicit. pignera ſūt rerū pignora filioz t̄ affectiū: ſz cōfū
dunt. Pigneror ras. t̄ pignoro ras. cum ſuis compoſitiſ
ſunt actiua.

Pigra quedam medicina eſt: t̄ interpretaſ amara: qr̄ eius
gustus ſit amarus: t̄ pdu. pi. naturaliter.

Pigro gres. grere. in piger vide.
Pigritor: a piger dicit pigritor taris. i. pigrere. Et cōponit̄:
vt repigritor taris. t̄ cor. pi. t̄ naturaliter gri.

Pig: a piger dř pign' gna. gnū. i. piger vel verecundus.

Pila. a pilus dř h̄ pila pilocell' cū quo ludit̄: qr̄ ſit pil' ple
na. pila ēt dř taberna. pila ēt dř pes pōtis: v̄l' qđ ſuſtinet
parietē: vel effigies hois in ſpoſitiſ poſita. t̄ e pila iſtr̄m
cōcauū in quo frumētu terif: v̄l' aliō in hac ſignificatōe
dř a pindo dis. t̄ pila dñr tela romanoz. Et ſcias q̄ pila
p tabna: t̄ p iſtr̄o: t̄ p telis pmā pdu. ſz in alijs ſigniſ
catōib' eā cor. qđ iſtis v̄ſib' diſtiguif̄. Eſt pila pes pōtis:
pila lud': pila taberna. Pila terit pultes: i bell' pira ferū
tur. Pila p pilocella ſpoſit̄ cū lud': t̄ dř piludi' dia. diū.
t̄ ludipil' la. lū. q̄ cū pila ludit̄ ſz Hu. Magr̄ at bñ. dič qđ
pila p ludo t̄ p mēſula rotūda. t̄ pila p qđā ciuitate cō
pmā. ſz h̄ pilu t̄ h̄ pil' iſtr̄m terēdi. t̄ h̄ pila p taberna. t̄
p vase pifcādi: t̄ p pede pōtis pdu. pmā. vñ illō vitiosū
ē. Eſt pila pōtis: pila ludus: pila taberna. Nā Uirg. in. 8.
Enei. ita dič. Gaxea pila cadit lōgisq̄ mollib' an. Corri
ge ḡ pdciū v̄ſuz: t̄ dicas. Pes pōtis pila: pila lud': pila ta
berna. t̄ hoc credo veri' ḡ. s. pila p pede pōtis pmā pro
ducat: vt patuit p Uirg. Itē de pila p taberna t̄ p ludo
dicit qdam. Ludū laudo pile. plus laudo pocula pile.

Pilanuſ ni. q̄ cū pilo. i. telo gradit̄ armat̄: t̄ dř a pilum li.

Pilasca pilasce. i. vas vinarū corio piloso opertū. t̄ ſruat̄ a

Pilata. a pilu t̄ lateo tes. ſponit̄ h̄ t̄ hec pilata te. (pilus.
ge. cōis. i. fur ſine latro. Et inde hoc pilatulum tale latro
cinium: qr̄ cum pilo. i. telo lateat.

Pilot̄ ta. tū. pilu h̄ns: v̄l' pilo armat̄: t̄ dř a pilo p telo. Itē
ſubſtatiue dclinaſ h̄ pilat̄. t̄ tūc dř a pilo las. qđ ē i pilo
tūdere: t̄ iterptat̄ os malleatoris: qr̄ dū xp̄z ore ſuo iuſti
ſicat t̄ cōdenat more malleatoris vtraq̄ pte ferit. t̄ cor.
pi. Uñ in Aurora dř. Nutari titulū rogar hostis atq̄ pi
lat̄. Uel vt ferit̄ pilat̄ ſuit baſtard̄. vñ legit̄ in qđā hi
ſtoria q̄ ſuit qđā rex noie Tyr' ḡ qđā puellā noie Pilā
filia cuiusdā moleđinarij noie Atus carnal'r cognouit: t̄
filiū de ea genuit. Pilaat̄ ex noie ſuo t̄ noie p̄ris ſui q̄ di
cebat Atus vñ nomē ſpoſuit: t̄ nato puero nomē ipo
legus. qđ multis pilis abundet: vel qr̄ eius pilus eſt p̄cio
ſus. Uñ in vita bt̄ Samſonis legit̄ q̄ celerarius feſt̄ ve
nenū t̄ pbauit per pilacem eſſe mortiferum.

Pilentū. a pila pro iſtr̄o terendi dř hoc pilentū ti. qđam
genus curuum: quia terat terrā.

Pililudius dia. diū. q̄ cū pila ludit̄: t̄ cōponit̄ a pilo propi
locello t̄ ludo dis.

Pilleo as. aui. atuz. pilleū induere: t̄ diciſ a pilleus. Pilleo
cōponit̄: vt depilleo as. expilleo as. i. pilleum auſſerre.

P illeolus li.di.paru^opille^o.et b^opilleolū li.di.silr.vide i pil
P illeus:a pilis dī h^opille^o:et b^opilleū qd de pelle. Cles.
fiebat:et ē gen^osacerdotaliū vestimentoz i lege qd podes
ris:abaneth:pilleū:machil:ephoth:legiū:petalū:bathin
siue feminalia. et ē pilleū ex byssō rotundū qd spera me
dia caput tegēs sacerdotale:et in occipitio vitta strictū.
hoc greci tiarū et nri galerū vocant. sed mō pilleū ginalr
p capello. Uel pilleū dī a pilis:qr pilos capitū tegat:vl
qr ex pilis fit. vñ hic pilleolus li. et hoc pilleolū li.dimī.
vñ Hora. Ut cū pilleolo soleas cuius tribulis. Et pillea
tus ta.tuz.pilleū habens:vel pilleo indutus.

P ilo las.dī a pilis p capillo:et est pilare pilos auferre. Et
cōponit vt cōpilo las.i. sil pilare. depilo las. expilo las.
P ilo las.actiuū cū oībus suis cōpositis:et fm hāc deri
uationē cor.hāc syllabā pi. Itē a pila le.p istrumento cō
cauo in quo frumentū terif vel aliud:deriuat pilo las.i.
pila tōdere:batare:terere:vel pilare.i.rapere. Et cōponi
tur pilo:vt opilo las.aliena dicta suis ītermiscere:depilo
las.oppilo las.repilo las.i.iterū pilare:suppilo las. P ilo
pilas et eius cōposita sunt actiuia:et pducit hāc syllabam
pi.fm Hug. Quidā aut dicūt qd pilo deriuat a pilū pili.
P ilosus:a pilus deriuat pilosus sa.sū. et cōparaat pilosior si
mus.vñ pilose si^o.sime.aduer. et b^opilositas tatis. Et hīc
pilosū dicunt qd grece panite:latine icubi appellant siue
innu ab īcendo passim cū aialib^o.vñ et icubi vel incubo
nes dicunt ab īcubādo.i.stuprādo. Sepe enī iprobi exi
stunt mulierib^o:et earū pagū concubitu:quos demones
gallidusios noīant:qr assidue hāc pagunt imūditā.sed
quē vulgus īcubonē vocat.hūc romani faunū scariū di
cūt:hūc alij satyrū vocāt. Isa.34. Onocētaur^o et pilosus
P ilū li.i pilus est. (De hoc ēt vide i succuba et i fauni.
P ilumen:a pila le.dī b^opilumē minis.qcqd i pila tūdīt. vl
poti^o qd pyciē a reb^o vl granis i pila tūsis. et pdū.lu.

P ilus:a pellis dī h^opilus li.qd pellus:qr a pelle pcedit. itē
pilus dī īstrūm cū quo tundit et terif in pila. Sed pilus
P īstrō pīmā pducit:aliter eā cor.vñ vīsus. Qui terit est
pilus:pilus est in frōte capillus. Itē dī hoc pilū li. qdāz
genus teli:et ī romanox. et dī a pello lis. qr pellit.i.emitti
tur et torqut:et pdū.pīmā. Luca.in.i.Signa pares aglas
et pila īminātia pilis. Itē hoc pilū li.dī p rasorio:et pdū.pī
mā.vñ vīsus. Ad tactū pili mille ruere pili.

P in grece latine dicitur altum.
P ina grece fames dī. Et idē cōponit hec ppina ne.
P inax:a pinus ni.dī hec pinax nacis.pugillaris:ephimeris
tabula manualis ex pino facta:et pinax dī tabula in qua
philosophi figurās faciunt in supposito puluere.

P incerna ne.mas.ge.dī vīni dispēsator:vel poti^o ppinatōr
qd porrigit ex officio poculū dño suo. et dī pincerna qd pe
nus cernēs.i.cellariū:qr semp h^oz oculū ad vīnu suo tēpo
P indodis.in pinsō sis.yde. (re pīnādū.

P ingo gis.xi.ctū.gere.i.depīgere:picturā facere:vel pictu
ram repētare.vñ h^opictor cōtoris. et hec pictura re.i.ima
go expīmēs speciē alicui^orei. P igo cōponit:vt opigo gis.i.
sil pingere.depigo gis.i.iterū pingo. Et ē actiuū pigo cū oī
bus suis cōpositis. et scribi^os sine u.in vīlma syl. et facit pte
ritū in xi.antecedēte n. et supi.in ctū.abiecta n. Et idē fre
quētatiū picto cōtas. et p cōpositionē cōpicto cōtas. Et ab
his alia frequētatiua picto cōtas. et cōpicto cōpictas.

P inguis ge.cōis:et hoc pingue.i.crassus. et cōparaat pīguior
guissim^o.vñ pīguiter guiss. guissime. aduer. et hec pīgue
do dinis. et pinguo guas.pingue facere.vñ pingueo gues.
esse vel fieri pingue. Et cōponit vt ipingueo gues.repin
gueo gues. Et hīc pinguesco:et p cōpositionē:vt ipingue
scis.repinguesco scis.inchoa. P inguo cōponit:vt im
pinguo guas.repinguo guas. et est actiuū cū oībus suis cō

positis. Itē pinguis cōponit:vt per pinguis.i.valde pin
guis:depinguis:et pingue facio pingue facis:et pingue fio
pingue fisi.

P inna.pin grece altū dī latine.vñ hec pinna ne.summitas
cuiuslibet rei:sz p̄prie tēploz vel muroz. vnde et pinna
dī qd supeminet in dorso pīscis:qd aliter dī notria. et idē
hec pīnnula le.dimī. Itē a pīna hoc pīnnaculū li.cuiuslib
et dom^o vel tēpli fastigiū.vñ illud. Et statuit eū sup pī
nnaculū tēpli. Mat.4.ca. Et sepe pro cuiuslibet rei fasti
gio ponit fm Hug. Beda vō dicit. Pinna vel pīnnaculū est
summitas tēpli que dicīt tabulatū. Et Ansel.dicit.
Mos erat in palestina qd tecta essent plana:et a latere qd
dam appodiatiōes:ne qd laberef incautus.pīnnaculum
vō tēpli erat ei^o deambulatoriū qd erat tabulatū planū
in summitate tēpli in quo pīdicabāt sacerdotes fm glo.de
quo Mat.io. Quod in aure auditis pīdicate sup tecta.

P innaculū li.in pinna exponitur.
P innirapus.pinna cōponit cū rapiō:et dī h^opīnnirapus pi.i.
gladiatoz:qr rapiat pinas.i.summitates galearū a deuictis
qz colūnis ī signū victorie suspēsas ferebāt. Uel pīnra
pus qd pīnnirapus.s. qd plumat aues:vel qd rapit pēna de
capite alterius. Qui enī se velocitate iactabāt pennā in
capite suo ponebāt in signū velocitatis. Deniqz sigs in
terueniret velocior rapiebat pēnas de capite ei^o. Unde
Inue. Pinnirapi cultos iūnenes:iūnenesqz laniste.

P innosus.a pīna dicit pīnnosus sa.sum.i.altus:supb^o:vl
lanosus. Et cōparaat.vñ pīnnosus suis.sime.aduer. et hec
pīnnositas tatis.altitudo vel supbia vel lanositas.

P innula le.dimī.parua pīna fm Hug.vñ in Leuit. dī le
gi pīnnula illud per qd pīscis in altum lenat:sz qdāle
gant ibi pennule. Papi. vō dicit. Pinnula summa pars
auris vel naris ab acumine dicta.

P innūm per duo n.i.acutum vt dicit Papias.
P insō sis.sui.sere.pistū.vel pinsuz:panē facere:pastā dedi
cere vel terere. et a pinsū su.pinsō sas.fre.a quo pinsū
tas.aliud fre. Itē a pinsō sis.pindo dis.di.sū.i.pilo tōde
re:terere sz Hug. P istr. aut in.x.li.dic qd a pinsō sis.pinsū
pistū dz ee sup.vñ pistor nomē vībale:sic a pastuz pastor
vītū vīstor. Magr aut bene.dic qd pinsō sis.sui.pistuz est
vībū desideratiū h^o vībi pindo dis.suz. Dis vīsis vide
ee dōm qd pinsō sis.sui.facit pistū. et si inueniat pinsuz
poti^o est antīgas. Itē vt patuit p magistrū bīn.pinsō sis.
est desideratiū de pindo dis.suz.su.u.in o.fic pinsō.z sic
pinsō a pindo dis.nō pindo descēdit a pinsō. P ap. et dic
pinsō sis.sui.suz.qd est cōminuo.indē pistare.

P insus.a pinsō sis.dī pinsū sa.suz.i.pistrīt. Uel pinsū.i.
tritus:tūsus:a pīndoz deris. Itē a pinsō sis.hec pinsū se
mai^o istz pīsendi.Uñ qdā. Neqz pinsūs pinsū neqz mo
lis molui. vñ hec pinsū le.diminutiū sic dicit Hug.

P inus.a pin qd est altū dī hec pin^onus.nui.vl pin^oni.qdā
arboz.vel pin^odici^oa pinū qd est acutū qd ab acumine

folioz:pinū aliam picin.aliā greci pecuen vocāt:quam

nos pīceam dicimus:qr desudat pīcem. vnde pine^o nea
neum. et hoc pīnetū ti.locus vībi pīni crescunt.

P io as.aui.are.atū.a pīus brīuāt. et ē piare mūdare:purga
re. Et cōponit cum ex:et dicit expio as.i.expurgare.

P iper.a pir dī hoc pip peris. et iūenit in mas.ge.h^o pip eris.
et dicit a pir. qr est calidū:vel qr ab igne dīnigrat. Est enī
natura illi^o alba:sz dū icēdūt illa loca vībi est vt fugiēt
serpētes custodiētes siluā pipis:vt possit colligi.fit nigr
sz pipis diuersus est fruct^o.nā qd imaturū est pip lōgū
vocāt. icōrruptū ab igne pip albu dicitur.qd vō cīte ru
gosa et hōrida fuerit ex calore ignis trahit colorē:et ex ca
lore trahit nomē pip.si lene est vetustū ē:si graue nouel
lū.vitanda est in his mercatorz frāus.soleāt enī vetustissi
mo pīperi humecto argēti spūmaz et plūbū aspergere vt

poderosius fiat. et sunt folia eius ad similitudinem iuniperi.
in piperatus ta. tu. pipe coditus vel effectus. et hec pipa-
tute. quodam effectio ex pipe. et pipeus rea. reum. et pipinus na-
nus. et hic pipertin' ni. substitutus quodam lapis subalbidus
ipernus ni. in piper vide. (cum pictis venis nigris.

Piperatus ta. cum. in piper est.

Piperatus rea. reum. in piper est.

Pipio as. resonare: clamare: accipitru' e vel pullo' columba-
rum. vñ hic pipio onis. pullus columbaru'. et pipunculus
li. et hec pipuncula le. i. accipiter. et cor. cu.

Pipunculus. in pipio as. vide.

Pipio dicunt' muse a pipleo fonte macedonie. vel monte
aut a peplo veste fin' Papiam.

Pir grece: latine dicit' ignis. et est neu. ge.

Pira: a pir qd' e ignis d' h' pira re. i. rogius vel gheries ligno-
ri in igne. s' rogius e du' nodu' e accessus. pira e ex quo ar-
det bustu'. postq' arserit. Actu' z 8. Accensa eni pira refi-
ciebat nos oes. ppter imbre. vide etiā in rogius.

Piramis: a pir qd' e ignis d' hoc piramatis. et hec piramis
midis. quodam alta structura q' siebat antiquus supra sepul-
chru' mortuo' p: et talis edificatio surgit sic: vt a latitudine
incipiat: et in angustu' finiat sic ignis. na apud maiores po-
tentes aut sub montib' vel in montibus sepeliebant. inde
tractu' est vt supra cadavera aut piramides fierent: aut i-
gentes colune collocarent. Itē et piramis d' quodam figura
que in modu' ignis ab ampio in acutu' sic surgit f' Dug.
Quidam dicit' q' piramis cōponit a pir et idos qd' e
forma. vñ piramis qsi habet formam ignis. et cor. penl. taz
noiatiui q' genitiui. vñ in doctriali d'. Pirula pirata sit:
piramis his sociata. Macha. li. i. ca. iz. Et statuit septem
piramides vna cōtra vna. et est fe. ge. piramis.

Pirata: a pir. et ratis. p' opone' d' hic pirata te. penl. pdn. i.
marin' latro: vispilio: qz semp ferat igne i rate. vñ pirati-
cus ca. cu. fin' Dug. Papi. vo dicit. Pirate sunt p'tones
marini ab incendio nauiu' vel insularu' q' capiebant dicti.

Piratica: a pirata d' hec piratica ce. latrociniu' in mari.
Pirene': a pir deriuat hic pirene' nei: et hic pirene es. mos
bisanie altissimus sic dicit': vel qz igneus est: vel qz igni
i superiori elemēto e ppinquis. et p' du. penul.

Piretrū tri. a pir d' hoc piretrū tri. vel piretron quodam her-
ba que h' radice incendiosam.

Pinguis: a pir. d' h' pinguis gi. lignu' vel tabula in alea sup qd'
ponunt illa rotunda istru'meta: s' p' synodochen q' q' po-
nit pro ipsa alea: vt cu' d'. Iste amissit oia in pinguo. et d' a
pir. qz illud lignu' e acutu' in sumitate ad modu' ignis. vel
pinguis d' qsi pgus: qz per eu' taxilli pgut. Pinguis grece
d' turris a pir qd' e ignis: qz ad modu' ignis conscedit. et
hinc pinguis d': qz specie turris habeat.

Piritus: a pir d' pirit' ti. quidam lapis aeris qualitatē simili-
ans sic dice': qz plurimū ignis insit ei. Est ali' pirit' vul-
garis quē viuu' lapide dicunt. s' petra' focare: qz ferro v'l la-
pide p'cussus scintillas emittit.

Promatia: a pir et mantia qd' e diuinatio cōponit hec pi-
romantia tie. i. diuinatio que fit in igne vel in astris: et in
scintillationibus ignis. vnde piromantius tia. tium. et pi-
romanticus ca. cu. et acuit ti.

Propus: pir opone' cu' opos qd' e visio: et d' h' pirop' pi. q'
dam spes metallica ex trib' denariis auri: et sex eris. vel q'
dam lapis flāmaticus sic dicit': qz visione et colorē habe-
at ignis. vñ Quid. Glammias imitante piropo.

Pirichius chy. quodam pes metricus costas ex duabus brevi-
bus: vt legit. sic dice': a' pirrho filio Achillis: q' ad funus
piris armat' eo metro salutauit. vñ et pirrichia apud gre-
cos salutatio dicitur.

Piribus: a pir dicitur hic piribus pirrhī. filius Achillis: qz
igneos et rufos habuit capillos. Item piribus rex epirho

tarum: et sic est nomine ononimū: et ponitur aspiratio post r.
fin' Dris. in p'mo libro maio.

Pirula le. in pirus vide.
Pirus: a pir deriuat h' pirus ri. quodam arbor: qz eius fruct' ab
amplio icipit: et in angustu' finit: sicut ignis. vñ hoc piru' pi-
ri fruct' eius: et hoc piretu' ti. loc' vbi piri crescunt. et hec pi-
rula le. extremitas nasi: aut forma piri. et cor. pi. f' Dug.

Papias autē dicit. Pirula d' extremitas nasi a formula
Pis grece: latine dicitur aurū. (piri. et cor. ru.

Pisa: a pis grece: qd' latine d' aurū d' hec pisa se. quodam gen'
leguminis: qz ea pensabat aliquid auri minuti. et peccat' il-
li q' dicunt q' pisa est pluralis numeri: et neu. ge. s. hec pisa
h' piso' p. peccauit q' qui dixit hec pisa sunt bona: sunt
quocq' pingua: sunt sine lardo. Apis vel pisa dicta est pi-
sa quodam ciuitas grecie ab abudātia auri vel illius legumi-
nis. vñ pise' sea. seu. et plural' he pise pisa qd' ciuitas
Tuscic: qz illi q' h'ci ciuitate edificauerūt ab illa pisa ci-
uitate grecie venerūt. vel pise qsi pese a p' esando et consu-
lio agi. vel pise dicunt a pis qd' e aurū qsi auree. Et a pi-

Piscarius. in piscis vide. (se pisanus na. num.

Piscatilis. in piscatoris. est.

Piscens: a piscis deriuat. i. piscans vel piscator. et est generis
ois indecli. Juvenalis. Tunc piscens accipe dixit.

Pisciculus li. dimi. parvus piscis.

Piscina d' a pisces p' h'riu: qz no' h'pisces. et d' piscina penl.
pdu. aq' collecta no' h'pisces. Vide in p'batisca.

Piscis. a pasco scis. deriuat h' piscis h'pisces: qz sit pastus
hominu'. vñ pisces sa. suz. piscib' plen' abundans: qd' e
pisculent' ta. tu. d' qsi piscib' plenus. Et cōparat. vñ pi-
scolente tuis. tissime. aduer. et hec piscolentia tie. plenitu-
do et abundātia pisciū. Itē a piscis piscari' ry. i. piscator.
s' piscator p' prie q' capit: piscari' q' v'edit. Inuenit' hec pi-
xis p' x. s' aliud significat. et est fe. ge. vñ v'sus. Dic editur
pisces: hec seruat aromata p'xis. Vide in tertia pte: i ca.
de genere epicheno. Itē in asinus: et in camelus.

Pisciu'ra. rū. i. pisciu' vorator pe. cor. et opone' a piscis et

Piscolentia in piscis vide. (voror as.

Piscolentus ta. tum. in piscis est.

Piscator. a piscis deriuat piscator caris. carnis. sum. cari. vbu'
depo. vñ vado piscari. i. ad pisces capiēdos. Et si de piscata
torius ria. riu. et hic et hec piscabilis et hoc le. et h' et hec pi-
scatilis et hoc le. penul. cor. Et cōponit: ut expiscator caris.
ex toto a pisces euacuare vel acquirere.

Piscus sca. scum. i. antiquus: et dicit' a pridem.

Pisantia est quodam figura de qua dixi in quarta parte in tra-
ctatu de coloribus rhetoricis.

Pissaigra. pissa qd' dicit' grece p'x cōponit cum p'gra: et di-
cit' hec pissaigra gre. i. p'x liquida.

Pissaxera. pissa qd' e p'x opone' cu' xeros qd' e duru' vel
siccu'. et dicit' hec pissaxera xere. i. p'x q' dura est et sicca.

Piscacia cie. quedam arbor a pisces vel pisticus: qz cortex
pomi eius nardipisci odorem ferat.

Pisticus ca. cum. i. fidelis: et dicit' a pistis grece qd' latine d'
fides. vñ nardupisticiu'. i. fidele purum no' adulteratum
comixtione aliarum rerum. et cor. sti.

Pistillu'. a pindo dis. vel pinso sis. dicit' hoc pistillu' li. et hoc
pistellu' li. qd' est mas. ge. Inuenit et h' pistillu' vel pistel-
lus cum quo piper teritur vel aliud in mortario.

Pistis grece latine dicitur fides.

Pistor. a pinso sis. sui. sti. fin' Dris. hic pistoris storis. q' panē
facit: et p'du. pe. gti: s' hec pistoris p' qd' ciuitate cor. pe.
vñ v'sus. Pistoris est rectus: pistoris sit genitius.

Pistoriensis in pistoris vide.

Pistoris. a pistis qd' e fides dicitur hec pistoris huius pi-
storis quedam ciuitas q' a quibusda' mo' dicit' pistoria: ab
aliis pistoriu': s' h' fit ex cōsuetudine vulgaris sermonis

pprie enī dī pistoris vt penul.cor. et noīatiū sit par ge-
nitio in syllabis. et hoc ponit Pris. apte in tractatu de-
noīatiū. Si vero ibi iueniat pistor p noīatiū pdicti
nois: dōm est līaz ibi eē corruptā. et dī sīca fidelitate quā
solebat hīc. vñ hic et hec pistoriēs et hoc se. Quidā tñ di-
cūt q̄ pistoris sit dicta ab abūdātia pistoz: et vt dixi i pi-
stor oris. p ciuitate cor.penl.s̄ ḡtūs de pistor pdu. eam.

P istoriū ry.in pistoris vide.

P istricus:a pistrio tris.dī pistricus ca.cū.i.mixt' ex diuer-

P istrilla le.in pistrinū vide. (sis.sicut electuariū.

P istrinū.a pistro stris. dī hoc pistrinū ni. loc? vbi pistrit.i.
molēdinū vel furnus. vñ hec pistrilla le. pro eodē. Uel
pistrinū q̄si pilistrinū a pilo:qr pilo anteā tūdebat et fin-
debat granū. vñ et apud veteres nō molitores dicebant
sed pistores q̄si pinsores a pinsendis granis frumenti.i.te-
rendis.molarū enī v̄sus nōdū erat:s̄ granū ibi pilo tōde-
bat et findebat. et hinc tractuz est vt dicāt pistrinū pena
seruilio:qr serui in pistrinū mittebant ligati:et ibi ad mo-
dū iumētoz molā trahebat. Et fz h° videāt pistrinū ma-
gis pprie dici molēdinū q̄s furn? v̄sus tñ hz. vt pistrinū
vel pistrilla dicāt furn? poti? a pinscedo q̄s a pilo:et pdu.
penul.pistrinū. Hiero.in plogo Danielis. Quū me in lin-
gue huius pistrinū reclusissem.

P istrio:a pistrix stricis.dī pistrio tris.triui.trire.panē face-
re pastā deducere. vñ pistricus ca.cū. et hec pistrio onis.

P istrix:a pinsō sis.deriuat hec pistrix stricis. (qui pistrit.
femina que pinsit. et hec pistrix stricis qđdā mōstrū ma-
rinū.s.balena vt dicūt. fz pistris huius pistris stri.p s.no-
mē fuit cuiusdā nauis Enee. Uel pistrix p formationem
pōt descēdere a pistor or.in rix. et penul.ḡtī pducif.

P itialis vrine feruor. vel pitiales sunt surfures qui fiunt
in vrina.

P itisima matis.ge.neu.est genus ludi:qr mirabili arte vol-
uīt et gyraet.vñ Juvena. Qui late demonio pitismate lu-

P itisso sas.in potisso sas.vide. (bricat orbez.

P ituita te.i.humectatio siue illa infirmitas q̄ ex abūdan-
tia phlegmatis accidit:et facit capita gallinarū distorqri.
vñ et ponit p vana gloria q̄ meritū scie distorqet cū q̄s
benefacta ad fauore pphloz et ad oculos facit. (S̄z q̄ri-
tur an p̄ma corripiaf: et videāt q̄ sic: quia Hora. ita dicit.
Precipue san? nisi cū pituita molesta ē. fz dico q̄ p̄ma n̄
corripit imo pducit:qr q̄rt' pes est spōdeus: et q̄ntus p̄
celeumatic'. Or enī p̄ma pducat ondit persi' ita dices.
Sōnia pituita q purgatissima mittūt. et cor.pe. vt patuit.

P ius pia piū:religiosus:misericors:benignus:ppiti?. et opa-
rat p suppletionē:pi? magis pius p̄yssim?. vñ pie magis
pie p̄yssime. et pietas tatis.s.vt? p quā patrie et benioliſ
et iūctis sanguine officiū et diligēs attribuif cult?: vel q̄
sanguine iūcti benioliſ efficiunt. Pius cōponit: vt ipi-
us fm Hug. Dic nō q̄ pietas dī aliquā donū spūs sci-
et tūc in hoc differt a mīa:qr mīa studet ad relevādas mi-
serias pximoz ex hoc q̄ sūt iūcti vel cōsanguinei. vel
familiaritate:vl salte nāe silitudine in oib? aligd huma-
nū p mēsura accipiēs:sc̄e alie v̄tutes: fz pietas donū mo-
uet ad relevādas coꝝ miseras:ex aliquo diuino.s.iqñā-
tū sūt filii dei vel diuina silitudine iſigniti. vñ et magis
p̄pe nomē pietatis hz q̄s diuinū qđ sonat:q̄uis et ipa mi-
sericordia fm Aug.io.de ci.dei more vulgi magis pietas
dicāt:qr iō accidit:qr ea sibi de?:q̄si sacrificio placari te-
stat. vñ et phs dī i.4.eth.q̄ dona habēt aligd sile do sa-

P ix.a pin?dī hec pix cis.q̄ ex pino fit.h̄ a grecis (cratis.
dī doma quā nos ramellā dicere possum?. Et ide pice?
cea.ceū.de pice exīs:vl ad picē ptinēs:vl niger:vl obscu-
rus. et hec picea cee.q̄dāz arbor:de cui? succu pix efficiet. et
piceo as.are.aligd linire vl obscurare. Et notādū q̄ pix
allo noīe grece dī b̄ pissa se. Unī fz quosdā dī apud nos

pix. Et scias q̄ pix cis.cor.i.ans c. sed pica p̄ne pdu.p̄
Unī gdā. Sūt nigra vasa pīcis:rostra redolētia pīcis.
P ixis.a pixos qđ dī buxus dī hec pixis dis.i.bussula.s.vb
vbi medici reponūt suas affectiones.silr et mulieres eius
suas lauaturas:vel sic corrupte dicim? buxū.silr fūates
eandē corruptionē:qdā a bux? dicūt hec buxis buxidis
pro pixis pīcidis. Et facit actūs singularis hāc pīcidem
vel pīcida. et actūs pluralis has pīcides vel pīcidas. Unī
Qui.de remedio. Pīcidas iuenies. et rex mille colores.
P ixos grece latine dicit buxus. et acuit etiam in fine.

P ante L

P lacēta.a placeo ces.dī hec placenta te.i.lybū:focacia.q̄
placeat.vñ hic placētari?. et hec placētaria rie.gyl que fa-
cit placētas:qd̄ ēt h̄ placētin?. hec placētina ne. Itē apū
cēta hec placētia tie. qđā ciuitas in lōbardia:qr ibi optū
me fīat placēte. Et idē placētin? na.nū.nomē patriū.

P lacentinus de placenta. Item qui facit placētas. de hoc
vide in placenta.

P laceo:a placo cas.dī placeo ces.cui.eē vel fieri placidus
vel placitū:alr enī nō placet. et a placeo ces.descedit pla-
cet impsonale. et placit? ta.tū.qđ placet vel placuit. pla-
ceo cōponit:vt cōplaceo ces. vnde cōplacet ipsonale.
Per placeo ces. vñ pplacet.ipsonale. Placeo cū oibus
suis ɔpositis est neutr? et fac̄ pteritū in cui. et sup. in cīm.
Est.n.regula.Qia v̄ba neu.scōe ɔiugatōis faciētia pteri-
tū in ui.caret sup.fz v̄sus pter ista:careo:valeo:doleono
ceo:placeo:taceo:pateo:lateo:mereo:oleo:t liceo. istam
duo nō vident eē ponēda in exceptōe: qr ab istis et mul-
tis alys talib? neutris iūniūt supina qñqz: fz nō sūt in
frequēti v̄su. Itē placeo ces.cum suis ɔpositis corri.pla.
Unī Qui.de arte. Pessima sit nulli nō sua forma placet.

P lacidus.a placor caris.dicif placidus da.dū.i. mitiē mā
suetus:q̄si placorū datus. Et ɔparat placidior dissimil.
yn̄de placide diuī. simē.aduerb. et hec placiditas tons.
fm Hug.Papias vero dicit. Placidus q̄ oib? placet:po-
pitius serenus:quietus:tranquillus.

P lacitū.a placeo ces.dī h̄ placitū ti.p̄ atiphrgsiz:qr dipli-
ceat.vñ placito sas.vl placitoris. et h̄c placitator:vl pla-
citor? ria.riū. et h̄ placitatorū ry. loc? vbi fit placit.

P laco as.uu.tū.i.būiliare:mitigare:exorare:pacificare.vñ
placat? ta.tū. Et ɔpat placatiō tior.m?. et ɔpōit vtipla-
cator? ta.tū. et h̄ placabil' et h̄ le. vñ placabil'r aduerb:
placabilitas. Et ɔpōit:vt iplacabil' le.iplacabil'r:ipla-
cibilitas. Placo ɔpōit vt ɔplaco cas.replaco cas. et estaci-
tū cū oib? suis ɔpositis: et pdu.hāc syllabā pla. fz place-
ē cor. Unī gdā.Scorto nemo placet nisi dextrā mīre
placer. Itē Qui.de ar. Placat donis iuppiter ipē dans.

P lacor.a placo cas.dī hic placor coris.i. trāquillitas:min-
gatio et pdu.pla.Ecc.4. Lōplectit placorē ei?. et pdu.ca-

P laga ge.i.vuln? tuber q̄si flagra:qr cū quodaz si repitu-
flatu: et flagris plage corporis iſligūt. vñ plaga dī qñz tra-
ctus vl pars celi eadē et clima. et silr p patria vl vitio ali-
quo accipit. et plaga.i. rete vl poti? funis retis. p̄pe gd̄
plage sunt funes illi q̄b? retia tēdūt circa imā et sumā
partē: fz ponunt qñqz p ipsis retib?. Et nota q̄ plaga p
vulnere pdu.p̄mā. In alys v̄o significatiōib? eā cor. vñ
v̄sus. Vulnera sunt plage:regio plaga:fit plaga rete. Itē
a plaga plago gas. Vlide i plagiari?. Dic nō.q̄ plaga
Pharaoni inflicte fuerūt sunt decem:vt pz in his veni-
bus.Sanguis:rana:culex:musce:pecus vlcera:granda.
Brucus caligo:mors obtinuere necando.

P lagarius vide in plagiarius.

P lagella le.dimī.parua plaga.

P lagari? ry. et h̄ plagitoris.in eodē sensu.s.vēditorbo-
minū: vl seductor hominū:vl deceptor.s. q̄ seducit eti-
licitat pueros et seruos alienos. Apls i p̄ma ad Thima-

ca. p. Plagiariis mēdaciō periuris. Ut plagiarii ēt dīg
mācipiū aut pecō alienū seducēdo distrabit. et dī plagiā
riō vel plagiator a plagio. i. obliquo: q̄ nō recta via gradī
tur: s̄z pellicēdo dolis: et donis pollicēdo. Unī Alexā. Qui
pueros vēdis plagiariō ē tibi nomē. Itē plagiariō vel pla
gariō dī retiariō: vel plaga faciēs: vel curās: vt ē medicō
q̄si plaga agēs. s̄z plagiariō magis ē in v̄su in ista signifi
cātiōe. Unī Pap. Plagiariō plaga curās: plagiariō q̄ seducit
pueros et sollicitat seruos alienos. Itēz a plaga dī plago
gas. vel plagio as. i. v̄berare: vulnerare plaga affligere.
Plagilla. a plaga dī h̄c plagilla le. et h̄c plagella le. ambo di
mi. i. parua plaga: et plagiosus sa. suz. vel plagosus sa. suz.
Plagiosus in plagilla vide. (plagis plenus.
Plagiorip̄. plaga ɔponit cū oxi: et dī plagiorip̄. i. acutam
plagā iferēs: hoc noie dicunt̄ hoīuz vēditores q̄ acuta i
ferūt vulnera. Cicero. Vlētē iudices quēdmodū flagi
rip̄us iste me tractauit.
Plagius ḡia. giū. i. plaga faciens: vel curās: vel obliquus:
q̄i plage faciūt hoīem obliquari.
Plagiosus in plagilla vide.
Planca. a planō vel platos h̄c plāca ce. q̄r plana sit et lata. i.
tabula vel assē. vñ plācula le. et h̄c plācella le. dimi. et plā
ca ca. cū. q̄ pedes h̄z planos et latos instar plance.
Plācella le. dimi. parua planca.
Plācula le. dimi. parua planca.
Planeta. a planos dī h̄c planeta te. et hic planūta te. Plane
ta. i. errās. planūta. i. errorē incutiēs. Dīr ḡ qdā stelle pla
nēte. i. errātes: q̄r singlis dieb̄ mouēt ortū et occasuz suū:
be et dīr planūte. i. errorē incutiētes q̄r singulis dieb̄ or
tu et occasuz suū sic variādo hoib̄ incutiunt errorē: et fa
ciūt eos errare. vñ f̄z Hora. nō debēt planete dici. i. errā
tes: s̄z planūte. i. errorē incutiētes. planete enī nō errant
imo eūdē motū et eādē mouēdi legē nūc habent quā ab
initio sue ɔditiōis habuerūt: s̄z errare viden̄ mortalib̄
cū ita variāt ortū et occasus p̄ diuersa loca. vñ potiō debēt
dici planūte. i. errare faciētes q̄z planete. i. errātes. nō. n.
ipsi errāt: s̄z nos circa eoꝝ mot̄ errare faciūt. Itē plane
ta dī febris erraticā. Et planeta quedā vestis laxa circa
oras: q̄r errātib̄ oris euagāt. Et a planeta planeticus ca
ū: t̄ h̄c et h̄c planetaris et h̄c re. Et nō. q̄ planeta ē mas.
ge. p̄ stella. in alijs vō significationib̄ est fe. et pdu. pen.
Et fm̄ Pap. planetes grece ē mas. ge. vñ apō nos quoqz
planeta ē mas. ge. Et sunt septē planete. saturn̄: iuppiter:
sol: mars: ven̄: mercurius: luna. Itē planeta grece latine
dī casula: quia totū tegit: et signat charitatē. A p̄dictis se
ptē plāetis denoiant̄ septē dies septimāe vt dicā pleniō
in sabbatuz. An iuppiter sit deus vide supra in iuppiter:
Plāgo ḡis. xi. ctū. ē cū lachrymis pect̄. (et de eius effectu.
aut faciē tūdere. vñ h̄c planct̄ c̄tus. i. tunctio pectoris aut
faciei cū lachrymaz effusione.
Planipes pedis. ge. ois. i. planos h̄ns pedes: vt funabulus
vel recitator cuiusdā fabule q̄ planipedia dicebat: et di
cebat planipedia die. tale genus fabulaz: q̄r planis et nu
dis pedib̄ recitabat. et cor. penul. planipes.
Planitudo in planus est.
Planos grece latine dī error vel vagatio.

233
P lātago. a plāta p̄ ramo arboris q̄ inserit̄ derūt̄ hec plā
tago ginis. qdā herba: q̄r plāta eiō adhēreat terre. et pdu.
P lātaris re. in plāta exponit̄. (ta.
P lāto tas. taui. dī a plāta: et ē plātare plātas v̄l plātaria po
nere: plātas īserere: īplere. Et plāto tas. p̄ plantā decipe
ɔponit̄: vt deplāto tas. v̄plāto tas. i. valde plātare: v̄l plā
tas auferre. replāto tas. supplāto tas. i. decipe et p̄p̄ per
plātā: qd̄ fit cū latēter plātā ext̄as uero iacim̄ iter plan
tas alteri. Unī Esau dicit de Jacob. En supplātanit me
lantula le. dimi. parua planta. (altera vice.
P lanunta in planeta est.
P lan̄. a platos dī planō na. nū. Et ɔparat̄ planior nissim̄.
vñ plane nī. nissime. aduer. et h̄c planitas: et h̄c planicies
ciei. et h̄c planitudo. et dī planōclar̄: cert̄: eqlis: manifest̄
P lasima matis. in plasmo mas. vide. (apt̄: et pdu. pla.
P lasme. a plasmos grece qd̄ latine dī formare dī plasmo
mas. maui. mare. i. formare. Et hic plasmator toris. et h̄c
plasmatura re. et hoc plasma matis. cor. penul. ḡti. i. factu
ra formatura. s. qd̄ ē formatū vel forma. et qñqz ponitur
p̄ quodā electuariō qd̄ format̄ vocē. Plasmo ɔponit̄: vt
ɔplasmo mas. replasmo mas. et ē actiuū cū suis ɔpositis.
P lastes. a plasmo mas. dī h̄c plastes stis. i. forma vel forma
tio: v̄l figul̄. Isa. 45. Ipse de⁹ formās terrā et faciēs ea⁹
ipse plastes ei⁹. et pōt̄ dici h̄c plastes b̄ plaste. et ide plasti
cē. s. parietuz ex gypso vel alio effigies. Isa. 44. Plaste
idoli oēs nihil sunt. Et declinat̄ ibi h̄c plastes b̄ plaste.
P lastographus. plastes ɔponit̄ cū graphos qd̄ est scriptor
et dicit̄ hic plastographus. i. falsus scriptor. vnde hec plā
stographia. i. falsa scripture. et plastographus pha. phuz.
falsum scriptum: et cor. gra.

P latan̄. a platos dicit̄ h̄c platan̄ nī. qdā arbor a latitudie
foliōz sic dicta: vel q̄r ipsa arbor patula sit et ampla. naz
platos greci latū vocāt. Exp̄ssit aut̄ scripture h̄c arboris
nomen et formā dices. Eccl. 14. Quasi platan̄ exaltata
sum iuxta aquā in plateis. et cor. penul. Unī Qui. Et plata
nus hyemalis atqz coloribus impar.

P latea. a platos dicit̄ h̄c platea tee. i. lata et spaciofa via. vñ
hic et hec platealis et hoc le. et h̄c et hec platearis. et hoc pla
teare: et acuit penultimam.

P lato nis. qdā ph̄s a platos qd̄ est latitudo. vñ a latitudie
argumētoz sic dicit̄ est. vñ platonic̄ ca. cum. pe. cor. et h̄c
et hec platonista ste. q̄ sequit̄ platonē: vel studet in eo.

P latonic̄ in plato est. P latonista ste. in plato vide.

P latos grece latine dicitur latum vel latitudo.

P laudibilis in plausus est.

P laudo dis. si. suz. i. man̄ rep̄cutere: man̄ ex leticia clau
dere et in sil̄ iūgere: manib̄ sonū facere: gaudere. Et pōt̄
sepe p̄ iungere vel rep̄cutere. Et p̄ au posita o. dī plodo
dis. si. dē. p̄ plundo. vñ plosus sa. suz. p̄ plausus. i. rep̄cu
sus v̄l clausus et ɔnict̄. P laudo ɔpōit̄: vt applaudo dis.
alicui plausū facere. P laudo dis. vel ɔplodo dis. i. siml̄
plaudere. et in sil̄ rep̄cutere: vel claudere man̄. et ponit̄
simpl̄ p̄ iūgere v̄l ɔcutere. vñ ɔplosus sa. suz. ɔcūs us
vel ɔiunct̄. disiplodo dis. i. man̄ apire. et ponit̄ p̄ aperire
vel rūpere: discutere: quassare. vnde displosus: vel dispo
sus sa. sum. i. destrict̄: apert̄: dirupt̄: explodo dis. ma
nus relaxare: aperire: excutere: vel extra plausū facere
et ponere vel eucere: explere. P laudere et plodere p̄ gau
dere manus rep̄cutiēdo neutra sunt cū cōpositis: s̄z p̄
cōiungere vel claudere vel rep̄cutere actiua sūt cū suis
cōpositis: q̄ banc significationē redolent.

P lausidic̄ ca. cū. q̄ dī plausū: a plausus et dico cis. et cor. di.

P lausific̄ ca. cū. q̄ facit plausum: a plausus et facio: et cor. fi.

P laustro stris. exponit̄ in plastrum.

P laustz. a pila p̄ instrumento terēdi: vel a pila ludo dī h̄c
plastrū q̄si pilastrū: q̄r voluit̄: et est duaz rotaz. vnde

plaustellū li.dimī. et mutaō au.in o.dī hoc plostz. vnde
plostellū: et h̄ et hec plastralis et hoc le.vel plastrū a plau-
dēdo.i.a terra sepe repussa.vñ plaustrio ris.i.resonare
p modū plaustrī: v̄l resonāte plaustro f̄z Hug. Itē vt di-
cit p̄p̄.plaustrū septētrio dictū ē:qr̄ in modū vehiculi
voluit mō tres ad sūma eleuat.mō q̄ttuor iclinat.

P laustus.a plastes vel plasmo mas.dī plaustrus sta. stuz.i.
formatus.Et cōponit cuz prothos: et dī protoplaustus
.i.primus formatus.

P lausus.a plaudo dis.s̄.suz. dī plausus sus.sui. manuū p-
cussio:exultatio man⁹ repudiendo. et plausus sa. suz. et h̄
et hec plausibilis et b° le. et h̄ et hec plaudibilis et hoc le. Et
cōponit:vt plausidic⁹ ca.cū. et plausificus ca.cū. f̄z Hug.
Pap̄.etiā dicit. Plausus sus.leticie indicū:fauor ppl̄. et
P lebanat⁹ i plebes ē. (ē q̄rte declinatōis.

P lebanus in plebes est.

P lebecula.a plebs plebis.dī hec plebecula le.dimī.parua
P lebius in plebs plebis est. (plebs.

P lebeo bes.bui.bere.plebe imitari vel allog. et dī a plebs

P lebes.a.plebs bis. p collectiōe hoiu⁹ dī hec (plebis.
plebes.bis. p ecclia baptisali: et pprie in villis iter ple-
be. Unī dī sic a polis:qr̄ a pluralitate ppl̄. vñ plebanus
na.nū.ad plebe ptinens. et h̄ pleban⁹ ni.dīs plebis et hic
plebanat⁹ t⁹.tui.ei⁹ dignitas: v̄l district⁹ plebani. et dī p-
pe plebs hoiu⁹:sz plebes eccliaz. vñ v̄sus. Plebs hoiu⁹
dicas sz plebes eccliaz: fm modernos.antig tñ hec ple-
bes bei. p pplo dicebat. Vide de hoc in plebs.

P lebesco scis.inchoa.incipio plebere:a plebeo bes.

P lebeclā le.cōis ge.q̄ colit et amat plebe:a plebs et colo lis.

P lebiscito tas.i.plebe imitari vel allog vel voca (pōit.
re v̄l pōouere: et v̄def eē pōositū a plebs et cito tas.

P lebiscitu ti.dī qđ cōi sensu plebis statuitur et sancit. vñ et
dī plebiscitu.i.scitū et statutū ppl̄. v̄l qr̄ sciat a pplo. et cō-
ponit a plebs et scitū. et pdū.penul.

P lebs.a polis qđ ē plurauitas dī h̄ plebs plebis q̄si polebs
qr̄ plures sunt plebei q̄ nobiles. ē enī plebs collectio tñ
ignobiliū.sz antig dicebat hec plebes bei. Luca.i.3. Po-
tētes Vulgus alint nescit plebes iejuna timere. Unī h̄
plebecula le.dimī.sz a plebs hec plebicula le.dimī. et ple-
beius beia.beiū.de plebe existēs: vel ad plebe pertinēs
.s.rustic⁹. Et scias q̄ gtūs plebei cor.penul. qr̄ est regula.
Qñ ḡt̄ et datiuī q̄nte declinatōis h̄nt tres vocales cōti-
nuas pducūt e.ante i. vt dies diei. Si aut̄ habeat psonā
tē ante ei cor.e.ante i.siue penul. vt fides fidei: spes spei.
P lecta.a plecto tis. p flectere dī hec plecta te. glibet nex⁹
ex virgulis vel papyro v̄l carecto fact⁹. vñ cofinos facie-
bant. vñ hec plectula le.dimī. Josephus in.8. Erāt crate-
res ex crispantibus plectulis facte. Plecta etiā dī calix
duas ansas h̄ns.idē et caracter f̄z Hug. Hlosa in.4. Re-
7.ca.sic dicit. Tabule q̄bus bases facte sunt q̄drate fue-
rant in quib⁹ rotunde erant formule:q̄ cornule siue ple-
cte appellantur:circuli quidam erant.

P lectellum li.dimī.paruū plectru⁹.

P lecto ctis.plexi plexū.i.punire: v̄berare: supplicio afflige-
re vel flectere: vel ex virgis aliqd pōonere. vñ h̄ et hec et
b° plectētes tētis. Unī f̄z Jo.19.ca.in passione dñi legit. Et
plectētes coronā de spinis iposuerūt capiti ei⁹. Plecten-
tes.i.ponētes flectēdo circūcīrcā spinas. vel fiat ista cō-
structio. et plectētes.i.puniētes eū iposuerūt capiti ei⁹ co-
ronā de spinis. Et vt dī in historys asserūt iuncos mari-
nos fuisse:quo z acies nō minus spinis dura est et pene-
tratiua. Plecto aut̄ et ei⁹ pōposita actiua sunt siq̄ bz in o.
amplector cōe ē:plexor depo.fm Hug. Pris. aut̄ dicit
q̄ plecto facit plexi antiq:nūc v̄o cu suis pōpositis fit cōe.
Or aut̄ dīc Hug.q̄ plecto facit plexi in hoc cōcordat cuz
Pris.Or v̄o dicit q̄ etiā facit plexi hoc v̄ez est fm anti-

quos.Unī in li.Judi.ca.16.inuenit. Cū licio plexieris.
P lectrū.a plecto ctis. p flectere dī b° plectz ctis.i.gubna-
culū nauis:vel lingua in corpore:vel potius ultima pars
lingue: et pōssorū cithare:qr̄ flectit̄ buc et illuc. vel dicit
a plecto.p punire v̄l verberare:qr̄ plectrū v̄berat et per-
cutit hoc plectellū li.dimī.

P lectula le.dimī.parua plecta penul.cor.

P leias.a pluua dī hec pleias iadis. quoddā signū celeste:
et sunt septē stelle.s.pleiades: et dicunt̄ sic q̄si pluuiades:
q̄si pluia dātes:qr̄ eis oriētib⁹ abūdat pluua. vel dicū-
tur pleiades a pleone mīre eaꝝ: v̄l a pluralitate. Sūt.n.
septē sz nō apparent nisi sex. Scdm enī fabulas poetar̄
sex cōbuere cū dys:sz vna tñ cū mortali: vñ ppter ve-
recūdiā apparere nō vult. Et nō q̄ pleias qñq̄ dī signū
illud: et f̄z b° caret pluralitate. qñq̄ vna illaꝝ stellaz dī
pleias. Et fm hoc p̄z pluralitatē. Et p syncopam inuenit
plias dis. p pleias iadis. Unī Job.38. Nlungd cōiungere
valebis micantes stellas pliades. et cor.penul. Has stel-
las dicit vulgus.gallinam.

P lemīna sunt vlcera et sulci in manibus et in pedibus collo-
sis vñ plēmino nas.naui.i.replere fm Hug. Et pap̄.et
dicit. plēminare.i.replere:plēnarie et pfecte cōplere.
P lenituniū.a plenus na.num. et luna cōponit hoc plenilu-
nium ny.tps qñ luna est plena. Et vt dicit phus noctes
pleniluny sunt calidores. Vide in lux.

P len⁹.a pleo ples qđ nō ē in v̄su dī plen⁹ na.nū. Et p̄parat
plēnior. sim⁹. vñ plene ni⁹. sime.aduer. et hec plenitudo
dis. et plenari⁹ ria.riū. et p̄ pōnē semiplen⁹ na.nū. et pd.
ple. Dora. Qē supuacuū pleno de corpe manat. Vide et

P leo ples pletū nō ē in v̄su. Et cōponit cū (in v̄tu,
cō: et dī p̄leo ples.pleui.pletū. vñ hoc p̄pletoriū ry. Itē
cū de: et dicit̄ depleo ples. Itē cū ex: et dī expleo ples. ple-
ui.pletū. Itē cū in: et dī ipleo ples. Itē cū ob: et dī oppleo
ples. Itē cū re: et dī repleo ples. Itē cū sub: et dī suppleo
ples. Pleo cū oib⁹ suis compositis ē actiuū: et faciūt pre-
terita in ui.o.mutata in ui. et supina ui.in tum. vñ p̄t̄ q̄
expletus expletio:completus completio:suppletio: et bu-
iusmodi scribunt̄ per t.sine c.

P leonasim⁹ est qđdam vitiū de quo dixi supra in.4.parte
in ca.de vitys annexis barbarismo et soloecismo.

P lerung⁹.i. aliquā:frequenter: assidue fm Pap̄iam.

P lerus.i.frequēs.ex maiori pte a plurib⁹ deriuat̄.ide ple-
riq̄.i.aliquāti:nōnulli:multi sz Pap̄.Et scias q̄ pleroq̄
fe.ge.acuit̄ penul. ppter consortiū mas. et neu.s. pleruq̄
et plerumq̄:q̄ de necessitate acuunt̄ penul.

P leumon grece latine dī pulmo:v̄l v̄i dici a pneumon.ia
spū q̄ quē mouet et agitat: et apif pl̄mo vt capiat flatū. Et
ide nos dicim⁹ h̄ pl̄mo nis. et h̄ pleumonia nie.dolor v̄l

P leumonia nie.in pleumon vide. (tumor pulmōis.

P leuresis.pleurō grece latie dī lat⁹. vñ h̄ pleuresis dolor
lateris acut⁹ cū febre et sputo sanguinolēto. et hic pleure-
tic⁹ ca.cū. q̄ tale ifirmitatē patit̄:vel ad pleuresis p̄tēs

P leureticus ca.cū.in pleuresis ē. (vt pleuretica passio.

P lexibilis in plexus est.

P lexui p̄teritum de plecto ctis. et maxime fm antiquos.

P lexuosus in plexus vide.

P lex⁹.a plecto ctis.plexi plexū. dī h̄ plex⁹ xus.xii.i.flex⁹
vel punitio. vñ plexuosus sa.suz.i.flexuosus vel punitus
et h̄ et hec plexibil⁹ et hoc le.i.habilis ad plectēdū. vñ ple-
xibiliter aduer. Itē adiectiue declinat̄ plexus plexa plex⁹.
Et cōponit:vt perplexus plexa.plexum.

P lias adis.in pleas exponitur.

P licace.deriuat̄ a plico cas. Et cōponit cū sin: et dicit̄ sin:
plus pla.plū. Itē a p̄cedentib⁹ numeris.s.duo tria q̄wo-
gnq̄ t̄c. Et a plica cōponunt̄ alia noia numeralia q̄ pon-
deralia dicūt:vt dīplus pla.plū.a duo et plica. vñ duplo

plas. et duplico cas. i. duplū facere. triplus pla. plū. a tria
et plica. et sīlē ɔponunt̄ filia q̄ restat: vt q̄drupl̄: gntupl̄
ta singulis descēdūt vba. s. q̄druplare gntuplare z̄c.
Plico cas. cui. v̄l caui. plicitū. i. plicas facere: v̄l plicis apta
re. Un̄ plica ce. Plico ɔponit̄ cū ad: et d̄r applico cas. cui.
vel caui. applicitū vel catū. i. arriuare: ad ripā vel ad ter
rā venire. et cū con: et d̄r ɔplico cas. cui. v̄l caui. citū. v̄l ca
tū. i. sīl plicare. Itē cū dis. et d̄r displico cas. i. deorsuz a pli
cōponere. Itē cū duo: et d̄r duplico cas. Itē cū ex: et d̄r ex
plico cas. Itē cū in: et d̄r iplico cas. i. ipedire. Itē cū iter: et
d̄r ɔterplico cas. Itē ɔponit̄ multiplico cas. vñ b̄ multi
plicatio: et multiplex: multiplicitis. omnis ge. Et ɔparatur
vñ multipl̄. cius. cissime. aduer. et b̄ multiplicitas. Itē
ɔpōit̄ a plico q̄druplico cas. reduplico. cas. supplico cas.
triplico cas. vñ tripdex plicis. Plico cū oib̄ suis ɔpositis
ē actiū p̄ter supplico qđ ē neu. fīm q̄ ɔstruīt̄ cū d̄tō. Itē
plico facit p̄teritū in cui. vel in caui. et supinū in citū vel i
catū. Cōposita v̄o ab eo et aliquo noīe faciūt̄ tñ p̄terituz
in caui. et supi. tñ in catū. vt multiplicaui catū. triplicati
catū. S̄ ɔposita ab eo et p̄positionib̄ faciūt̄ p̄teritū i cui
et in caui. et supinū in citū. et in catū. s̄ frequēti in cui. et in
citū. et raro in caui. et in catū. p̄ter supplico cas. qđ faciūt̄
p̄teritū i caui. et supi. i catū. et cor. hāc syllabā pli. f̄z Hug.
Pris. et i. 9. li. diē. Plico cas. plicui v̄l caui. catū. v̄l citū. fa
ct: qđ magis in ɔpositis dinoscif. Nā cū ɔpositōe magis
qui. diuisas. cū noīe v̄o ɔpositū p̄ au. terminat̄ p̄t̄m per
fectū. Inuenit̄ et cū ppōne in au. faciēs p̄teritū: s̄ in ra
to v̄su: vt applicau. Maḡ aut̄ bñ. seqns cōez v̄suz mo
dernoꝝ q̄ emulādus ē diē. Plico cas. plicui facit. Cōposi
ta v̄o a plico et noīe faciūt̄ p̄teritū in au. vt duplico dupli
canti. s̄ cōposita a p̄positōe faciūt̄ p̄teritū i ui. diuisas: vt
explico cui. p̄ter supplico caui. Verbalia tñ q̄ ab eo desce
dit cūcta retinēta. vt multiplicatio. supplicatio: explica
tio: iplicatio. et hoc videt̄ magis f̄z v̄suz modernoꝝ. Qđ
aut̄ dicūt̄ Hug. et Pris. magis videt̄ respicere antiquitatē.
tex ɔsimili distinctōe possunt solui multa q̄ vident̄ Hug.
ib̄ libro. inter Pris. et Hug.

P lodo dis. si. suz. exponitur in plundo dis.

P loro ras. rau. ratū. rare. i. cū voce flere et lachrymas fun
dere. vñ et ploro d̄r q̄si p̄ lumina roro: et ē etymo. vñ hic et
becplorabilis et hoc le. et plorab̄l̄ aduer. et h̄ plorat̄ tus.
mi. et plorab̄dus da. dñ. i. ploratu plen: et ploranti sīlis.
Ploro ɔponit̄: vt deploro ras. i. valde plorare: vel explo
rādo aligd petere: acgrere. explorō ras. i. ingrere: inuesti
gare. iploro ras. i. rogare: qrere: vel ipetrare. Ploro neu.
et eī ɔposita sīlē q̄ retinēt̄ eī significationē: alr sūt acti
ua: oia. pdu. hāc syllabā pl. Un̄ Juue. Plorat̄ lachry
mis amissa pecunia veris f̄z Hug. Paþ v̄o diē. Plorat̄
lachrymaꝝ ē plāctus tñ vocū: flet̄ v̄o ad vtrūq; ptinet
q̄plerūq; ɔfundūt̄ poete. De b̄ vide i fleo fles qđ dicat
P lostellū li. dimi. in plaustrū vide. (Hug.)

P lostrū stri. in plaustrū est.

P losus fa. sum. in plundo dis. exponitur.

P luito tas. pe. cor. ē vñbū frequē. et formāt̄ a pluis sc̄da p̄so
na abstracta s. et addita to. idē pluito tas. i. freqnter plue
P luma. a pilis p̄ capillo d̄r b̄ pluma me. q̄si piluma (re.
qua sicut pili in corpore quadrupedū: ita pluma in au
bus. vñ hec plumula le. et hec plumella le. di. et hoc plu
mat̄ ti ceruical vel pluteū. et plumat̄ ta. tū. i. plumis te
ct̄. et plomosus fa. suz. i. plen̄ plumbis. Et ɔpat̄: vt plumo
fior sim. vñ plumbositas tatis. et pd. plu. Itē a pluma d̄r
plumarius ria. riū. ad plumas pertinēs. vñ hoc pluma
riū. d̄r opus in modum plume factū et depictuz fīm
Hug. In historiis aut̄ sup Exo. d̄r q̄ pluma lingua qua
da: d̄r acus. et inde d̄r h̄ plumarius ria. mas. ge. i. oparius
quicunq; operatur cū pluma. i. cū acu. et inde plumarius

ria. rium opus acu pictū vel variatum.
P lumaciū. a pluma d̄r b̄ plumaciū cy. i. cernical v̄l scripto
P lumarius ria. riū in pluma vide. (riū.
P lumella le. dimi. parua pluma.
P lumeo. a pluma vel plumo mas. d̄r plumeo mes. mui. i.
plumas b̄re vel emittere. vñ plumesco scis. ichoa. Itē a
pluma d̄r plumē mea. meū. qđ ē de pluma.
P lomo mas. d̄r a pluma plume. et ē plumare tegeř pluma
vel p̄gere vel ornare. Et ɔponit̄: vt d̄r plumo deplumas:
explumo mas. i. plumas auferre. et pd. plu. Vide in plu
P lumula le. dimi. parua pluma. (ma.
P luo is. plu. vñbū defectiuū et excepte actōis: et d̄r a fluo is.
et huiusmodi verba excepte actionis oia sunt p̄prie defe
ctina in p̄ma et in secūda p̄sonis: et in qualibz in plurali. et
d̄r pluere q̄si fluere: et caret supi. in frequēti v̄su: s̄ iuenit̄
plutū. Et d̄z sic exponi in ɔstructiōe pluit aquā: intelligit̄
deus. Inuenit̄ tñ per ip̄oprietatē. Aq̄ pluit: et ē sensus. i.
pluēdo cadit. Pluo ɔponit̄: vt cōpluo is. i. pluuiia irriga
re. vñ b̄ ɔplutio onis. et cōpluor̄ ris. in passiō. vñ cōplu
tus ta. tum. Pluo siue sit defectiuū siue non: neutrum ē
et cōposita sīlē neu. sunt preter cōpluo qđ est actiū. et oia
faciunt̄ preteritū in pluui: vel p̄ syncopā in plui. Itē oia
faciūt̄ supina in plutū: lz nō sit i v̄su p̄cipue in simplicita
te fīm Hu. Et vt dicūt̄ pluo est neutrū et absolutū. Aliqñ
tñ regit accusatiū casuz p̄ intellectū alteri: vt pluet sup
pctōres laqueos ignis. i. pluēdo emittet deus laqueos.
P lural. a pl̄s d̄r iuāt̄ h̄ et b̄ plalit̄ et hoc le. vñ plalit̄ aduer. et
h̄ plalitas tis. Et format̄ plalit̄ ab h̄gtō plis is. mutata
in a. lōgā et addita lis. vñ vlti. syllaba p̄ l. scribit̄: et nō p̄ r.
P lurim̄. a plus dicit̄ plurim̄ ma. mum. Et cōponit̄: vt cō
plurimus ma. mum. q̄ plurimus ma. mum.
P luris. a plus dicit̄ h̄ et hec pluris et b̄ re. Et ɔponit̄: vt q̄z
pluris re. cōpluris re. perpluris re. tampluris re. oia pro
valde pluris fīm Hug. De hoc tñ vide in plus.
P lus. a polis qđ ē plalitas d̄r b̄ pl̄s b̄ pluris: et in ntō actō
et vtō singulari neu. ge. i. alys casib̄ tā i singulari q̄z i plā
li est cōis ge. in vna voce vel in diversis. vñ v̄sus. Lū per
tres casus neutrū gen̄ obtineat pl̄s. Casib̄ in religis ob
tinet oē gen̄. et definit abtū singularis i e. v̄l in i. vt ple
vel pluri. Itē noīatiū plalit̄ fac̄ plures vel plā: et antig
tas pluria. Itē actū pluralis facit es vel is plures vel
pluris. Itē plus est cōparatiū de mult̄. Un̄ diē. Pris. in
3. li. Plus quoq; videt̄ eē cōparatiū h̄ noīis mult̄: sin
gularis noīatiū nō iuenit̄ nisi neu. ge. pluralis v̄o iuenit̄
etiā cōis ge. hi et he plures et hec plā: antig tñ pluria dice
bant. Suplatiū tñ ab hoc ipso oīum geneꝝ iuenit̄ plu
rimus ma. mū. Magister aut̄ bene. diē q̄ plus in noīati
uo et vocatiuo est neu. ge. lz in alys casib̄ h̄ ḡia tria. vñ
facit ablatiū casuz tā in e. q̄z in i. Hoc at̄ ɔtingit̄ qz nul
lū monasyllabū fe. ge. tñ reperit̄ d̄sinēs in us. vñ nullū
monasyllabū in us potuit eē oīis ge. et qz cōparatiū erat
h̄ noīis mult̄ ta. tū. oportuit q̄ in religis casib̄ esset cō
triū generū: vt sui positiui generib̄ respōderet. et pp̄ hoc
dicim̄ q̄ fuit h̄ nomē plus oīis ge. in ɔstructiōe: lz neutri
tñ in declinatōe: quia erat cōparatiū ad tria genera: vt
iste panis est plus illo: et ista farina ē pl̄s illa: et h̄ frumē
tū est plus illo. Hac de causa ɔtingit̄ q̄ in illis casib̄ qui
h̄nt̄ omne genus plus cōponit̄ cū cō: vt cōpluris ri. res. et
nō in forma neutrī. vñ nihil est cōplus. et b̄ iō: qz h̄ p̄post
tio cō. importat collectionē: et ob b̄ potuit ɔuenire cū oī
genere et nō cū neutrō: qz multitudō recipit collectionē:
simplicitas v̄o nō. Et nota q̄ lz bene dicat̄. Hic ē pl̄s vi
ni q̄z ibi. nō tñ bene d̄r. Egeo pluris vini q̄z tu. Et si ob
cas. Quēcūq; casū regit noīatiū eūdē et regūt̄ eī oblig
sicut dicit̄ Pris. dico q̄ regulā Pris. intelligit̄ de toto no
minatiuo: et fīm oēm sui terminationē et omne genus. vñ

Be

si contingat q̄ aliquid nomine neu. ge. regat ḡtūm: et masculinū et femininū suū non regat cundē casum: tunc illa regula non extendit nisi in ntō actō et vctō: vt hic est plus vini: hēo plus vini. O multū vini: et sic male dī. Loquor de plure vini. Idē dicim⁹ de b̄ noīe aliqd: et de minus.

P lusculus. a plus addita culis cula. culū. dī pluscul⁹ la. lū. i. parū plus. Et poni⁹: vt cōplusculus la. lū.

P luteū tei. dī a plātis q̄ ibi substernunt̄. i. tabulis ligneis a qbus libre sustētan̄. et pluteū dī scriptoriū sup q̄ scribitur. Itē pluteū dī tabulatū: vel cratis crudo corio itexta q̄ in opere faciendo ostio obicitur fīm Hug. Pāp. vero dicit. Pluteus itēior pars lecti scriptoriū. Plutei sunt crates corio crudo extēte que in ope faciendo ostio iunguntur: s̄ magis est fīm vsum neu. ge.

P luto tonis. dī ifernī dī. pluto grece latie dis v̄l diues dī P lutū tu. sup̄. vide i pluo pluvis. (qr ifern⁹ oia recipit. P luuia. a fluo is. dī h̄ pluuiia uie. q̄ si fluuiia qr fluit. nascit̄ enīz de terre et maris halitu: q̄ cū alti⁹ eleuata fuerit aut solis calore soluta: aut vi vētoꝝ p̄pressa stillat ad terrā. et ē pluuiia lēta et iugis aq. vñ h̄ et h̄ pluuiialis et b̄ le. vt tps pluuiiale. vñ pluuiialiter aduer. et pluuiiosus sa. sū. vñ pluuiose aduer. et hec pluuiositas fīm Hug. Dic nota q̄ causa efficiēs pluuiie est frigidū expulsū in nubē a circū stante calido. et iō frigido tpe nō pluit: s̄ pluuiia post gelū signū est resolutiōis aure. Est aut̄ calidū istō in toto aere diffusū: et nō in vna pte ei⁹: et ideo vndiqz a se expellit frigidū q̄d in nubē veniēs cōprimit nubē: et propter expulsionē cū ipetu descēdit aq̄ pluuiie. s̄ vebemētior ē iper⁹ in estate q̄ in hyeme. et tunc calidū vebementi⁹ expellit frigidū q̄d resoliuit nubē in aquā. Et iō etiaz post serenū tps impetuosiōes sūt nubes q̄z alio tpe: qr in impetuosis pluuiis plus est de frigiditate expulsa ab aere. Frigiditas est q̄litas mortificata: ideo vebemētes pluuiie nō bñ ueniūt plantis: sed poti⁹ pluuiie suaves sine violētia. Descendentes et sine vebementia: qr in illis est pls de calido: et ideo similes sunt rori: qr aut pluuiia fit de vapore multū h̄ntē de terrestri. ideo cū suauis est aliquā cum pluuiia generant̄ plurima animalia aquatica: sic ranuli et vermes: et aliquā pisces paruuli. Lui⁹ cā est qr calidū q̄d est in nube cū euaporare incipit secū trahit humidū subtile q̄d in se habet de subtili terreo bene cōmixto: et iō est viscosum. Lū aut̄ viscosūs reduci⁹ ad aerē incipit durescere et constare et conuertere se in pelle quandā in quaꝝ p̄tinue pulsans calidū efficit spūm: cui addi⁹ anima sensibilis virtute stellaz: et tūc fit animal. Lā aut̄ q̄ hec aialia semper sunt aq̄tica est: qr in tali pluuiia vincit aq. Siquidū aut̄ hui⁹ est q̄ aq̄ pluuiie hausta et custodita generat vermes. et cū diu steterit et subtile terreū resederit efficit̄ clarior q̄z fuit. et qr tunc simplici aque similior est: vermes nutritre non poterit: et iō tūc vermes moriūtū et resident ad fundū cū subtili terreo q̄d fuerat aq̄ pmixtū. Itē scias q̄ cōmuniter ab aristotele et ab alys traditur q̄ materia p̄xima pluuiie est nubes aquosa: frigido medu loci inspissata. Uide in ros.

P luuialis le. in pluuiia est penul. pdu.

P luuicino cinas. v̄bū excepte actionis. i. minutatim: parū per pluere: et dicitur a pluuiia.

P luuiola le. penul. cor. dicitur parua pluuiia.

P ante O

P ochotrophiū. Pochos quod est pauper componit̄ cū trophos q̄d ē cōuersio: et dicitur hoc pochotrophiū ph̄. in quo pauperes et infirmi pascuntur. vnde hic et hec pochotrophita potrochophite qui ē dñs vel domina talis loci: et producit ph̄.

P oculum. a poto tas. dicit̄ hoc poculum li. quasi potulum. i. potus vel vas cum quo bibitur. Et inde poculo las. po-

ante

D

eulum dare: propinare:

P odagra. Pes p̄ponit̄ cū agros q̄d ē tract⁹: vel agrios q̄d est ferū: agreste: imite: crudele: et dī podagra gre. qdā ifirmitas pedum: a retractiōe peduz vel a fero dolore dicta. Nā omne q̄d imite est abusiue agreste vocamus. vnde podager gra. grū: et podagricus ca. cū. et fīm vsum accentus ponit super penul. in podagra.

P oderis. a pos q̄d est pes dī h̄ poderis ris. vestis sacerdotalis linea corpori penit̄ astricta: et v̄sq; ad pedes descendens. vñ et camisia et subuncula dī: et dic̄ī poderis q̄si p̄dibus herens. et cor. penul. Unde quidam. Talarē tunicae p̄derem censere memento.

P odex cis. mas. ge. cul⁹: qr feteat: et dī a pedoz doris. Ime. P odio dias. in podiū est.

P odiū. a pauiio uis. derinac̄ hoc podiū dū. i. baculus super quē initimur cū quo sepe terrā ferimus. vñ et podiūz dī v̄bicūq; initimur. et idē podio dias. q̄d p̄pōit̄ vt appodio dias. cōpodio as. suppodio as. oia p̄ valde initi: et fīz hoc sūt neutra et absoluta. Itē possunt eē trāstitua actiua: vt podio te. appodio illū: suppodio istū: q̄si podiū suppose re illi: vel podio sustentare: vel podio facere inniti.

P oema. a poio deriuat̄ poema matis. penul. pdu. in ntō. et cor. in gtō: et ē poema. p̄prie opus vni⁹: lī gnāliter p̄prie poete accipiat̄: et hic poematic⁹ ca. cum. sed poesis est opus multoz libroz. vide in poesis.

P oemane⁹. a poema et maneo nes. componit̄ poemanea. neum. i. in poemate manens.

P oesis. a poio is. dī h̄ poesis ipa ars poetādi: v̄l figmētū. v̄l poesis ē mā toti⁹ carmīs in q̄ poeta v̄sat̄. vel poesis ē op⁹ multoz libroz: s̄ poema est p̄p̄e op⁹ vni⁹ et pdu. poesis et poema. Un̄ in grecis. dicit̄. Arte poetria fungit̄ v̄l fingo poema. Ipse poeta vocor sit fictio dcā poesis. P oeta. a poio is. dī h̄ poeta te. i. fictor: et p̄prie carmīs. alta v̄ba loquens. vñ hec poetissa se. vxor poete: vel q̄ singit̄. Eadē dī h̄ poetrida de. et idē poetrida da. dū. i. poetica. Itē a poeta poetic⁹ ca. cū. et h̄ poetria rie. ars poetica. vñ a poeta poetoz taris. i. carmina vel poemata facere et p̄ponere more poete. et p̄t dici v̄bū morale vel imitatiūz: et format ab hoc abltō poeta a. mutata in or. et ē gō cū poeta: et iō ex se facit v̄bū: sic et sophista: sic dixi in itia parte v̄bi egi de verbis impersonalibus: in fine,

P oetissa se. in poeta est.

P oetoz taris. in poeta vide.

P oetria tria. vide in poeta.

P oetrida in poeta est.

P oio is. iui. itum. ire. i. fingo gis. vel facio.

P ole grece latine dicit̄ vendere: et pdu. po.

P olemos et polementū. i. pugna siue bellum.

P olenta. a polis vel polen nis. dicit̄ hec polenta te. genit̄ leguminis: vel farina subtilis de fabis vel de triticō: vel de ordeo: vel quidam cibis inde factus dicit̄ polēta fīm Hug. et corri. pmam polēta. Un̄ Persius. Inuigilat̄ quis et grandi pasta polenta. i. farina mixta aqua. In historijs aut̄ super Josue dicit̄. Polenta sunt grana toſti et manibus cōfricata ad modū grani pilo tonis: vñ dicit̄ polenta quasi pilenta. Quidam tñ tradunt polentas et plutas de purgatissima farina factas: et dictā polētam pollen quod est purgatissima farina.

P olias polie. i. armentū vel grec: et q̄libet pluralitas vel lectio equoz vel alioꝝ iumentoz: vel generalis bestiæ dicit̄ polia. et dicit̄ polia a polis q̄d est pluralitas.

P oliandrū. polio lis. cōponit̄ cū antrū: et dī hoc poliādm̄ dri. i. cumulus terre: vel sepulchrū: vel cimiteriū. et dicit̄ q̄si politū antrū: qr ibi sepulchra mortuoz poliunt̄. poliandrum interpretatur multitudo viroz: a polis q̄d est pluralitas: et andros q̄d ē yir: et fīm hoc p̄p̄e dī cimiteriū

(in ea de scemate.

P olysynthon ē quedā figura de q̄ supra dixi in q̄rta pte
P olissen⁹ sensus.interptat⁹ sensus. et ɔponit cū polis qđ est
pluralitas: et dī polissenus na.nū.i.plurium sensuum vel
significationū: vt hoc verbū cano est polissenū.

P olistoria.polis qđ est pluralitas ɔponit cū historia et dici
tur hec polistoria rie.i.pluralitas historiaz.vñ et qdaz li-
ber quē Hōlin⁹ ɔposuit ex multis historijs vel ɔpilatio-
nibus polistoria dict⁹ est q̄si pluralitas historiaz.

P oliticus.a polis qđ est ciuitas dī politicus ca.cū.i.civilis
vñ h̄ politica ce.dī sciaq̄ tractat de gubernatōe ciuitati et
h̄ politic⁹ ci.liber vbi describit⁹ vita urbana: et politici di-
cunt q̄ valēt in policia: vel q̄ gubernat ciuitates: et cor.ti.

P olixenus.polis qđ est pluralitas ɔponit cū xenos qđ ē
sensus: et dī polixenus na.nū.q̄si pluriū sensuū vel signi-
ficationuz. Inuenitur q̄nq̄ polixenus ma.mū. in eodē
sensu:sz l̄ra corrupta est.

P ollen.a polleo dī h̄ pollenis. vel h̄ pollenus ni. tenuis
flos farine: vel farina illa minuta q̄ volat in molendino
a mola.vñ polline⁹ nea.neū.de polline fact⁹: vel ad pol-
olleo les.lui.re.i.resplēdere:flore. (linē ptinēs: et cor.li.
re:valere:excellere:polleo ɔponit vt egpolleo les.i.eq-
ualere: et ppolleo les. et est neu. cū cōpositis suis: et caret
sup. et facit pteritū in lui. et pdu.p̄mā positiōe.vñ qdam.
Arte sua medic⁹ pollet cunctis venerandus.

P ollex.a polleo les.dī h̄ pollex cis. grossior digitus:qr in-
ter ceteros polleat virtute et p̄tate: et cor.li.in obliquis.

P ollicens penul.cor.in polliceor exponitur.

P olliceor.liceor.cōponit cū porro vel post: et dī polliceor
ceris.lut⁹.sū.ceri.i.pmittere.vñ pollicit⁹ ta.tū.vñ Quid.
de ar.: pollicitis diues qlz eē pōt.i.pmissionib⁹:sz polli-
cemur sponte pmissim⁹ rogati.vñ Pollicemur scriptu-
ra:pmissim⁹ vbo.vñ v̄sus.Ultero polliceor:pmitto sepe
rogat⁹.vñ h̄ et hec et hoc pollicens tis.i.pmittens.

P ollicitor taris.i.freqnter polliceri: et ē freqn. dī polliceor

P ollicitus ta.tū.in polliceor est. (ceris.

P ollinctor.a pollingo gis. dī h̄ pollinctor toris.i.sepultor
mortuoz quasi pollutoz vncor.i.cadauerū cremator.
Ezecl.39.Donec sepeliāt eū polinctoroz. et hinc pollincto-
rium ry.loc⁹ vbi cadauera pontinē: et pollinct⁹ ta.tū.i.
finerat⁹:sepult⁹ q̄si pollut⁹ vncus.i.cadauer crematū.

P ollinctorium in pollinctor est.

P ollineus nea.neum.in pollen exponitur.

P ollingo gis.xi.ctū.re.i.cadauera sepelire v̄l'cremare q̄si
pollutos vngere.i.cremare mortuos. et ɔponit a polluo
et vng. vñ plaut⁹.Sic pollinctor dixit q̄ eū pollixerat.

P olliones:portatores mortuorum.

P olluceo.luceo cōponit cū post:v̄l'pcul:v̄l'porro: et dī pol-
luceo ces.xi.ctū.cere.i.dono:pmitto:qr pmissis solem⁹
polliceri et donis:v̄l'pollicere ē offerre: qr post sacrificiū
solēt fieri oblatiōes vel oblatōib⁹ lucem⁹.vñ h̄ et h̄ pol-
licibilis et h̄le.i.facil'ad donandū vel pmissēdū: et vt di-
cit p̄ris.in.zo.li.A polluceo xi.ctū.exigit rō in xi.termi-
nantis pteritū:sz auctoritas deficit: et pdu.lu.

P ollucibilis:in polluceo vide.

P olluo.luo luis ɔponit cū p vel porro: et dī polluo is.lni.
lutū.i.deturpare:ingnare.vñ pollutus ta.tū.i.ōturpat⁹:
ingnat⁹.vñ pollutionis.i.deturpatio:ingnatio:macula-
tio:q̄ accidit aliquā q̄s corrūpiſt in sōno: q̄ pollutio ex-
diuersis causis accidere pōt.Sz qr nō ita de facilī p̄t p̄ci-
pi ex q̄ cā ɔtingat:iō tuti⁹ est sp̄ abstinenre a pceptōe sacra-
menti eucharistie:nisi necessitas incubat.Dz aut̄ absti-
nere vt dñt v̄sq̄ ad.z4.horas:qr in tali spatio nā bōrdi-
nata p̄ corporalē imūditā et mētis hebetatiōez ordinaē.

P ollutio onis.in polluo is.exponitur.

P ollux cis.qdā deus dī q̄ bonū omen credebaf donare. et

Deriuat a polluceo ces: t produc. penul genitiui: qz bz ii.
naturaliter longa ante x. in recto.

P olosus sa.su.a pol li. deriuat.i.alt v'l supb vel ornat?

P olubz. Polio lis. zpōit cū labz: t dī h° polubz bri.i.pel

P olus.a polio lis.dī h° pol li. Poli ppe sūt due stel/ Cuis,
le capite axis: t dīr a poliedo qr plani t rotudi sūt. Et po
nitur polus qnq; p celo: qr politū t sculptū ē varijs stel
lis. Item polus a rotunditate dī. vñ p rotunditate poni
tur: t cor.po. vñ Vindocinensis. Jure poli non iure fori
cōia constant: suppie oia.

P omariū.a pomū mi.dī hoc pomariū ry. locus vbi poma
reponunt vel reseruant: t hoc pomariū ry. mollis t lig
dus cib: v'l poti ex pomis fcūs: t b° pomaria dea pomo

P omellū li.dim. paruū pomū. (rū.)

P omeriū.a pom? mi.dī hoc pomeriū ry: t hoc pometū ti. pro
eod.i.loc vbi poma crescūt. v'l dī pomeriū qsi postmoe
niū: vel qsi postmuriū qr post menia vel post muros po
stū ē: qr virgulta soleē esse post muros.

P ometū ti.penul. pdu.in pomeriū est.

P omilio.a pom? mi.dī pomo onis: vel pomilio onis.i.yen
ditor pomoz vel pomoz custos ge.cōis. Pomiliōes ēt
dīr aqz vel lignoz poritores: qr vili pcio qsi pomo cō

P omo onis cōis ge.in pomilio est. (ducebant.)

P ompa pe.fe.ge.i.laus.magnificētia: glia: pcessio: q solet
ce vici orib in triūpho: v'l obsequiū funeris. Et pompe
vñ ludoz imagines: t dī a greco pōpei.i.publice ostēta
ri. Inde pōpa qsi publice ostēsa. Et victoria pcedit pom
pā: qr ituris ad certamē pmiū t votū victorie pmitteba
tur. vñ pōposus sa.suz.i.supb: alt magnific? t pparatur
vñ pōpose si. sime.aduer. t b° pōpositas tatis. Itē a pō
pa dī pōpatic ca.cū.penul.co:i.pōposus.

P oimpator toris.in pompo as.vide.

P ompeius pei.quidā nobilis t precellens inter reliquos
romanos: qr multotiens pompā duxit: s postremo a ce
sare victus est fm papi.

P ōpo as.ani.deriuat a pōpa: t ē pompare supbire: gliari. t
zponit vt depōpo as.i.yitupare detestari. Idē t expom
po as: t a pōpo as.dī h° pōpator oris.q aliquid supbe v'l p
P ōposus sa.suz.in pōpa vide. (sumptuose agit.)

P oimpula le.dim. parua pompa.

P oimpulēt a pompa t lētos qd ē plenū zponit: vt pōpulen
tus.ta.tū.i.pōpa plen:pōposus. t pparatur vt pōpulen
tus.tioe.sim?. vñ pōpulēter tiis.sime.aduer. t b° pōpulē

P omulū li.dim. paruū pomū. (tia tie.i.supbia.)

P omū.ab opimo.i.a copie libtate dī h° pom? mi.i.arbor t
h° pomū mi.fruct? pom arboris. Et notandū q ois fru
ctus dī pomū: sed pprie corticē mollem habens: licet spe
cialiter poma dicantur mala.

P ōdero.a pōdus dī pōdero ras.i.trutinare vel grauare. t
zponit: vt ecpōdero ras.i.eq pōderare. ppondero ras.i.
pualere. pgrauare: excellere: pre alys pōderare t cor.de.

P ondo indecli.ge.neu. p quodā morbo: t p pondere: t de
riūta pondus. Ut in vita bti Nicolai habet: q auri pō
do triū virginū ademit pudore.

P ondus.a pēdeo des dī hoc pōdus deris neu.ge.onus v'l
granitas: v'l qd trutinaf t mēsuraf: t dī a pēdeo qr in sta
tera libraz pēdeat.bic t pēsuz dī qsi pōsuz. Sz abusue
pondus vna libra vel vñ as.ē: t a pōdus dī h° pōduscu
lū li.dim. t pōderosus sa.suz. t pparaf. vñ pōderose si.
sime.aduer. t b° pōderositas tatis. Et scias q sunt diner
sa noia pondez.s. trutina q moneta dī. t statera: cāpana:
examen: calcus siliq: ceratin obolus: scrupulus: dracma:
coclear: olche: ciatus: ocitabulū: denari?. solidus: sextula:
statera: qdrās: sichel: vncia: libra: mna: talētū: cētenariū.

P onduscultū li.paruū pondus.

P ūe.i.retro.l' iugta: post tergū: aduer.loci.vñ Stati achil

leidos. Pone natāt: deleitq pedū vestigia cauda. t acut
vltima ad dīiam de pone vbo. qd circūflectit pma.

P ono nis.su.sitū.nere.i.statuere.locare:plātare. t ide posi
tu ua.uū. Pono zponit: vt appono is.cōpono is. circū
pono is.depono nis.i.deorsu3 a sede vel dignitate pone
re. dispono nis.i.ordinare. dispēsare: t cōstruit cū acto t
dtō in eodē sensu: vt dispone domui tue: qr morieris m
t nō viues: expono nis.i.extra ponere: explicare: exolu
re. iterpono nis.i.ter aliq ponere ipono ppono is.i. pū
ponere. ppono nis.i.anponere: vel enūciare. oppono is.
.i.interponere. obycere. repono nis. stuppono nis. sepono
nis. Pono t ei? zposta oia actua sūt pter ipono p deci
pere qd ē neutrū: t oia faciūt pteritū in sui: t supi. in sitū
penul.cor. Antiqui tñ dicebāt posuui in pterito t in supi.
positū penul. vbiqz pdu. Impone tñ p decipe facit ipo
situm. Itē oia qnq patiunt syncopā in supi. vt repostū.
Itē oia in pnti pducūt hanc syllabam.s.po.sed in pte
rito eam coripiunt. vñ Hora.in pma epi. Surge t inbu
mane seniū depone camene.

P ons a pono nis.dī h° pons tis. qr ad trasmeandum pona
tur. q aut dī pons qsi pedes omniū sustinens: etymo ē
nō cōpositionis ostensio.

P ontellus li.illud cui aliquid innititur. t dicit a pons.

P onticulus li.dim. paruū pons.

P onticus ca.cum.in pontus vide.

P ontifex in pontico cas.est. t cor.ti.

P ontifico.pons zpōit cū facio t dī pōtifico cas.i.pontem
v'l pōtatu facere. vñ h° t b° pōtifex cis.i.eps v'l sacerdos
qsi pōtē vel iter alys faciēs: t h° pōtificat' tuis.tui. ei? t
gnitas vel offm: t h° t b° pōtifical' t h° le. t pōtificor caria.
.i.pōtificatū regēt: v'l h̄e: v'l more pōtificis se h̄e t cōf.
Pontius iterptat declinās zfilii. Egit itaqz zfilii inde
rum: accepta.n.aqua lauit manus suas dicēs. Innocens
ego sum a sanguine iusti huius: t dīa pontus insula de
oriundus fuit. Et nero tēpore quo xps crucifixus ē
pōuincie syrie psidebat. vide in pilatus.

P onto tas.dī a pons. t ē pōtare pōtē facere v'l pōtē ppm

P ontulus li.dim. in pontus vide. (re: colligare.)

P ontus ti.i.mare mas.ge. t dī a ponte p zriuz: qr nō possit
pōtari siue ibi pons fieri: vel dī pōt? qsi pūct? a pōte:
prie.n.pont? dī mare breue: qsi ad modū pumeti. vñ bie
pontul li.dim. t h° pōt? ti. qdā insula: qr sit in ponto. vñ
ponticus ca.cum. t hec pontica ce. p quadā gemma.

P opa pe.i.pinguedo. sed ponit qnq pro pingui.

P opeanū a popa qd est pinguedo dī hoc popeanū ni. qdī
vnguentū vel medicamentū ad puocandū cutis cādo
rem: t est crassuz. vñ Juue. Parce tumet facies: aut p
guia popeana spirat. fm Hug. Pap. etiam dicit. popa
na genus vnguenti: vel medicamenti.

P opell? li.dim. pu? ppl's. Persi?. An diē blādo cuiā lacu
re popello. vñ h° popell? pu? ppl's: a populo p arbore.

P opina a popa dī h° popina ne.i.coquina: qr ibi tractat
pinguedo: t pdu. penul. vñ Juuenalis. Sed cū p vigiles
placet instaurare popinas. vñ popinari? ria. riū. ad pop
nā ptinēs. t h° popinari? ry.i.coqu?: t hec popinaria coq
vide ēt in ppina. Itē a popina dī h° t hec popino nis.co
quis vel leccator q frequēt coquinam. vñ Hora. Im
becillis iners: siquid vis addi popino.

P opino qnis.in popina exponit.

P opisma a popa dīruat hoc popisma tis. t ē idē qd pop
nū. vñ popisma est extrema pars coit? duz pinguis et
vel semel qd emittit in coitu. t hinc ponit p ipso coit.
Juue. Prebebit vati cerebrū popisma roganti.

P oples tis.mas.ge.i. genu vel potius curvatura sub gen
t dicitur poples: qr post plicam.i.flexuram bz: t corpe
gti. t test s. finalis lra in nominatiuo.

De

P

Anse

O

236

opularis.a populus dī h̄ t b̄ popularis t b̄ re.ad ppl̄m
princē: vel familiaris. Et s̄m hoc ɔparat popularis r̄oꝝ.
nissim? vñ populariter riꝝ. sime.aduer. t hec populari-
tatis t format popularis ab b̄ gtō ppl̄ i. mutata in
a.longā t addita ris. P̄ap. magis ampliat significatiōes
b̄m? noꝝ popularis dicens. Popularis.i. supbus: iflat?
vētōslis: arrogans: īmemor: īcertus: ambitiosus t c.

opulatus ta.tū.in populus vide.
opuleus lea leū: in populus est.

opulona.a ppl̄s p vulgo dī b̄ ppl̄ona ne.i. Juno: q̄r cre-
debat tutari ppl̄m: t b̄ ppl̄ona nie. q̄dā ciuitas fuit ab
abūdātia pploꝝ sic dcā: q̄r ppl̄ona.i. Juno ibi colebat.
opulor.a populus derinat populor aris. atus.sum.lari.i.
populo replere: vel destruere: dissipare. Et ɔponit vt de-
populor aris.i. valde populari: destruere: t ē deponētale
c̄ oib̄ suis ɔpositis populor fm Hug. P̄ap. v̄o dicit: po-
pulari: vastare: predari: diuulgare. Populario onis. deua-
statio ppl̄: vastitas: expugnatio: ruina grādis: solitudo. t
dī a populus. vide in populo.

opus. a polis q̄d est ciuitas dī ppl̄s li. Est enīz populus
humane multitudinis cetus iuris cōsensu t cōcordi cōio-
ne sociatus. vel ppl̄s est collectio tā nobiliū q̄b ignobiliū
eiusdē ciuitatis. S̄z plebs ē collectio tñ ignobiliū: t dici-
tur a pluralitate: q̄r plures sunt ignobiles: q̄b nobiles. v̄l
dī a pleo ples: q̄r plebs replet. Vulgis ē passiz ihabitās
multitudo a volēdo: q̄r q̄sc̄ facit q̄d vult. Trib̄ tñ dñr
turme t aggregationes distincte populoꝝ sic dicte: q̄r in
principio romāi fuerūt a romulo dispartiti trifarie. s. in se-
natores: milites: t plebē. que tñ trib̄ m̄ltiplicate p̄stinū
retinēt nomē. t a ppl̄s dī populosus sa.suz. i. populis ple-
bus: t ɔparat vñ hec populositas ratis. i. populoꝝ abun-
dantia. Itē a ppl̄s populatus ta.tū. i. populo habitat? vel
plen?. t ɔparat: vñ hec populatio onis. populū abūdātia
vel pprietas q̄ aliquid dī populatū. De hoc vide in popu-
lor. Itē inuenitur h̄ ppl̄s li. fe. ge. p q̄dā arbore vel trun-
co: t nunc pdū. p̄mā. s̄z p vulgo cor. eā. vñ v̄sus. Populus
est arbor. populus collectio gētis. Populus p arbore de-
ritur a polis: q̄d ē pluralitas: q̄r ex ei? radice multitudo
pollulat t crescit t nascit. Quid. Popule viue precor: q̄
psita margine ripe. t inde populeus lea. leū: t populinus
na.nū. i. eodē sensu. Gen. 30.ca. Tollēs Jacob virgas po-
puleas. t b̄ populetū ti. locus vbi populi crescūt.

Porca a porus ri. dī h̄ porca ce. terra illa que eminet inter
duos sulcos. S̄z q̄d defossum ē dī lyra: idez t sulcus: t dī
sic q̄r cū porca fit terra eleuat: t ita apitut t manifestat
dec t alio noīe dī crebro onis. q̄r aq̄ crebro p ip̄z decur-
rat. vñ h̄ porticula le. di. t porco cas. i. porcas facere vel
porcas distinguere. t ɔpōit vt iporco cas. i. eodē sensu vel
aquā in agros ducere. Itē porca ce. i. sus. vide in porc.
Porcistēti. a porc? t sto. stas. ɔponit hoc porcistēti. lo-
cus vbi porci stant. s. stabulū porcoꝝ.

Porcitor. a porca dī hic porcitor toris. q̄ facit porcas: t cō-
ponit: vt h̄ imporcitor toris p eodē.

Porco cas. in porca est.

Porcula le dimi. parua porca. vide in porcus.

Porc. a pur? deriuat h̄ porc? ei. cata antifrasim: q̄r mīme
s̄tpur?. vñ t dī porc? q̄si puro carēs. v̄l dī porc? q̄si spur-
cus t imūd?: q̄r igurgitat se ceno t luto se imergit. vñ dī
porc? q̄si pus custos: t ē ety. vñ h̄ poreul? li. t porcell? li.
dimi. t b̄ porca t porcula t porcella dimi. Itē a porc? por-
cinus na.nū. t hic porcarius ry: t hec porcaria rie. custos

Porco gis. in porrigo exponit. (porcoꝝ.
Porisma. a porus ri. dī hoc porisma tis. i. aptio. vñ t illumi-
natio sensus dī porisma: t ēt regule q̄s geometre suppo-
nūt ad aliquid ostendē dñr porismata: q̄r apiant t illumī-
vēt mētē lectoris. Porisma ēt dī q̄stus vel lucrū.

Orneus. M̄eo as. ɔponit cuꝝ portus: t dī porme? mei.i.
portus vbi freq̄nter meaf. vel porme? i. nauta q̄ p vadū
vel portū portat hoīes vltra flumū. q̄si portū meās. vñ
t charon pōtitor aīaz vltra paludē ifernalē dī porme?.

Ormina. i. fornicatio.

Orosus sa.sum. in porus vide.

Orphirio onis. vel porphirius ry. p quo septuaginta iter
pretes transtulerūt pelicanū: auis q̄dā ē q̄ in lege come-
di phibebat. t pdu. penul. gt̄.

Originosus sa.suz. in porrigo nis. est.

Orrigo. rego cōponit cū porro q̄d ē lōge: t dī porrigo gis.
xi. ctū. gere. q̄si p̄cul extēdere vel regere. Porro ɔpo-
nit cū ex: t dī exporrigo gis. t cū ob: t dī opporrigo gis. i.
extra vel iuxta porrige. Porro ēt syncopat: t dī por-
go gis. p porrigo gis. t cor. ri. t fac̄ p̄teritū porrex.

Orrigo ginis. dī a porcus. t est porrigo penul. pdu. ifirmi-
tas q̄ solet porcis ɔtingere. v̄l dī a porrigo gis. q̄r de vno
porrigit ad aliū: t ponit ḡnaliter p morbo t virtio ca-
pitis cariē faciēte. s. p scabie. vñ porriginosus sa.suz. por-
gine plenus vel scabiosus.

Oro aduer. in porrū vide.

Orrū. a porrigo gis. dī h̄ porrū ri. s̄z in plurali h̄i porri t
hec porra: q̄r i lōgū porrige. vñ h̄ porrū li. dimi. t por-
rosus sa.suz. i. porrū plen?: t b̄ porrū ry. loc? vbi porrū
crescūt t abūdant: t hec porrata te. cib? de porrū: t hoc
porrū ri. q̄daꝝ infirmitas q̄ fit in manibus vel in pedib?
ad silitudinē porroꝝ: t porro aduer. q̄r. n. porrū plantanē
ɔfir. s. vñ post aliō: id īde dicit porro. i. ɔñr aduer. o: dīs.
Porro ēt dī certe vel valde vel lōge vel s̄z: s̄z fm h̄: deri-
uat a porrū fm Hug. Et scias q̄ porrū dī p̄pe de maiorib?
bus. porrū v̄o de minorib? t ē ethroclitū ḡne. S̄z pōt q̄r
an sit dōm vñ porrū vel vñis porrū. Dico q̄ parti-
tiū dī respicere gen? q̄d ibi est: t sic est dōm vñ porrū
rū: sicut dixi in tertia pte: vbi egī de genere īcerto.

Orta. a porto tas. deriuat hec porta te. q̄ exportat t ipoz.
taꝝ aliquid: t est pprie yrbiū t castroz: vel porta dī a por-
tione aratri: t fm hoc porta est p̄pe tñ yrbiuz: t est tra-
ctum a ɔsuetudine antiquoz: sicut dixi in ianua.

Ortella le. dimi. parua porta.

Ortendo. a porro t tendo ɔpōit portēdo dis. di. tētū. t tē-
suz. portēdere. i. porro v̄l lōge tēdere: signare: v̄l destina-
re: lōge post ostendere. vñ portēdēs tis. ge. ois. Zach. 3. Uli-
ri portēdētes sunt. Glosa. i. positi in signū futuroꝝ.

Ortensis sis. mas. ge. i. ianitor: t dī a porta te.

Ortentū. a portēdo dis. dī portētū ti. i. monstrū. vñ portē
tuosuo sa.suz. i. monstruosus: t ɔparat. Et notandū q̄
portentū nō ē h̄ nāz natū. vt Ularro dicit. Nā nihil h̄ vo-
luntatē dei q̄ nā est oīz rex pōt fieri: sed est portētū nō
h̄ nām: sed h̄ q̄d est nā. Portentū: pdigiū: mōstrū: t ostē-
tum differūt. Nā portētū dī: q̄r aliquid post ostendit: pdi-
giū q̄r porro dicat. i. futura pdicet. vel portētū in terra:
pdigiū in celo: q̄si p̄cul a digito vel portētū q̄d porro
futurū signat: pdigiū q̄d deuastationē significat: mōstrū:
q̄d statim monstrat q̄d apparet: ostētū q̄d aliquid futuruꝝ
demōstrat. t hec pprietas est: sed abusioe autoꝝ plerū,
q̄b corrūpīt. Itē dīria est inter portētū t portētū: q̄r
portēta sūt q̄ transfiguranē: sic ferē in libya mulierem
pepisse serpētē. Portētūsa v̄o sunt q̄ leue sumūt mu-
tationē: vt natus cū sex digitis. vide in mōstro as.

Orticulus. a porto tas. dī hic porticulus li. baculus pūnis
ad portētū habilis. t hic porticulus v̄l portūsculus li.
malleolus in nauī cum quo gubernator dat signū remi-
gantibus in vna vel in gemina percussione.

Orticus. a porta te. dī h̄ portic? cus. cui. cu. t mutata u. ab
latiui in i.brenē: t addita bus. fit datius t abltūs plura-
lis porticibus. i. domus illa q̄ preest forib? t dī sic q̄r ibi

transitus sit et non sit ibi standū. q̄ si porta. vel porticus dicitur q̄ si apticus: q̄ sit apta: et est fe. ge.

Portio. a pars tis. dī h̄ portio onis. i. ps vel partitio.

Portitor. a porta te. dī h̄ portitor oris. i. ianitor. Itē pōtitor. i. portator: et tūc dī a porto tas. Itē a porto tas. portatus tu. et tūc dī portito tas. freq̄nter portare: et cor. ti.

Porto tas. tui. care. tatu. poniſ cū ad: et dī apporto tas. i. portare aligd. Itē cū ab: et mutato b. in s. dī aspōto tas. i. portare ab. i. lōge: vel aliorū absentate: remouere. Itē poniſ cū circu: et dī circūporto tas. Itē cū cō: et dī pōrto tas. i. sil mouere vel sufferre. Itē cūz de: et dī deporto tas. i. deorsuz vel de uno loco ad aliū portare vel spaciari. Itē cū dis: et dī disporto tas. i. diuersis modis: v̄l in diuersas ptes portare. et ponuntur ista duo verba sepe p̄ vi tūpare. Itē cū ex: et dī exporto tas. i. in toto vel valde v̄l extra portare. Itē cū in: et dī importo tas. itro vel valde vel h̄ portare. Itē cū re: et dī reporto tas. i. itex vel retro portare. Itē cū sub: et dī supporto tas. i. subtus portare v̄l post vel latenter portare: vel sufferre: vel sustentare: vel auxiliari. Item cū trans: et dī transporto tas. i. v̄ltra portare. Porto tas. actiū est cū oib̄ suis p̄positis.

Portula le. dimi. parua porta.

Portunus. a porta dī h̄ portunus ni. qdā de marinus: qui portib̄ preest fm fabulas. et portun na. nū. i. quietus q̄ portū hēat. et p̄parat. vñ h̄ portunitas tis. et p̄ pōtitionē importunitus na. nū. et pdu. tu. portunus.

Portuosus. a portus dī portuosus sa. suz. i. portub̄ plenus et abūdās. et p̄parat: ynde portuose suis. sime. aduer. et h̄ portuositas tatis. et p̄ pōtitionē importuosus sa. suz. et filr̄ p̄parat. vñ hec importunitas tatis.

Port. a porto tas. dī h̄ port. i. statio natūrū tutu et cōtinua. et dī sic a deportandis cōmerchs: quē locū a baiulandis cōmerchs baias vocabat antiqu. et ē p̄pē port loc ab accessu v̄eroz remot v̄bi naues biemāt et facit vtūs et ab latiu p̄alis in vb̄: portub̄. et format ab abltō portu ad dita bus. Luce. s. ca. Et i portub̄ morabat. vide i statio.

Portusculus in porticulus exponit.

Porus ri. minimū et subtile foramē in corpore: p̄ qd̄ sudor emanat. vñ porosus sa. su. poris plen: et p̄parat. vñ porose suis. sime. aduer. et hec porositas tatis fm. Dug. Pa. vo dicit pori meatus: quidam transitus vel vie in carne: vel osse: subtiliora foramina.

Pos dis. dicūt greci: inde nos dicimus pes dis. Pos iuenitur p̄ potis. vñ Latbo. H̄ bibe quo pos sis: si tu vis viue re sanus. et p̄ponit cū cō: et dī cōpos. et cū in: et dī ipos. et cū pre: et dī p̄pos. possūs aut nō p̄ponit a pos: s̄ a potis.

Posco scis. poposci poscitū scere. i. petere: q̄rere. Posco cōponit ut deposito scis. exposco scis. et plus q̄b̄ poscere: q̄ poscūt q̄ simpli petūt: exposcūt q̄ d̄siderat: reposco scis. Posco et ei p̄posita oia sunt actiua: et faciūt p̄teritū poposci geminatū: ut deposito depoposci: et supi. in poscitū. Et format supi. a p̄nti mutatōe o. in i. cor. et additione tū: ut vult p̄ris. ut posco scitū: disco scitum. tñ p̄dictoz supina non sunt in frequenti vsu.

Positiū gradus dī eo q̄ ponat p̄us in gradib̄ cōparatio nis: q̄ si fundamētū graduū vel q̄ si depositiū: q̄ depositū casūz ut doct̄ctior. sim. Et scias q̄ quēcūq̄ casūz regit positivū: eūdē pōt regere ei p̄paratiū et suplatiū. Itē v̄bū i p̄ma psona pōt dici positivū: ut dic̄ Origenes: tractas illud Joānis. In p̄ncipio erat v̄bū. Et notādū q̄ in h̄ loco nō t̄pis: s̄ significationē sube btūs euāgelista iſinuat p̄hāc vocē q̄ ē: erat. nā et positivū ei. s. sū nō ineq̄ liter flectit. t̄inēs duplice intellectū. aliquā qdē subaz cu iuscunq̄ rei de q̄ p̄dicat absq; v̄lo t̄pali motu signat: iō substatiū v̄bū vocitat. Aliqñ t̄pales mot̄ f̄z alioz verb̄ analogiā declarat. tale est ḡ qd̄ ait. In p̄ncipio erat

verbū. ac si diceret apte: in patre subsistit filius.

Possessiūcula le. dimi. parua possessio.

Possessiū nomē ē illud qd̄ cū gtō p̄lali significat aligd ex his q̄ possident. De h̄tū dixi pleniū i tertia pte i tractatu de spēbus noīum in ca. de possessiūs.

Possideo a p̄ vel a post et sedeo p̄pōit: vt possideo des. pos sedi suz. vñ h̄ possessio onis. et h̄ possessor soris. et possessor ex potis noie et suz es ē p̄ponit possūs. Cū ua. uis. potes tui. posse vel potuisse potēs: et fac̄ p̄teritū pfectum subiūctui potuerim. Format enim a potui: i in e. additiriz. et cor. potes a possūs p̄mā. s̄ potes cū descēdit a porto tas. pdu. po. vñ qdā. Egrotare potes: nisi vinū post pira potes. Gutuz aut̄ idicatiui facit potero ris. rit. rimus. ritis. potuerūt. **C**hic nō. q̄ possūs p̄ponit ab hoc noie potis: et nō ab h̄ntō pos. et ē rō: q̄ ntūs nō pōt venire ad cōpositionē v̄bi itegri. Et dico itegre p̄p possūs qd̄ p̄ponit ex h̄ noie potis et suz. Nec ēt vtūs: t̄ h̄ iō: q̄ cōpositōes fiūt cā pfectōis: s̄ si ex ntō siue vtō et v̄bo pducere vñ v̄bū p̄positū: talis p̄positio de pfecto faceret impfectus: q̄ ntūs cū v̄bo v̄l et vtūs cū v̄bo generat pfectū sensu sed omnis dictio simplex siue composita in eo q̄ dictio habet imperfectionem: et sic talis compositio p̄stare nō posset. sic dixi supra in tertia pte in ca. de figura p̄posita.

Post aduer. loci. l̄z qñq̄ ponat in vi t̄pis. et cōparat: vt p̄sterior postrem. Post p̄ponit ut postq̄. Itē postheri. bodie. Item postridie. i. post tres dies. Postpridie. i. hodie. Itē et cū qbusdā alys fm Hu. Et significat tria post s. t̄pis: ut post annū yenias ad me. Itē locuz: vt iste late post montē. Itē ordinem: ut post sapiam diuitie q̄rendē sunt. Nam melius est philosophari q̄d̄ ditari: nisi fore digenti. vñ versus. Nec tria post portat: sunt t̄pis locuz: ordo. et est post p̄positio potius qñ regit casum.

Poste a post deriuat postea aduerbiū temporis vel ordinis et componit ut posteaq̄. i. postq̄. et postealoci. i. post illum locum: vel post illud tempus.

Postela. post cōponit cū telon qd̄ est longum: et dī h̄ postela le. i. corrigia q̄ sub cauda equi tendit. sicut antelag ante attēdit. et dī postela quasi post sellā: et antela quasi ante sellam. Et fm hoc pōt dici sic qd̄libet ornamētū equi ante vel retro: vel mantica que ante portat v̄l tro: et pdu. penul. vide in antela.

Posteriora: a posterior dī posteriora. s. pōdex: q̄ retro sit et v̄l auersa: nedū illa purgam̄ ingnemur aspectu.

Posteritas a post deriuat poster̄ra. rū. i. sequens. vñ h̄ posteritas tis. i. p̄genies v̄l p̄pagatio filioz in nepotes. vñ nepotū in p̄nepotes. nā posteritas a nepote icipit: quasi p̄sterula in potis exponit: et cor. rū. **C**postera etas.

Posterus a post deriuat poster̄ra. rū. i. sequens. et p̄ponit cū pre et dī p̄posterus ra. rum. i. trāstversus nō rectus recto ordie deposit̄: qñ q d̄ eē posterior factus est p̄. vnde p̄postero ras. i. ordinem peruertere vel transuerte. s. qd̄ d̄ esse posterius facere p̄mū: et cor. ste.

Posthac qdam vocū irregularis cōgeries seu aggregatio videtur esse: fungens loco vnius dictionis. i. post. vñ ad Hebreos. 4. capi. Nunq̄ de hac loqueref posthactū. vel sit ibi bac syllabica adiectio.

Postheptimemeris a post et heptimemeris p̄ponit h̄p̄ heptimemeris ris. qdā sp̄es cesure: q̄r p̄ducit syllabā liter breuis p̄ postheptimemerim in p̄ncipio qnti pedis sicut p̄ heptimemerim in p̄ncipio quarti ut hic. Qd̄ p̄ longa remiserat arma bona reparabant.

Posthumus hum̄ vel humatio eōponit cū post et dī post hum̄ ma. mū. et h̄ posthumus mi. et h̄ posthumia. i. q̄d̄ que nascit̄ post humationē p̄ris. i. post obituz. Iste a co functo nomē accipit sicut lex voluit: et cor. pen. vñ qd̄ p̄ Posthum̄ est natus post exequias genitoris. Et Uit.

In 6. Tu postuma proles: et.

P ostica. a post dī hē postica ce. latētes īgressus a pte poste-
riori: et hoc posticū ci. idē. et pdu. penl. vñ Hora. Atria ser-
uātē postico fallo cliētē. et hoc posticū cy. p eodez. vñ in
Danie. 8. ca. Irruerūt famuli p posticū vel p posticū f3
aliā litterā. Itēz a post posticus ca. cū. i. vltior. vel po-
sterior factus. vñ 'Persi'. Occipitiq; ceco: postice occurri
Posticū cy. vide in postica: et in ianua. (te samne.)

P osticū li. dimi. paruuus postis.

P osticū ci. in ianua vide: et in postica.

P ostis. a post: et dī hē postis hē postis. i. latēs: īgressus a pte
posteriori. et dicuntē postes: eo q̄ post ostiū stēt. et a postis
deriuāt hē posticulus: et hē postellus: et hē posterula le. oia
Postiminiū ny. exponēt in liminiū. (diminutiu.)
Postpridie. i. altera die post tertia diē f3 Papi. v̄l f3 Hug.
postpridie. i. hodie. et cōponit a post et pridie.

P ostremus. post cōparat: vt posterior postrem. s̄z postre-
mus de multis: posterior de duob̄ dicit. vñ posteri po-
streme vel postremū. et hec postremitas tis. et postrem
q̄iq; accipiēt in vi positiui. et cōparat: vt postrem mior.
simus. vñ postreme mi. sime. aduer. et postremo. i. ad v̄l
timū aduerbiū tēporis vel ordinis. et pdu. stre.

P ostridie. i. post tres dies: a post et tris et die. et pdu. cit e.

P ostulo las. laui. deriuāt a posco scis. et est idez postulo qd̄
posco. et hinc hic postulator. i. rogator. et ide or. in rix. hec
postulatrix cis. et postulatim aduer. i. rogāter. et postulati
cūscia. ciū. q̄ frequēter postulat vel postulaē. Postulo
cōponit: vt depositulo las. et actiuū cū oib̄ suis cōposi-
tio. Potator oīs. in poto tas. est. (tis. et cor. stu.)

P otatricula le. in poto tas. est.

P otēs. a possuz dī hē t̄ hē t̄ hē potēs tis. pticipiū et nomen: et
tūc cōparat: vt potēs tio. sim. vñ potēter tius. sime. ad-
uer. et hē potētia tie. vide in ptas. Potēs cōponit: vt im-
pōtēns. i. nō potēs: et cūctipotēs: et oīpotēs. vñ hē oīpotētia:
cūctipotētia: ipotētia.

P otētatus. a potēs dī hē potētatis tis. tui. i. potētia v̄l po-
testas dītatoris: opus p̄ualidū.

P otētas. a possū dī hec ptas tis. i. qd̄ gs pōt: et id p̄ qd̄ gs
pōt: et ille q̄ pōt. vñ ptatiūs ua. uū. i. potēs. vel q̄ videt di-
gnus ptate f3 Hug. P ap. vñ dicit. Ptas dī q̄ patuit illi
q̄gd velit. Ptas ab eo qd̄ ē posse nomē accepit: et vt dī i
hrecis. Si recte dicas solet eē potētia sani. Dicq; ptatēz
digni: da posse cui vis. Et scias q̄ sicut substatiū recipit
adiectiuū: vt bonus hō: ita hoc v̄bū sum: vt suz bon?: et su-
mis boni: ita q̄ nullū aliud substatiū ē ibi necessariuz:
et hoc in p̄ma et in scđa psona: sed nō in tertia. Ut pōt dici
ego ptas suz bonus: ita q̄ adiectiuū recipiat v̄bū tñ rōe
suppositi cōsignificati: s̄z in tertia psona male dī. Ptas est
bonus: q̄ v̄bū tertie psona nō h̄z in se suppositū finituz.
Ptates ēt vt dicit Greg. vocant̄ hi angeli q̄ hoc potēti
ceteris in suo ordine receperūt: vt eoz ditioni v̄tutes ad
uerse subiecte sint: quo p̄tate refrenāt: ne corda boiuū
tentare p̄ualeāt quātum volunt.

P otio. hec potatio: et hec potio onis. p̄ syncopā dī: et ē potio
idē qd̄ potatio vel cōfectio ex vino et herbis: vel medici-
na: q̄ potaf. et dī a poto tas. laui. tatū. et a potio dī potio-
nonas. vel potionor naris. i. potionē dare.

P otiono nas. in potio est.

P otior tiris. dī a potis tis. noie. et est potiri frui. vti. et ɔstrui
tur cū actō gtō et abltō: vt potior illius rei: vel illā rē: vel
illā re. et inuenit̄ fm antiquos f3 tertia et q̄rtā cōiugatio-
nem potior tiris. vel poteris. sed in infinituo f3 q̄rtā iue-
nit̄ potiri. supi. in itū. potitū definit penul. pdu. Im-
pōtūs ta. tū. sicut dicit P̄ris. Apud tñ modernos est tñ q̄r-
te cōiugationis. Itē potior est cōparatiū de potis f3 yo-
cem: q̄ significatio mutatur. vide in potis.

P otis ge. cōis: et hoc pote. possibilis vel potēs. et cōparat: vt
potior simus. et hec cōparatio ē tñ f3 vocē: q̄ significatio
mutat. potior. n. et potissimus. i. melior et optim. vñ poti-
ter tius. sime. aduer. et potissime q̄nq; ponit p̄ maxie v̄l
p̄cipue fm Hug. P ap. vñ dicit. Potior: melior: supior: al
P otissimus ma. mū. in potis vide. (tio. valentio.)

P otiso. a poto tas. dicit̄ potissimo. saui. fare. i. frequenter
et parum bibere. et in eodē sensu dicebatur antiquitus po-
tasso potassas.

P oto tas. taui. fare. i. potū dare. vñ in psal. Potauerūt me
aceto. et potare. i. bibere. Et nota q̄ supinū eius syncopā: et dī potū tu. et sepius inuenit̄ syncopatū q̄z itegrū. vñ
v̄balia et pticipialia ab eis formata. inueniunt̄ et sepi syn-
copata q̄z itegra: vt hē potator vel potor. et hic potatorius
ria. riū. vel potari'ria. riū. et hē potattrix v̄l potrix. vñ hē
potatricula le. vel potricula le. di. et potatus ta. tū. et hē po-
tatus tus. et hic potus tus. tui. actus vel passio potādi. v̄l
qd̄ itra calicē dat. Itē a poto tas. potito tas. frequē. Po-
to cōponit: vt cōpoto tas. i. sil cū alio potare. epoto tas. i.
valde potare vel ex toto. repoto tas. i. iterū potare v̄l re-
tro. Poto p̄ dare potū cū oib̄ suis cōpositis actiuū est:
s̄z pro bibere est neutrū. et pdu. po. vñde Quid. Euomit
epotas dira caribdis aquas. et vt dicūt quidam. Bibere
est nature: potare vero luxurie est.

P otomū my. ē nauigii fluviale tardū et graue qd̄ nō nū-
remigio p̄gredi pōt. hic ēt traict̄ dī extēsus. ē. n. et lat?

P otor toris. in poto tas. est.

P otuerint est p̄teriti p̄fecti tpis et modi subiūctiui de pos-
sus tes. vel pōt ēt esse futuꝝ subiūctiui: et cū potuero ris.
rit. rimus. ritis. rint. de hoc vide in possum tes.

P otus ta. tū. et hē potus tis. tui. vide in poto tas. f3 Hu.
et P ap. ēt dicit. Potus p̄ potatus p̄ syncopā pticipiuz. s.
potus ta. tum. et hic potus tis. tui. nomen.

P ante R

P ragma matis. ge. neu. i. cā. vñ pragmatica ca. cū. i. causati-
uns vel causidic fm Hug. P ap. vñ dicit. Pragma gre-
ce: latine cā dī. vñ et pragmatica dicunt̄ negocia et actor
cāp et negocioꝝ pragmaticus nominatur.

P randeo: a prandiū dī prādeo des. di. v̄l prāsus sū. dere. i.
prādiū sumere: in tertia hora comedere. Et cōponit vt cō
prādeo des. di. v̄l prāsus sū. et neutrū cū oib̄ suis cō
positis: et fac̄ p̄teritū in prādiū in prāsus sū. et sup. in prā
sus fm Hug. et vt dicit P ap. Prādeo est neutrū nisi in
tertia prādef. vñ P̄ris. Prādet̄ olus: vide in prāsus.

P randeu dei. quedam zona ad prandiū dicitur.

P randi est preteritum de prandeo des.

P randiū: a paro ras. deriuāt hic parat̄ tis. tui. et hinc hoc
prandiū dī. q̄si paratū ab apparatu edēdi: q̄ plā in ma-
ne parant̄ q̄z in sero ad comedēdū. et olim p̄pē dicebant̄
prandia oīum militū. s. cibus aīi pugnā q̄si cito paratuꝝ
sed nūc dī comestio in tertia. vñ hoc prandiolū li. diuī.

P ransito tas. vide in pranso sas. et cor. si.

P ranso sas. i. frequenter prandeo verbū frequē. de pran-
deo des. a quo pransito tas. aliud frequen.

P ransorūm: a prandeo des. dicit̄ hoc pransorium rū. do-
mus vel locus vbi prandetur.

P ransus sa. sū. accipiēt actiue. i. qui prādet: et tūc descēdit a
prādeo des. di. vel prāsus sū. Itē accipiēt passiuē prāsus.
.i. comest̄: p̄supt̄: et tūc descendit a passiuō istius verbi
qd̄ inuenit̄ in tertia psona. s. prādef prādebat prāsus ēv̄l
fuit. Silr itellige dī oib̄ v̄bis neutrī q̄ h̄nt̄ passiuū i ter-
tia psona. s. q̄ eoꝝ pticipia p̄teriti tpis p̄nt̄ accipi actiue
v̄l passiuē. Cū āt accipiēt actiue: pticipia sūt neutroꝝ: cū
vñ passiuē sūt pticipia passiuoz. P ransus cōponit vi im-
pransus. i. nō comest̄: vñ nō pransus. q. s. nō comedit vñ
nō prandet. Quidā tñ dicūt q̄ h̄ partcipia in prima et

Be

۱۳

ante

18

secunda persona signant actionem. in tertia signant actionem
et passionem. vide in iuratus ta. tum.

Praefatio vel prafatum grece latine dicitur viride. unde prafatio
dicitur creta viridis.

Praefatius. a prafatio dicitur prafatio sua. sive i. viridis. et hic praefatius suus.

Praefatellum. li. dimi. paruum pratum. (quidam lapis viridis.)

Praefatulum. li. dimi. paruum pratum. Pratenis. in pratum vide.

Praefatu. a prafatio ta. tu. dicitur h. pratum tui. quod si paratum: quod pium exigit
laborum culture. unde h. pratellum: et h. pratulum li. di. et h. et hec
pratenis et h. se. et h. pratum tui. quod da castrum: quod herba pratenis
si abundet: vel quod in prato fuerit constructum. unde hic et hec
pratenis et hoc se. nomen gentile est.

Praeuiors dis. in prauus exponitur.

Prauus uia. uii. i. malus: puerus. sed malus naturaliter: prauus exer-
citio et usus. et operatus prauior sum. unde prauus uis. simus. ad-
uier. et hec prauitas tatis. Et prauo uas. i. prauus facere. et
ponit ut operario uas. i. valde ornare. et est actiuus cum oib.
suis oppositis. et pium. hanc sylla. pra. unde quodam. Opto placere
bonis: prauis odiosus haberet. Quis nisi sit prauis nemo
placere potest. 'Prauus' ponit cum cordis. et dicitur h. et hec et hoc
praeuiors cordis. ge. ois: sicut uniuersus: cōuersus: secors: et si-
milia. Et dicitur praeuiors vir prauus corde vel prauus cor-
dis. Eccl. 3. ca. 'Praeuiors in illis scandalizabit et. vel fin
aliam litteram praeuiordis. et cor. ui. praeuiors.'

Preambulus. a pambulo las. dicitur pambulus la. l. i. ante am-
bulans: quod etiam substantiae potest ponere.

Prebenda. a pbeo bes dicitur pbeda de. unde pbedari ria. riui. et
q. p. tinet ad pbedam. et h. pbedari ry. q. dat pbedam: vel po-

Prebendula le. dimi. parua pbeda. (tius qui recipit.)

Prebendula le. dimi. parua prebenda.

Prebendo. a pre et habeo cōponit pbeo bes. bni. bitu. i. dare.

Precabundus. in precor est.

Precapio. ex pre et capio cōponit pcapio pis. i. ante capio. in
quo sensu inuenitur precipio pis.

Precari. a pce dicitur pcari ria. riui. i. pcabilis. unde pcariu dicitur q. p.
pce obtinet: quod si pcadiu: quod pce audit: et videt potius ety-
mol. q. p. positio. unde pcarie aduier. i. pcabilis: vel p. pces: et
p. eo sepe iuenit pcario. unde Ter. in eunucho. Jam vel pcario
fac tardi: f. Hug. Pap. v. dic. pcariu est cum pce credi-
tor roget et permittit debitorem in possessione fudi sibi obli-
gati demorari: fructus cape. dictu quod si pcadiu: quod pce audit.

Precator. a pcor caris. dicitur precator toris. et or. in rip. conuer-
sa dicitur precatrix cis. unde Aug. Adhibe precatores. i. rogato-
res. et pium. penit. tam in nt. q. in gt.

Precatoriis ria. riui. in pcor caris vide.

Precaveo ues. caui. i. an vel pre aliis cauere: ubi actiuus a
pre et caueo ues. ponit. et cor. ca. Hen. 7. Precaueis in fu-

Precedo dis: cessi. sive. dere. i. an ire. (tur. vide in caueo.
ex pre et cedo dis. cessi. ponit. et q. d. aliquid procedere c. tui.
or modis. s. eternitate. et sic de pcedit oia. Itē tpe: ut flos
fructu. Itē electio: ut fructus pcedit flore. Itē origine: ut
sonus pcedit catu. unde dic Aug. i. iz. li. p. f. c. s. g. Qui v. o. di-
cit. Informe: deinde formatu non est absurdum si modo idoneus
intellige q. pcedit eternitate: sic de oia et in oib. tpe: sicut
flos fructu. electio sic fructus flore. origine sicut sonus can-
tu: quod non est formatus ut sonus sit: sed sonus formatus ut
cantus sit. est aut cantus formatus sonus.

Precello lis peculi vel pcellui peculium vel pcelsum pcelle-
re. i. supare. et componitur a pre et cello.

Precedo. a pre et candeo des cōponitur pcedendo dis. i. ante
vel valde accēdere. vide in candeo des.

Precator. a pcpino nis. dicitur precator toris: q. in ecclia vocē
permittit in cantu. s. pncipalis cator: et dicitur scribi p. e. et non p. i.
quod format a pcentu supi. u. mutato in or.

Precensus. a pcpito dicitur h. pcpetus tuus. tui. i. dignitas vel po-

inter que fama p̄eminet diuinit̄ eo q̄ p̄pingor ē spūali-
bus bonis. vñ dī puer. zi. Melius ē nomē bonū q̄ diui-
tie multe. t̄ iō detractio f̄z suū gen̄ ē magis p̄ctū q̄ fur-
tūm̄ tñ q̄ homicidiū vel adulteriū. C̄ S̄z pōt̄ q̄ri an-
fuit necessariū legē scriptā: t̄ maxie ista decē p̄cepta tra-
di: Ad hoc dico q̄ necessariuz fuit ea q̄ nālis dictat rō q̄
dicunt ad legē nāe p̄tinere pplo i p̄ceptū dari pp̄ q̄tuor
t̄nes. p̄ q̄ p̄ h̄riā p̄suetudinē multi in p̄ctū p̄cipitaban-
tur. nā apud multos rō nālis in q̄ scripta erat obtenebra-
ta erat. z: q̄ et si in alibus vigebat rō: tñ amor boni in
eis deficiebat. vñ qdā coactiōe legis obligatorie ad bo-
nū; inducēdi erat. 3: vt ad opa v̄tutis nō solū nā iclina-
res sed et reuerētia diuini sp̄ery. 4: vt magis memorie
tenerēt: t̄ frequēti in cogitatione versarent. Et si dicas
scriptura videſ eē iuēta ad succurrēdū labilitati memo-
rie. s̄z alia p̄cepta legis q̄ nō sūt ita scripta in corde hoīis: si
cū judicialia t̄ ceremonialia faciliter poterāt obliuioni tra-
di. q̄ ea magis debuerūt in tabulis lapideis scribi. Dico
p̄cepta judicialia t̄ ceremonialia erant mutabilia f̄z di-
versos stat̄ t̄ adiōes hoīuz: s̄z p̄cepta legis nāe imobili-
ter p̄misura erat: in cui signū in tabulis lapideis de ea
scribi voluit. C̄ Hic nota q̄ Aug. in lib. de doctr. xp̄iana
dicit. Totā magnitudinē t̄ amplitudinē diuinor̄ elo-
gi possidet charitas q̄ deū p̄ximūq̄ diligim̄: q̄ radix ē
oīuz bonor̄. Si ḡ nō vacat oēs paginas p̄scrutari: t̄ oīa i
voluera sermonū euoluere tene charitatē vbi p̄det̄ oīa:
q̄ p̄fectio ē t̄ finis oīuz. Itē Aug. de laude diuinarū scri-
p̄tarū dicit. Ille t̄z t̄ qd̄ latet: t̄ qd̄ p̄z in diuinis codici-
bus q̄ charitatē seruat i morib: q̄ dī Mat. 22. In duo-
bus mādatiis. s̄. in dilectione dei t̄ p̄ximi tota lex p̄det̄ t̄
pp̄bete. Eulgētī etiā dicit in fmone Stephani. Char-
itus oīum fons est t̄ origo bonor̄: munimē egregiū: via q̄
ducit ad celū: in q̄ q̄ ambulat nō errare poterit nec time-
re ipsa dirigit: ipsa p̄tegit: ipsa p̄ducit. vide in curiosus.
Et si dicas si diuina eloga oīa in charitate st̄inent. vide
sur iḡ q̄ plixitas sacre scripture sit supflua. R̄nde oī
st̄inent oīa diuina eloga in p̄cepto charitatis sicut in ra-
dice. s̄z oportuit p̄ rāmos distingui. Et scias q̄ p̄suetudo
nō p̄ tollere ius nāle siue diuinū. i. p̄cepta p̄dicta: sicut
p̄ceptus. in p̄ceptor est. (dixi in cōsuetudo.

P̄ces. a p̄cor caris. dī: vt h̄ p̄x cis. he p̄ces. harū p̄cū. s̄z
nūs singularis nō ē in vsu: t̄ cor. pre. vide in Achilles.

P̄cidanē nea. neū. i. apt̄ ad p̄cidēdū. t̄ dī a p̄cido dis.

P̄cido dis. di. dere. cīsuz. i. ante cedere. t̄ cōponit̄ a pre t̄
cedo dis. cecidi. t̄ p̄ducit ci. vbiq̄. Itē p̄cido dis. p̄cidi-
dere. supi. caret. i. ante cadere: vel in anteriorē partem. t̄
cor. ci. vbiq̄. t̄ tūc cōponit̄ a cado dis. cecidi.

P̄cīnū ny. i. laus alicuī reti: vel laus antecedēs. t̄ dicit̄ a
P̄cīno nīs. p̄cīnū centū. i. valde canere (precino nīs.
velante. t̄ cor. ci. t̄ cōponit̄ a pre t̄ cano nīs.

P̄cīor. a p̄cīū dī p̄cīor aris. depo. i. existimare: t̄ cōponit̄
vī p̄cīor aris. depcīor aris. t̄ est p̄cīor depo. cū suis p̄po-
stis. Antiqui tamē dicebāt p̄recio cīas. t̄ apprecio cīas: i
actīo generē.

P̄cīosus. a p̄cīū deriuat̄ p̄cīosus sa. sūz. multū p̄cīū valēs
vñ p̄cīosī lapides dicti sūt: q̄ care valēt: sūe q̄ a vilibus
discerni p̄nt: siue q̄rari sūt. Dē enī qd̄ rarū est magnū t̄
p̄cīosuz vocat̄. vnde in p̄ Reg. 3. ca. dī. Sermo dñi erat
p̄cīosus. i. rarus. P̄cīosus cōparat̄ p̄cīosior simus. vñ p̄
cīose sius. sime. aduer. t̄ hec p̄cīositas tatis.

P̄cipitū tu. prērupta fossa vel rupes. t̄ dī a preceps.

P̄cipio. a pre t̄ capio pis. cōponit̄ p̄cipio pi. ceptū. i. prece-
p̄tum dare. Itē inuenit̄ p̄cipio pis. filr̄ ex pre t̄ capio. t̄
retinet a. t̄ est p̄capere: antecape: in quo sensu inuenit̄
enī p̄cipio pis. t̄ cor. ci. vel ca.

P̄cipito tas. tare. tāqui. verbū actiū. i. p̄cipitio aliquid

obruere. t̄ dīcīa p̄ceps. ip̄itis. t̄ cor. pi.

P̄ recipiūs. i. maximus. primus. singularis. senior. f̄z p̄p̄.

Inde p̄cipue aduerbium.

P̄ recisio. a p̄cīsūs si. addita o. fit hec p̄cīsio onis. q̄si an-
te cīsio. Itē p̄cīsio est quidā color. vide in quarta parte in
tractatu de coloribus rhetoriciis.

P̄ reciū. a p̄x cis. dicitur hoc p̄cīū ch: q̄ cum p̄ce solet
dari. vel p̄cīū cōponit̄ a pre t̄ do das. vel vīcis quasi p̄-
datū: vel quasi p̄cīiū: q̄r prius dat̄: vt pro eius vice qd̄
petit̄ habeat. vñ hoc p̄cīolū li. diminutiū.

P̄ reclūis. i. iclītūs. valde gloriōsus. Nā grece cleos dī lati-
ne glīa f̄z p̄p̄. Hug. vō dīc: a p̄cluo is. dī h̄ t̄ hec p̄cluiis
hui p̄clītūs. i. celticus nobilis valde fulgēs. t̄ pdu. cli.

P̄ recluo is. in cluo is. exponit̄.

P̄ reco. a p̄cīo nīs dī h̄ p̄co onis. q̄ quodā p̄cōatu aliqd an-
nūciat. t̄ p̄co ēt dī mercator q̄ quodā p̄conatu īuitat ad
merces suas emēdas. vñ h̄ p̄conat̄ t̄. tui. tal. ānūciatio.

P̄ recocia. a p̄cīo q̄s. deriuat̄ hec p̄cīcia cīe. genus vīni:
vel vīarū q̄si p̄coq̄: q̄r anī alias sole coḡt: t̄ cītīs ad ma-
turitatē venit. Et eadē dī p̄coq̄ que: t̄ hec p̄co x cis. sed a
grecis dī lageos: q̄r velocius currat ad maturitatē: vt le-
pus. Et p̄t̄ declinari mobilr̄ p̄coqū qua. quū. fm. Hug.
Pa. vō dīc. Precocie gen̄ vīarū dicte q̄si p̄coque: q̄r anī.
reconatus in preco est. (alias mātūrescat.

P̄ reconiū. a p̄co dī h̄ p̄coniū ny. t̄ h̄ p̄conat̄ tus. tui. i. ānū-
ciatio p̄conis. Itē p̄coniū dī laus vel annūciatio laudis
ponit̄ ēt q̄nq̄ simplr̄ p̄ annūciatiōe s̄z p̄pe in bono.

P̄ recontrecto cīas. in tracto tas. est.

P̄ recoquīs qua. quū. in p̄cīcia exponit̄ t̄ cor. co.

P̄ recorcaris. catus. sūz cari. i. rogare. vñ p̄cator̄ rīa. rīū. t̄
bic t̄ hec p̄cībilis t̄ hoc le. t̄ precabūdūs da. dū. sīlīs pre-
canti quasi ad p̄cāndū habilis. Precoz p̄ponit̄ vt depre-
cor p̄cīaris. imprecoz caris. t̄ est p̄coz deponen. cū oīb̄
suis compositis. t̄ cor. hanc syllabam pre.

P̄ recordia. pre p̄ponit̄ cū cor. t̄ dī h̄ p̄cordiū dī. qdā ite-
stīnū: q̄ p̄fit cordi. vñ h̄ t̄ h̄ p̄cordialis t̄ hoc le. qd̄ q̄nq̄
ponit̄ p̄ intīmo secretoq̄ t̄ familiari fm. Hug. Isidorus
vō dīc. P̄cordia sunt loca cordi vicina qb̄ sensus p̄ci-
p̄t̄ dicta sic: q̄r ibi sit p̄ncipium cordis t̄ cogitationis.

P̄ recor cis. in precocia vide.

P̄ recurro ris. ex pre t̄ curro componit̄ t̄ geminat̄ p̄teri-
tūm precurro precucurri precursum.

P̄ reda de. est de vicinis t̄ federatis. rapina de hostib̄ vīl
p̄da de tota p̄ria: rapina de p̄te. Itē p̄da ex hoste est. Lu-
crū ex negociatiōe. Lōpendiū p̄p̄rie ex pondere.

P̄ redanus na. nū. i. de p̄lio existēs: t̄ dī a p̄diū. vñ Ambro.
Inter cōuiuia p̄danas epulas ructantem.

P̄ redēstīno nas. naui. nare. a pre t̄ destino nas. cōponit̄ t̄ ē
p̄destīnare anī vīl ab eterno dīstīnare: p̄uidere: p̄scire: sed
p̄sciūnē boni t̄ mali: p̄destīnāt̄ tñ boni f̄. Hu. t̄ cor. sti.
C̄ Hic nō. q̄ p̄destīnatio ē p̄paratio grē in p̄nti t̄ glīe in
futuro. Sed cōsueuit̄ q̄ri an bi ḡ ap̄d deū magni sūt me-
riti obtinere aliquā possint̄ ēt q̄ nō sūt p̄destīnata. Ad hec
r̄ndet Greg. in p̄ Dialo. Obtinere neq̄q̄ p̄nt q̄ nō fuerūt
p̄destīnata vt p̄cīb̄ obtineant̄. Nā ipsa quoq̄ pennis re-
gni p̄destīnatio ita est ab oīpotēti deo disposita: vt ad b̄
electi ex labore p̄ueniāt̄ q̄ren̄ postulādo mereant̄ acci-
pere qd̄ eis oīpotēs dē anī secula dispositi donare. Itēz
scias q̄ numerus p̄destīnatoꝝ certus est a deo: sed icē-
tūs a nobis: nec tñ ista certitudo necessitatez saluādis i-
ponit̄ vt t̄ dīc Boe. Quānis cāz tante dispositōis igno-
res: tñ qm̄ bon̄ mūdi rector r̄pat: recte fieri cūcta ne du-
bites. Quicq̄d enī circa spez vīdeas geri reb̄ gdē rect̄
est ordo: opinioni vō tue p̄uersa cōfusio. vide in p̄recio:
t̄ in scribo: t̄ in charitas. (nūs vt dicūt.

P̄ rediatus. a p̄diū dī bic p̄diatus ti. dē p̄dioꝝ. s. Satur.

Be

P

P redico cas.caui.care.cōponit a pre. et dico cas. et ē p̄dicare admonere; vel ānūciare bona: ut ego p̄dico q̄si pre.i.sup alia bona enūcio: vñ trāsūptū ē hoc vocabulū in logica cū dī. Hen⁹ p̄dicas de spē: spēs p̄dicas de suo īdiuīduo.i. enūcias vel inheret: et hinc v̄balia. et cor.di.

P rediolū li.dimī.paruum p̄dium.

P reditus ta.tū.i.p̄dys dat⁹: v̄l' pre alys ditat⁹. et dī a p̄aes dis. vel p̄dit⁹ dī a p̄do dis. qđ ē pre alys dare. et ē p̄dit⁹ f̄z ·p̄p. sublimat⁹: ornat⁹: clarus: p̄clarus: ān̄posit⁹. et cor.di. vñ Theodolus. p̄redit⁹ ingenio decorauit menia tēplo.

P prediū.a p̄da dī hoc p̄diū dī.i. possesſio: villa: ager. f̄z p̄ prie allodiū. et dī p̄diū a p̄da: q̄r antig agros quos bellō ceperāt p̄do noie vocabāt. vel p̄diū dī: q̄r ex oib⁹ ptibus patrissam illas p̄uidēf.i. apparet. vñ dī p̄diū q̄si p̄uidiū. vel p̄diū dī q̄si pre alys ditās. a pre et dis ditis qđ est diuīses: sed potius est etyinol. q̄z cōpositio.

P redo dis. predidi tū.dere.i. pre alys dare:honorare: pro- gare:p̄ponere:ornare. et cōponit a pre et do das.

P redo onis.mas.ge.i.raptor. et dicit⁹ a preda: vt dicit⁹ Dapi. p̄redo vel predus dī qui predā habet vel scit.

P redor daris.dat⁹. sū: et dī a p̄da: et ē p̄dari p̄dā facere: dissipare. vñ h̄ p̄dator. et p̄dator⁹ ria. riū. et p̄dabūdus da. dū. habilis ad p̄dādū: vel silis p̄dāti. et h̄ et h̄ p̄dalis et hoc le. et p̄dat⁹ ta.tū. qđ accipit⁹ in passiuā significatiōe f̄z q̄r an- tiq dicebat p̄do das. et cōponit⁹ vt ip̄predat⁹ ta.tū. p̄re- dor p̄ponit⁹ cōpredor daris. depdor. daris. et ē depo. cū su- is cōpositis. et cōstruit⁹ cū actō: et p̄du. pre. vñ Hora. in epi. Singula de vobis anni p̄dant eūntes.

P refatio. a p̄fat⁹ ta.tū. p̄fati addito o. fit hec p̄fatio onis: et accipit t. sonū de c. et ē hec p̄fatio f̄z Hug. plogus: plocu- tio. vñ in missa dī p̄fatio: q̄r p̄ciniū an̄ sacrum corporis et san- guinis xp̄i. p̄p. vero dīc. p̄fatio plocutio libroz que ante oēm narrationē fit ad iſtruēdas audiētū aures: ad qđ aptat⁹ dicta p̄fatio: q̄si plocutio.i. p̄ma locutio.

P refatiuncula le. dimī. parua prefatio.

P refatus ta.tum.i. ante locutus. a p̄for faris. qđ est ante lo- P refectura re. in prefectus est. (qui. et p̄du. fa.

P refectus. a p̄ficio cis. dī hic prefectus ti.i. alys preposi- tū dignitatē designat. vnde hec p̄fectura re. eius digni- tas. et prefectorius ria. riū. qđ ad prefectū pertinet. et est idem prefectus quod pretor.

P refica ce. cōis ge. i. sacerdos qui icipiebat cantus: et p̄erat plangentibus. et dicit⁹ a preficio cis.

P reficio cis. p̄fectū.i. prepono. vnde verbalia. et cor. fi. et cō- ponit a pre et facio cis.

P refoco cas.caui.care.i. p̄stringere: strāgulare: q̄si fauces ab īteriori parte cape et stringere. et est verbū actiū: et cō- ponit a pre et faūcis. et p̄du. fo. vñ Quid. in ibim. p̄re- focent aie noxia mella viā. vide in suffoco.

P reforibus.i. ante ostium f̄m p̄pam.

P regno gnas.gnaui.gnare.i. grauidare. vñ pgnās. tis. par- ticipiū. Inuenit etiā pregnās p̄ grauida. sed pregnās est que cōcepit. grauida quā vter grauidus p̄ximā p̄tui oñ- dit. Et p̄ponit⁹ vt impregno nas. repregno nas. et est actiū cum suis cōpositis.

P regredior.deris.p̄gressus sum. p̄gredi.i. precedere: pre- re: quod et pregradior deris. inuenit⁹. et cōponit⁹ vtrūq̄z a pre et gradior.

P rebēdo dis. est v̄bū simplex. et est eiusdē significatiōis cū predo dis. f̄z h̄ b. post e. et facit p̄teritū sine geminatiōe sicut p̄hendo p̄hēdi. et supinū p̄hēsuz. et cōponit⁹ vt app̄- hendo dis. cōprehēdo dis. dephēdo dis. rep̄hēdo dis. et ē actiū p̄hēdo cū oib⁹ suis cōpositis. et facit p̄teritū in di. et supinū in sum.

P reiudiciū. a preiudico cas. dicitur hoc preiudiciū ey. et est preiudiciū cause impedimentū: quasi supra alia iudiciū.i.

ante

R

dānatio alioz. vñ Serui⁹ in cōmēto sup Virg. Quicqđ fit preter naturā nō affert preiudiciū generalitate. vnde preiudiciū.i. p̄cedens iudiciū. vñ in p̄ma ad Thimo.c.5. Nihil facias sine preiudicio.i. sine precedēti iudicio in alterā partem declinando.

P reiudico cas.caui.ex pre et iudico cas.cōponit⁹. et est p̄indi care pre alys iudicare.i. iudiciū alioz dep̄mere et dāna- re: quasi supiudicare. et est actiū.

P reliares dies sūt qb⁹ fas ē hostē bello lacesſere: sic in lib. Reg. legif: tpe quo reges solebāt ad bella p̄cedere.

P relibo bas.bauī.batū.bare.a pre. et libo bas. et est preliba- re: p̄contingere: pregustare: vel ante sacrificare: leuiter tā- gere parū gustare. et producit li.

P relido dis.a pre. et ledo dis.cōponit⁹.i. ante ledere. et p̄du. li. et facit p̄teritū preliſi. et supinū preliſum.

P religo gis.legi.lectū.i. ante legere.ex pre et lego legis xp̄o

P reliolū li.dimī.paruū preliū. (nitur. et cor.li.)

P reliū.a p̄mo mis. deriuat⁹ hoc p̄liū lu. quasi ab imp̄medo hostes. vel cōponit⁹ a pre et lite: q̄r p̄liū p̄pē p̄mis ḡres- sus dī. vel p̄liū ipse cōflictus: bellū ipsa guerra. vñ diciū est. Romani sepe victi sunt in prelio: sed nunq̄z in bello: q̄r sepe in cōgressibus vincebāt: vel in ipsis cōflictibus: f̄z nuq̄z in fine v̄l'i guerra. Uel p̄liū p̄ponit⁹ a pre et lne- do. vñ hoc p̄liolū li.dimī. et p̄lior aris. p̄liatus sū: p̄liari. bellare p̄liū cōmittere: vide in bellum. (pludis.

P reludiū dī. dī p̄u⁹ ludus an̄ maiore fac⁹: et dī a preludo

P reludo dis.a p̄ et ludo dis. p̄ponit⁹ p̄ludo dis. plusi sū. et ē p̄ludere an̄ ludere: et p̄pē an̄ maiore ludū ludulū exerce- re. vñ Stat⁹ Achilleidos. Tibi p̄ludit magn⁹ Achilles.

P relū.a premo mis. dī hoc p̄luz li. irabs qua vue calcant⁹: quasi pressoriū latū. et est etymo. vel cōponit⁹ a pre et lon- gū: q̄r pre alys ē valde longuz. vñ in plogo sup puerbia dicit Hiero. Sed statim de prelo purissime cōmendata teste suū saporem seruauerūt. vide in p̄fforium.

P reluſtris. a p̄luſtro stras. qđ est pre alys lustrare. et dī hec et hec prelustris et b̄ stre.i. preclarus:nobilis altus: q̄r alys oib⁹ lustraf⁹ et ambitur. et p̄du. lu.

P remineo nes.nui. a pre et maneo cōponit⁹. et est p̄minere supmanere: p̄ualere: p̄stare: p̄ctlere. vñ p̄minētis. tis. ge. ois: et cōpaf⁹ p̄minētior sim⁹. vñ p̄minētia tie. et cor. mi.

P remiū.a premo mis. dī hoc p̄miū my. q̄r per p̄miū p̄mi- mus alios: et cōponit⁹ a pre et emo qđ est pre alys emere. vel dī a pre et muniū q̄si p̄muniū.i. p̄ officio datū. q̄r aut dī premium quasi pre alys meum: etymo. est.

P remo mis. pressi. pressiū mere.i. strigere vel dep̄merere et flectere. vñ p̄ssiū aduer.i. stricti. Premo p̄ponit⁹ vt app̄- mo mis. Primo mis. deprimo mis. ip̄rimo mis. oppimo mis. refimo mis. suppimo mis. Et ē p̄mo actiū cuz oib⁹ suis p̄positis et corri. hāc syllabā pre: quā p̄posita mutat in pri et faciūt p̄teritū in si: et supinū in sum. vñ p̄rudēt. Magna cadūt: inflata crepat: tumefacta premunt.

P rendi disti. in prendo vide.

P rendo dis. facit p̄prie p̄teritū p̄redi:o. in i. cōuersa: et supi- nū p̄rensū. vñ Lucan⁹. Qđ prederat besit. Inuenit in

in diuina pagina in euangelio Joan.ca.zi. Nihil prendi- derunt. Idē. Afferre de piscibus quos prendidisti nūc.

S̄z hoc nō ē regulare. nā nullū v̄bū tertie. Ingatōis h̄ finalē gemiatōez in p̄terito: nisi sit p̄positū a do das. p̄e- do aut nō ē p̄positū a do: īmo ē simplex. Predo cōponit⁹ vt apprendo dis. cōpren- do dis. deprendo dis. reprendo dis. Hora.in.i.epi. Non tua laudabilis studia aut aliena reprendes. et est actiū prendo cū oib⁹ suis cōpositis: facit p̄teritū in di. et supinū in suz f̄m Hug. et istud tenet grāmatici cōiter. Quidam tñ dicunt q̄ prendo dis. com- ponit⁹ a do das. et facit prendidi p̄reditum.

P renomen. a pre et nomē p̄ponit⁹ hoc p̄nomēnis.i. nomē

quod imponit alicui causa differetie: vel causa amicitie: et non nomine: quod preponit proprio nomi. vnde per non nomine vocare: vel per non nomine imponere.

Prepedio dis. ditui. ditui. dire. i. impedire: vel deturpare: deuastare: quod si pre. i. ante pedicā ponere. et cōponit prepedio. a pre et pedica ce. et cor. penul.

Prepes. a p̄peto tis. qd est pre alijs petere deriuat h̄ et hec ppes tis. Prepetes dicunt qdā aues. Auiū enī qdā dicū tur oscines q̄ ore et cātu auguriū faciūt: vt coru: cornix: et pic. Quedā dicunt alites q̄ futura. volatu ostendere videtur. vt agla: accipiter: q̄ si auerse sūt ibibe dicunt: q̄ inhibeat. i. vetet: si p̄spe p̄petes. et dñr p̄petes: q̄ pre alijs pertinet ad auguria. vel dñr p̄petes: q̄ oēs aues pre. i. p̄ora pertinat volates. et fm hoc q̄libet auis p̄t dici ppes. Itē prepes dñ velox: q̄ petat anteriora. Et p̄pe id dñ ppes: quia pre pedib⁹ alterā h̄ velocitatē: vt auis q̄ pre pedibus h̄ velocitatē alarū: et tunc cōponit a pre et pes pedis: et cor. penul. genitimi prepes prepetis.

Prepolleo. a pre et polleo les. lui. lere. i. valde pollere: et prefulgere: p̄stare: excallere: et est neu. et caret supi.

Prepos potis cōis ge. i. valde vel pre alijs potens: a pre et pos tis cōponit. et cor. penul. genitium.

Prepositio. a p̄pono nis. dñ p̄posit⁹ ta. tū. p̄positi addita. o. sit b̄ p̄positio onis. i. ānpositio. vñ p̄positio dñ qdā p̄s ōo. nis q̄ alijs partib⁹ p̄ appositionē et p̄positionē p̄ponit. vñ de in tertia parte in tractatu de p̄positione.

Prepositura re. vide in prepositus.

Preposit⁹. a p̄pono nis dñ h̄ p̄positor toris. et h̄ p̄posit⁹ ti. p̄pue in ecclia: sed p̄tor in ciuitate. vñ hec p̄positura re. et dignitas. Itē a p̄pono nis. p̄posit⁹ ta. tū. i. ante positus.

Preproperus ra. rū. in properus vide.

Preputiū tū. dñ anterior pars pellis p̄api q̄ p̄putat et p̄scindit iudeis. vñ preputiat⁹ ta. tū. dñ h̄is p̄putiū p̄cisū: sic iudei dicunt p̄putiati. vñ p̄putio as. i. p̄putiū facere: pelle illā resecare. et dñ preputiū a preputio as. qd est p̄cide repreputiū. Preputiū ēt qñq dñ ipse p̄pus. vñ preputiū dñ magnū h̄is p̄putiū. i. p̄pus. et preputiū aliquā posuit p̄ipreputiato q̄ h̄ preputiū nō putatur: sicut sūt gentiles: et oēs alijs a iudeis: q̄ ppter hoc a iudeis imūdi repudiant. Itē preputia dicunt p̄mi fructus q̄ imūdi dicebantur: sicut preputiati. vñ p̄ceptū fuit filijs israel Leui. i. 9. Lū intrarent terrā p̄missionis vt auferrent preputia ariorum quas plantarent.

Preruptus ta. tū. dñ ante rupt⁹: vel ab anteriori parte rupt⁹ a p̄rupo pis. pi. ptū. Itē rupt⁹ dñ in alto posit⁹: p̄ceps: ex celsus. et tūc dñ rupt⁹ q̄si p̄rapt⁹: q̄ pre alijs in altū raptur. Et scias q̄ rūpo facit supi. ruptū. vñ dirupt⁹: p̄rupt⁹ pp. in ultima. et sic penl. positiōe. pdu. s̄z ruo facit rui. ruitum sine p̄. vñ erutū: dirutū: penul. cor.

Pres. a prediū dñ hic praes. i. diues q̄si predies: et p̄prie qui multa h̄ p̄dia. Et pres dñ mediūs vel mediator. et pres. i. fideiussor vel obſes. et sunt iste significations tracte ex p̄ma. Diuites enī solēt eē mediatores iter aliquos: et solēt esse fideiussores et obſides. Qz aut dñ praes q̄si pre alijs diues: et pre alijs dictans etymol. est. et scribitur per ae. diphtongū. vñ dicit p̄ris. In aēs diphtongū vñ masculū num reperitur: vt praes dis.

Presagiū. a pre et sagio gis. i. diuinare p̄ponit presagio gis. i. prediūnare. vnde presagus ga. gū. i. p̄scius futuroꝝ. et dñ presagiū gū. i. diuinatio futuroꝝ: prescia vel annūciatio. et presagus dñ presago gas. et a presagiū dñ presagio as. i. presagire. et producit sa.

Presagus ga. gū. in presagiū vide. et produ. sa.

Presbyter. a p̄beo et iter cōponit h̄ p̄sbyteri. et dñ p̄sbyter q̄si p̄bēs iter. Et p̄z hoc p̄sbyter est latinū. vel presbyter. et greci vocat etatē senioris. vñ dictus ē presbyter gre.

te: qd latine interpretat senior: non mō ppter etatē sūt senectutē. s̄z ppter honorē et dignitatē quā accepit p̄sbyter vocat. vel iō qz illo vti officio. et si nō etate: tñ sensu et discretiōe senior presbyter dñ eē. Id aut presbyteri sacerdotes vocat: qz sacrū dāt sic epi: q̄ l̄z s̄nt sacerdotes: tñ p̄tificatus apicē nō habet: qz nec crismate fronteꝝ s̄gnat: nec paraclitū sp̄m dant: qd solis debet epis. vnde et apud veteres ydē epi et presbyteri fuerūt: qz illud nomē est dignitatis etatis et officiū. Et a presbyter dicitur hic presbyterculis presbyterculi dimi. et hec presbytera re. et p̄sbyterissa se. v̄xoz p̄sbyteri: vel sacerdotissa. et h̄ p̄sbyterat⁹ tūs. tūi. et hoc presbyteriū rū. i. officiū vel dignitas vel ordo presbyteri. Ad p̄sbyterū aut p̄tinet sac̄m corporis et sanguinis dñi in altari dei cōficere: ōones dicere. et dona dei b̄dicere: q̄ cū ordinat̄ inungūtur ei manus ut intelligat se accepisse gratiā p̄scrādi: et charitatis opa debere ad oēs extēdere. Accipit etiā stolā que t̄z vtrūq; laetus: qz dñ eē munit⁹ armis iustitie p̄tra aduersa et p̄spēra. Accipit etiā calicem cū vino: et patenā cuz hostijs: vt per hoc sciat se accepisse potestatem placabiles deo hostias offerendi. hic ordo a filiis Aaron sūpsit initiuz. Sūmos enim pontifices et minores sacerdotes instituit deus per moysen qui ex p̄cepto dei Aaron in sūmū p̄tifice: filios vō vñxit in minores sacerdotes. Uide i missa: et i ordo: et i sacerdos. ¶ Hic p̄t q̄ri an idē op⁹ magis sit laudabile facere p̄sbytero religioso q̄s seculari⁹. Ad h⁹ dicūt theologi q̄ triplici rōne idē op⁹ facere cū voto sic faciūt religiosi meli⁹ et magis meritorū ē q̄s sine voto sic faciūt seculares. Primo qz vouere ē op⁹ latrie q̄ est p̄cipua v̄tus iter v̄tutes morales. nobilioris aut v̄tutis ē op⁹ meli⁹ et magis meritorūz. Scđo qz ille q̄ vouet aliqd et facit p̄ls se deo subyicit q̄z ille q̄ solū facit. subyicit. n. se deo nō solū q̄tū ad actū: s̄z et q̄tū ad p̄tātē: qz de cetero nō p̄t plus aliqd facere. sic p̄ls daret hoī q̄ daret ei arborē cū fructib⁹. q̄z g daret ei fructū tñ: vt dīc Ansel. i. li. de silitudib⁹. et id est q̄ et p̄mittētib⁹ ḡre augen̄. Tertio qz p̄ votū īmobilit̄ volūtas firmat in bonū. Facere at aliqd ex voluntate firmata i bono p̄tinet ad p̄fectionē v̄tutis vt p̄z p̄ phz. i. etiā. sic ēt peccare mēte obstinata aggrauat p̄ctī: et dñ p̄ctī in sp̄m sc̄m. Uide de h⁹ i votū. ¶ Itē p̄t q̄ri an sacerdos siue religiosus eodez ḡne p̄ctī graui⁹ peccet q̄s secularis. Ad hoc dicūt doctores q̄ p̄ctī qd a religiosis omittit p̄t eē graui⁹ p̄ctō seculariū eiusdē sp̄ei tripl̄r. Uno mō si sit h̄ votū religiōis: vt si religiosus forniciet vel furet: qz fornicio facit h̄ votū p̄tinētie: et furādo h̄ votū paupertatis: et nō solū h̄ p̄ceptū diuine legis. Scđo si ex p̄tētu peccat: qz ex hoc videat magis eē igrat⁹ dñis beneficij: qb⁹ est sublimat⁹ ad statuz p̄fectiōis: sic dicit Apls ad Hebre. io. ca. q̄ fidel̄ grauiora meret supplicia ex h⁹ q̄ peccādo filiū dei p̄culcat p̄ p̄tētu. Uñ et dñs cōquerit p̄ Hier. ii. ca. Quid ē q̄ dilect⁹ me⁹ i domo mea fecit scelerā multa: Tales. n. efficiunt̄ pessimi et maxime īcorrigibiles. Uñ dīc Aug. ad Vincētiū dōatistā. Ex quo dño suire cepi: qū difficile exptis suz nō meliores q̄z q̄ in monasterijs pfecerūt: ita deteriores nō suz expt⁹ q̄z q̄ in monasterijs defecerūt. Hic arbitror dñm in Apo. Iustus iustice adhuc: et q̄ in sordib⁹ est sordescat adhuc. De quo ēt videat dictuz illud Hier. z. 4. Uide sicut bonas: bonas valde: malas malas valde: q̄ cōedi nō p̄nt: eo q̄ sunt male. Tertio p̄ctī religiosi potest eē grauius p̄ scādalu: qz ad vitā eius plures respiciūt. Uñ dñ Hier. z. 3. In p̄phetis hierusalē vide similitudinē adulterij: et iter mēdacy: et fornicauerēt man⁹ pessimoꝝ: vt nō auerte ret vñusq; a malitia sua. Si vō religiosus nō ex p̄tētu: s̄z ex ifirmitate vel ignorātia aliquā p̄ctī qd nō est h̄ votūs sue p̄missionis cōmittit atq; absq; scādalo puta in

Be

P

occulto leui⁹ peccat in eodē ḡne p̄tī q̄s secularis: q̄r p̄e,
catū eius si sit leue: q̄si absorbet ex multis bonis opib⁹
q̄ fac. & si sit mortale: facil⁹ ab eo resurgit. p̄ pp̄ itētionez
quā h̄z erectā ad deū: q̄ etsi ad horā iterrupat de facili
ad p̄stina repaſ. vñ sup illud psal. Lūz ceciderit nō collidet. dīc Orige. In iustus si peccauerit nō penitet: & p̄ctm̄
suū emēdare nescit. Justus aut̄ scit emēdare & scit corrige: sicut ille q̄ dixit. Nescio hoīem: paulo post dū respe
ctus fuisset a dño flere cepit amarissime. Et ille q̄ de te
tecto mulierē viderat & occupierat eā: dicere valuit. Pec
caui: t̄ malū corā te feci. Iuuat̄ ēt a socys ad resurgēdūz
s̄z illō Eccl. 4. Si vñ ceciderit ab altero fulciet. Ue so
li. q̄ si ceciderit nō h̄z subleuantē se. vide in ordo: & vide
P̄ rescientia. in prescio est.

(in sacerdos.
P̄ recido dis. cidi. scissū. scindere. i. aſi v̄l pre alys scindere.
& cor. penſ. p̄teriti: q̄r scidi h̄z p̄mā breuē. vñ Quid. meta.
Nā celo terras: & terras abſcidit vndas. Inuenit abſci
do dis. di. media pdu. & tūc ḡponif ab abs & cedo dis. ce
cidi. vñ Quid. meta. iz. Abſcidit iugulo pect⁹ humerūq̄
ſinistrū. & ḡponif p̄scindo a pre & scindo dis. scissum.

P̄ rescio scis. scini. scire. i. ante scire. vñ p̄scius scia. sciu. & co
struit̄ tā cū grō q̄s cū actō. vt p̄scī⁹ hui⁹ rei: & p̄scī⁹ hāc rē.
Itē a p̄scio p̄scit⁹ ta. tū. & p̄scies tis. ois ge. vñ hec p̄sciētia
tie. Dic nō q̄ sapia vel sciētia dei cū sit vna & ſimplex
en pp̄ varios stat⁹ rex & diuerſos effect⁹: & plura ac diuer
ſa ſortiunē noīa. Dī eni nō tñ ſcia ſz ēt p̄ſcia vel p̄uiden
tia: dispositio: p̄destinatio: & p̄uidētia. Et ē p̄ſcia ſiue p̄ui
dētia de futuris tñ: ſz de oībus: de bonis. s. & de malis.
Dispositio vō de faciēdis. p̄destinatio de hoīb⁹ ſaluā
dis: & de bonis qb⁹ & h̄ liberan̄: & in futuro coronabunt̄.
p̄destinavit eni de⁹ ab eterno hoīes: ad bona eligēdo
& p̄destinavit eis bona eterna p̄parādo. p̄uidētia aut̄
gubernādoꝝ ē q̄ vtiꝝ eodē mō videt̄ accipi quo dispō.
Interdū tñ p̄uidētia accipit̄ p̄ p̄ſcia: sapia vō vel ſcia de
oīb⁹ ē. s. de bonis & de malis: & de p̄ntib⁹: p̄teritis: & futu
ris: & nō tñ de tpalib⁹ ſz ēt de eternis. H̄z q̄rit H̄reg. i
zo. li. moral. Quō de⁹ zelās est q̄ in custodiēda caſtitate
n̄ra nullo mētis circuitu tāgi⁹. Quō irascif̄ q̄ in vlciscen
di vitys n̄ris nulla pturbatiōe ai cōmouet̄. Quō ē peni
tens q̄ id qđ ſemel fecerit feciſſe ſe nequaꝝ dolet. Quō
h̄z miām q̄ cor miſerū nequaꝝ h̄z. Quō ē p̄ſcius cū nul
la niſi q̄ futura ſunt p̄ſcian̄: Et ſcim⁹ q̄r apō deū futurū
niſil ē: ante cui⁹ oculos p̄terita v̄l p̄ſcita nulla ſūt: p̄ntia
nō trāſerūt: futura nō veniūt. Quippe cū ſe qđ nobis fu
it & erit. in ei⁹ p̄ſpectu p̄ſto ē. oē qđ p̄ns ē ſcire p̄t potius
q̄ p̄ſcire. Et deus dī zelās: dī irat⁹: dī penitēs: dī miſeri
cors: dī p̄ſci⁹: vt q̄r caſtitatē aie vniuſcuiusq̄ custodit: hu
mano mō zelās voceſ. q̄uis mētis cruciatu nō tangat.
Et q̄r culpas p̄curit dī irasci. q̄uis nulla ai pturbatione
moueat. Et q̄r ipſe imutabilis id qđ voluerit mutat. pe
nitere dī. q̄uis rē mutet: q̄ſiliū tñ nō mutat. Et cū miſe
rie n̄re ſubuenit miſericors vocat: q̄uis miſeris ſubueni
at: cor miſerū nunq̄ h̄z. Et q̄r ea q̄ nobis futura ſūt videt̄
q̄ tñ ipſi p̄ſto ſūt p̄ſcius dī. q̄uis nequaꝝ futuri ūide
at qđ p̄ſens videt. nā & q̄euꝝ futura ſūt in eternitate ei⁹
iō ūident̄ q̄r ſūt. Dū ḡ ad v̄ba mutabilitatis n̄re deſcēdi
tur: ex eis q̄ſi q̄busdā gradib⁹ factis aſcēdat q̄ p̄t ad icō
mutabilitē dei vt videat ſine zelo zelantē: ſine ira ira
ſcentē: ſine dolore & p̄nia penitētē: & ſine miſeria miſeri
cordē: ſine p̄uſiōib⁹ p̄ſcientē. In illo eni nec p̄terita: nec
futura inueniri q̄unt: ſz cūcta mutabilia imutabilr pdu
rāt. & q̄ in ſeipſis ſil existere nō p̄nt illi ſil oīa aſſiſtūt: ni
bilq̄ in illo qđ trāſit p̄terit: q̄r in eternitate ei⁹ mō incō
p̄bēſibili cūcta volumia ſeculoꝝ trāſeuntia manent: &
carretia ūat. H̄z dū circa nos q̄dā p̄ſpera & aduersa va
riant̄: in eo q̄ nos mutamur: q̄ſi eius circa nos mutatū

ante

R

aiuz ſuſpicamur. Augu. ſup H̄ef. ii. li. ca. 5. ſic q̄rit. Solat
q̄ri cur de⁹ hoiez tētari pmiferit que decipiēdu eē p̄ſcie
bat. H̄z nō eē laudabile h̄z ſi ita bñ viuere poſſet: q̄r ne
mo male viuere ſuaderet: cū in nā velle h̄eret: t̄ in p̄tē
poſſe n̄ ūetire ſuadēti: do iuuāte. Et ē gloriōſ⁹ n̄ ūen
tire ſuadēti q̄t tētari nō poſſe. Mouent̄ ēt qdā dicentes.
Lur creauit d̄ ſuos futuros malos p̄ſciebat: q̄r p̄uidit
qd boni d̄ malis eoꝝ eē factur⁹. Si. n. eos feſ; vt relinq
ret eis vñ aligd faceret. & ſi culpabilr aligd faceret: illuz
de ſe laudabilr operatē iuenirē. a ſe habet volūtātē ma
lā: ab illo naturā bonā & iuſtā penā. Eruſtra ḡ dī nō debe
re d̄ ſeare quos p̄ſciebat malos futuros. ſciebat. n. bo
nos p̄fecturos: & iuſte p̄ mala voluntate puniēdos. Ad
dūt ēt: talē deberet hoiez creare q̄ nollet oīno peccare.
Locedim⁹ qdē meliorē nāz eē q̄ oīno peccare nollet. xc
dāt & ipſi nō eē malā q̄ talis fcā ē vt poſſz n̄ peccā ſi vell
let: & iuſte punitā q̄ volūtātē n̄ nečitate peccauit. Lū ḡb
bona fit: illa melior: cur n̄ vtraꝝ ſaceret: vt vberi⁹ landa
ref d̄ vtraꝝ. illa. n. d̄ ſcis āgelis: h̄ d̄ hoīb⁹ ē. Itē iugunt̄
d̄ ſe vellēt & iſti boni eēnt. & h̄ qdē locedim⁹: ſz meli⁹ volu
it vt qđ vellēt eēnt: & boni qdē nō fructuose: mali vō non
impuni eēnt. Itē inquiūt. Poſſet de⁹ volūtātē eoꝝ vell
tere in bonū: q̄r oīpotēs eſt. poſſet reuera: cur nō fecit: q̄r
noluit. cur noluit: q̄r ipſe nouit. Nō debem⁹ plus ſapere
q̄ oportet vt dicit Ap̄ſt̄ ad Ro. Uide in p̄destino: in
pena: & in p̄phetia: & in videntia: & in deus.

P̄ reſcriptio. p̄ſcribo bis. i. ante ſcribere: p̄cedere: p̄ſtric
vel ab aliquo ſpacio tpiſ aliqđ poſſidēdo acgrere. vii p̄ſ
cript⁹ ta. tū. & hec p̄ſcriptio nis. i. acquisitio dominū ſup
aliquā rez aliquo certo ſpacio tpiſ. & ē qdā p̄ſcriptio lon
gi tpiſ: vt deceā ſuor inter p̄ntes: vel viginti inter abſen
tes. Alia lōgissimi tpiſ: vt. 30. 40. vel centū ſuor. Et ſo
as regulariter q̄ illō qđ nō p̄t poſſideri nō p̄t p̄ſcribi.
Et eſt in p̄ſcriptōe neceſſaria ſtūua bona fides p̄ totū ſu
pus poſſeſſiōis. vñ abrogate ſunt oēs leges q̄ admittunt
p̄ſcriptionē. 30. annoꝝ cū mala fide: ſicut dicit. Iſtituto
Innocētij extra de p̄ſcriptōib⁹. qm̄ omne. Nec mireſ.
q̄r ecclēſia & iura & alia ſecularia p̄t trahere ēt direc
ad forum ſuū rōne peti cui⁹ iudiciū & correptio ad ipam
ptinet ſm animam. Uide in bigamus.

P̄ reſegmen. a p̄ſeco cas. dī hoc preſegmen minis. illud q̄
p̄ſcindit ſm Hug. Pap. vō dicit. Preſegmina p̄ſeſſor
poſis incife. Uide de hoc in ſegmentum.

P̄ reſens. ſenſus ḡponif cū pre: & dī p̄ns tis. ois ge. & dī p̄ſ
geqd alicui qnq̄ ſenſu ſubz eſt. vñ & dī p̄ns q̄ſi pre ſen
ſib⁹ poſitū. i. an ſenſus: vel p̄ſto ſenſib⁹: ſicut oculo v̄l ali
cui ſenſui. Et dī aliqñ p̄ns p̄ſper & benign⁹ a ppiti⁹: q̄i
nobis ppitiā ſunt q̄ſi p̄ntia ſunt. & aliquoꝝ p̄ntia q̄ſi ſu
uor eſt: vt deoꝝ. Et ḡparat p̄ns. tioꝝ. ſim⁹. vñ p̄ſenſia
& hinc h̄ & hec p̄ntialis & hoc le. vnde p̄ſenſialr aduerit
hec p̄ſenſialitas tatis. ſm Hu. Pap. vō dicit p̄ſens dī
q̄r ſit pre ſenſib⁹. i. coraz oculis. P̄ſens tpiſ dī illud in
ſtans punctū qđ diuidi non p̄t: qđ eſt finis p̄teriti: p̄ne
pium futuri. Et igit termin⁹ vtriusq̄ cōis. Item p̄ſi.
p̄ſtans: ſupſtans: & tūc deriuat a preſum p̄ces.

P̄ reſentane⁹ nea. neū. i. in p̄ntia exñs: vel ſepe reſitans: &
P̄ reſentialis in p̄ſens vide.

Cōt̄ a p̄ſenſia
P̄ reſento. a p̄ns deriuat p̄ſto tas. qđ cōponit: vt reſento
tas. & eſt actiuū cuz oībus ſuis compositis.

P̄ reſepc in preſepium eſt.

P̄ reſepiū. a p̄ſepio pis. qđ ḡponif ex pre & ſepio deriuat h̄
p̄ſepiū p̄y. & hoc p̄ſepe pis. loc⁹ p̄ſeptus in quo beſtiero
dūt. & facit ablatiū in i. preſepi ſm quosdam.

P̄ reſerti⁹. i. p̄cipue aduerit. ē teſte p̄ris. & dī a p̄ſertu ſic tra
ctim a tractu. P̄ſertru aut̄ eſt ſup. h̄ v̄bi preſero ris. qđ
eſt ante vel pre alys ſerere. Itē p̄ſertim. i. p̄terea: cōt̄

gio causalitatis. Itē presertim: maxime: p̄me. vñ dicit p̄p̄. presertim: p̄terea: p̄cipue: maxime: prime. x̄es: a p̄sideo des. qd̄ est sup̄ alios sedere: preesse: defen- dere. d̄r hic t̄ hec preses fidis. cōis ge. q̄ p̄sidet in aliquo loco fm̄ Hug. Et p̄p̄. dicit. Presides rectores sunt p̄- unciarū dicti: vel defensio p̄p̄ que dat a maiorī. Item p̄sidium: qz̄ presint. t̄ cor. pentil. presides.

p̄fidiū: a p̄sideo des. d̄r hoc p̄fidiū dy. i. auxiliū d̄r refu- giū: subsidiū: locus refugii munit: ad quē q̄s pfugit: vt p̄fido tas. in p̄fiso sas. est. (Se defendat ab hostibus. P̄fiso sas. est fgequētatiūz de p̄mo mis. p̄ssi. p̄ssuz. a quo alind frequētatiūz p̄fido tas. t̄ cor. si.

P̄fiorū ry. a p̄mo mis. p̄ssuz d̄r hoc p̄fforiū ry. i. torcular ybi vne p̄munt: t̄ calcanū: t̄ potius illud lignū lögū quo p̄fistabilis. in p̄sto ē. (vne p̄munt: t̄ idē dicit p̄luz.

P̄fultans tis. in presto sas. vide.

P̄stigiu: a p̄stringo gis. d̄r hoc p̄stigiu gy. qdā sp̄s magi- ce artis. s. huinanoꝝ sensuū illusio. Et d̄r p̄stigiu a p̄strin- go: qz̄ aciē oculoꝝ p̄stringit. fm̄ p̄stigiu icredibiles rerū mutatioēs yden̄ fieri: vt terre cumulus videat castrū: clapillus talētū: seges cohors militū galeatoꝝ. Uel ap̄o- niū p̄stigiu a pre t̄ stige: qz̄ qdā stigialia sc̄a pre. i. an̄ ocu- los faciūt. Hāc specie artis magice d̄r inuenisse Mercu- rius. vñ p̄stigiosus sa. suz. t̄ hic t̄ hec p̄stigialis t̄ hoc le. t̄ p̄stigio as. i. ludificare: p̄stigio aciē oculoꝝ obscurare fm̄ Hug. p̄p̄. vñ dicit. Prestigiu dolus: fraus: mendaciūz: fallacia: maleficium.

P̄fulties. a p̄sto aduerbio. vñ a p̄sto sas. d̄r pluraliter hi p̄- stites. p̄stitū penl. cor. s. q̄ p̄sto erāt ad petitiones hoium. P̄festo. a pre t̄ sto sas cōponit p̄sto sas. stiti. stitū. t̄ raro p̄- stū. i. ante stare: vel p̄esse: vel p̄cellere. t̄ p̄stare. i. exhibe- redare: vel statuere. Inuenit̄ ēt p̄sto sas. statui. statū. i. cōmodare vñ mutuare. t̄ ē simplex t̄ actiuū. Et a p̄sto d̄r p̄stas tis. i. multū p̄cellēs: t̄ pre alys valēs. Et cōparat̄ p̄- stitū tissim̄. vñ hec p̄stātia tie. t̄ h̄ t̄ hec p̄stabilis t̄ hoc le. multū t̄ pre alys valēs. Itē a p̄sto as. d̄r p̄sto aduerbi- u: t̄ p̄tis vel loci. i. in p̄ntia suz: q̄si sto pre. Prestolaē occur- rit fm̄ Hug. p̄ris. etiā dicit. A sto cōposita seruant dupli- cationē in p̄terito: vt resto restiti: p̄sto p̄steti: vel sto steti- stū facit supi. a. cor. t̄ dedi datū: a. filī cor. t̄ eadē coripi- tur in cōpositione: vt circūdatū t̄ p̄statū. vel mutat̄ in i. bene: vt redditū p̄stū: qz̄ cōposita a sto varie vetustissi- mi ptulere: astitū t̄ astatū. p̄sto stitū. t̄ p̄statū. Tñ scias q̄z̄ modernos p̄sto cōpositū facit p̄steti stitū. t̄ fz̄ anti- quos p̄statū. vñ i. z. Mach. ca. 9. iuenit̄ p̄staturū. p̄p̄. vñ dicit. Prestas. i. an̄ stās. nobilis: p̄seuerās: p̄cipu?. vñ p̄- stati?: signāti?: sublimi?: p̄clari?: p̄restat meli? ē: p̄est cor- rigit. In Grecis. at̄ bi vñs ponunt̄. p̄reualeo: p̄sto: dicas p̄sto quoq; dono. Presto quoq; sepe solet accōmodo si- stoloz. stolon cōponit cū pre. t̄ d̄r p̄stoloz. (gnificare. lat̄. lat̄ suz. depo. i. expectare. Prope ille d̄r p̄stolari q̄- p̄missus expectat: l̄z gñalr ponat̄ p̄ expectare. Sz̄ cū p̄- stoloz p̄ducat pe. mirū videat̄ si cōponat̄ a stolon: cū epla- ab eo cōpositū penl. cor. Ideo alij dicūt q̄ p̄stoloz cōponi- tur a p̄sto t̄ olim: qz̄ q̄ p̄stoloz aliū expectat eu dū p̄sto ē. Et nota q̄ p̄stoloz in eodē sensu cōstruit̄ cū dtō t̄ actō. Idēnī ē p̄stoloz tibi qd̄ p̄stoloz te: ita dicit Hug. Multi- tū dicūt q̄ p̄stoloz p̄t̄ penl. cor. t̄ pdu. in diuersis signifi- cationib;. vñ in Grecis. d̄r. Prestoloz expecto: p̄stoloz q̄/ rete dico. Et hoc cōtingit ex diuersa cōpositiōe fm̄ istos. n̄i p̄stoloz. i. expecto cōponit a pre. t̄ stolon qd̄ ēmissio. Sz̄ p̄stoloz. i. quero cōponit a pre. t̄ telon qd̄ est longum.

P̄stul sulis. in presulo las. est.

P̄stulo. solū cōponit cū pre. t̄ d̄r p̄stulo las. laui. lare. i. p̄esse alicui solo. Sz̄ p̄ponit simpliciter p̄ p̄esse t̄ dñari. vñ h̄ t̄ b̄ p̄stul sulis. cōis ge. qui vel q̄ p̄est. t̄ cor. penl. gt̄. s. p̄stulis.

P̄ resumptiuus ua. uum. in presumptuosus est. P̄ resumptuosus. a p̄sumo mis. d̄r presumptuosus sa. sum. q̄ p̄sunt vel p̄sumit̄ audax: impudens. Et cōparaē. vñ hec presumptuositas tatis. t̄ p̄suptio: t̄ p̄sumptiuus ua. uum. i. presumptuosus. t̄ h̄ t̄ hec presumptibilis t̄ hoc le. vnde p̄su- ptibiliter aduerbiū: t̄ hec presumptibilitas tatis.

P̄ reterea aduerbiū ē: t̄ cōponit̄ a p̄ter aduerbio: t̄ ea pnoie. Prepositio enī pnoi sic t̄ pprio noī p̄ appositionē soluz iungit̄. Aduerbiū aut̄ potuit cū pnoie cōponi: vt eccū: t̄ el luž: interea: p̄terea: t̄ desinit in a. pdu. p̄terea sic dixi ple- nius in 3^a pte: in ca. de figura cōposita noīs g. t̄ ē p̄terea aduerbiū discretiū: idē qd̄ p̄ter ista que dicta sunt.

P̄ retergredior. p̄ter cōponitur cū gradior t̄ dicit̄ p̄tergre- dior deris. t̄ mutat̄ a. in e. cor. p̄tergressus sum. p̄tergre- di. i. iuxta gradi: vel transire: preterire.

P̄ reteritis qñ est datiuus t̄ ablatiuus pluralis de p̄teritus ta. tu. penl. cor. sicut p̄teritū supinū de p̄tero qd̄ cōponit̄: ex p̄ter t̄ eo is iui itū. Sz̄ p̄teritis vñbū p̄ntis t̄pis modi i. dicatiū p̄ducit ri. sicut itis verbū. vñ Luc. ii. dñ. p̄duci p̄tereritis in penul. vbi dicit̄. Et p̄tereritis iudiciū t̄ cha- ritatem dei. t̄ p̄ducit primā p̄tereritis. vñ quidā. Prete- riti ratio scire futura facit.

P̄ retexta. a p̄texo xis. qd̄ ē p̄ alys vel an̄ alios texere: d̄r h̄ p̄texta te. qdā vestis nobiliū romanox. t̄ d̄r sic: qz̄ p̄texe bat̄ur ei q̄ ea p̄utebat̄. t̄ hac vestevteban̄ pueri nobiles vñq; ad. iñ. annos sub disciplina: postea vteban̄ virili to- ga. vñ p̄textatus ta. tu. i. p̄texta indutus vel ornatus. t̄ hec p̄texta te. s. commedia de factis nobilium: sed a latinis condita: q̄ nullius preci erat. Hora. Uel q̄ p̄textas vel q̄ docuere togatos fm̄ Hug. p̄p̄. dicit q̄ dicebat̄ p̄texta qz̄ p̄textabat̄ ei latior q̄z̄ purpura.

P̄ retor. T̄ orqo cōpōit cū p̄. t̄ d̄r h̄ p̄toris. i. p̄posit̄. Sz̄ p̄po- sit̄ i. ecclia: p̄tor i ciuitate. t̄ dñr p̄tores: qz̄ p̄sūt t̄ torqant̄: vel qz̄ p̄erāt tornētis. Ul̄ p̄tores dñr q̄si p̄positores: vñ p̄tores q̄si p̄ceptores ciuitatis t̄ p̄ncipes: ita q̄ preceptor syncope: t̄ dicat̄ h̄ p̄tor q̄si p̄ceptor qz̄ p̄cipiat̄. Idē t̄ p̄se- cti: qz̄ p̄toria p̄tāt̄ p̄sint̄. Jidez t̄ q̄sto: es q̄si q̄sitores: qz̄ p̄oib̄ q̄rūt. vñ h̄ p̄tura re. p̄toria dignitas. t̄ p̄tori? ria. riū. t̄ h̄ p̄toria ry. loc? vbi p̄tor residet ad discutiēdū: dom? iudicaria. t̄ pdu. pe. gt̄ p̄tō. vñ fz̄ p̄ris. p̄tor d̄r a p̄eūdo.

P̄ retoriolū. a p̄toria d̄r h̄ p̄toria li. puū p̄toria vel parus

P̄ retoriū ry. in p̄tor est pe. cor.

(dom? in nauī.

P̄ retulit penul. cor. p̄teritū est de prefero fers. t̄ fm̄ p̄p̄.

p̄tulit. i. laudauit̄: erexit: preposuit.

P̄ retura re. in pretor toris. vide. t̄ pdu. tu.

P̄ reuaricator. Varico cas. vñ varicor caris. cōponit̄ cū pre- t̄ dicit̄ p̄uarico cas. vel poti? p̄uarico caris. i. trāsgredi- infringere. vñ h̄ p̄uaricator toris. i. trāsgrediēs. t̄ h̄ p̄ua- ricatrix tricis. t̄ dñr p̄uaricatores legis. i. transgressores legis: qz̄ pre alys t̄ plus q̄z̄ debeat̄ in legē varicāt. i. clau- dicant vel claudicādo ambulant. t̄ cor. ri.

P̄ reuertor. ex pre t̄ verto tis. cōponit̄ p̄uerto teris. p̄uersus sum verbū depo. i. p̄uenire: p̄terire: transire. (Clans.

P̄ reuius. a pre t̄ via cōponit̄ p̄ui? uia. uiuum. in via p̄ambu-

P̄ rex precis. sed noīatiūus nō est in vñs. vide in preces.

P̄ riam? mi. penl. cor. d̄r a priasce qd̄ est emere vel redime- re: q̄si empt̄ vel redēpt̄. t̄ a gt̄ p̄amī addita des. fit p̄a- mides: h̄ p̄amīde fili? vel nepos priami. t̄ a ntō p̄amī- des remota de. syllaba fit h̄ p̄amī p̄amīde penl. cor. fi- lia neptis priami. Uide in tertia parte in tractatu de spe- ciebus nominum: in ca. de patronomis.

P̄ riapisinus mi. in priapus vide.

P̄ riapus. a priasce qd̄ est redimere d̄r h̄ p̄riapus pi. i. virile membrū: qz̄ generis humani iacturā redimit. t̄ d̄r deus hortoꝝ: t̄ dicit̄ hortis preesse p̄pter fecunditatē eoꝝ: qz̄ hort? nunq; ē sine fructib? vñ hic priam? mi. pudēdoꝝ

Be

tensio vel passio. et pdu. penul. Quid. in lib. fastorum. At rubebet horum deus et tutela priapus. Et quidam dicunt. Ad formam nasi cognoscit hasta priapi.

Prius grece latine dicitur emere vel redimere.

Pridez aduerbiū tuis. Et cōparat pridē prior primus.

Pridianus. ni. in pridie est.

Pridie. die cōponit cū p̄mus vel prior: et dī p̄die. i. p̄mo vel p̄ori die aduerbiū tuis. et idem p̄dianus na. nū. et vt dī p̄ris. a quāte declinationis nōibus cōposita p̄ducūt e. vt p̄die. hodie: posthodie: postpridie. et adiungit p̄die more prepositionis accusatiuiis: vt p̄die kalēdas ianuarii p̄die nonas pridie idus. i. a p̄mo die ante idus. vñ. z. Mach. ca. vlti. Pridie Mardochei diem.

Primarius: a p̄m° dī p̄marius ria. riū. i. primus.

Primas: a p̄m° dī hic et hec p̄mas tis. q̄ p̄mus habet in populo. vñ h̄ p̄mat⁹ tuis. eius dignitas vel magistratus. De p̄matu vide in honoro. Itē p̄mas designat quādā dignitatē in ecclia: et tūc ē mas. ge. et circūflectit ultimā p̄mas: sicut ostēdi in scda pte vbi egī de noib⁹ desinētib⁹ in as. Et vt dicit Pap. Primas p̄matis iter reliquos maioris dignitatis: vel p̄tatis: et pdu. penul. gti. Inuenit primas accusatiuii casus: numeri pluralis: fe. ge. de p̄m°. ma. mū. et tunc non acceniuatur in fine.

Primicetus: a p̄m° dī he p̄micie arū. et sūt p̄micie p̄pē ex fructib⁹. vñ dū aliquos fruct⁹ de openo pri⁹ capim⁹ primicias noiam⁹ f3 Pap. Hug. aut dicit q̄ p̄micie p̄pē sūt q̄ p̄de fructib⁹ pcipiunt⁹: vel q̄ deo p̄offerunt⁹. vñ p̄micius cia. ciū. i. p̄cipu⁹: et an̄t̄ alios p̄m° v̄l major. et declinat̄ i plurali numero tñ f3 vñ. Inuenit ēt in singulari. vñ et sic describit⁹. Primicia cie. ē p̄ma pars frugū dño offerēda. hec aut̄ debet ex p̄cepto dñi q̄ in exo. zz. ca. p̄cepit. Decimas et p̄micias nō tardabis offerre dño. Et dicit⁹ q̄ b° p̄ceptū ex toto fuit ceremoniale. S3 p̄ceptu⁹ de decimis partib⁹ fuit ceremoniale: et partib⁹ morale. Et dicit Hiero. Qui plurimū q̄dragesimā p̄tē dabat sacerdotib⁹. qui nūmū sexagesimā. Inter q̄dragesimā et sexagesimā licebat offerre qđcūq̄ voluissent. et b° i aridis et ligidis. In febrimipilaris. i. p̄mipilus ē. (tib⁹ ēt vt aīal p̄geitū dabaſ.

Primipilus: a p̄ et pilū qđ ē telū: vel pilus f3 antiquos apōnūt h̄ p̄mipilus li. et hic p̄mipili⁹ ly. et h̄ p̄mipilaris i eodē sensu: vexillifer q̄ portat p̄mū pilū. i. p̄mū vexillū ante regēz vel in bello. vñ hic et hec p̄mipilaris et hoc re. et primipilar⁹ tus. tui. dignitas vel officiū p̄mipili. et pdu. pi.

Primitus: a primus dicit⁹ primitus aduerbiū ordinis. i. primo vel in principio. et cor. mi.

Primiūrgius. a p̄mus et virga cōponit primiūrgius gy. q̄ primā virgā fert ante regē.

Primogenitus: a p̄mus ma. mū. et genitus cōponit p̄mogenitus ta. tū. i. p̄ natus: et post quē aliis vel ali⁹. sicut Esau dī p̄genit⁹ Isaac. Itē p̄genitus dī ante quē nullus: nec post quē aliis. et sic xps Jesus dicit⁹ p̄mogenit⁹ virginis. vñ dicit Hiero. Primogenit⁹ dī ante quē nulls: nec post quē aliis. et hoc sic p̄bat. Num. i. 7. Pro p̄genito hois p̄ciū accipies: cuius redēptio erit post vñ mensem siclis argēti qnq̄ p̄dere sanctuarū. S3 esse poterat q̄ nō seq̄ret aliis secūdogenit⁹. igit ille tūc nō dicere p̄genit⁹: v̄l nō redimere quousq̄ ali⁹ nasceret: qđ est falsuz. Scđz aut̄ Rabanū p̄genitū dī oē masculinū qđ p̄ agit vulnū: sine sequant̄ frēs siue nō. Et dī xps p̄genit⁹ f3 Rabanū grā siue dignitate. Apocal. i. Xps p̄genit⁹ mortuoz: et p̄nceps regū terre. Itē nā: et hoc aut̄ fm nām de matre hu-

ante

manā: sicut Mat. i. dī. Donec pepit filiū suū p̄genitum. Aut fm diuinā a p̄re. Ecclias. z. 4. Ego ex ore altissimi pdu p̄genita ante oēm creaturā. Itē scias q̄ p̄genita dīcunt ius p̄geniture. vñ sup illud Hen. z. 5. Parcipēdēs q̄ p̄genita vēdidisset. dī in historys. Erant duo p̄genita dignitates q̄s habuerūt p̄geniti in cognatiōib⁹ suis vñq̄ ad Aaron. Hēbat. n. p̄genit⁹ vestē spālē q̄ īduebat tñ ī sacrifício offerēdo: et recepturus finalē bñdictionē a p̄re. Itē ī solēnitatib⁹ et om̄iūs bñdicebat minorib⁹: et in duplē cēcib⁹ portionē recipiebat. Tradūt ēt q̄ in divisione hereditatis semp duplū recipet p̄genit⁹. C Nō ēt q̄ p̄genita mors dī supbia que fuit p̄ma causa apostasie.

Primor. a p̄mus dī h̄ p̄mor oris. i. maior et dignior pplo. p̄mus ī ordine fm Hug. Pap. vo dicit. Primores penul. pdu. sūt p̄marū p̄mi viri electi. Hora. in sermo. Primores populi arripuit: populūq̄ tributim.

Primorculus: a primus dicit⁹ p̄morus la. lū. i. aliquantū lūm primor. et cor. cu. syllabam.

Primulus la. lū. di. de p̄m°. et iuenit p̄ p̄m°. et cor. mu. syll. P̄rimus. pridē cōparat: vt pridē prior primus. vnde p̄m° prime aduer. et p̄mitus. Primo primū noīa sunt. et ponuntur quandoq̄ aduer. Uide in prior.

Princep. capio p̄pōit cū p̄mū: et dī h̄ et h̄ p̄nceps cipis. q̄ p̄m° capiēs: vel q̄si p̄mū capiēs. Or̄t dī p̄nceps q̄si p̄mū caput: et ymōl. ē. Si. n. p̄positū ēēt a caput faceret: q̄dē gr̄m in tis. s3 q̄r a capio p̄pōit faēt in pis. et designat̄ ordinē et dignitatē p̄nceps. vñ b° p̄n⁹ f3 Hug. Pa. p̄nceps dūs ē: q̄r p̄m° capiat subam: locū vel dignitatē.

Principalis. a p̄nceps dī hic et hec p̄ncipalē et hoc le. vnde p̄ncipaliter. i. p̄ et maxie aduer. et hec p̄ncipalitas tatis.

Principanter. i. imperiose aduer. a p̄ncipor.

Principat⁹. a p̄ncipor paris. dī h̄ p̄ncipat⁹ tūs. tui. i. dñatio. Et vt dicit Aristo. in. 5. ety. p̄ncipat⁹ virū ostēdit. et sic dicit⁹ qdam ordo angeloz qbus de⁹ maxime p̄ncipat⁹. vel q̄r alys p̄sūt: et subditos angelos ad explēdū dīminoz ministeriū disponūt. Et scias q̄ oīa officia hūana p̄nētia ad singulares p̄sonas cū qbuscunq̄ ordinib⁹ sūt dinē habeant: dirigunt⁹ p̄ vltimū ordinē in q̄ptū p̄ncipat⁹ virtutes supib⁹. S3 illa officia q̄ ad multitudinē p̄ncipat⁹ dirigunt⁹ p̄ p̄ncipes siue p̄ncipat⁹: v̄l p̄ archangelos: nō bō in platiōe īstitut⁹ illuminat⁹ ab angelo īferioris ordinis de his q̄ ad statū p̄sonae siue p̄tinēt: s3 ab angelo p̄ncipe de his q̄ spectent ad regnum multitudinis.

Principor. a p̄nceps dī p̄ncipor paris. pat⁹. suz. v̄bū depos cor. pe. et cōstruit cū datino: vt p̄ncipor tibi. i. dominor.

Pri⁹ grece lentiscus latine arbor est fm Pap. vel f3 v̄l p̄n⁹. pri⁹ arbor est. s. ilex vt dicit⁹: et est grecum.

Prior qñq̄ ē cōparatiū a p̄de⁹ qđ cōparat⁹: vt p̄or p̄m°. Itē prior qñq̄ nō h̄ vim cōparatiū: sed simp̄r designat̄ dignitatē in ecclia: et tūc est tīfī mas. ge. sic hic prior oris. vñ b° p̄orissa se. mulier q̄ talē h̄ dignitatē: v̄l vxor p̄oris et h̄ p̄orat⁹ ei⁹ dignitas vel district⁹. Uide in p̄cedo quo aliqd dicit⁹ p̄us altero q̄tuor modis. Et scias q̄ sepe in nīt p̄or p̄ melior positiū: et tūc sine dubio h̄ vim cōparatiū. et p̄m° pro optim⁹: et tūc superlatiū significationem obtinet seu cōparatiū. Uñ Virg. in. 9. Iuuenium primos tot miserit orco. p̄mos posuit pro optimos. Prim⁹ ēt p̄ maxim⁹ inuenit. Uñ in p̄ma epla ad Thimo. dīc p̄w lus. Xps venit ī hūc mūdū p̄tōres saluos facere: quo p̄m° ego sum: vbi dicit glo. Prim⁹. i. maxim⁹. q. d. p̄tor oib⁹ sum: q̄r p̄secutor: quo non erat p̄tor. prim⁹ ergo fuit

nō ordine tgis s3 magnitudine iniquitatis.

Priorculus li. dimi. paru? por vel in persona v'l in dignitate. Priorsum. por cōponit cū orsum vel versum: et dī priorsum aduer. loci. versus pōrem partem.

Piscus ca. cū. i. antiquus vetustus vel longeius.

Pristin? na. nū. penul. cor. i. antiqu? et dī a pōdem.

Priuign? por cōponit cū vir et genit? et dī h' priuign? gni. q̄si apori viro genit?. Uel priuign? q̄si p̄us generatus: vel q̄si priuatus igne. i. amore: v'l a bonis p̄is priuatus?. vñ h' priuigna ne. f3 Hug. Iſi. et dīc. Priuign? ē q̄ ex alio p̄e nat? ē. et p̄i uign? dici putat q̄si priuigen? i. p̄us genit?. vñ vulgo ante nat? dī. f. aſi q̄ m̄ ſheret cū altero viro. Uel dī priuign? q̄si priuatus igne. i. dilectiōe: qz nō diligif a notierca v'l a vi trico. Uel dic fīm p̄ris. ḡ a p̄uo uas. dī priuignus.

Priuilegiū. priuatu? ta. tū. p̄oſiſ cū lex: et dī h' priuilegiū gy. lex priuata et singularis: q̄ ad vñ priuatu v'l ad paucos. et priuilegiū dī priuatiū: vel honor singularis: vel p̄pria p̄sum p̄tio. Priuilegiū ēt dī qd̄ iure nō debet. f. bñficiū quod a p̄cipib? p̄cedit. vñ priuilegiat? ta. tū. et priuilegiari? ria. riū. i. progat?: vel gvtiſ priuilegio. et priuilegio as. i. progare: priuilegiū facere. Et scias q̄ priuilegiū meret amittere: q̄ cōcessa sibi abutitur p̄tate. Itē vt dic Hierony. Priuilegia paucop non faciūt legē cōem.

Priu uas. uau. tū. re. i. fraudare: alienare: subtrahere: remouere: priuatu facere. vñ priuatu? ta. tū. i. alienat? ab alig. b' reb? vel honore et dignitate. Et oī priuati diceban? ab officiis publicis extrāei. Est. n. nomē magistratū h̄nti ſri um. vñ priuati. i. p̄pe: singulatū aduer. discretiū. et pdu. p̄ma p̄uo. Unū i Aurora. Nō me luce tua priuares sic uiquū. Priu? a p̄uo uas. dī p̄u? ua. uū. i. priuatu? vel p̄prius.

Proastiū. a pro. i. ante: et astin qd̄ ē ciuitas cōponit hoc proastiū ſtu. loc? añ ciuitatē. f. suburbū fīm Hug. Pap. vñ dīc. Proastiū viridariū arboꝝ p̄pe muꝝ.

Proauus in auuis vide.

Probatica. pbaton interptatur ouis latine. vñ pbatic? ca. cū. i. pecualis. Hinc dcā ē pbatica piscina. i. pecualis: qz caduera hostiaz ibi abluēban? Jo. 5. Erat aut hierosolymis pbatica piscina q̄ cognoscabat hebraice bethsai da. i. dom? pecudū latine. et satis cōcordat cū noīe greco pbaton. f. pbatica. Et scias q̄ tres piscine erat hierosolymis. Una piscina ibi erat q̄ dicebat supior: et h' erat extra ciuitatē: de q̄ Iſa. 7. dīc dñs ad Iſaiā. Egressere in occurſu Achaz tu et q̄ derelict? est Iasub filius tuus ad extre mu aqduic? piscine supioris ab inuia agri fullonis. Alia piscina erat iſerior: et hec erat in ciuitate ad vsum ciuiū. Tertia aut erat iuxta tēplū q̄si ad radicē mōtis syon: de qua piscina sumebatur aqua ad sacrificia abluenda. et fiebat h' piscina ex cōgregatiōe aqꝝ syloë: qd̄ erat fons ad radicē mōtis syon. In hac piscina nathinei hostias lauant sine oues sacrificandas. Itē pbatic? ci. qui probat vel probatur. a probobas.

Probation grece latine dicitur ouis: et acuīt in fine.

Problema tis. neu. ge. qd̄ latine dī p̄positio q̄stio est diffi lis hñis aliqd qd̄ disputatione soluēdū sit. et cor. penl. gtī. vñ pblematic? ca. cū. grauis et difficultis: vel q̄ pblema p ponit. et videt cōponi pblema a pro et lema qd̄ ē vorago: q̄ pponit vt volet et decipiat. et pdu. ble.

Probo bas. baui. bare. batū. i. laudare vel cōfirmare v'l certificare. vñ pbatic? ca. cū. q̄ pbat vel pbaf: et h' et h' pbabilis et h' le. vñ pbabilis aduer. et h' pbabilitas tatis. Itē a pbo bas. dī pbus ba. bū. Et cōparat. vt pbus bior. bis sim? vñ pbe bi?. bissime. aduer. et h' pbitas tis. Probo cōponit. vt approbo bas. i. laudare. Probo bas. i. collaudare. iprobo bas. i. renuere vel redarguere: vitupare. reprobobas. i. iteꝝ pbare: vel vitupare. Et ē actiuū cū oībus suis cōpositis. et cor. hāc syllabā pro. Unū Lindocinē.

sis. Es pbus: expirat pbitas. es honestus: honestas La bit. es fortis: fortia morte iacent.

Probaſida v'l pmuscida rostrū elephātis: qz illa pabulū ori admouet. et vñ grece declinari: vt hec pboscis scidis.

Probro bras. braui. brare. i. vitupare: (v'l pmuscis scidis. redarguere: iniuriari. et cōponit cū ex: et dī exprobro as.

Et ē pbro actiuū cū oīb suis cōpositis. Et a pbro dī hoc pbz bri. i. crimē. turpitudo: cōtiū: dedecus. Inde pbro suis fa. fū. i. dedecorosis. Et cōparat. vñ pbrose fū. simile. aduer. et h' pbrositas tatis. et h' pbro r. i. p̄ma et vltia syllas.

Proculus in p̄cas est. (ba: et cor. nāliter p. Procastriū ſtrū. locus foris ante castra vel castrū. et cōponit a pro et castra vel castrum.

Procas. a procus dī p̄cas cacus. ge. oīs. i. petax: auidus: pētitior: iportun? ad petendū: qd̄ maxie solent facere p̄ci: et p̄tinet ad meretrices. Et cōparat. vñ pcaciter cius. simile. aduer. et h' pcacitas tatis. et p̄cul? la. lū. alicq̄tulū p̄cas.

Procedo dis. cessi. cessū. a p et cedo dis. cessuz: et ē pcedere paulatū in anteriorē pte ire. et ē p̄priū ferentiū ſacra. vñ h' pcessio. pcedit q̄ in anteriorē pte it. pcedit q̄ seqntē anit. Itē pcedere. i. p̄spere et ad bonū cedere. vñ h' pcessus ſus. ſui. i. p̄spere: euētus: vel augmentū.

Proceleumaticus. in proceleuma vide.

Procella. a pcello lis. dī h' pcella le. i. ſubita vis vētoruz cū pluuijs: qz pcellat. i. pcutiat. et ē pcella p̄pe terra p̄t celi: tēpestas fluctuū tñ. Dī tñ qñq̄ pcella eleuatio flu ctiū. f. pp vētos. vñ pcellosus ſa. ſū. i. tēpestuosus. Et cōparat. vñ h' pcellositas. i. tēpestuositas. Clo cellis.

Procello lis. pculi pculuz. i. pcutere. Et cōponit a p et cel.

Procer. a pcedo dis. dī h' pcer ceris. et dñr pceres capita trabiū q̄ eminet extra parietes q̄si pcedes: qz añ pcedat

Hinc ē facta trālatio ad quosdā nobiles vt pceres dicant q̄si pcedes: qz ante oēs honore pcedat. Et etiā oēs nobiles et p̄mores pñt dici pceres: ſz noīatiū singularis nō est in v̄ſu. et cor. pe. pceres. Luca. in. 5. ſata vocent pcerū mot? h' cūcta ſequunt. Uel pcer ceris. dī a p̄c v'l a p̄cado: qz maxie ſemp laudē et gloriā appetant.

Proceres in procer vide. Proceritas in pceris est.

Procerus. a pcedo dis. dī pcer? ra. rū. i. lōg? altus: formo ſus: et a gtō pceri addita tas. fit h' pceritas tis. i. lōgitu do: altitudo. et pdu. ce. Dan. 4. ca. Et pceritas ei? tigēs celū. Deu. 2. ca. Ppls magn? et mult? et pcerē lōgitudis.

Nume. i. ca. Populus quē aspexim? pcerē ſtature est.

Processus in procedo dis. est.

Proceſtria. a p et ciuitas cōponit p̄aliter h' pceſtria ox. loca extra ciuitatē: ſic pceſtria loca extra caſtra. Uel pceſtria dñr loca extra ciuitatē dgradata p̄q mur? ascēdit.

Procidio. a cado dis. dī pcedo dis. di. ſup. caret. i. pcul v'l añ cado. vñ pcedens dentis. oīs ge. et cor. ci. taz in p̄ſti q̄ in pterito. Matth. 2. Et pcedētes adorauerūt eū.

Procinctus. i. apparat? bellī vel pugne. Item pcinct? ta. tum. expeditus: arinatus fīm Pap.

Procio. a p̄cūs dī p̄cio cis. ciui. et p̄co cas. in eodē ſenſu. i. nouā ſiugē vel nuptā petere: vel ḡnaliter mulierez. et ponunt ſimplr pro petere. Item porcire vel porcare est qd̄ vulgo dicit̄ domare: aliquem deſortare.

Procoito. a p̄co cas. dī p̄cito tas. fre. i. ſepe petere ſic p̄ci ſiūt: v'l ſepe plōgaſ: ſic ml̄ieres faciūt ſuis p̄cis. et cō. ci.

Proclivius. a pro et cliv? cōponit p̄cliv? ua. uū. et h' et h' p̄cliv? ſuis et h' ūe. i. pcuru? in anteriorē pte: q̄si p̄cep̄. et ponit ſiñq̄ pro itent? ſedulus. prompt? q̄ñq̄ pro facilis. Qui enī in p̄clivitate est valde ē itent? ne cadat: et iō poni? p̄ intēt? Itē ſacie ſepteſtari p̄t: et iō p̄ facilis. Et quodli bet iſtoꝝ cōparat. vnde hec p̄clivitas tatis. et pdu. cli.

Proco cas. in p̄cio cis. exponit.

Proconsul in consul exponit.

B

P rocorus ri. ppriu nomē cuiusdā viri cor. penl. vñ in Au-
roza dī. Phillip' pcor: Stephan' pclarus honore. et ad-
dit vnū l. in phillipp' vt pma pducāt.

P rocul. oculus ɔponit cū p vel p: et dī pcul aduer. loci. i. lo-
ge vel ppe. Dī enī pcul qsi p vel ppe oculis. s̄ id qd p
oculis ē pōt eē lōge: et pōt eē ppe. vñ dī pcul qsi porro ab
oculis: v̄l qsi ppe oculis. et ē ety. f̄z Hug. Et vt dic̄ pap.
Proculdubio id est lōge a dubitatiōe.

P rocul. a pcul dī h̄ pculn li. penl. cor filia q nascit p̄
exīte pcula pria. et h̄ pcula le. i. filia talis. et pcula qdā
vestis p̄ciosa q de peul afferebatur. vñ et dī pcula qsi p̄

P rocos. a pcor caris. dī pc̄ ca. cū. et h̄ pc̄ ci. i. (cul lata.
petitor: et ppe muliep: vel noue cingis et nuptiaz. vel dī
a precando: q̄ frequēter solet precari et petere donis eaq
quā vult. Inde proco cis.

P rodeo. eo ɔponit cū p. et interposita d. dī prodeo dis. dy.
vel dimi. ditum. dire. i. deuenire: et in antea ire. Hora. Est
quodā pdire ten' si nō daē vltra. et cō. pe. supini. s. pditū.

P roderūt debet dici sic erūt: nō pderint: q̄ erint nō facit
futuz de sum es ē. s. ero eris erim' eritis erunt p u. et sic
p̄suz pdes pdest prodero proderunt.

P rodigalitas in prodigus exponit.

P rodigialis. a prodiū dī h̄ et h̄ pdigialis et h̄ le. i. mōstruo-
sus. vñ pdigialr aduer. et h̄ pdigialitas tatis. i. monstro-
sitas. et h̄ prodigiator toris. i. prodigior̄ iterpres.

P rodigalitas in prodigialis vide.

P rodigiolū li. dimi. paruu. pdigiū.

P rodigiū. a pdigo gis. dī h̄ pdigiū gu. i. monstrū turpe et
ad vastādū paratū. Sepe tñ simplr p mōstro accipitur.
Uñ pdigiosus sa. su. i. mōstris plen'. vñ pdigiose aduer.
f̄z Hug. v̄l f̄z quodā pdigiū appellatū ē qsi porro dcm̄
eo q̄ porro dicat; porro significet: et aligd futuz ē portē
dat. Uel pdigiū p̄t dici qsi pcul a digito: q̄ p̄figurat ali-
qd remotū et futuz: s̄ poti' ē ety. Uide in portentū.

P rodigo. ago ɔponit cū pro: et dī pdigo gis. degi. i. vastare:
dilapidare. et ide prodig' ga. gu. i. diffusus: v̄l vltra modū
larg' et effundēs f̄z Hug. pap. v̄o dic̄. prodig'. i. pfusus
sumptoz luxuriosus sumptuosus gluto. In Thobia ta-
les ponunt v̄sus. Prodigi' excedit mēsurā: larg' honori
Seruit. fructificat parc': auar' eget: vide in parcus.

P rodigua. a pdigus dī h̄ pdigua gue. i. ostia multū cōsu-
mēs. vñ hec prodigitas tatis: et h̄ pdigalitas tatis. i. ya-
stitas. et prodigi' gua. gu. i. sumēs.

P rodigus ga. gu. in prodigo gis. exponit.

P rodim' dī a pro et eo v̄bū neu. i. aī im' vel exim'. et pdi-
di. f̄z pdim' a p et do das ē actiū. i. publicam' vel tra-
dim'. et cor. pen. Uñ qdā. Prodīm' his nos met: s̄ nos p̄

P roditus in pdo est. (dim' in hostes.

P rodo. a pro et do das cōponit pdo dis. di. ditū. dere. i. tra-
dere vel manifestare: vel pcul dare: expellere. Uñ Uir.
Prodīm' atq̄ italis lōge disiūgimur oris. Q̄ aut qdaz
hoc glosant. i. periculis damur ety. ē. vñ pdit' ta. tū. pen.
cor. et a gtō pditi addita o. fit hec pditio onis. vñ versus:
Importat fraudē pdit sine frande reuelat r̄c.

P rodoloz iteriectio dolētis dū aligs i dolore logtūr sicut
vult pap. Alij dicūt q̄ pro dolor sunt due ptes: et duob'
accētib' regēde: et p̄ ē iteriectio: et dolor est nomē. nāz sic
dic̄ pris. in. s. li. vbi agit de figura ɔposita: figura in oib'
ptib' orōnis iuenit excepta iteriectione q̄ semp est sim-
pliſ figure. Et si q̄ris q̄re iteriectio nō potuit ēē figure
ɔposite: R̄ video q̄r ppriu ē passiōis deſtruere. vñ cū in-
teriectio affectionē passionis designet nāz h̄z opōi ūriā:
et pp̄b' ūsueuit abſcōdita pferri. ḡ pdolor nō pōt ēē vna
ps: imo sunt due. f̄z heu oe sunt due iteriectiōes abſcō
opōne: sic o v̄tinā ſt̄ duo aduerbia optādi ſine opōne ve-
niētia: et dōz aliq̄tulū ptrahi: vt innuat ēē vox doloris.

P

Ante

R

P roductilis. a produco cis. dī h̄ et hec productilis et hoc le-
penul. cor. et dī opus illud productile qd nō est fusile sed
productum tensionibus malleoz

P rophano. a pro et pphanū ɔponit pphan' na. nū. i. execra-
tus sacrileg' qsi pcul a phano. pphanū etiā dī qd nō est
sac̄. vñ pphanī dñr oēs laici et illitterati qsi pcul a pha-
no pphetie. Hinc pphano nas. i. execrari: cōaminare: et
pphanare est in pphanis annūciare vel venerari. Un-
legit q̄ btā maria erat pphanata. i. in pphanis venera-
ta vel annūciata. et pdu. pha. Uñ Hora. Pone deos tā
tāgēdo sacra pphanas. sup illō Ezech. 48. Prophe-
rūt vrbis r̄c. Laica. s. q̄ passiz pplo hitare liceat nō imm
P rofecto. i. procul dubio vtq̄ p facto. s. q̄ hēas (daſim)
aduerbium affirmandi.

P rofectus ctus. ctui. i. itus: a pficis cor sceris. Itē pfec̄ dī
pficuū: et tūc̄ venit a pficio cis. Uñ qdā. Pro paruo pf-
cto ēgs sepe pfec̄. vñ p̄ire a pficis cor breuiat.

P rofero. a p et fero ɔponit pfero fers. protuli. platū. i. dif-
ferre: plongare. vel proferre. i. manifestare vel offere
et proferre: qsi procul ferre: et fm̄ hoc pertinet ad verba.
Nā v̄ba pferunt̄ quasi procul. i. extra ferunt̄ velemit-
tunt̄. vnde prolatuſ ta. tum. et hec prolatio onis.

P rofessio. a pfiteor dī hec pfessio onis. i. scia: s̄ nō q̄libet
imo illa dī ppe pfessio alicui' in q̄ ille se: et ab alijs cre-
dit excellere. vñ pfessio alicui' artis dī q̄ p̄ ceteris se ei-
scire et alij hoc ip̄z pfiten̄: vel pfessio ē studēdi alicui'
vite vel scie qdā singularis electio. In n̄to tñ v̄su dī p-
fessio alicui' secta vel disciplina quā pfiteſt: siue i eac-
cellat siue nō fm̄ q̄ est xpiane pfessiois. vñ dī. Lui' po-
fessiois es tu: xpiane an tulliae. Et ego q̄ feci pfessius s̄z
in ordine fratrum pdicator̄. Uide in disciplina.

P rofest' sta. stū. i. dies oīo fest'. et dī pfest' qsi proſuſe-
ſt'. Profest' ēt dies dī vigilia festoz diez qsi ppe festu-
. i. aī festū. et gl̄z dies nō festiu' dī pfest' qsi lōge a festo
vel pcul. Hinc Macrobi' de saturnalib' dies oēs aut
festos: aut profestos aut intercisos vocavit.

P roficio. a p et facio ɔpōit pficio cis. feci. fectū cere. ac-
fi. Et ē dōz. Profisit vob qn̄ gs comedēti optat cibū pdef-
se. Inuenit tñ in qdā collecta. Proficiat vob ad salutes
mentis et corporis h̄ sac̄i susceptio: qd auctoritati ascriba-
m'. s̄ ppe dōz ē. Profisit vob aliqb' comedētib': nō pfu-
ciat. et pdu. p. Uñ qdā. Profic̄ h̄ nūq̄ cui sp loca nouā.

P rofiscis cor sceris. fectus. sum. cisci. i. ire. et componit̄;
pro et facio cis. et cor. pro. et fi.

P roficiuū. a pficio cis. deriuat̄ hoc pficiuū cui. i. pfec̄us.

P rofiteor. a p et fateor teris. ɔpōit pfiteor teris. fessus. su-
teri. i. pcul ab itētōe fateri. i. aliud in corde h̄re: et aliud
ore fateri. Uel pfiteri. i. p̄mo fateri: v̄l p̄ alijs fateri. Uel
pfiteri. i. reddere vel soluere debitū. Qui. n. soluit debi-
tū illud pfiteſt. Uel in euāgelio Luce. z. Ibant oēs v̄p
fiterent singuli in ciuitatē sua. vñ h̄ professor soris.

P rofligo. a p et fligo gis. ɔpōit pfligo gis. et pfligo gas. i. de-
ſtruere: cruciare: deuastare: dissipare: qsi pc̄l agere et di-
pgere. Inuenit ēt i eodē sensu in depo. ge. pfligo gas. et
hinc pfligat' ta. tū. et est pfligat' fm̄ pap. plectus: de-
uius: puersus: afflictus: scelerat': interfeci': et pdu. fli.

P rofonesis quedaz figura est de qua dixi in quarta pte in
ca. de coloribus rhetoriciis. et cor. penul.

P rofor. a pro et for faris ɔponit pfor faris. fatus. sum: et est
pfor pcul ab itētōe fari. s. aliud v̄bo proferre: et aliud
aīo h̄re. vñ cesar cū sui volebat recedere illos pfabat. vi-
debat. n. illis dare licētā recedēti: et tñ intendebat eos
dehortari a recessione. Itē pprofari. i. predicere: vel pfor.

P rofugus. a profugio gis. dicit̄ profugus ga. gu. penl. cor. i.
procul fugiens. profugus pprīe dicit̄ q̄ procul a sedibus
suis yagat̄ quasi porro fugatus,

rofundus. a p t fundo dis. pponit p fundo dis. di. fusum. fundere. i. pcul fundere: t disp gere: dissipare: deuorare: proy cere. vñ p fundus da. dñ. i. pdig: larg: dissipator: q nimis profundit. Et sparaet: vt p fund: dior. dissim: vñ p funde di: dissime. aduer. t h: p funditas tatis. i. pdigalitas. t p fundo das. i. effundere: disp gere: dilapidare. Eg noctio é i pdcis. Sūdare. n. descēdit a funda t a fund: silt p fundus descēdit a fund: t a p fundo dis. Itē p fundo das. descēdit a p fund: Un scias q fund: pponit cū p: t dñ p fundus da. dñ. qsi procul a fundo hñs supficiē: vel qsi pcul hñat fundū. vñ h: profundū dñ mare altū t profunditas alicui: rei. profundus sparaet: vt profūdior dissim: vñ p funde dius. dissime. aduer. t h: profunditas tatis. t profundo das. i. in profundū demergere f3 Hug. pāp. vñ dīc. Profūdū vorago: altū imensū: magnū: profundū da. dñ. i. profundo dis. expōit. (funditas idē. profusus. a p fundo dis. dñ profusus sa. suz. penl. produ. qd in vi nois accipit i actua significatōe. Un Salust. Alie na appetēs sui profusus ardēs i cupiditatib: profusus sū. i. profundēs sua. i. dissipans vel disp gens.rogeniecula le. dimi. parua. progenies.

rogenies. a progigno gnis. dñ hec progenies niei. Et nō. q fili: t nepotes non sunt pgenies: qr nō sunt pcul geniti: t pronepotes: t exinde sunt progenies qsi pcul geniti: t inde progenies icipit a pronepotib: s posteritas a ne- poti quasi postera etas: s sic inferius lōge editi pgenies dicuntur: ita superius proau: abau: attau: tritaui: proge- nies vocant qsi procul generantes.

rogigno gnis. a pro t gigno gnis. pponit pgigno nis. ge- nni. genitū gignere. i. procul vñ ante gignere. vel pgigno qsi prolē gigno: t est etymo. vnde hñ progenitor toris. or. quiesca in rix sit hec progenitrix tricis.

rogredior. a p t gradior deris. pponit pgredior ris. gres- sis his: gredi. i. pcedere: qsi p. i. an gradi: vel pcul gradi. rohemiū. hemi. qd é fimo vel modulatio cō. (t cor. gra. ponit cū p vel prothos qd est pñmū: t dñ hoc probemiu: my. qsi pñmū fimo vel pñma modulatio. s. prologus. Or aut dñ probemiu: qsi pro emulis factū ety. est vñ probemio. i. icipere vel probemiu: facere vel dicere.

roberes dñ q loco heredis fungit: aut institutus: aut sub- stitutus. t produ. he. fm. Papiam.

robibeo. a pro t habeo pponit probibeo bes. bui. bitū. be- te. vetare: iterdicere: ñdicere. vñ phibēs bentis. ge. ois. hec prohibitio onis. Et scias q pctā mortalia pbibent: s p̄cā venialia cohidentur.

robibesi vñ defectiu: i. phibeas: nec de eo iuenit am- plius. t dñ a phibeo bes. Blaut. Un qso vel phibesis. rojcio. a p t iacio pponit rojcio cis. ieci. iectū. cere. i. p- cul vel ante iacere. Itē iuenit rojcio cis. proreci rectū. proicere: t est idē qd rojcio. t silt est composituz a pro- iacio. t est verbū sacrificantium.

roide pñctio est illatiua. i. iḡ. Inuenit tñ qñq: p aduer- bio loci vel tpis. t apocapat qñq: t dñ pin pro pinde. t acuit anpenul. sic alia pposita ab ide: vt dixi in inde.

rotatibilis. a profero dñ hic t hec rotatibilis t hoc le. qd est aptum proferri.

(lotheca.

rolensis é quedā figura de q dixi in qrtā pte in ca. de al- roles. a ploios dñ h: ples plis fili: vñ filia vñ pgenies. roletarius. a roles dñ h: proletarius rñ. q ad plez tñ gi- gnēdū vacabant. Erant enī qdā apud romanos q in vr- bes semper morabant cā generandoz filioz: t nō cogeban- tur ire in arma: t bi proletarij dicebant.

rolicio cis. i. procul elicere. vide in licio cis.

rolios herba q florē velut cādorē hz: t canos hoīuz capil

roliz. a p t lixa xe. pponit plix: xa. xii. i. pdu. (los fa- c: lōgus extēns; implicit: qd nomē tractū é a lōgis lixa:

rum passib: t compat: vnde hec plixitas tatis. Prologus. logos pponit cū prothos qd est pñmū: t dñ h: plo- gus qsi prologos: vel qsi prothos logos. i. pñmus sermo. i. pñfatio: prelocutio. vnde prologizo zas. i. prologū facere: pfari: ploqui ante mām. t cor. lo. prologus. Proludiū dñ. est ymago veri ludi. i. exercitiū fm. Papi. Proluuiies ei. a pluo is. dñ hec pluuiies ei. t h: pluuiū uij. i. aqrū inūdatio: vel destructio ex aqz inūdatione: vel sordes: vel purgatio: vñ decursus q in cuiuslibz rei larga t idiscreta effusione vel deuastatione iuenit. Promineo nes. a pro vel pcul t maneo pponit promineo nes. t est prominere qsi procul manere: t apparere: sup- stare: preesse. vñ pminens nētis. ois ge. t sparat. vñ p- minētia tie. t pminēter aduer. t cor. mi. Promiscuū. a promisco scis. dñ promiscuū cua. cuū. vnde vulg: dñ pmissuū: ex vtrōq sexu pmissuū. Itē pmissuū gen: in noie qd grece dñ epichenū: dñ gen: qd sub vnavo ce t vno articlo sp̄bēdit aialia vtriusq sex: t de h: dixi in 3: pte i tractatu de gñe noīuz. i. ca. de epicheno gñe. Promotio mis. o. in ps. pmpsi: t ps. in pt. pmpu pmer. i. pferre: māifestare: apire: extrahere: ore diceſ. t spōit cū de: t dñ ñpromo mis. i. valde pmer. Itē cū ex t dñ expro- mo mis. i. extra vñ valde pmo. Et é pmo actiuū cū oib: suis ppositis. t fac̄ ppteritu in ps. t sup. in pt. t pdn. pro. Un i Aurora dñ. Sz pte iecoris pmes de capside supra. Promotoriuū. a pro t mōs pponit promotoriuū rñ. mōs q. pcul apparet pre sui eminētia. vel f3 quosdā dñ a pmi- neo nes. qr pmineat t emineat. t pdu. o. an r. vñ ille ma- le posuit. Est promotoriuū cernere nō modicū. Denī an- riis ria. rium. pducit: vt dicit magister t bene. Promotio. a pro t moueo pponit pmoveo ues. vi. tū. ue- re. quasi pcul mouere t absentare: t pmoveo qsi in an- teriore partē mouere: t pmoveo: sublimare ad ordinē vel honorē mouere. t promouere. i. proficere: t cor. mo. Promptuariū. a promo mis. dñ hoc promptuariū rñ. i. cella- riū: qr inde necessaria victui pmonit. i. proferūtur. vñ prophetā. Promptuaria eorū plena. t est promptuariū longi tēporis: sed cellarium paucopz dierum. Prōpt. a pmo mis. dñ prōpt: ta. tū. i. pat: t expedit: ad ali- qd agēdū vñ dñz. t sp̄at: vt pmpitio sim: vñ pmpitio ti: sim. aduer. t h: pmpitudo dis. t prōptulius la. lū. i. ali- quātulū prōpt: t sp̄oit vt pprompt: i. valde prōpt. Itē a pmo mis. dñ h: pmpitio si. i. apitio. t p sp̄oiez iprōptu: i. in apto. s̄ magis ē p̄pō p appositionē t nō p̄positionē t tūc per n. dñ scribi in promptu t p u. in vltima syllaba. Romulc. a promo mis. dñ h: pmulc: ci. funis cū quo na- uis ducit: vñ schapha q maiorē nauē duīt t regit. vñ pml- co cas. cani. care. i. nauē ducere: t prop̄e cū pmlco. Romulgo. a promo mis. dñ promulgat. gai. gare. i. p- nunciare: manifestare: t dñ promulgare quasi promptū t manifestum multis agere: t est etymo. Romurale. i. murus ante murū: dictū ex eo q̄ pro mun- tione muri sit fm. Papi. Uide in antemurale. Romuriū rñ. i. an spaciū circa muž: t pponit a p t mur. Romus. a promo mis. dñ h: prom̄ mi. i. cellariū: t ponitur qñq pro custode ipsius promi: t est mas. ge. Romuscida de. penul. cor. in proboscida est. Roneras: scelus ñ fas: tra institiā: t sunt due partes: pro- interiectio: nefas nomē. Nō enī pōt ibi eē vera ppositio: qr ñteriectio nō p̄t sp̄oi vt oñdi i pdolor: t sic nō acuīt. Ronepos in nepos exponit. t cor. ne. Ronoe. nois. i. mens: t pponit cū prothos qd é pñmū: t dñ h: pnoe es. qsi pthonoe. i. pñma nois. i. dina mens. Ronosticū. a pñosco scis. dñ h: pñosticū ci. i. signū futuri t pñostic: ca. cuū. q pñcognoscit vel an significat. t pñostic: ca. cas. pñosticis ppendere: pñcognoscere fm. Hug. Papi.

vero dicit. prenóstica pñisio egritudinū dcā o pñoscēdo
Dópter enī medicū pterita pñtia & futura pñidere.
Pronósticon liber est: & pñt scribi sine g. vel pñt addi g. per
prothesim pñsticon vel prognósticon.

Pronuba. ex p & nubo bis. cōponit hec pnuba be. q̄ astat
nubeti: & q̄ nubentē viro diungit. Ipsa ē & paranimpha &
dī pnuba q̄si pnuba: q̄ nubētib⁹ p̄est: vel q̄si p̄e nu
bentē. vñ & iuno dicta est pnuba q̄ nubētib⁹ dī p̄esse.
Inueniēt etiā hic pronubus sicut & paranimphus. Unde
Judi. i. 4. ca. dī q̄ vxor Hansonis accepit maritū vñ de
amicis eius & pnubis. i. paranimphis sibi astatib⁹. Et si
cuit ostendi in nubo bis. nubo producit primam cum pro
nuba ab eo compositum: & etiāz pronubus corripiat nu
vñ qdā. Pronuba curta: cui pnub⁹ assiat. Et Quid.
in z⁹. epi. Pronuba thesiphone talamis vñlulauit i illis.
Pronurus ex p & nur⁹ p̄onit: & cor. nu. Vñ qdā ait. Nat⁹
ait nr̄i nobis nur⁹ ē mea diūx. Vide in nurus.
Pronus. no nas. p̄onit cū pro: & dī pn⁹ na. nū. i. in anterio
répartē flexus: inclinatus: curu⁹: subiect⁹: humiliis: tracta
metaphora a natante: q̄ caput in anteriorē partē inclinat
& posteriora eleuat. Pronus etiā dī obsequēs & pmptus
Et comparatur: vt pnus nior. nissimus. vnde pnus nis
sime. aduer. & hec pnitas tatis.

Propagineus. a propago ginis. dī ppagineus nea. neū. i. ad
ppaginē ptines: vel de ppagine existēs. Itē a ppago dī
ppagino nas. i. ptēdere: ppagines extēdere: flagellū vi
tis terre submersu⁹ sternere: & q̄si porro pādere: & cor. gi.
Propagino nas. in ppagineus vide.

Propago gas. gaudi. gare. i. pretendere & extēdere. vñ hec pro
pago ginis. i. linea: origo: extēsio: flagellū vitis extensum
sub terra. & pdu. penul. ppago vñbū & nomē in oī sua signi
ficatione: tñ in p̄ma syllaba est dīa: q̄ b⁹ propago ginis.
p extēsione vitis. & propago gas. cu⁹ ad propaginē vitis
pertinet. pdu. p̄mā: s̄: ppago qñ ptinet ad sapiam cor. pri
mā. vñ vñs. Ut vitis propago libet infinita propago. & cor.
penul. genitiū propago ginis.

Propassio. ex p & passio p̄onit hec p̄passio onis. & dī p̄pas
sio qñ caro titillat vña mliere. s̄: passio qñ ille mal⁹ effe
ctus erūpit postea in effectū. vñ sic describit̄ a brō Hie
ro. p̄passio & passio in glo. Mat. 5. Qui viderit mulieres
ad occupiscēdū eā iā mechāt⁹ est in corde suo. Propassio
est subit⁹ mot⁹ animi sine delibatiōe boni vel mali opis
Passio vñ est affectio deliberati animi si sit loc⁹ pficien
di. Itē nō q̄ passio iportat imutationē patiētis. Nō aut
dī aliquid imutari simplr qñ id qđ ē p̄ncipale in ipso imu
tatu p̄manet: & iō simplr loquēdo qñ rō non mutat̄ a sui
egitate vel eq̄litate nō dī passio s̄: p̄passio q̄si p̄ma vel i
cepta passio. vel propassio quasi imperfecta passio: s̄: passio
dī s̄sumata passio p̄ p̄sensu⁹. Uolo etiā te scire q̄ alr fuit
p̄passio in xp̄o: & alr ē in nobis. Nā vt dī ln. 3. sen. dis. zo.
habuit xp̄s vñ timore: & tristitia i nā hoīs: s̄: nō sic nos
ḡ sum⁹ mēbra ei⁹. Illos enī cā p̄tī nr̄i his defectib⁹ neca
rio subiacem⁹ & in nobis suntisti defect⁹ fm. p̄passionez
& passionē: s̄: in xp̄o nō nisi fm. passionē. Sic enī in p̄tis
gradus qdā vocant̄ p̄passio ita & in penalib⁹ affectibus.
Afficit enī q̄s iterdū timore vñ tristitia ita vt mētis itel
lectus nō inde a rectitudine moueat̄ vel dei p̄teplatiōe:
tūc p̄passio ē. Aliqñ vñ mouet̄ & turbat̄: & tūc passio ē.
Xps vñ non ita turbat̄ fuit in aīa timore vel tristitia vt
a rectitudine vel dei p̄teplatiōe aliquēt⁹ declinaret: fm
quē modū itelligit̄ cum dī nō timuisse vel tristis fuisse.
Vñ Hiero. sup Math. in z. 6. ca. vbi dī. Lepit p̄tristari &
mest⁹ ee: vt veritatē ingt̄ pbaret assumpti hoīs vñ p̄te
status est. s̄: q̄ nō passio eius dñabatur aio vera propas
sio est. vñ ait. Lepit p̄tristari. i. aliter p̄tristatur: q̄ per p̄
passionē. Ideo fm hanc distinctionē aliquēt dī xp̄s nō vñ

re timuisse. aliquēt vere timuisse: q̄ vñ timore habuit
tristitia: s̄: nō fñ passionē neq̄ ex necessitate p̄ditiōis.
Propatulus ex pro & patulus cōponitur propatulus la. lū.
.i. valde patulus: in palā dñctus: corā fact⁹.
Prope aduerbiū loci deriuatur a pro & comparatur vt p̄
pior. ximus. vnde prope pius. xime. aduer. & cōponitur
vt deprope & cor. hanc syllabā pro.
Propello lis. puli. pulsum. i. pcūl vel ante pellere. & cōponi
tur a p & pello lis. & cor. pu. ppuli p̄teritū.
Propensus in propensus est.
Propensus. a propendo dis. qđ est extendō: dilato: deriuat
ppensus sa. sū. i. extensus: dilatatus. & dī pp̄esus q̄si po
ro pensus. & ide propensius aduer. q̄si extensus.
Propero ras. in properus vide.
Properus. a prope deriuatur p̄perus ra. rū. i. festiu⁹ rai
Et p̄onit: vt perproperus perpropera p̄properuz. & p̄
proper⁹ ra. rū. i. valde p̄perus. Itē a p̄perus ra. rū. dī
propero ras. rau. rare. i. festinare. S̄: p̄perat q̄nūqdī
mature trāsigit: festinat q̄ multa sil incipit & non p̄fā.
Et componitur: vt appropero ras. i. valde p̄perare. & do
propero ras. Item a properus dicitur prope aduer. i. yo
lociter: celeriter: & cor. penul.
Propes pedis. mas. ge. ē funis quo pes vñl alligat̄: q̄si p̄
pedes. Et p̄pōif a p & pes pedis: & cor. penul. genitū.
Propheeta. a p̄for faris. qđ ē p̄dicere dicit̄ h̄ p̄pheta te: q̄
pfator a p̄dicēdo futura. s̄: q̄ b̄ nomē b̄ h̄. qđ nullū la
tinū d̄z h̄re post p. iō credo q̄ poti⁹ cōponat̄ a p̄ vñp
cul: & phonos qđ est son⁹: q̄ lōge pñisa pñficient p̄pheta
vñ b̄ p̄phetissa se. & p̄phetic⁹ ca. cū. & h̄ & hec p̄phetat̄
h̄le. & p̄pheto tas. & p̄phetizo zas. i. codē sensu: & sūt neu
tra. Qđ aut̄ dī p̄pheta q̄si pcūl fans ety. est fm Hug. Et
dicebat̄ ol̄ in p̄pheta vidēs: q̄ p̄phete videbāt qđcē
ri nō videbāt: & p̄spiciebāt q̄ in mysterio absconditātū.
Et scias q̄ veri p̄phete intelligebāt q̄ videbāt. Uli Job.
Ecce oīa vñdit oculus me⁹: & audiuit auris mea & itello
xit singula. qđ vñbū tractās btūs Hreg. i. ii. li. Moab. dī.
Lū aliqd onid̄ vel audid̄: si intellectui nō attribui⁹ p̄
pheta mīme est. Ulidit. n. P̄barao p̄ sōnū q̄ erāt in egypto
vētura. s̄: q̄ neguit intelligere qđ vñdit iō nō fuit p̄
pheta. Aspexit Baltasar rex articulū man⁹ scribētis in
pariete: sed p̄pheta nō fuit: q̄ intellectū rei quē vident
nō habuit. Ut igit̄ btūs Job p̄pheta sp̄m se h̄re testaro
tur nō soluz vñdissē & audissē: sed ēt itellexisse oīa asserit.
¶ Itē h̄ nota q̄ p̄phete falsi distiguunt̄ a Veris q̄ntū
ad tria ad min⁹. Primo q̄ntū ad reuelationis ardorez
boni p̄phete futura p̄dicant diuino lumine mediāt̄
bonis angelis iſpirati. sed falsi p̄phete vel sequunt̄ sp̄
su⁹ nihil videntes: s̄: mēdacia cōfingētes: vel reuelatio
nē imūdi sp̄us. Scđo q̄ntū ad intentionē pñnciatiōis q̄
falsoz p̄phetaz finis aliqd lucrū tēporale estyt dicunt̄
Ezech. i. 3. Uiolant me ad pplm meū p̄pter pugillū be
dei & fragmentū panis. vel saltē ipsi⁹ demonis reuelati
onis intētio p̄uersa est q̄ deceptionē intēdit. sed p̄phetaz
bonoz tota intētio in rectū finē ordinat̄. Tertio q̄ntū
ad certitudinē pñnciatoz. q̄ bonoz p̄pheta innit̄
diuine p̄sciētie q̄ oīum futuroz euentus intuet̄. s̄: pñ
ciatio maloz p̄phetaz innit̄ p̄sciētie demonū q̄ con
jecturalis est. Vide in p̄pheta: & in miraculū. ¶ Dicē
volo te scire q̄ vt dicit btūs Hreg. tenebrosa est aqua
nubibus aeris: q̄ obscura est sciētia in p̄pheta. Lū in
tionez tangit Hiero. exponēs illud Isa. 16. Emitte agn̄
dñe dñiatorē terre de petra deserti ad montē filie syon.
ideo inquit. p̄pheta vñx intelligunt̄: q̄sonas & nū
ros & tpa subito cōmutant̄: & de qualibet re trāseunt ad
alā. Du. n. loquereſ Isa. de captiuitate Moab & milo
rys inspirate mētis: oculū p̄pter eos vertit ad nativitū

tem xp̄i: et cepit Moab allog q̄st diceret. Non desperes:
age penitētiā: qz lz captiuādus sis: de tua tñ pgenie na/
scet agn? q tollit pcta mūdi: q domineſ in toto orbe. Et
die de petra deserti. i. de populo gentili siue de Ruth q̄
erat ḡt̄ilis. H̄etes nāq̄ lapides p̄ deo colebat: et iō a deo
vesti erat. Et dic ad mōtē filie Lyon. i. ad hierusalē. Syō
enī erat qdā arx in hierusalē q̄ pregebat cīnitatē hieru/
salē: sic m̄ p̄egit filiā suam. Ruth aut̄ moabitis nupsit
Booz: ex quo Obeth genuit: ex quo Jesse p̄ David: de
cui semie vgo Maria pcessit: q̄ xp̄m xcepit et pepit. Si/
cuit enim xp̄s p̄ vtroq; populo venit: sic de vtroq; nasci
voluit. i. de indeo et gentili.
prophetia a ppheta d̄r hec ppheta tie. et ē ppheta rerū
latentiū ppterito vel pntiū vel futuro vel dīna inspira/
tione manifestatio. Et scias q̄ sic dīc b̄tūs Greg. in pma
bomel. Ezech. pphetie tpa tria sunt. s. p̄ns: ppterituz et fu/
turu. Sciedū ē q̄ in duob; tpib; pphetia ety. pdidit.
q̄cū iō pphia d̄cā sit q̄ futura pdicat: q̄ de ppterito vel
de pnti loquit: rōnē sui nois amittit: qm̄ nō pfaē qd̄ ven
tū est: s̄z vel ea memorat q̄ transacta sunt: vel ea q̄ sūt
pntia. Prop̄hia āt de futuro ē. Ecce vgo xcipiet et pariet
filiū. Prop̄hia de ppterito est. In pncipio creauit de celū
et terrā. De illo enī tpe dixit hō quo nō erat hō. Prophe
tia de pnti est qd̄ dicit Paulus apls in p̄ epi. ad Cor. 14.
ca. Si aut̄ ois ppheta itret aut q̄s ifidelis vel ideota cō
vincit ab hoib; diiudicat ab oib; occulta cordis manife
sta sunt: et ita cadēs in terrā in faciē adorabis deū. pnu
cians q̄ vere de? in nobis sit. Lū igr̄ dicit occulta cordis
eius manifesta sunt: pfecto monstraſ: qz p̄ hūc modū p
phetie sp̄s nō pdicit qd̄ futurū ē: s̄z oñdit qd̄ ē. Quo aut̄
pacto pphie d̄r sp̄s q̄ nihil futurū idicat: s̄z p̄ns narrat:
Qua in re aiaaduertendū ē: q̄ pphetia recte d̄r: nō qz pdi
cit vētura: s̄z qz pdit occulta. Rē ḡppe q̄libz sic ab oculi
nis in futuro subtrahūt tpa: ita ab oculis n̄ris i pnti
subtrahūt ea vētura: vt enī res occultanē in futuro tpe.
p̄ns aut̄ cogitatio abscōdit in latēti corde. Et ē ēt pphia
p̄ns cū res q̄libz nō p̄ aiuz s̄z p̄ absentē locū regit: q̄ tñ p
sp̄n denudaſ: et ibi fit p̄ns pphetatis anim? vbi p̄ pntiā
nō est corpus. Nā ḡlez̄ lōge a pphia recesserat cuz Naam
Syri munera p̄cipiebat. Lui tñ idē pphia dīc. Nō
ne cor meū in pnti erat qñ reuersus ē hō de curru suo in
occurſuz tibi. Postq; de pphetie tpib; tractauim?: restat
vnde modis eius et q̄litatib; aliq̄ disseram?. Sp̄s ḡppe
pphetie nec semp nec eodē mō pphē aiiuz tangit. Aliqñ
enī sp̄s pphetie ex pnti tāgit aiūm pphetantis: et ex fu/
turo nequaq; tangit. Aliqñ vō pphetie sp̄s aiūm pphetie
tantis ex futuro tāgit: ex pnti nō tangit. Aliqñ pphetan
tis aiūm ex pnti pariter et ex futuro tangit. Aliqñ aut̄ ex
pterito et ex pnti atq; et ex futuro pariter aiūs tāgit. pphetie
tantis. Aliqñ vō pphetie sp̄s ex ppterito tangit aiūz: nec
tangit ex futuro. Aliqñ aut̄ pphetie sp̄s tangit ex fu/
turo: nec tangit ex ppterito. Aliqñ aut̄ in pnti ex parte tāgit
et ex parte nō tangit. Aliqñ vero sp̄s pphetie in futuro
et pte tangit: et ex pte nō tangit. Itē sciendū q̄ pphetie
sp̄s qdā ex p̄ximo tangunt atq; et longinquo minime tā
guntur. Quidā vō tangunt ex longinquo et nō tangunt
ex p̄ximo. Quidā vero et ex longinquo et ex p̄ximo. Aliqñ
enī pphetie sp̄s pphetis deest: nec semp eoz metib;
p̄sto est: q̄tenus cu hūc nō hñt: se hūc cognoscāt ex dono
bre cu hñt. vñ Heliseus cu flētē sunamitē m̄lierē a suis
pedib; p̄ giez̄ puep̄ auelli phiberet dixit. Dimitte illaz
aia enī eius in amaritudine ē: et dñs celavit me et nō id/
camit mihi. Itē Amos: qz eadē hora q̄ requisitus est: pro
phetie sibi sp̄m deesse sensit de se veraciter dixit. Nō sū
ppheta vt dixi in armētū. Sic quoq; cu Josaphat de fu/
turi regreter et pphetie sp̄s ei deesset: psalte fec̄ appli

z 43

tari: vt pphie ad hūc sp̄s p̄ laudē psalmodie descendē
ret: atq; ei? aiuz de futuris repleret. Vox eteniz psalmo/
die cū p̄ intentionē cordis agit: p̄ hāc oipotēti dñō ad cor
iter paraſ vt itētē mēti vel pphie mysteria vel sp̄uctio
nis grāz ifundat. vñ scriptū ē. Sacrificiū laudis honoris
ficabit me. et illic iter ē quo oñdā tibi salutare dei. i. ieluz.
Lū enī salutare latine: hō hebraice d̄r ielus. Sciedū
ēt ē q̄ pphete sc̄i aliquā dū ɔsulun̄ ex magno v̄lu pphē
tādi qdā ex suo sp̄u p̄ferūt: et se h̄c ex pphetie sp̄u dicere
suspican̄: s̄z qr sc̄i sunt p̄ sp̄m sc̄m citī correpti ab eo q̄ vā
sunt audiūt et semetipos. qr falsa dixerit: reprehendūt. Na
than etenī pphetā sc̄m v̄p̄ fuisse q̄s nesciat: q̄ David re
gē et de culpa optē reprehendit: et q̄ ei p̄ culpa eadē eēt
ventura nunciauit: quem cū idez David qr templū vel
let deo ɔstruire requisisset ilico respōdit. Omne qd̄ ē in
corde tuo vade et fac: qr dñs tecuz est. De quo statu illic
subdit. Factū est aut̄ in nocte illa. et ecce fīmo dñi ad na/
than dicēs. Vlade et loquere ad seruū meū David: hō dīc
dñs d̄s. Nunq; tu mihi edificabis domū ad habitādū:
neq; enī habitaui i domo ex die q̄ eduxi filios isrl̄ de ter
ra egypti v̄sq; in diem hunc. et paulopost. Cum completi
fuerint dies tui et dormieris cū pribus tuis: suscitabo se/
mē tuū post te: qd̄ egredit̄ d̄ vtero tuo et firmabo regnū
eius: ipse edificauit domū noi meo. Ecce nathan pphē
ta q̄ p̄is regi dixerat. Vlade et fac. ipse postmodū p̄ pphetie
sp̄m edoc̄t hoc fieri nō posse denūcians: et regis
cōsilys et suis sermonib; ɔdixit: qr qd̄ ex suo sp̄u dixerat
falsuz fuisse reprehēdit: q̄ in re iter pphetas veros et fal
sos ista distātia est. qr pphete veri si aliquā p̄ suū sp̄m ali
qd̄ falsuz dicūt: hoc ab auditōz mētib; per sp̄m sanctuz
erudit̄ etiū corrigūt. Prophete aut̄ falsi et falsa denū
ciant: et alieni a sp̄us sancto in sua falsitate pdurāt. vide in
miraculū et in ppheta. ɔsuetū q̄ri de hoc qd̄ Isa.
ppheta dñi dixit Ezech. hō dīc dñs. Disponi domui tue:
qr morieris tu et nō viues. et tñ Ezechias nō ē mortu?: s̄z
ei additi sunt. i. s. a. ni. vt hētū Isa. 38. Hanc qōnē mouet
Greg. in. li. Moral. iz. tractas illō Job. Lōstituisti termi
nos eius q̄ ppteriri nō poterunt. Nulla ingt q̄ in hoc mū
do hoib; fūnt absq; oipotētis dei occulto consilio ve
niūt. Nam cūcta deus vētura p̄sciens ante secula decre
uit q̄liter per seculū disponant̄. Statutū ḡppe iam hoī
est: vel q̄tū hūc mūdi p̄speritas sequat̄: vel q̄tū aduer
sitas feriat: ne electos ei? aut̄ imoderata p̄speritas ele
uet: aut̄ nimia aduersitas grauet. Statutū quoq; ē q̄tū
in ipsa vita mortali tpaliḡ viuat. Nā etiā ānos qndeciz
Ezechie regi ad vitā addidit oipotens de?: cū. n. eū mori
pmisit: tūc eū p̄sciuit moriturū ee. Quō ḡ p̄ pphetā Eze
chie d̄r. Disponi domui tue. qr morieris tu et non viues.
cū cū mortis snia d̄cā est: ptin? ad ei? lachrymas ē vita
addita: s̄z p̄ pphetā dñs dixit quo tpe ipse mori mereba
tur. Per largitatē vō mie illo eū tpe a morte distulit: qd̄
ān̄ secula ipse p̄sciuit. Nec ppheta igit fallax: qr tps mor
tis inotuit quo vir ille mori merebat: nec dñica statuta
diuulsa sūt: qr vt ex largitate dei āni vite crescerēt: hoc
quoq; ān̄ secula p̄fixū fuit atq; spatiū vite qd̄ inopinate
foris est additū sine augmēto p̄sciētie fuit itus statutuz.
Ex pdictis p̄z q̄ illa diffinitio Lassiodori vera est. Pro
phetia est īspiratio vel reuelatio diuina rex euētis īmo
bili veritate denūcians: vide in p̄scio: et in mōre. vide q̄
liter deus mutat sniam et non consilium.

Propiciatoriū. a. ppiciatoriū. d̄r hoc ppiciatoriū ry. locus
ppiciandi: q̄si ppiciatoriū oraculuz. Et sicut d̄r in histo
ry sup Exo. Propiciatoriū erat tabula aurea eiusdē lō
gitudinis et latitudinis cui? et arca: vt arce integre suffi
cet. De spissitudine vō ei? nō legit̄. Hoc dicebat oraculū:
qr dñs de illo responsa dabat. Responsum aut̄ d̄r oracu
E 3

lum diuinū: qz orantibz datur. Dicebat etiā ppiciatorū. qz exinde loquēs dñs ppiciabz pplo: vel qz die ppicia-
tionis dicebat gliaz dñi semp ibi descendere. Ex vtraqz
vo pte oraculi. s. in duobz angulis anterioribz positi sunt
duo cherubin aurei t pductiles. i. nō fusiles: s. tonsoni-
bus malleoz pducti. In glo. aut ad Hebre. 9. dñ qz dice-
bat ppiciatoriū sine oraculū. qz ibi apparebat angelus
dñi loquēs moysi qn dñs ppiciatus erat populo. De
festo propiciationis dixi in f. lra.

Propicior aris. in propicius est.

Propicius. a prope dñ propicitus cia. ciuz. i. bonus: benign?:
misericors: mitis: prosper: placat?. vñ ppicior aris. atus.
fuz: ppiciari. i. eē vel fieri ppictū. vñ hē ppiciatio. onis. i.
placatio: misericordia: t ppiciatoriū ria. riū. t ppiciariū ria.
riū. t zponit: vt repropicior aris. vel vñbū filz deponēs.

Propina. pina grece latine famē dñ. t zponit cū p vel p-
cul: t dñ hē ppina ne. locus iuxta balnea publice vbi post
lauacru a fame t siti reficiunt hoies. t dñ sic qz pellēs
famē: qz hē locis famē pellat. t dicūt greci popina: t inde
corrupte nos dicimus ppina pro tali loco simplr: tñ mō
propina dñ taberna qlibet: qz famē pellat. vñ hec propi-
nula le. dimi. t ppino nas. i. vinū miscere: potuz admini-
strare. vñ hic propinator toris. qz potū administrat. vnde
Quid. Inde propinator nimiū qz vina ppinat. Et in Au-
tora dñ. De quibz angelici cīties bona summa propinat.
Itē a propino as. dñ hē propinariū rū. dom? vel locus vñ
propinatur vel vbi propinatur.

Propinito tas. a propino nas. dñ propinito tas. penl. cor. i.
frequenter propinare.

Propino nas. in propina ne. est.

Propinquaneus. a propinquus dñ propinquaneus nea. neū.
.i. propinquus t zjunctus.

Propinquus. a ppe dñ ppinquus qua. quū. vel fm sangui-
nez vel fz locū. t zparaf: vt ppinquus quior. sim?. vñ p-
pinque quius. sim. aduer. t hē ppinquitas tatis. t ppin-
quo quas. t zponit vt appropinquuo quas. t est neutrū cū
oibz suis compositis.

Propinula le. dimi. parua ppina.

Propius. a prope deriuat propi? pia. piū. i. ppinquus t cō-
iunctus. t zparaf p suppletionē: vt ppinus magis ppi? p-
pissimus: t ppino as. i. proximare t ppinquare: t zponi-
tur vt appropio as. vñ appropiās ois ge. t ē ppio neutrū
cū oibz suis zpositionis. Inuenit tñ qd ad Rōma. 13. Propior
est nrā salus. s. tūc dñ prope pior. pximus.

Propola le. in miropola exponitur.

Propondides in possorus est.

Proporatio ex p t portio zponit hē pportio onis. i. similitu-
do: habitudo: zparatio. vñ hē t hec pportionalis t hē le.
vñ pportionalis aduer. t hē pportionalitas tatis. t differt
a pportione: qz pportio est habitudo vñ ad aliud: s. p-
portionalitas pluriū habitudinū iter se zpatio fz. Hug.
Et scias qz locus a pportione fm logicuz differt a loco a
sili: quia in loco a simili accipitur comparatio secūdūz
silitudinē inherētiū: vt sic risibile inest hoī: ita t hinnibi
le inest equo. In loco aut a pportione nō attendit sic
silitudo inherētiū. s. zparatio in habitudine: vt sic se hz
nauta ad nauē. sic se hz magz ad scholas.

Proprietas. a ppi? pria. priū. prū. i. in e. t addita tas. fit hē
pprietas tatis. Dic nō. qz fm theologos dñia notiōis
pprietas t relationis in dinis pōt triplr assignari. Pri-
mo qz tūm ad rōnē significatiōis. t sic sciendū est qz pa-
ternitas dñ relatio fz qz ad filiū referē. Dñ aut pprietas
in qz tūz soli pti zuenit. Dñ notio in qz tūm est pncipiū for-
male inotescēdi pte. Scđo qz tūz ad ordinē itellēgēdi:
qz cū nihil possit esse pncipiū inotescēdi aligd nisi sit sibi
ppriū. sic itelleciū notiōis pcedit itellect? pprietas: t qz

ppetas nō zuenit nisi rei distictē ab alijs: t distictio i di-
uinis nō ē nisi p zparatiōes relatiōis. itellectū pprietas
in dinis pcedit itellect? relatiōis. Tertio qz tūm ad nume-
ruz: qz notiōes sūt qnqz. s. pñritas: filiatio: pcessio: inasci-
bilitas: cōis spiratio. Hazz aut qttuor tñ sūt ppetates q
vni psone tñ zuenit. s. pñritas: inascibilitas q zuenit
tñ pti. Filiatio q zuenit tñ filio. Processio q zuenit tñ
spūiscō. Lōis aut spiratio nō pōt dici pprietas simplr: q
zuenit tñ duabz psone s. fz qd: fz q. aligd dñ eē ppriū
ad aligd. ē eni ppriū pti t fili respectu spūiscī. Hazz
notiōnū qttuor sunt tñ relatiōes. s. pñritas: filiatio: pces-
sio: cōis spiratio. Inascibilitas eni nō ē ppe relationis
p reductionē fz q. negatio reducēt ad gen? affirmatio:
vt nō hō ad genus hoīs. Hazz aut notiōnū vel pprieta-
tū vel relationū tres sunt psone. i. zstituentes psone
vñ hñt qz actū differētie zstitutiva. s. pñritas: filiatio p-
cessio. Aliie due notiōes sunt persone: sed non psone.
Et sciendū q tria regrunt ad bō q aligd dicat notio
psone. Primo q ad originē ptineat: qz relatōibz originis
psone distinguit. Scđo q ptineat ad dignitatē. qz psone
est hypostasis disticta ppetate ad dignitatē ptinēt.
Tertio q dicat aligd spāle: qz cōe nō ē sufficiēs pncipiū
inotescēdi. Itē nota q i dinis qdā sūt ppria qdā appo-
priata. Propria dñr q ita zuenit vni psone qz nō alteri-
scē pñritas: inascibilitas: q zuenit tñ pti. filiatio qz tuo-
nit tñ filio: pcessio q zuenit tñ spūiscō: vt dñm ē super.
Appropriata aut dñr q oibz zuenit psone: sed vni plo-
ne sepe distictē appropriant: vt patri potētia: sapiā filio
bonitas spūisancto: qd qre fiat nō est ociosū ingrēre. H
gā sacri eloqui prudētia facere curauit: ne dei imēstā
silitudine creature metiremur. Dixerat autē scriptum
q de p̄ est: t qz de filius est. t audiuit hoc hō q hō
p̄em viderat t deū p̄ez nō viderat: t cogitare cepitu
esse in creatore vt viderat in creaturis a qb? hē noīatū
lata sunt ad creatorē: in qb?. s. creaturis p̄ est p̄or filiofilii
lus ē posterior p̄e. Et ex antiquitate siue ex senectute
p̄: defect? ex posterioritate in filio: imperfectio sensu
let notari: pp. s. immētutis motus: t ppe experiētia: qz
nō est exp̄is qzlia sint. Iō occurrit scriptura dicens p̄
potentē ne videat p̄or filio: t iō minis potēs. Et filium
dei sapiētē ne videat posterior patre celesti: t iō minis
piens. Dic? est spūsanct? de?: t dict? est hē sp̄m de:
videbat hoc qz nomē inflatiōis t minoris rigiditatē
spētuositatē. vñ dñ Isa. 2. Quiescite ab hoīe cui spū
naribus eius. vñ hūana zscia ad deū pre rigore t crudel-
itate accedere metuit: iō scriptura spauit p̄monē sum
sp̄m bonū nominās: ne crudelis putaret qui mitis erit.
Sp̄us ingt tuus bon? deducet me in terrā rectā. Et
ctis gā attribuit p̄i potētia: filio sapiā: spūisancto
nitas: iō deo penit? sit vñ t idē potētia: sapiā: bonitas:
nō qz p̄ celestis sit solus potēs vel magis potēs: t filius
sit bon? vel magis bon?. Una gā est potētia: sapiā: bo-
nitas triū psonez sicut vna essentia: ideoqz sicut dñ fili
omousios. i. zsubstantialis patri: ita coomnipotens.
Proprius ria. riū. i. meus: vel nō ē regulā: t dñ a ppe qz
ppriū est ppe est: t zparaf p suppletionē magis: ppriū
magis ppriū pprissim?. vñ pprie magis pprie ppriū
sime aduer. t hec pprietas tatis. t cōponit: vt ipropius
pria. priū. t zparaf filz per suppletionē. vnde hec ppri-
tas. Inuenit tñ pprioz. vñ ad Rōma. 13. ca. fm vnam litt-
ram. Nūc pprioz est nostra salus qz cū credidim?. Itē
ppriū dñ ppriū as. i. ppriū facere: t est actuū cū omni-
bō suis zpositionis. Et scias qz ppriū fm dialeticū dñ qdru-
plz. Uno dñ ppriū qd inest alicui spēi t nō oī: vt ee grū
maticū zuenit tñ hoī t nō oī. Scđo mō dñ qd inē oī: s. z
soli yt ee bipedē zuenit oī hoī t nō soli. Tertio mō dñ p-

prīū qd̄ inest oī t̄ soli t̄ nō semp: vt canescere inest oī hoī
t̄ soli: s̄ nō semp: qz non nisi in senectute. Quarto mō dī
ppriū qd̄ appellat pprie ppriū t̄ ppriū p se dictū dī p/
pprie ppriū. Et diffinit sic: Propriū ē qd̄ iest oī t̄ soli t̄ sem
per: vt risibile inest oī t̄ soli t̄ semp: nō tñ bō dī risibilis
q actu rideat: s̄ q apt̄ nat̄ est ad ridēdū: t̄ bō q̄rto mō
dī ppriū qd̄ appellat vnū de gnq̄ pdicabilib̄. Et diffi
nit sic ab Aristotele. Propriū est qd̄ soli inest t̄ uersim
pdicat de re. i. de spē: t̄ nō idicat qd̄ ē esse: vt risibile ē p/
priū hoīs: qz uersim pdicat de ipso. Nā oīs bō est risibi
lis t̄ oē risibile ē bō. b° aūt̄ mēbz. nō idicat qd̄ ē esse: po
nit in descriptione ppriū ad dīam diffinitionis. Diffini
tio enī uersim pdicat de re: t̄ indicat qd̄ ē eē rei: vt aial
rōnale mortale uersim de hoie pdicatur t̄ indicat esse
ip̄i: qz oīs diffinitio fit p substātialia. Dē enī supius est
de essentia sui inferioris.

P ropter. a p dī pp aduer. loci. i. iuxta cōminus. t̄ ponit pro
iunctione causali: vt pppter te factū est hoc.

P ropterea. i. iccirco iūctio causalit̄: t̄ dī a pppter f̄z Hug.

P ropudio dias. in propudiū vide.

P ropudiū dī. scurrilis locus. t̄ cōponit a p t̄ pudor: qz ab
copudicitia t̄ pudor pc̄l sunt. vñ ppudio as. i. inhone
ste se h̄re: vel repellere: vel iniuriari: vel scortari. ppudio
sus sa. sum. i. ignominiosus: iniuriosus: turpis: ipudic̄: in
uerecūdus: ipudēs: irreuerēs: ifrontuosus. vñ ppudiose
aduer. t̄ b̄ ppudiositas tatis. t̄ cor. pu.

P ropudor nō potest ɔponi a pro interiectō. qz sicut dixi i
pdolor: iteriectio nō potest ɔponi. vñ p pudor sunt due
pres. vel fīm quosdā deriuat̄ a propudo p pudes. Et est
propudor ɔfusio: iuerecūdia: q̄si pc̄l a pudore: t̄ fīm b̄
penul cor. P ap̄. videt̄ dicere q̄ sit interiectio ppudor: t̄
prodolor: s̄ expōne ē iteriectio: qz loco iteriectōis vide
tur ponit nō tñ vt dicit P r̄is. in. iz. li. id qd̄ pro aliquo acci
pit oīno etiā ex eadē specie accipiendū est.

P ropugnaculū. a ppugno nas. dī b̄ ppugnaculū li. t̄ dīr
ppugnacula pine muroz siue sume pres: qz ex his ppug
naculas. i. frequenter propellere: t̄ est fre. Cgnatur.
quen. a propello is. puli. pulsum. su. ui. in o. conuersa.

P rora. a por dī b̄ pra re. q̄si p̄ora. s. anterior ps nauis vide
P roreta te. mas. ge. q̄ i pra. i. i p̄ncipio nauis mo. i pupis.
ra. vt archinaita q̄ hortaf socios: vel gubernator. Nāz
in Jona vbi Hiero. gubernatorē septuaginta proretā in
terptati sunt: t̄ deriuat̄ a prora re. t̄ pdu. re.

P oricio cis. in proycio cis. exponitur.

P orito tas. ex pro t̄ ritus ɔponit porito tas. taui. tare. i. p
uocare: vel excitare: t̄ pdu. ri.

P orsus. i. penīus: oīno pc̄ldubio pfecto.

P rosa. a prosōn dī psus sa. su. i. lōḡ t̄ pduct̄ t̄ plix̄: t̄ psos
psas. pducere: t̄ b̄ psa se. ofo pducta: t̄ a lege metri solu
ta: q̄si a plixitate vboz: qz nō coartā numero pedū vel
syllaba: s̄ in longū p voluntate pducit̄. vel prosa dī q̄
si p̄fusa vel q̄si p̄ua: qz pruat spaciose t̄ excurrat nullo
termino sibi p̄fixo vel p̄finito. vñ psula le. dimi. t̄ psaic̄
ca. cū. vñ psaico cas. i. prosaice scribere vel dictare.

P rosacius ca. cū. in prosa est: t̄ cor. penul.

P rosapia. a prosipo pas. qd̄ ē pc̄l spirare dī b̄ psapia pie.
t̄ hec psapies ei. i. pgenies: generatio. qz pc̄l spatur t̄
spargitur vsc̄ in posteros.

P rosceniū. a p t̄ scena ɔponit b̄ psceniū ny. i. locus aī sce
na vbi ludebāt vel sacrificabāt f̄z Hug. P ap̄. vero dicit
proscenia pulpita sūt aī scenā vbi ludicra exercebātur

P roscribo. a p t̄ scribo ɔponit pscribo (theatrales ludi.
bis. i. pc̄l a scripture remouer. vñ pscript̄ ta. tū. t̄ dice
ban̄ pscripti: quoꝝ noīa de enea tabula delebantur: qd̄
erat cū dānabant̄ p aliquo scelere. vñ pscribere. i. dāna
re: t̄ pscript̄. i. dānat̄. S̄ p̄prie cū aligs ita dānatur q̄

nomen ei p̄scribitur de ɔsortio ordinis eiusdē f̄z Hug.
t̄ P ap̄. dicit. Proscriptus damnatus: cuī bona palam t̄
apte scribunt̄. i. exulatus.

P rosectū. a pseco cas. dī hoc prosectū eti. i. extū.

P roselitus ti. ē aduena t̄ circuncisus q̄ miscebatur populo
dei. t̄ est grecū. q̄ aūt̄ dī proselitus quasi procūl a solo si
tus: ety. est. Lōiter aūt̄ dicuntur p̄seliti de gentib̄ ad ri
tum iudeorū conuersi: t̄ cor. penul.

P rosequiū quij. seruitiū: a prosequor queris.

P roserpina. p̄serpo pis. qd̄ ɔponit ex p t̄ serpo pis. dī b̄
p̄serpina ne. filia Lereris. s. luna. vñ t̄ dī p̄serpina: qz p
pe nos serpat̄. t̄ ē luna vicinior nob̄ t̄ iferior oībus plane
tis. vel p̄serpina filia Lereris dī semē vel seges: qz pc̄l
serpat̄ a terra crescēdo. vide i diana. t̄ cor. pe. p̄serpia vñ
Uir. Enei. 6. Hec sibi pulcra suū ferri p̄serpina munis.

P roseuica ce. proseucon grece latie dī orare: deprecari. vñ
b̄ p̄seuica dom̄ paupex t̄ mēdicoz in qua elymosinas
petunt. t̄ p̄seuica dī oratio vel deprecation. vñ p̄seutic̄ ca
cum. i. dep̄catorius. vñ p̄seutice. i. humiliatice: t̄ dep̄ca
torie: t̄ deprecatione. Itēz a p̄seuica dicif̄ p̄seuicor caris. i.
mendicare: vel dep̄carī proseuicam.

P rosicius. a pseco cas. dī p̄sciuus ua. uū. t̄ p̄scic̄ cia. ciū.
qcgd supfluitatis absconditū de q̄libet mā: qd̄ aliter dī
succisiū us ua. uū. t̄ succidaneus nea. neū. t̄ icisiū ua. uū.
t̄ pōt̄ dici substātiae hoc p̄scic̄ cu. vel p̄scic̄ uū ciui. vel
succisiū: v̄l icisiū: qd̄ ita supflue abscondit̄ de aliq̄ mā.

P rosicū. a pseco as. dī b̄ p̄scic̄ ci. p̄ma ps extoz: v̄l potī
p̄scic̄ cōponit a pros qd̄ ē ad: t̄ icos qd̄ ē signuꝝ vel ima
go. Inde p̄scic̄ q̄si ad imaginatio vel signum.

P rosimetricus. prosa componit cū metruz t̄ dī p̄simetri
cus ca. cum. i. constans ex psa t̄ metro. t̄ cor. tri.

P rosintū. a pson dī p̄sintum ti. funis quo nauis alligatur
in litorē ad palum: qz sit longus.

P rosisto stis. in sisto vide. P rosocrus: in socrus vide.

P rosodia. a pros qd̄ ē ad t̄ oda cāt̄ ɔpōit̄ hec p̄sodia die. i.
accētus. de hoc ēt habes in p̄ncipio sc̄de p̄tis huius libri.

P roson grece latie dī lōgū: plix̄: pduct̄: v̄l ūctū. t̄ acuic̄

P roson grece latine dī psona q̄si ad faciez. Dic (in fine.
nota q̄ hoc nomē psona signat subaz p̄ticularē q̄ sonat̄ i
dignitate. t̄ silr p̄sopa vel p̄sopon apud grecos. t̄ iō p̄so
na nō est nisi in nā itellectuali. Et fīm Boe. ūptū est no
men psona a psonando: eo q̄ in tragedys t̄ comedys re
citantes ante faciē ponebant quādā laruā ad rep̄sentā
dū illū cuius gesta narrabāt decantando. Et inde est ēt
q̄ tractū est in v̄sū vt qd̄libet indiuiduū hoīs de quo p̄t
talis narratio fieri psona dicat̄: t̄ ex hoc ēt dī p̄sopon in
greco a pro qd̄ ē in t̄ sōpos qd̄ est facies: qz b̄ laruas aī
facies ponebant. de hoc ēt vide in persona.

P rosopopeia exponit in q̄rta pte in ca. de colorib̄ rhetori.

P respecto. a p̄spicio cis. xi. ctuz. u. in o. fit p̄specto tas. ver
bum frequē. a p̄spectans tis. oīs ge. vñ in vita bt̄ Nicou
lai legif̄. Deus ex alto p̄spectans: t̄ vt dicit P a. Prospe
cto desuper aspicio vel procul.

P rospēra. rum. dī faustus secundus: t̄ cōponit fīm quos
dam p̄spēra p̄asper: quasi pc̄l ab asperitate. i. absq̄
molestiā vel aduersitate. Magister aūt̄ bene. dicit: q̄ cō
ponitur a ppe t̄ spera: vnde dicit̄: spera p̄mā cor. vñ p̄su
denti. Regna arbitrium spera mobilis atq̄ rotunda.
Multi tñ pducit̄ eam: sed male: qd̄ p̄ eius cōpositū p
batur. s. asper qd̄ cōponit ab a. quod est sine: t̄ spera t̄
prosper dicitur quasi prope sperā: t̄ hoc magis mibi pla
cet. Item a prosper dicit̄ hec p̄spēritas tatis. i. successus
vel felicitas. Et p̄spēre aduerbiū. i. fauste: feliciter: t̄ se
cūde. Et p̄spēro verbū actiū. i. p̄spēx facere. Inuenit
etiā p̄spērō aris. verbū depo. i. p̄spēre agere. vñ p̄p̄ba.
Dōne saluū me fac: o dōne bñ p̄spēre.

P rospicio cis.i.pcul aspicere:a p t specio cis.
 P rostibulū.a psto stas.dī hoc p̄stibulū li.lupanar.domus
 meretricū:ibi enī meretrices p̄stāt.i.p̄cīo stāt t mere-
 trican̄.vel dī p̄stibulūz a p̄sternendo: eo q; post ludos
 pactos ibi meretrices prosternant̄.vel dī a p̄stituo tuis.
 qd̄ est p̄cīo statuere: pponere: qz meretrices p̄cīo se
 statuit. Itē a p̄stituo dī b̄ p̄stibula le.penl.cor.i.mere-
 strix.vñ Hiero. Inter virginē t p̄stibulā.
 P rostituo.a p t statuo zponit̄ p̄stituo is.qd̄ est p̄cīo sta-
 tuere. pponere:t ē vñ meretricū q̄ p̄stituunt̄.i.p̄cīo se
 supponut̄.vñ b̄ p̄stibulū fm̄ Hug.
 P rosto.a p t sto zponit̄ psto stas.stiti.tū.s.p antestare v̄l
 p̄stare.i.p̄cīo stare: vel zmissere se cū meretrice:t est
 verbū meretricū q̄ p̄stant.i.p̄cīo stant t meretricant̄
 vñ hoc p̄stibulū.vel p̄stibulū dī a p̄stituo tuis.
 P rosula le dimi.parua prosa.
 P rosum des.desf.ex p t suz es est:t iterponit̄ d.ca eupho-
 nie. Et sic dī p̄fis.in.8.li. Per totā declinationē vñcū
 q̄ a vocali incipit hoc verbum prosum interponitur d.
 iuncture compositionis.
 P rotenus aduer.loci.t est zpositū a ppe vel procul t ten̄
 t significat longe:vt dicat ptenus q̄si pcul a tenuis.i.pro
 cula ppe.vñ Virg.in.7.Enei.Tartareā itendit vocem
 qua ptenus omne Lōtremuit tellus.t̄c.
 P roteruius uis.uivi.uicū.i.esse vel fieri pteruius:supbire:cru-
 dere:ferocire:t tunc deriuat̄ a pteruius.
 P roteruius.a p vel pros t toruus zponit̄ pteruius uia.uū.i.
 crudelis:valde terribilis:t zparaē.vñ pterue ui?.sime.
 aduer.t hec pteruitas tatis. Et vt dī in Hrecismo. Im-
 probus est aligs verbis factisq; pteruius.
 P roteseosparlange qdā figura est:t fit qñ vna p̄positio po-
 nit̄ p alia:vt accepit eū in vlnas suas.i.inter vlnas suas
 Rogat sup pamo.i.de pamo.t dī a p̄thesios qd̄ ē p̄posi-
 tio:t paralāge:qd̄ est trāsmutatio q̄si p̄positiōis trāsmu-
 tatio.vel zponit̄ a para qd̄ est iuxta:taleos qd̄ ē alienū:
 t loḡ qd̄ ē fmo:alienū enī ē p̄positionē vnā poni p alia.
 P rothesis est qdā figura de qua dixi in quarta parte in
 cap.de metaplasmo.
 P rothociū.a pthos qd̄ ē p̄mū dī b̄ p̄thociū cu.i.xenodo/
 P rothocollū li.in sceda exponit̄. C hiū.
 P rothologia.i.subtilis locutio:qñ res singule minutatim
 proferuntur fm̄ Papi.
 P rothomartyr.a pthos qd̄ ē p̄mū t martyr zponit̄ ptho
 martyr ris.s.p̄m̄ martyr:sicut abel in veteri testamen-
 to:t stephanus in nouo.
 P rothoplastus.i.p̄mus formatus a pthos p̄m̄ t plastus:
 vt Adam.vnde in hymno canit̄. De parentis pthopla-
 sti fraude facta zdolens.t̄c.
 P rthos.i.p̄mus:t accentuaē in fine.
 P rotinus.a ppe deriuat̄ p̄tinus.i.cito:statim: ztinuo:vel
 zñr.t est aduer.tpis vel ordinis.t cor.penl.vñ Qui.epi.
 p̄tinus abductis sonuerūt pectora palmis.
 P ro tribunali.i.in tribunali:vt sit prothesespargalange.i.
 p̄positio p̄positiōe:vel p tribunali.i.ad tribunal:v̄l p
 tribunali.i.p iudicio dādo i tribūali.i.i sede iudiciaria.
 P rotus ta.tū.i.p̄mus:t dī a prothos.
 P rouectus pueho his.xi.ctū.qd̄ zponit̄ ex p t vebo deri-
 uat̄ puect̄ cta.ctū.i.pcul vel aū vect̄:pmot̄:sublima-
 tus:acut̄:cumulat̄.vñ puecta etas dī annis aucta t cu
 P rouēt̄.a puenio nis.ueni.uetū.qd̄ zponit̄ ex C mulata.
 p t venio deriuat̄ h̄ puēt̄ tus.i.abūdātia. Itē casus:bo
 nus:euētus:sors:fructus:psperitas:fm̄ Papi.
 P ruerbialis.in pruerbiū vide.
 P ruerbiolū li.dimī.paruu puerbiū.
 P ruerbiū.a p t verbū dī b̄ puerbiū by.i.silitudo:para-
 bola:ybi aliō dī t aliō intelligit:q̄si ybū p ybo posituz:yb

quasi verbū p alio.vñ hoc puerbiolū li.dimī.t h̄ b̄ p
 uerbialis t b̄ le.t puerbiolū sa.sū.t paf. vñ b̄ puer-
 biositas tatis.t puerbior aris.i.puerbia dicere:yl̄ puer-
 bios vitupare:z̄ Hug. P ap. v̄o dīc. P ruerbia sūt aliud
 bñtia in medulla.aliō in superficie pollicētia. vide in para-
 rouidētia.a puidēo des.dī puidēs tis.ti. pcul
 (bola,
 videns t puidēti addita a fit b̄ puidētia tie. t z̄ Boe-
 tiū in q̄rto de z̄solutione. P rudentia est ipsa diuina rō
 in summo oīum p̄ncipe z̄stituta q̄ cuncta disponit.b̄ qd̄
 tu instissimū t equi seruātissimū putas oīa sciēti puidē-
 tie diuersuz videf. Quicqd circa spez videoas geri:rebus
 qd̄ rect̄ ordo est:opioni v̄o tue puerfa z̄fusion. t in. lib.
 idē dicit. Quid postulas vt necessaria fiant q̄ a diuino lu-
 mie illūstrant̄:cū nec hoīes qd̄ necessaria faciat esse q̄
 videant̄. Diuina enī p̄notio nām rex proprietatēq̄ no-
 mutat:manet itaq̄ intemerata mortalib̄ arbitry liber-
 tas.vide in p̄cīo scis. Itē p rudentia sumitur p qdām
 cura t sollicitudine rex temporaliū in futurꝝ. Et z̄ hoc
 pōt queri an p rudentia rex temporaliū t sollicitudo sit
 licita. Ad b̄ dico q̄ puidētia vel sollicitudo rex tpaliū
 tripl̄r potest eē illicita. Uno qd̄ mō ex pte ei? d̄ quo sol-
 licitamur:si.s.tpalia tāq̄ finē queramus. Alio° ppter su-
 pfluū studiū qd̄ apponit̄ ad tpalia acgrenda vel puidē-
 da:ppter qd̄ hō a spūlib̄ qb̄ p̄ncipaliū inservire d̄ re-
 trahit. Et iō dī Matth.iz. q̄ sollicitudo seculi suffocat
 vñcū dei. Tertio mō ex pte timoris supflui:qñ.s.aligeti-
 met ne faciēdo qd̄ d̄z necessaria sibi deficiant. Qd̄ dīs
 tripliciter excludit Matt.6.vbi dīc. Nolite sollicitie
 t̄c. Primo ppter maiora bñficia hoi p̄stata diuinit̄ p̄-
 ter suā sollicitudinē.s.corpus t aīam. Scđo ppter suā
 subuētionē q̄ deus aīalib̄ t plantis subuenit absq; ope
 humano fm̄ pportionē siue psonē. Tertio ex diuina p-
 uidentia ppter cuius ignorantiam gentiles circa tpalia
 bona querēda p̄ncipaliū sollicitant̄. Et iō z̄cludit q̄ p̄n-
 cipaliter n̄ra sollicitudo d̄z esse de spūlib̄ bonis:spē-
 tes q̄ ē tpalia nobis pueniēt ad necessitatē si fecerim̄
 q̄ debem̄. Et nota q̄ vt dicit Aug.in li.de sermōe dñi in
 monte. Lū videamus aliquē seruūz dei puidere ne ista
 necessaria sibi desint:nō iudicem̄ eū de crastio sollicitū
 esse. Nā t ipse dñs ppter exemplū loculos h̄re dignat̄
 est:quos iudas deferebat: vt h̄r̄ Joan.iz. Et in acibus
 aploꝝ ca.4.scriptū est. Ea q̄ sunt ad victū necessaria p-
 curare in futuru ppter iminētē famē. Nō ḡ improbat
 figs humano more p̄curet: s̄z si quis ppter ista nō mil-
 tet deo. Itē scias q̄ puidētia siue sollicitudo tpaliū in
 operibus mie:puta ad procurandum negocia pupillor̄
 t paupeꝝ ordinat̄ ad finē charitatis: t iō nō illicita n̄i-
 sit superflua.vide in sollicito sollicitas.
 P rouidus da.dum.penul.cor.in p̄uisus exponitur.
 P rouincia.a p vel pcul t vicius cōponit̄ hec p̄uincia eie.
 q̄si pcul posita t denicta. Lū.n. Romani oīim vincēdo
 totū orbē in iis suū redigerēt: pcul positas regiones p-
 uincias appellarūt. P rouincia ē dī regio subingata t in
 butaria facta.vñ h̄ t b̄ p̄uincialis t hoc le.i.tributari.
 P rouincia ē dī z̄finiū regionū t p̄uincia signat celeri-
 ter aduer.t p̄uincia.i.puidētia t officium:vt ex p̄uincia
 factū est.i.ex officio. Itē hec p̄uincia dī regio spālis.
 vñ comes p̄uincie dī. vñ p̄uincialis nōmen gentile.
 P rouisus.a puidēo des.dī puidus da.dū.t p̄uisus sa.sūz
 t est puidus q̄ puidet:p̄uisus cui puidetur:t per cōpo-
 sitionē:improuidus da.dum.t iprouisus sa.sūm. t pdū
 cit ui.iprouisus:sed proidus cor.ui.
 P roximus est suplatiū de prope:dī enim prope propri
 proximus.vñ ppe proprius xime.aduer.t hec p̄imitas
 tatis.t proximo mas. t zponit̄ cum ad t dī approximo
 mas.t est neutrū cū oībus suis cōpositis. Item p̄ximus

q̄sī accipit p̄ cognato: vel p̄ pinquo: vel f̄ sanguinē. vel
f̄ locū. et f̄ hoc b̄ vīz positiui. et cōparaē p̄xim⁹ mīor. et
cāret suplatiuo. vñ p̄xime aduer. In tertio aut̄ s̄niaꝝ d̄.
Dic nōtādū p̄xim⁹ dici diuersis modis. s. conditioē p̄
me natuitatis: sp̄e cōuersatiois: p̄pingtate cognationis:
rōne beneficu exhibitionis. vide de illo in dilectio.
rudens. vidēs cōponit cū porro et d̄ hic et hec et hoc pru
dens tis. q̄sī porro. i. lōge vidēs futura: perit⁹ v̄su: doct⁹:
callidus: exercitatiōe artis īstruct⁹: cōsiderat⁹: facūdus: q̄
facile fari p̄t. et cōparaē prudēs tioꝝ. simus. et a prudenti
oī addita a. fit hec prudentia tie. v̄tus cardinalis. s. bo
narū et malarū rerū vtrarūq̄ discretio. Prudēs cōponit
cūn. et d̄ ip̄ prudēs tis. oīs ge. i. nō prudēs: vel valde pru
dens: in quo sensu raro inuenit. Uirg. in geor. Nunc⁹ i
prudētib⁹ imber offuit. f̄ Dug. et respicit prudēs nō solū
p̄stia sed futura. vñ dicit Boeti⁹. Nō qđ ante oculos si
tu est suffecerint intueri: rerū exit⁹ prudētia metit. Itēz
gdā sapiēs. Prudētis mos ē varias īgrere causas: vt va
leat mētē certificare suā. vide ēt in cardinalis. et f̄ p̄s.
aprudēs tis. is. i. er. fit prudēter. et ita de silib⁹ dicas. Itēz
scias q̄ p̄hs dīc in. 6. Ethicop⁹. Impole ē prudētē esse nō
epistētem bonum.
Prudētia ī prudēs vide et in sapientia.
Prudentiūcula le. dimi. parua prudentia.
Pruina. a pir. d̄ hec pruina ne. frigus vel gelu matutini tē
poris: q̄r vrit sic ignis. Frigus enī sicut calor vrit. vñ hic et
hec pruinalis et hoc le. et pruinosus sa. stū. et pdu. penl. prui
na et pruinosus. Hic nō q̄ generās pruinā ē frigus ex
cellēs: qđ ē sil̄ suertēs et ḡelās vaporē ipsuz circa mediā
aeris regionē. Vapor aūt q̄ mā ei⁹ est: subtilis est; et ascen
dit a terra sic ros: et n̄ a frigore aeris īferioris p̄occupat. Quid. n. sit triplex vapor. s. pruine niuis: et pluiae siue ro
nis. duo p̄ma istoz generant ex frigore p̄us spissante ya
pore in nubē. s. nix et pluiae. illa duo ḡnāt a vaporē ī nu
bē nō spissato. s. ros et pruina. Et ros ḡnāt a frigido tēpe
rato vaporē tñ resoluēte. Pruina v̄o ḡnāt a frigido ex
cedēte vaporē cōgelatē īteq̄ icipiat suerti in aquā: et iō
pruina nō ē rotūda: s̄ exp̄la sicut vapor: nec p̄s coheret
parti s̄ separat a pte: sicut ēt vapor distinct⁹ fuit. Quium
si vt dictū ē sit subtilis vapor pruine v̄l ab ipso expelli
tur calidū subito. et iō nibil ē qđ mollifacet vaporē suer
sus et ḡelatū. et iō pruina ē rigēs et dura. aer tñ itroduct⁹
in vaporē nō expellit. et iō partes pruine qñq̄ suerte sūt
cōgelate rare sūt: et q̄sī iterrupte. Et scias q̄ d̄ria est iter
rotē et pruinā f̄m p̄hs: q̄r cū ros et pruina sueniāt in mā
que est vapor subtilis tpe diei eleuat⁹: differūt in genera
te q̄r cū sup illū vaporē venerit in aere frigus paruu: hoc
est tēperamētū adiutū frigore aeris: statim cōprimit ip̄z
in rore. Pruina aūt ē vapor ḡelat⁹ anteq̄ ex ipso resol
uat aqua. Cōueniūt at̄ ros et pruina in duob⁹: quoꝝ vñ
est q̄ neutrius vapor eleuat⁹ qñ flat vētus: s̄ poti⁹ in se
reno. Si enī flat vēt⁹ aut ille est aquilonaris: aut meri
dionalis: aut oriētalis: aut occidētalis. et siquidē ē aglona
ris. frigidus ē et ipediēs eleuationē calidi vaporis. si aūt
meridionalis: ille ḡregatiūus est nubiū et turbat sereni
tate: et tūc iterū nō eleuat⁹ vapor subtilis: s̄ spissus q̄ ē mā
pluialis. Si aūt est oriētalis: ille ē calidus eo q̄ sol diu
agit in ipsuz et nō p̄mittit in vaporē secuz ēē equale frigi
dum. Si aūt est occidētalis: ille pluuiosus est babēs ya
pore purū et clarū q̄ ē mā roris vel pruine. Dēs aūt secun
dary vēti p̄petates sequunt̄ p̄ncipaliū. et iō flāte vento:
aut nō eleuat⁹ vapor roris et pruine: aut si eleuat⁹ ad for
mā roris et pruine nō p̄t puenire: et sic itelligit d̄cī p̄bi
q̄ dicit. Vapor roris eleuat⁹ in sereno: et nō eleuat⁹ qñ flat
ventus. Alioquin vt dicit frater Albertus. d̄iceret sibi
infra statim in p̄ximo ybi dicit p̄hs q̄ ros sit qñ flat qui

ster nō septētrio. Hoc enī verū est de mā roris q̄ elettaē
in austro: sed durāte austro mā h̄ ad formā roris nō p̄
uenit: s̄ ponit in austro succedēte. s. sereno. et hoc etiā ve
rū est de mā pruine. Cōueniūt etiā in hoc ros et pruina:
q̄ neutrū eoꝝ generat̄ in supmis mōtibus altis. Lui⁹ du
as dicit ee cās p̄hs: q̄r vna ē q̄ caliditas vēhemēs ē in
eisdē locis: q̄ sūt in supmis mōtib⁹ illis. et iō anq̄ vapor
ad cacumina eoꝝ ascēdat resoluēt in aquā et descēdit in
vallē. Altera cā ē: qr aer nō lōge sup cacumina eorūdem
mōtiū īflāmat̄ et calefactiōe vēhemēti: et si ali
qd possit frigidū aeris locū trāsire de vaporib⁹. et pueni
re v̄s q̄ ad cacumina eoꝝ. Illud. n. ibi resoluēt in aerē: et iō
nō ḡnāt ide ros vel pruina. Itē scias q̄ sic p̄baēt in li. de
crepusculis: vapores nō lōgi⁹ trib⁹ miliarib⁹: vel paulo
minus a terra eleuant̄. vide ēt in nix: et in ros: et in mons.
Pruinosus sa. sum. in pruina est.

Pruina. ē carbo viu⁹: et dū ardet d̄ pruina a pereūdo vel
a pir: s̄ dū exticta fuerit d̄ carbo: qr caret flāma. et a pru
na d̄ h̄ et hec pruinalis et hoc le. et pruinosus sa. sum. et h̄ pru
nus ni. quedā arbor: cuius fructus rubet vt ignis. vñ hoc
prunu ni. eius fruct⁹: et hoc prunetū ti. loc⁹ ybi pruni cre
scunt: et pruneus nea. neū. et p̄ducit pru. vñ v̄s. Illa ca
let pruna: fert prunus dulcia pruna.

Purigo nis. in prurio ris. vide: et produ. ri.

Purrio ris. ritū. ritū. rire. i. molliter effluere: pruritū h̄re: et
p̄ fastidire iuenīt. vñ pruriēs tis. oīs ge. vñ in z⁹ ad Thī
mo. ca. 4. Loaceruabūt sibi magros pruriētes aurib⁹. et
binc h̄ prurit⁹ tus. et b̄ prurigo ḡis. in eodē sensu. s. ardor
et exultio carnis: vel auriū cogens ad scalpedū. Itē pruri
go d̄ ip̄a scabies q̄ pruritū p̄fert et ardorē. vñ et d̄ pruri
go q̄sī purigo. i. p̄ustionē agēs et q̄ d̄ perurigo q̄sī pruri
go vide ēt ety. vñ pruriginosus sa. sum. i. scabiosus: et
pruridus da. dū. in eodē sensu. s. pruritu et scabie plenus:
et pdu. u. ante r. vñ June. li. 4. satyra q̄nta. Incipiat pru
rire choro plausuq̄ p̄bare. Hoc ēt p̄z per p̄s. dicentes
q̄ nullū verbuz quarte coniugationis b̄z u. cor. ante rio.
nisi sit meditatiū. sed prurio nō est verbū meditatiū.
ergo nō cor. u. sicut nec scaturio ris.

Puritus tus. tui. in prurio ris. vide.

P ante S

P sallo lis. o. in i. psalli psallere. i. exultare: iubilare: gaudē
re vel cātare: p̄p̄. n. psallere ē p̄ gestus corporis exp̄mēre
gaudiū mentis. et hoc gdē digna qualitate vocis: et caret
supino. vñ dicit p̄s. in. io. li. a psallo is. psalli: supinū nō
legi. vide in sallo sine p. in s. l̄ra.

P salma. a psalm⁹ d̄ hoc psalma matis. et hec psalma me. i.
psalmus: et componit vt diapsalma.

P salmista. in psalmus vide.

P salmodia. psalmus cōponit cū oda qđ est cant⁹: et d̄ psal
modia die. i. cātus psalmi. s̄ psalmodes in vesica arene
sunt q̄ ex digestione ciboz nascunt̄: et acuitur di. vt dicit
Hreg. Vox psalmodie cuꝝ per intentionē cordis agit̄ per
hanc oīpotenti dño cor et iter paraēt vt intente menti vel
p̄phetie mysteria: vel cōpunctionis grāz infundat sicut
dixi in p̄pheta. vide in cantus.

P salmographus a psalmus et graphos qđ est scriptor com
ponit h̄ psalmographus phi. penul. cor. i. descriptor psal
moꝝ. vñ hec psalmographia phie. i. descriptio psalmoꝝ:
et psalmographo phas. i. describere psalmos.

P salmulus idest parvus psalmus.

P salm⁹. a psalteriū d̄ h̄ psalm⁹ mi. qr ad psalteriū cātaba
tur. vñ h̄ et b̄ psalmista ste. q̄ psalmos cantat vel cōponit.

P salteriū a psallo lis. d̄ hoc psalterium terū. qđdaz īstru
mentū musicuz: qr eo psalleban̄ et cantabantur psalmi.
vnde psalteriū dicit̄ ybi psalmi continent̄. vnde psalte
rium grece hebraice nablat: latine organū dicitur.

P saltes psalte dī pitus in cithara vel organo. vñ in. i. Pāralip.ca.23. Quattuor milia ianitores: et totidē psalte canentes dño in organis. vel fī. Pāp. Psaltes. i. psallēs. et vt scribit in historiis tradūt phī q̄ armonia letū reddat letiorē: et tristē tristiorē. Et vt dicunt mathematici. Multi demones armoniā ferre nō pñt: et qñq nulli. vñ ēt in primo Reg.ca.16. q̄ spūs dñi malus recedebat a Saul' qñ David corā eo psallebat in cithara. vide in cithara.

P seudo grece: latie dī decipiēs vel falsus. vñ pseudomen⁹. i. fallax: et pseudolus la. lū. i. fallax: falsus: decipiens. vel pseudolus dī falsus: fū: et malus: a pseudo qđ ē falsus. et dulos qđ ē fū: et pōit vt pseudo apls. i. falsus apls. pseu-doprophā. i. falsus pp̄phā. Apoc.6. Vlidi de ore pseudo-prop̄phē exisse sp̄s tres imūdos. et pseudoxpian⁹. i. falsus et decipiēs xpian⁹. pseudograph⁹. i. falsus scriptor: et sic i sili-bus pōt eē pōpositio vel appositio. et est pseudo indecli. in vtrōq; numero et ois ge. fī Hug. Quidā tñ dicūt q̄ pseu-do ē tñ pluralis numeri: s̄ tene qđ dictū ē p̄us. et cor. pe-nul. pseudographus: pseudomenus: pseudolus.

P sitacus. a poeta vel poetria deriuat h̄ psitac⁹ ci. qdā auis q̄ i s̄die litorib⁹ gignit̄ colore viridi torque h̄nū puniceū circa collū: grādi ligua: et ceteris auib⁹ latiore: vñ et articu-lata v̄ba exp̄mit: ita vt si eā nō videas hoiez: log putes: s̄ ex nā salutat et dicit chere. qđ ē aue. s̄ cetera v̄ba dicit in-structiōe. vñ qdā sub psona psitaci dicit. Psitac⁹ a vobis alioz noia disco. Hoc p̄ me didici dicere Lesar aue. et dī

P tolomei dicunt̄ reges (h̄ auis vulgariter papagoço. egypti: sic Romani ioperatores cesares appellant.

P tisana ne. fe. ge. ē sic succ⁹ hordei: vel pulmētū īde factū. vel ptisane dicunt̄ grece q̄ p̄p̄ fieri soleūt in pila. vñ hoc ptisanariū ry. i. vas fictile in q̄ coḡt ptisana. et ptisanari⁹ ria. riū. fī Hug. Pāp. v̄o dicit ptisane ex diuersis pigme-tis fiūt et liquorib⁹. has gdaz faciūt de hordeo qđ in pila decorticat. et scribit fī eū p̄p. in p̄ma syl. Hlo. dicit. z. Re-gū. c. i. 7. q̄si siccans ptisanas. Ptisana dī hordeū siccatus pilo tusuz decorticatu: et fit īde cib⁹ apt⁹ carētib⁹ dētib⁹. vñ qdā. Cortex nudata ptisanas nempe hordea dicas. et cor. penl. in pdicto v̄su: et bñ: vt puto. vñ Macer. Lū ptisa-na succū porri sorbere iuuabit. Itē de feniculo ait. Reni-bus in ptisana radix decocta iuuabit. Et maḡ Bñ. dicit q̄ Lan. s. cor. in ptisana. et ex hoc p̄z q̄ ptisanariū cor. pri-mā syl. vñ allegat v̄su Horatij in fino. Tu cessas age dū sume hoc ptisanariū orize. nō. n. ē p. in scđa syllaba. p̄z et ex isto v̄su q̄ p̄ma et scđa syllaba corripiunt̄.

P tongus. i. sonus. īde diphongus. i. dualis sonus.

P totos. i. casus. et īde p̄p̄onē poliptoton: monoptotos.

P ante V

P uber. a pubes bis. deriuat h̄ et hec puber: v̄l' pubes: v̄l' pu-bis. gtō h̄ puberis. i. puer pubē tā h̄nū v̄l' emittēs. s. q̄ ge-nerare pōt. h̄ vir icipit eē a q̄ttuordēcī annis. s̄ femina icipit eē viripotēs ab ānis duodecī. et ita volūt qdā pu-berē ex ānis dici. i. q̄ttuordēcī ānos expleuerit: q̄uis tardissime pubescat. S̄ certū est puberē eē q̄ ex habitu corporis pubertatē ostēdit et gnāre iā possit. vñ et puber dī a pube. i. a pudēdis corporis: et hec loca tūc p̄mit̄ lanuginē ducūt. et pōnit̄ puber vel pubes vel pubis. et h̄ et hec ipu-bes: vel ipuber: vel ipubis. gtō hui⁹ ipuberis. i. puer q̄ nō dū h̄ barbā: ita dicit Hug. hoc aut̄ vult p̄ris. in. 6. lib. di-cēs. Tā in is. q̄ in er. finita noia regulā seruat̄ i er. termi-terminatoz. i. accepta is faciunt gr̄m: vt hic puluis vel puluer. hui⁹ pulueris. hic cinis vel ciner cineris. vomis vel vomer: vomeris. P. Licero declinat puber puberis. quidā vt probus pubes puberis: gdaz pubis beris. Et hoc tñ cōpositū iuenit simile habens ntīm gtō impubis buinis ipubis. Virg. in. 5. Impubis Juli. ab eo neutrū im-pube Hora. ptulit in epodo. Et hic tremēti questus ore

cōsistit puer ipube corpus. Lic. tñ in. 4. inec. Siliūq; eius ipuberē legatū a p̄re missu: ita vult p̄ris. Isidor⁹ cor-dat cū Hug. et ponunt̄ hec v̄ba in qdā decretali de despō-satiōe ipuberu: Puberes a pube sūt vocati. i. a pudēdis corporis nūcupati: qz h̄ loca p̄ lanuginē ducūt. Quidaz tñ ex ānis pubertatē existimāt. i. eū eē puberē q̄ q̄ttuorde-cīz annos ipleuit: q̄uis tardissime pubescat. Certū ē eū puberē eē q̄ ex habitu corporis pubertatē ostēdit: et gnāre iā. Et puerpe iā sunt q̄ in annis puerilibus pariūt. (pōt.

P uberculus. a puer dī puerculus: et hec puerula dimi. adolescentulus adolescentula.

P ubero. a puber dī pubero ras. i. crescere: pubere: iuenire. et cōponit̄ repubero ras. et hinc puberasco scis. epubera-scō scis. inchoatiua. et cor. be.

P ubertas tatis. ē collectio pubex: v̄l' etas diffinita q̄ttuordēcī annis: v̄l' q̄ puer pubescit. vñ puberto tas. tare. i. fler-re: et i pubertate eē. et pdu. pu. et formaē pubertas a puber addita tas. Iz h̄noia in tas: vt in plurib⁹ formenē a gō vel dtō addita tas: vt bonus boni bonitas. felix cis. ci. se-licitas: sic dixi in scđa parte: vbi egi de accētu noiu: desu-nentiū in as. de pubertate etiā vide in puericia.

P ubes. a pubes deriuat̄ hec pubes bis. i. etas pueri iā q̄ttu-ordecim ānoz. et pubes. i. collectio taliū iuuēnū ppter pubes. i. p̄ma barba. s. lanugo. et pprie ps iferior. s. pecten vñ dī pubes q̄si nubes pudēdoz. Inde pubeo bes. bui. i. crescere: c̄remētare: barbare: v̄l' pubere. i. pubē emittēre: et h̄ic pubesco scis. ichoa. i. barbescere: crescere: vel pu-bere. et pubescere. i. in tali etate esse: talē etatē h̄re: v̄l' ou-cere: et pōnit̄ vt impubeo bes. suppubeo bes. vñ impu-besco scis. suppubesco scis. inchoatiua: et p̄ducūt pu.

P ubeta. a pubes dī hec pubeta te. et pubeda de. i. eodēsen-su. i. adolescentēs: puer: et dī sic q̄si pube datus: et hinc pubeto tas. et pubedo das. i. pubere: vel puberare.

P ube tenuis due partes sunt: sicut dixi in secūda parte vbi egi de compositis a tenuis.

P ublicanus. a publicus dī publican⁹ na. nū. publicani di-ceban̄ pductores vectigaliū fisci: vel rex publicar⁹ sine q̄ vectigalia publica erigūt: v̄l' g p̄ secularia et publicane-gocia lucra sectant̄. vñ dicti sūt fī Hug. Uel fm Bedā: Publican⁹ dī q̄ amissio pudore publice peccat. vel q̄ ve-ctigalia. i. tributa publice exigit. Hlo. aut̄ sup illō Mat. 5. Nōne publicani hoc faciūt: sic dīc. Publicani exacio-res Romanoz: quos iudei sic vocāt. qz de republica ci-ram gerebāt. H̄r̄t̄ ēt nomē traxisse: a romano rege q̄ p̄l m̄ eos ordinauit. fm v̄o Remigiū publicani dicebātur ministri herodis p̄stituti a publio romano rege ad exigēda vectigalia: siue qui publica negocia exercebant: et per-fraudes et p̄periuria initista lucra sibi accumulabant.

P ublicitus aduerbiū. i. publice a publicus dī. et cor. ci.

P ublic⁹. publicius fuit qdā q̄ rē suā p̄mo loco cōem fecit et publicā: et inde tractū est publicus ca. cū. i. cōis. s̄ cōe dī

pprie qđ p̄tinet ad hoies eiusdē ciuitatis: publicū h̄: qđ

ad oēs generalr. Quidā tñ dñt q̄ publicū dī q̄si populū:

cū a pplo. et fī hoc publicū est qđ p̄tinet ad hoies eiusdē

ciuitatis. Lōe qđ ad oēs generalr: s̄ p̄ualet qđ p̄us dñi

est. vñ publice aduer. et hec publicitas tis. et publico cas.

i. diuulgare: cōe facere: vel diffidare: diffamare: et ēacti-uum cum suis cōpositis siq̄ h̄. vide in notorium.

P udens tis. in pudeo des. est.

P udenda. i. genitalia: ab eo q̄ pudeat illorum: vel a pub-

dicta scđm p̄p̄iam.

P udeo des. dī. dere. i. pudorē h̄re: verecūdari. et nō est in

v̄su. vñ pudet impsonale: qđ ōstruit̄ cū actō et gtō: vt pu-

det me tui. et hinc pudens tis. ois ge. et comparaē pudēs-

tior. simus. vñ pudenter tuis. sime. aduer. et hec pudētie. i. verecundia. et cōpōit̄ impudens. i. non pudens: cui

pudor et pudicitia pcul abest. Et non quod pudes opinione verae et falsaz metuit: sed verecundus non nisi verae. et pponit cui in. et dicit ipudet penit. cor. Itē a pudet dicit pudibūdus da. dum. i. verecundus. vñ pudibūde aduer. Pudet cōponit: ut dispuget. i. valde pudet: vel diuersis modis pudet. Itē pudeo cōponit: ut depudeo des. vñ depudet personale. i. valde pudere vel pudore amittere. ppudeo des. i. pfecte pudere: vel valde. ppudeo des. i. pre alius pudere. ppudeo des. i. pcul vñ p alio pudere. repudeo des. i. iterū pudere vñ pudore amittere. Pudeo et pudet neutra sunt cui suis cōpositis. et faciūt pteritū in vi diuisas: et caret supino: sed sum antiquos sueniantur puditū: et quod pīnā corripiat p̄z p Quidiu in epi. dicētē. Dicere quod puduit scribere ius sit amor. et vide de arte. Si doctus videare rudiudicia cie. in pudicus vide. Petulās ve pudēti. Pudicus. a pudor dī pudicus ca. cū. i. castus: q̄si pudoris ciu-
stos vel amicus. et cōparat. vñ pudice ciu. sime aduer. et
bec pudicicia cie. itegritas vel castitas. Differunt tñ i hoc
q̄ castitas ē vñ motu libidinis domās: et ei⁹ signa ab-
horres. Sed pudicicia ē vñ motu libidinis domās: sed eius
signa nō abhorres. Signa aut ei⁹ sūt gestus corporis: vox
blāda: accurate ornari. vñ vñgines castas vicimus: matro-
nas aut pudicas. Et sponit ipudicus ca. cū. et pdu. di. vñ
Quid. epi. Ille tñ pietate mea p̄cibusq; pudicis. Itē qui-
dam. Sobrius a mensa de lecto surge pudicus.
Pudor. a pudeo deriuat h pudor doris. et ē corporis sīc pudici-
cia mētis. et ē pudor verecūdia ex aliquo casu innata: q̄
nō auferēs memoriam lingua ipedit. vñ puderosus sa. suz.
ipudorus ra. rū. in eodē sensu. i. pudore plenus. et cor. pu.
vñ in Thobia dī. Porcoz siliq; pudor ē ihiare fauillis.
Pudoratus. a pudor oris. dī pudorat⁹ ta. tū. i. pudore sufflu-
sus. et sponit vt expudorat⁹. i. extra pudore posit⁹. impu-
dens et impudoratus ta. tū. in eodem sensu.
Puella le. in puer est.
Puellaris. a puellus vel puella dī hic et hec puellaris et hoc
puellare. et deriuatur a puer. vide in puer. vnde Quid⁹
epi. Alta puellares tardat arena pedes. Itē Numeri. 30.
ca. In etate puellari.
Puellulus. in puer vide. Puellus. in puer est.
Puer. a pus puris deriuat: ut hic puer pueri: q̄r in pure. i. in
mystodia tenet. vel vt Mimo marcello placet. puer dī a
puno nis. q̄r pueri vñberibus solent puniri: et coerceri. vel
puer dī a puritate. vel a paruitate: et piloz et aliarū rerū.
Et notādū q̄ trib⁹ modis dī puer. Natitatem. s. vt puer
ernat⁹ ē nobis. Etate: vt nouēnis: decēnis. Obsego vñ fū
deipuritate. vñ dñs ad Hieremiam. Puer me⁹ es tu noli
timere. Itē notādū q̄ antiq dicebat h puerus pueri:
et h hec puer pueri. et a puer dī hec puer. i. puella. et hic
puerulus. et hic puerulus. li. dimi. et hec puerula le. et hec
puerula le. dimi. sunt silr. et h et hec puerilis et hoc le. pe.
pdu. vñ puerilr aduer. et hec puerilitas tatis. Itē a puer
dī hic puellus li. dimi. vñ h puellulus silr dimi. et h puel-
la. et hic puellula oia dimi. Itē a puellus dī hec puella: et
h et h puellaris et hoc re. et hic puellariter aduer. et h pu-
ellaritas tatis. Et nota q̄ puellus et puerā nō sunt in
frequēti vñ. nec puerus: sed ab eo dimi. sit i frequēti vñ.
Et puerulus penit. cor. Nā a puer dī puerulus. et a puer
puerulus li. di. puer puer est. (puerulus p̄pē dicit).
Puericia. a puer eri. addita cia. dī hec puericia cie. secunda
etas: quasi pura et nō ad gignēdū apta: et durat a septimo
vñq ad q̄rtūdecimū annū. Sed pubertas est etas adulta
que iā gignere pōt: et incipit a quartodecimo anno.
Puerilis. in puer est.
Puer. a puer deriuat puer ras. rau. rare. i. esse vel fieri
puerū vel crescere ad modū pueri. et componitur ut re-
puero ras. i. iterum redire ad puericiam. et hinc puerasco

scis. repuerasco scis. inchoatiūm.
Puerpera. puer vel puerā cōponit cū pario et dicit hec pu-
erpera re. que puerū vel pueraz parit. et p̄prie puerpera
dicit in pīmo partu. et idē dicit hoc puerperū rū. partus
pueri vel puer. i. p̄pē pīnus. vel puerperūz dicit locus
in quo puer cōcipit et morat in vtero mīris vñq ad partuz
et Ang. Pap. vo dicit puerperū pīnus partus: vel puer
in vtero format⁹. et cor. penit. puerpera. Quare nō dicit
puerperus: dixi in tertia parte vbi egi de verbo.
Puerperū. in puerpera est. Puerulus li. in puer vide.
Puerus ri. in puer vide.
Pugil. a pugillus dī h pugil. lis. q̄ certat pugnis: et pugilloz
laris. i. pugnare: certare: vñ quedā ludū exercere. s. pācra
ciū facere. i. de manu in manuz aligd subtrahere. vñ hic
pugillator toris. i. pugnator pugil. sed pugil ex p̄pā fortis-
tudine. pugillator ex arte. Et pugillator. i. pangraciarus
. s. q̄ aligd de manu in manū subtrahit. et pugillatori⁹ rīa.
rīu. Itē a pugil vel pugillator dī h pugillatus tūi. ars
vel act⁹ dīmīcādi seu pugillādi. et idē pugillīc⁹ ca. cū. vñ
pugillīce aduer. penit. cor. Et scias q̄ pugil facit ḡm plu-
rale pugilū. penit. cor. vnde p̄z q̄ scribit per vñū. l.
Pugillaris. a pugn⁹ dī h pugill⁹ li. dimi. et h⁹ pugiliū h̄. qđ
pugno defert: et in quo scribit⁹ vt liber vñ tabula vñ char-
ta. vñ Martial' capella. Pugillo asseuerāte dictauerit. et
idē dī pugillare ris. p eodē. s. pēna vel cornu vel tabula
manual. vñ in euāgelio luce. Et postulās pugillarē scri-
psit dices. et h et h⁹ pugillaris et h⁹lare. qđ p̄tis ad pugnū
vel qđ pōt repellere pugnū. et pducit penit. pugillaris.
Pugillo. a pugio onis. dī h pugillo nis. cū pugione. i. cū gla-
dio pugnans.
Pugillius li. in pugillaris exponit.
Pugio onis. mas. ge. a pugnando. i. transfigēdo dictus est.
est enī qđdam instrumētū ferreū longū et acutū: vel est
gladius parum bis acutus lateri adherens. Idē et clina
bulum vel cluniculū: q̄ religet ad clunē. Numeri. 25.
Pugione arepto. et pdu. penit. genitiui.
Pugna. a pugn⁹ dī h pugna ne. q̄r oliz in initio vñs fuit in
bello pugnis cōtendere: vel q̄r pīmo bellū pugnis icipie-
bat. vñ et pugna ēt duoꝝ est: et aliqñ sine ferro.
Pugno nas. dī a pugnus et est pugnare idē qđ certare. Itē
dere: et p̄prie pugnus. sed iam ad aliud transyt. vñ h et h⁹
pugnar̄ cis. q̄ sepe et assidue pugnat. et cōparaē pugnar̄
cior. sīnus. vñ pugnaciter cius. sime aduer. et h⁹ pugnaci-
tas tatis. et pugnaculus la. lū. i. aliquātlū pugnans. Itē
a pugno dī pugnabund⁹ da. dū. i. pugnanti silis. Pugno
cōponit ut cōpugno nas. i. simul pugno: depugno nas. i.
valde pugnare: vel debellare: deuicere. Expugno nas. i.
deuincere: debellare: vñ valde pugnare. vñ h et hec expu-
gnabilis et hoc le. vñ expugnabilitē aduerbiū. et cōponi-
tur ut inexpugnabilis le. liter. Impugno nas. i. in pugna
copere: vel innadere: debellare: repēcēdere: redarguere.
Propugno nas. i. pcul vel p aliquo pugnare: vel valde.
Oppugnonas. i. tra vel vñdīq; pugnare: vñ expugnare
vel impugnare. Repugno nas. i. itez pugnare: vñ resistē-
re: reluctari. Pugno et eius cōposita sunt neutra pter de
pugnare p debellare: expugnare: et impugnare: et oppu-
gnare: p expugnare vel impugnare: q̄ sunt actiua.
Pugnula le. dimi. parua pugna.
Pugnus. a pungo gis. dī h pugnus ni. q̄r dū pugnare volu-
mus: manu pugnū facimus: et cū eo pungim⁹: et dī pugn⁹
clausa manus compressione digitoz.
Pulcer cra. crū. a specie cutis et pellis dī. s. qui pulcrā habet
superficiez cutis. vnde et a pellis dī. et cōparat pulcer rīor.
rimus p duor. q̄r formatur a ntō pulcer addita rimus.
vñ pulcre rīus. rīme. aduerbiū. et hec pulcritudo dīnis. et
componit ut per pulcer cra. crū. i. valde pulcer. Et no-

ibula testamēti. Uel eos sic dicim⁹: qz in signādis pre-
trit testamētis: ⁊ eoz inserebat pūctos q̄ erāt inheredi-
tandi: v̄l eoꝝ quoties expediebat auferebat noia q̄ erāt
ereditādi. Impūgo.i. itus vel itro vel valde pūgere.
Repūgo gis. i. iterū vel retro. s. viceuersa pūgentē pūge-
re. Pugo ⁊ eius cōposita sunt actiua. Et pugo duo h̄s p̄i-
terita s̄m duplē eius significationē. cōposita v̄o ab eo
tm̄ habēt vñ p̄teritū. s. in xi. p̄ter repūgo qd̄ retinet p̄te-
ritū s̄m simplicis in diuersis significatiōib⁹: sicut ⁊ s̄m/
plex. s. repunxi ⁊ repupugi s̄m Hug. Et pris. in. io. lib. sic
dicit. Pugo pupugi vel pūxi. expūgo v̄o. xi. vt Lapro vi/
dei. Qui enī qui nos pupugit talionem vel vicē a nobis
reddita ostēdimus: repupugit dicimus. Qñ vero de ōo/
ne vel de kalēdario loquimur repunxi dicimus.
unicus ca. cu. penul. cor. in feniceon exponitur.
vñio. a pena d̄r pūnio nis. nire. i. pena irrogare. vñ punit⁹
tū. Et p̄parat. Et p̄ponit: vt ipunitus ta. tū. ⁊ pdi. pu.
vñ quidā. Nil magis ingrati q̄ nō punire reatū. Quib⁹
de causis puniat deus boies: hoc habes in pena.
Punxi. preteritū de pungo gis.

Pupa. a pupus d̄r pupa pe. pūpe dicunt̄ qdā statūcule q̄s
rgines solēt facere in modū filiarū: ⁊ vestib⁹ obuoluere:
q̄s postq; ad ānos nubiles veniebat: ⁊ puerilib⁹ abrenū/
tabat: q̄s sub prāte veneris future veneri sacrificabat.
vñ. persi⁹. Dicite pōtifices in sacro qd̄ facit aurū. Nēpe
hoc qd̄ veneri donate a virgine pape.

Pupilla le. i. pupillus est. Pupillaris i. pupillus exponit.
Pupillus. a pup⁹ d̄r h̄ pupillus li. di. puer q̄ infra annos pu-
pillares st̄titut⁹ ē i. tutela alicui⁹. Et pupillus v̄l pupilla
d̄r q̄ caret p̄re v̄l m̄re vel v̄troc⁹. s. orphan⁹ v̄l orpha-
na. vel orphan⁹ est grecū: pupillus v̄o latinū. Nā in psal.
vbi legit⁹. Pupillo tu eris adiutor: grec⁹ h̄ orphano. Ul-
tra a pup⁹: qz h̄eat p̄uā solationē. v̄l a pup⁹ d̄r pupilla le.
meditulliū occult⁹: qz sit pua. vel d̄r a puella: qz sit pura ⁊
ipolluta s̄c puebla. Hāc pleriq; papulā vocat⁹. sed false. ⁊
hic pupilli dicunt̄ q̄si sine oculis. i. a parētib⁹ orbi. sed hi-
vere dicunt̄ pupilli: quoꝝ parētes aī decesserūt q̄ ab il-
lis nomē acciperēt: ceteri orbi vocant̄. vñ h̄ ⁊ h̄ pupilla-
ris ⁊ b̄ re. ⁊ pupillariter aduer. ⁊ h̄ pupillaritas tatis. Et
scias q̄ pupillus pdi. pmā: l̄z Anticlaudian⁹ eā corripiat
dices. Bustēt: regat: ⁊ pascat foueatq; pupillos. Hora.
enī ei h̄dicit dices. Pupilos quos dura premit custodia
Puppis. a post d̄riuat h̄ puppis p̄ geminū p. actō (matꝝ.
puppē v̄l puppi. abltō a puppe v̄l puppi. ḡtūs p̄lalis h̄az
puppiū. ⁊ actus p̄lalis fac̄ i. es. vel i. is. vt has puppes vel
puppis. ⁊ ē puppis posterior pars nauis q̄si postposita. ⁊
ponit sepe p̄ ipsa nau. vñ in Hrecis. d̄r. Prora p̄or nauis
vltia dicit⁹ puppis. Dic lat⁹ eē ratē: ventrē dic eē carinā.
Pupugi est p̄teritū de pungo gis. ⁊ cor. penul.

Pupula le. dimi. parua pupa. ⁊ cor. penul.

Pupus pa. pū. i. paruus.

Purgatoriū. a purgo gas d̄r h̄ purgatoriū ry. ⁊ purgatori⁹
ria. riū. ⁊ d̄r purgatoriū loc⁹ vbi purgan̄t aīe. Et scias q̄
vt pbabilr credit⁹ loc⁹ purgatori⁹ ē duplex. Un⁹ f̄z legē
tōez: ⁊ sic loc⁹ purgatori⁹ ē loc⁹ iferior inferno ūiūct⁹: sic
dixi supra in ifern⁹: ita q̄ idē ignis sit q̄ dānatos cruciat
in iferno: ⁊ q̄ iustos in purgatori⁹ purgat: q̄uis dānati f̄z
q̄ sit iferiorē merito ⁊ loco iferiorē ordinādi sint. Ali-
us ē locus purgatori⁹ s̄m dispēsationē: ⁊ sic q̄siq; in diuer-
sis locis puniti legunt̄: vel ad vñioꝝ iſtructionē: vel ad
mortuoꝝ subuētionē: ⁊ vt vñietib⁹ eoꝝ pena inotescēs
p̄ suffragia ecclie mitiget. Itē vt dicit Augu. in. zi. lib. de
ciui. dei. Tēporaneas penas. i. purgatorias alī in hac vi-
to tm̄. alī post mortē. alī nūc ⁊ tūc: verūt̄ ante iudiciuz
illud seūissimū nouissimūq; patiunt̄. Itē vt dicit Grego.
in decretis. Animē defunctoꝝ. s. in purgatori⁹ existētiū

quattuor modis soluum̄. aut ōonibus sacerdotū: aut p̄
cibus sanctoꝝ: aut caroꝝ elemosynis: aut ieunio cognac-
toꝝ. Itē fm Aug. mortui p̄nt scire qñ suffragia a viuis p̄
eis fiunt q̄ttuor modis. Primo p̄ diuinā reuelationē qñ
s. deus hoc eis reuelat. Scđo p̄ bonoꝝ angelοꝝ manife-
stationē. Angeli enī qui semp nobiscū sūt: ⁊ ōes actus no-
stros p̄siderāt: statim ad eos p̄nt descēdere: ⁊ eis p̄tinus
nūciare. Tertio p̄ aiarū hinc exētiū itimationē. Ale. n.
que de hoc mūdo trāseūt hec ⁊ alia nūciare p̄nit. Quarto
vñilomin⁹ scire h̄ p̄nt p̄ expiātiā ⁊ releuationē. Lū enīz
a penis se releuari sentiūt: suffragia pro se fieri recogno-
scūt. Itē scias q̄ idulgētē p̄nt valere illis de purgatorio
fm diuersam tñ idulgētē formā. Si enī talis sit idulgē-
tē forma. Quicūq; faciet h̄ vel illud h̄z tātū de idulgē-
tia. ille q̄ hoc facit nō p̄t fructū idulgētē in aliū trāffer-
re: qz eius nō ē applicare ad aliquē aliū intētionē ecclie:
per quā cōican̄ cōia suffragia ex ḡbus indulgētē valēt.
Si autē indulgētia sub hac forma fiat. Quicūq; fecerit
hoc vel illud ipse ⁊ pater eius: vel quicūq; ali⁹ ei adiūct⁹
in purgatorio detēt tantū de indulgētia habebit: talis i-
dulgentia non solum vñio: sed etiam mortuo proderit.
Nō. n. est aliq; rō q̄re ecclie possit transferre merita cōia
ḡbus indulgētē initūt in viuos ⁊ nō mortuos: nec tñ se
quit q̄ plat⁹ ecclie possit p̄ suo arbitrio aīas a purgato-
rio liberare: qz ad hoc q̄ idulgētē valeat regri⁹ conue-
niens cā ad idulgētā faciēdā. Ad hoc. n. q̄ valeant idul-
gētia tria regri⁹. s. auctoritas dispēsandi hūc thesauꝝ:
⁊ vñio ei⁹ cui dispēsa ad eū cui merebāt: qd̄ ē p̄ charita-
teꝝ. vñ regri⁹ auctoritas ex p̄te dātis idulgētias: itē cha-
ritas ex p̄te recipiētis. Itē tertio regri⁹ rō dispēsatōis p̄
quā saluaſ intērio illoꝝ q̄ opa meritoria fecerūt: vt. s. fe-
cerint ad honorē dei ⁊ utilitateꝝ ecclie in gnāli. Et nota
q̄ in purgatorio duplex est pena. Una dāni in q̄tū. s. re-
tardans a diuina visiōe. Alia sensus f̄z q̄ ab igne corpo-
rali instrō diuine iustitie puniunt̄. ⁊ q̄tū ad vtrūq; pena
purgatori⁹ minima excedit maximā penā h̄ vite. Quā-
to. n. magis aligd desiderāt: tāto eius absentia est mole-
stior. Et qz affect⁹ quo desiderāt sūmū bonū post hāc vñ-
tam in aīab⁹ scis est intēsior: qz nō retardat affect⁹ mo-
le corporis. ⁊ ēt qz termin⁹ fruēdi sūmo bono iā aduenis
set nisi aligd ipediret: iō de retardatione maxie dolent.
Sūlē ēt cū dolor nō sit lesio f̄z lesionis sensus: tāto alig-
magis dolet de aliquo lesiuo q̄sto magis ē sensitiū. vñ
lesiones q̄ sunt in locis maxie sensibilib⁹ sunt maximū
dolorē causantes. Et qz tot⁹ sensus corporis est ab aīa: iō
si in ipa: aīam aligd lesiuu agat. de necessitate oīz q̄ ma-
xime affligat. Et iō opz q̄ pena purgatori⁹ q̄tū ad penā
dāni ⁊ sensus excedat oīm penam h̄ vite. Un̄ Augu. in
quodā ser. dicit. Ille ignis purgatori⁹ durior erit q̄z quic-
qd̄ in hoc seculo penaz aut sentire aut videre aut exco-
gitare q̄s p̄t. Vnde ēt in penitentia: ⁊ in veniale.

Purgito tas. i. frequenter purgare: ⁊ formāt a purgatu su-
pino de purgo a. in i. cor. mutata: ⁊ u. in o.

Purgo. a pur⁹ d̄riuat purgo gas. gatui. gare. i. mūdare: puri-
ficare: ⁊ d̄r purgo q̄si purū ago. ⁊ v̄r poti⁹ eē ety. q̄b cōpō.
vñ h̄ purgatori⁹. ⁊ purgat⁹ ta. tu. Et p̄pat purgatus
tior. sim⁹. vñ purgate tuis. sime aduer. Purgo p̄pōt v̄
expurgo gas. i. extra eyciēdo purgare: ⁊ ē actiūt cū oīb⁹

Purifico cas. caui. care. i. mūdificare: pu- (suis p̄positis.
rum facere: a pur⁹ ⁊ facio componit: ⁊ cor. fi.

Puro. a pur⁹ d̄r puro ras. rau. rare. i. mūdare purū facere.
Et p̄ponit: vt cōpuro ras. i. sil̄ vel cū alio purare: depuro
ras. i. valde purare: v̄l a puritate remouēt. Impuro ras.
i. valde vel itus purare. Itē impurare. i. impurū facere.
⁊ tunc deriuat ab impur⁹. Repuro ras. i. iterū purare.
⁊ est actiūt cum oībus suis cōpositis. ⁊ produ. pu,

Be

P

Purpura. a purus dī hē purpura re. quasi a puritate lucis.
vel phurpura dicūt greci cum aspiratione: t inde nos di-
cimus purpura sine aspiratione. t ide purpureus rea. re-
um. t purpurinus na. num. t purpuratus ta. tu. i. purpu-
ra induitus vel ornatus. Uide in ostra.

Purus ra. rū. i. mūdus: ligdus sine cōmixtiōe alicuius rei:
imunis: inoceā: expers. Et cōparat̄ purus purior simus.
vñ pure riū. sime. aduer. t hec puritas tatis. Purus cō-
ponit: vt ppurus: q̄ppurus. i. valde purus. t ipurus. i. non
purus. t cōparat̄. vñ hec ipuritas tatis. t pdu. pu. vnde
Quid. in epi. Quantū cōfulges radys argēta puris. Et
Juuenalis. Pauca licet portes argēti vascula puri.

Pus fe. ge. i. custodia. t dī a purus qz purū custodiat t reti-
neat. vñ positis pueris in pure. Itē iuenit h° pus ideclia-
bile. i. putredo: vel qdā ifirmitas q̄ hoēz reddit putridū
t tūc deriuat̄ a puto tes. qd̄ ē fetere. vñ qdā. Pus p pu-
treo nō decliable credo. Pus decliaſ custodia qn̄ vo-
Pusca. a pus vel puscula deriuat̄ hec pusca sce. Catur.
quedā cōmixtio aque t vni vbi plus aque adhibetur: q̄
pusculentis maxime prodest.

Pusillanimis. Pusillus la. lū. cōponit cū animus: t dī pu-
sillanim⁹ ma. mū. t hic t hec pusillanimis t hoc me. i. eo/
dez sensu: quasi pusillū habēs animū. vñ pusillanimiter
aduer. t hec pusillanimitas tatis. t cor. ni.

Pusillus. a pusio qd̄ est pūis puer dī pusillus la. lū. dimi. i.
paruulus. vñ hec pusillitas tatis. i. paruitas. Et scias q̄
pusillus cor. p̄mā: lz pusio eā pducat. Sz Hora. pducit
p̄mā de pusilla dices. Rufaz aut pusillā appellat fortis
marito. Sed dic q̄ est ibi p̄priū nomen.

Pusinnus. a pusio dī pusinnus na. nū. i. paruus. t fixe h̄ pu-
sinnus ni. i. paruus puer. vñ Labeo poeta. Crudū mādu-
ces priamū priamiq̄ pusinno.

Pusio. a pupus dī hic pusio onis. i. paruus infans: vel puer
t pdu. p̄mā. vnde Juuenalis. Nōne putas melius q̄ te/
cum pusio dormit.

Pusinclus. a pusio dicit̄ pusianculus li. vel pusinclus
la. lum. t pusillus la. lum. t pusiolus la. lum. dimi. silr.

Pustella le. dimi. parua pustulla.

Pustula. a pus qd̄ ē putredo vel ifirmitas dī hē pustula le.
Est aut̄ pustula in superficie corporis turgida collectio. vñ hē
pustella le. di. t pustulosus sa. suz. t pustulētus ta. tu. i. v̄l-
cerosus: pustulis plen⁹: tali ifirmitat̄. t vtrūq̄
cōparat̄. vñ hec pustulosis tatis. t hec pustulētia tie.

Puta quidam aduerbiū dicunt.

Putamen. a puto tas. dicitur hoc putamen minis. i. alicui⁹
materie recisso t purgatio. Item putamen pōt dici cogi-
tatio. t pdu. hanc syllabā ta.

Putatio onis. in puto onis. est. Uide etiā in penitentia.

Puteal. a puto dī hoc puto alis. qdā loc⁹ vbi pecunie di-
stribueban̄ ad ysurā. t dicebat̄ putoal: qz ibi sepe pde-
ban̄ pecunie distribute: ac si eēt in puto demisse v̄l p-
iecte. vel qz ibi hauriebas pecunia: sic de puto aqua. vñ
Parsi. Si putoal multa tātus vbi flagellas. Sz Hug.
Papi. vō dicit. Putoal locus in foro vbi feneratores da-

Putealis. in putoal est. (bant t accipiebat̄ pecunia.

Putoeo tes. tui. tere. i. fetere. Et cōponit: vt cōputeo tes. depu-
teo tes. exputoeo tes. reputo eo tes. t hic ichoa. putesco scis.
t cōputesco scis. reputesco: exputesco scis. reputesco scis.
Putoeo t ei⁹ cōposita oia neu. sunt: t carēt sup. t pdu. hāc
syllabā pu. sed puto tas eā cor. vñ quidā. Nō licet ista pu-
tent meretricū corpora putēt. Uide in puto eo tes.

Puteolus. a pnteo dī h̄ putoolus li. di. pu⁹ puto. Itē sic di-
cit qdā glo. sup illud Act. aploꝝ. ca. vlt. Scđa die venie-
mus putoolos. Putooli loc⁹ ē v̄ltra Romā vbi Virgil⁹
fecit balnea medicinalia: singula p̄pys scripta titulis:
vt dī. p̄ quā. s. valerēt egitudinē, vñ Salernitanī iūdīa

ante

A

ducti supueniētes i manu forti titulos dstruxerūt t edili
P ute⁹. a poto tas. dī h̄ puto tei. Ciā mutilauerūt. t cor. o.
quasi potās. Est aut̄ ois puto fōs: s̄z nō ecouerso. Sinti
prōptu t i superficie sit aqua fōs tm̄ dī. si aut̄ in alto t pfū
do sit puto est. vñ h̄ t hec putoalis t hoc le. Sz Hug. Uel
fons p̄prie ē q̄ aquā fūdit in superficie terre. Puto aut̄ tī
q̄ eas t̄ trinsecus. vñ dicit Chrīso. Gōs dī vbi cūq̄ aqua
manat de terra: s̄z si in superficie fons tm̄: si in p̄fundō enī
putens dicit̄. Et p̄p. dicit. Puto aqua vina in alto c̄
fons in superficie. Ois putens fons: sed nō cōuertī.

Puticulus. a puto oris. dī h̄ puticulus li. i. bustū. qz ibi po-
teat cadauer. t putic⁹ dī q̄ cadauer i spicit. t cor. penul.

Putidus. a pnteo tes. dī putidus da. dū. i. fetidus. t p̄parat̄:
vt putidus dior. sim⁹. vñ putide di⁹. sime. aduer. t hec pu-
titas tatis. t putida de. i. meretrix: qz putoat̄. i. feteat̄.

Putio. a puto tas. dī hec putio: t hec putatio onis. i. alicui⁹
rei abscisio: vel purgatio. vñ in Lantič. Tēpus putatiō
aduenit. Sup quo loco dicit Ber. Parū est semel putat̄
se sepe putādū est. nā t putata sepe repullulat̄. Itē pu-
tio pōt dici excogitatio. Uide in penitentia.

Puto tas. tau. tare. i. cogitare: opinari. t putare. i. scindere
v̄l purgare: v̄gā ex vite supfluā resecare. vñ putat̄ to. tu.
t p̄pōit: vt semiputat̄ ta. tu. Puto p̄pōit: vt amputo tas.
.i. ex toto vndiq̄ scidere. vites qdē sūt putādē nō ampu-
tādē: nī forte velim⁹ vīcā ex toto eradicare. Puto tas.
.i. cōnumerare. vñ h̄ p̄putator. t hinc p̄putatori⁹ ria. rōt.
disputo: deputo tas. i. ascribere: destinare: tradere: v̄l v̄l
de putare. iputo tas. i. ascribere: v̄l iponere alicui crīmē.
pputo tas. i. p̄scidere: reputo tas. i. ascribere cōtinarem
dere: v̄l alicui crīmē iponere: v̄l iterū putare. supputo
latēter vel p̄p̄ vel post putare: nūerare. Puto rōt.
p̄posita actua sūt p̄ter disputo qd̄ ē neu. t oia cor. hāc h̄
labā pu. Un̄ qdā. Lōsci⁹ ipse sibi de se putat oia dī.

Putor. a putidus da. dū. dicit̄ hic puto toris. i. fetor.

Putreο. a putris dī putreο tres. trui. i. eē vel fieri putreο
h̄ t hē putribil⁹ t h̄le. vñ putribil⁹ aduer. t hec putribil⁹
tas tis. Et cōponit: vt iputribil⁹ le. iputribil⁹ aduer. t h̄
putribilitas tis. Putreο p̄pōit vt cōputreο tres. reputo
tres. t a putreο tres. drīna t̄ putresco scis. ichoa. t aput-
esco scis. dī putrescibil⁹ le. t ide putrescibil⁹ aduer. t h̄
tressibilitas tis. t p̄ p̄onē putrescibil⁹: iputrescibil⁹ ipo-
tressibilitas tatis. Itē putreο vel putris cōpōit: vt putre-
facio cis. t putrefio fis. fm̄ hu. Maḡ vō bñ. dī cōpu-
treο deriuat̄ a puto qd̄ pdu. p̄mā cū oib⁹ ab eo veneti
b⁹ p̄ter putreο tres. c̄ p̄mā ē cōis q̄uis puto hēat p̄ni
nāliter longā. Itē putrefacio t tepefacio t liqfacio t h̄
hātia e. añ f. cōposita ab infinitiis cor. hāc syllabā ne. Li
cōposita ab infinitiis cor. hāc syllabā ne. añ f. vt putrefacio
tepefacio: liqfacio: cū debeat eē lōga: qz dicim⁹ putre-
teperē: s̄z sine dubio breuis est. Un̄ Qui. epi. Sagittari
prolomus liceā tepeficerat hastā. Alibi aut̄ Quidi⁹ pd.
talem vocalē necessitate metri dices. Tēura liqfacio
debita sacra frequētant. Sz cessante necessitate corā
dem dices. Tōr sit t in celū liquefacta tēpora fixit.

Putribil⁹ le. penul. cor. in putreο tres. est tē.

Putridus da. dum. in putris vide.

Putris. a putreο tres. drīna h̄ t hē putris t h̄ tre. i. putrid⁹
marcid⁹. t putris. i. solubilis: puluerulent⁹: t putris tm̄
trū. in eodē sensu. Un̄ Virg. Quadrupedāte leuis put-
ferit vngula campū: t vtrūq̄ cōparat̄. vñ putriter v̄l pu-
tre trīns. sime. aduerbiū. Itē a putris dī hec putredō di-
nis. t putridus da. dū. t cōparat̄. vñ putride ditis. sime.
aduer. t hec putriditas tatis. t putrido das. i. putridum
facere. Putoal cōponit: vt imputridus da. dum:

comparatur. Vide in putre: et in quadrupedans.
umletus. a putre: et lento: qd est plenū cōponit putulem-
ta. tū. i. putore plenus. et cōparat. vñ putulēter tūs. si-
me aduer. et hec putulētia tie. i. fetulentia.
utus. a putre tas. dī putus ta. tū. i. purgat: et purus. vñ au-
nus excolatū putū dicim: et nuces expurgatas putas eē
affirmam: et rōnē purā et aptā putā fore astruimus.

Cladragenarius. a qdragi-
dragenus na. nū. et qdrageneri ria. riū. i.
quadraginta habēs annos: vel ad illū nu-
merū pertinens. s. ad quadraginta.

Quadragenus na. nū. in qdragenerius ē.

Quadragesim. a qdraginta dicit qdragis-
simus ma. mū: vt annus qdragesim: et qdragesima me.
et hinc qdragesimalis et hoc le. qd est qdragesime: vel ad
qdragesimali p̄tinēs. Et scias q draginta dieb' exēplo
xpi ieiunam: qr iste numerus suenit nostro ieiunio: et ē
signū remissiōis culpe. Quippe qdragesim numerus ex-
suis partib' aliquotis sil fūptis redit in qnqgenariū qui
est annū iubile: siue remissiōis. Itē qr ē signū plene satis-
factionis. qppē qdragesim numerus ducit ex qternaria-
rio et denario. et iō ieiuniū qdragesimalis significat satis-
factionē ductā p oīb' trāsgressionib' legis et euāgely: qr
vet lex existit in decē pceptis: et nouū testim in quattuor
euāgelys q frequēter trāsgressi sum. Oportet igit con-
grue vt denari p qternariū multiplicet vt sic qdragesim
mā faciamus. i. mādata veteris et noue legis: toto tpe vi-
tebui ipleam. Itē qr est signū sumate iusticie: hoc nu-
mero qppē soluim decimas tpis totius anni. Nā vt dīc
Greg. in homelia pme dñice qdragesimalē a p̄nti die vsc
ad pasca sex hebdomade pueniūt: quarū videlz dies q-
draginta et duo siūt: ex qb' dū sex dies dñici ab abstinen-
tia subtrahunt: nō plus in abstinentia q̄ trāgintas sex dies
remanent. Dū vero per trecētos et sexagintaquinq dies
ducit annus. nos aut p trāgintas sex dies affligimur: qsi an-
nī decimas deo dātes: et q nobis meti p̄totū annū
viximus: auctori nō nos et in eius decimis plabstinetias
mortificem. Unī frēs charissimi sicut offerre in lege in-
bemini decimas rerū: ita ei offerre contēdite et decimas
tierū. Quattuor aut dies pcedētes p̄mā dñicā qdragesi-
me p̄nt eē loco p̄mitiarū. Hic nō q dragesima fūt q
incipit a p̄ma dñica qdragesimalē hz sex hebdomadas cō-
tinētes in vniuerso qdragintaduos dies: sicut dictū est:
trepnitat tps i q̄ morati sūt fili⁹ israel i defto. sicut. n. illi
morati s̄t i defto p qdragitaduas māsiōes cibati māna:
sic et nos ab hac dñica vsc ad pascha p qdragitaduos di-
es a delitib' abstiem: et v̄bis vite reficimur ōrōni vaca-
ter: vt p̄iesuz xp̄m i terrā viuētiū itroducamur: sic illi in
terrā pmissionis per iesuz naue. i. p̄ Josue itroducti fue-
Quadrages aduerbiū numeri quadraginta vñ Crunt.
abus. et dicitur a quadraginta.

Quadraginta. a quattuor vel quadrus et ginta componit
et est omnis generis: numeri pluralis.

Quadrangulus. a quattuor vel quadrus et angulus cōponi-
tur quadrangulus la. lum. i. quattuor angulos habēs. vñ
de quadrangulatus ta. tum. et substantiue pōt declinari
bic quadrangulus li. pro tali figura.

Quadrans. a quadrus vel quattuor dicit h quadrātis. i.
quarta pars nūmi vel libre. vnde hoc quadrātal v̄l qua-
dratālis. quoddā v̄le vas precij vnius quadrātis.

Quadrantal. in quadrans vide.

Quadressis. as assis cōponit cū quattuor et dicit hic qua-
dressis. i. quattuor oboli: vel preciū quattuor oboloz.

Quadriēnis. a qttuor vel qdrus et annus cōponit h et hec
qdriēnis et b' ne. i. quattuor ānoꝝ. vñ b' quadriēniū ny.

qualia: a voce quam facit scilicet quaqua.

Qualis ois ge. et hoc q̄le nomē relatiū et interrogatiū q̄li-
tatis. vñ qualr aduer. interrogatiū. et hec qualitas tatis.
et qualitatius ua. nū. Et est qualitas fm quā quales esse
dicimur: vt fz albedinē albi dicimur: et est p̄priū q̄litatis
fm eā sile vel dissile dici. Et scias q̄ relatiū qualitatis
trahit genus a sc̄quete dictio: vt nullū deo tale sacrificiū
qualis est zelus animarū. et pdū. quia.

Quā est iūctio: vt bonū est sp̄are in dño fz sp̄are in p̄ncipi-
bus. et ē aduer. silitudinis: vt tā plato fz sortes legit. et est
aduer. cōparādi: vt iste ē maior fz ille. et ē aduer. quātita-
tis: vt iste fz p̄t legit. et fz hāc significationē p̄t quātus
deriuari a fz. et fz cōponit p̄ geminationē: et d̄r fz fz. i. fz.
Quālibet. i. fz. et acuit penl. (uis iūctio aduersatiua.
Greg. Multū religt q̄ quālibet parū tm̄ deseruit: t̄c.

Quāobrē aduer. interrogādi fz Donatū. et acuit penl. fm
quosdā. et videf ēē qdā irregularis aggregatio dictionū:
que ponit loco vni dictionis poti fz vera cōpositio.

Quāpaucis ca. cū. i. valde paucus. et zponit a fz et paucus.
Quāuis. i. fz. vel licet: i. iūctio aduersatiua. et acuit pe.
Quanā. i. in qua parte. syllabice fz nā fm papiam.

Quādiu qñ ē vna pars acuit penl. vide in diu. et est fz diu
vscz ad quā fine: vel vscz ad qd tēpus fm papiam.

Quādo deriuat a fz. et est aduer. t̄pis: et ē interrogatiū: ifini-
tū: relatinū. et zponit vel syllabica: et d̄r qñqz et qñcūqz:
et qñquidē. i. quia. et cor. q. Itē siqñ: neqñ: aliquñ an penl.
acuit: vt ostēdi in sc̄da p̄sona vbi egi de sex ipedimentis
accēt. i. ca. de ipedimentis enclesis. Et nō q̄ qñ fz sex
zpositioes tm̄ vt vult magister Bene. vt siqñ: neqñ: ali-
qñ: qñqz: quādoqñ: qñcūqz. Ex b° p̄z q̄ qñquidē nō ē cō-
positio vera: fz ponit aliquñ loco vni partis. et poti fz dā
vocū cōgeries irregularis fz cōpositio: et tūc accētuat ac-
si eēt vna dictio: vt extēplo: d̄facili: decetero: exiprouiso.
et cetera zsimilia: vt dixi supra in tertia parte in ca. de fi-
gura composita quasi in fine.

Quanqz et silia habentia m. ante q. p. n. scribunt. Vnde etiā
Quantis per. i. quātus. (in quendā: et in quenqz.

Quantillus la. lum. dīmi. de quantus.

Quantotius aduer. i. q̄to ocius: velocius: citius. et cōponit
a quanto et ocius aduerbio.

Quanto minus due partes sūt: sīc et quāto magis: et ita sub
duob⁹ accētib⁹ sunt p̄ferēde fz Hug. in lib. de dubio ac-

Quantulus la. lū. est dimi. de quātus. (centuum.

Quātus. ab actō quā deriuat quātus ta. tū. vñ et hec quāti-
tas tatis: et quātitatiū ua. uū. et abltū pluralis de quāt⁹
. s. quātis cōponit cū p. et d̄r quātisp. i. quātū: vt quantisp
valet res ista: tātisp. Et scias q̄ quātus q̄rit de quātitati-
te. tātua: ad qd debem⁹ r̄fidere noia quātitatiā: vt quā-
tus es tu: monocubicus: tricubicus: magnus: pius. Sed
quot q̄rit d̄ quātitate discreta siue numero: ad qd respō-
den⁹ noia numeralia: vt quot sūt isti: duo: tres. et huic ex-
positioni zcordat p̄ap. dices. Quāta: fz magna: fz parua.
Un̄ Jacob⁹ in eplā sua. Ecce quāt⁹ ignis: fz magna silua
icēdit. i. fz parua ignis fz magna silua incēdit. quātus et
tant⁹ ad mēsurā: quot et tot ad numerū ptinent.

Quapropter. i. quāobrē: p̄pterea: quo pacto fm papiam.
Quartallum. in quartariū exponitur.

Quartan⁹. a q̄rt⁹ ta. tū. deriuat q̄rtan⁹ na. nū. i. q̄rt⁹: vel qd
q̄rta die ztingit vel affligit. et b° q̄rta ne. p̄ qdā febre

Quartariū. a q̄rt⁹ d̄r hoc q̄rtariū ry. (q̄ q̄rta die vexat.
qdā mēsura q̄ quartā partē sextariū capit: q̄ etiā hoc q̄r-
tallū dicit. quartallū etiā d̄r canistrū: vel cophin⁹ in quo
mortui effeunt. Vnde in cartallū in c.

Quart⁹ ta. tū. tā ordinarie fz numerale: et dicit a quatuor.

Quasi. i. sicuti. i. tanqz: velut. et ponit q̄si aliquñ p̄ silitudine.
aliquñ p̄ vītate. p̄ silitudie. vñ p̄lan. Quasi tristes semp

autez gaudētes. p̄ vītate: vt in euāgelio Jo. Uidim⁹ glo-
riā ei⁹ gliaz q̄si vnigeniti a p̄re. Aliqñ nihil differt vītate p̄
silitudine an p̄ veritate ponat: vt Job. Quasi ipios per-
cussit eos in loco vidētiū. fz ibi. sicut ipi⁹ inimicus me⁹
aduersari⁹ meus q̄si iniquus. Sic et q̄si: vt vult Greg. p̄
affirmatione poti⁹ fz pro silitudine dictū videt.

Quasso. a quatio tis quassi quassuz d̄r quassus sa. suz. et q̄si
sim aduer. et quasso las. frequē. et hic et hec q̄sibilis et hoc
le. et hic et hec q̄sibilis et hoc le. et quassabūdus da. dū. i. sim-
ciliis ad q̄ssandū: vel silis q̄ssanti. et q̄ssito tas. frequē. Et
cōponit q̄sso cū con. et d̄r cōquasso las. i. simul quassare.

Quatenus. in quatinus est.

Quater aduer. numeri a q̄tuor deriuat: et scribit p̄ vnu t̄.
breuiat qua. vñ Hora. in eplā. Me q̄ter vndenos scis
ip̄leuisse decēbris. fz quattuor fz p̄pia scribit p̄ duos.

Quaternarius. a quattuordecim d̄r q̄ternari⁹ vel q̄tuor
denari⁹ ria. riū. vñ Hiero. in plogo Mat. Sic q̄tem
rio numero triformiter posito. i. vel triplicato q̄ternari⁹
posito in serie genealogie. Hoc aut̄ dixit: qr̄ i genealogia
ille tres quaterdene ponunt vna patrū: alia regū: tem-
simpliciū. et sūt q̄dragintadue p̄sonae ibi numerate: qui
q̄tuordecim: vel tres quaterdene faciūt q̄dragintaduo.

Quaternari⁹. a quatern⁹ dicit q̄ternari⁹ ria. riū. et hic q̄
ternarius ry. pro tali numero.

Quaternatim aduer. i. per q̄ternos: et dicit a quaternus.

Quaternio nis. a q̄tuor d̄r. i. ḡ q̄tuor milites fz sub se. Ut
in Actib⁹ aplo. ca. iz. Tradēs eū q̄tuor q̄ternionib⁹
litū custodiēdū. qdā p̄ferūt q̄ternio p̄ q̄terno: fz folio.

Quatern⁹. a quatuor deriuat q̄ternus na. nū. et h̄ q̄ternus
ni. vbi q̄tuor charte. s. octo folia sunt. vñ h̄ quaternulū
li. dīni. et q̄terno nas. i. quaternos facere: vel q̄ternū
vel quaternis distinguere vel ordinare: et cōponit: vi cor
quaterno nas. i. sīl q̄ternos cōiungere. disquaternonā.
i. quaternos vel p̄ q̄ternos distinguere: vel diligere. sīl
disiungere: requaterno nas. i. ite p̄ quaternare vel disq̄-
ternare. Et est neu. cum oībus suis compositis.

Quatin⁹ put est cōiūctio causalis scribit p̄ i. et deriuat a q̄.
p̄t et eē iūctio adiūctina: fz q̄ ten⁹ p̄ e. sūt due p̄tent
acuit te. Un̄ in Hrecis. d̄r. Dictio q̄tin⁹ ē: ořo q̄ ten⁹ cīla.
Dictio sub media breuis ē ořo lōga. Si fiat p̄sa breuit
tū vtraqz metrū. De hoc dixi in sc̄da p̄te vbi egi de acte
tu aduer. in ca. de cōpositis a ten⁹. Et nō. q̄ vt q̄ q̄tin⁹
iūctioes adiūcē in h° d̄nt: qr̄ vt cām remotione: q̄tin⁹
recipit cāz p̄pingore: q̄ vō ptin⁹ ad vtrūqz. vñ in
grue d̄r. Volo q̄tin⁹ legas: fz bñ d̄r. Volo vt legas: q̄ vō
lutas lōgissima ē: et nimiū lōfinita. Post q̄tin⁹ ḡ vel q̄ vō
cte sequit̄ hec cōiūctio vt hoc mō. Rogo vos quatinus
mibi vestrū auxiliū p̄pendatis vt t̄c. Velo sic. postulog
mibi dignemini puidere vt possim in studio cōmorā.
Sed nō adeo bene dicit. Rogo vos vt bene mibi faci-
tis q̄ vel quatinus possim in studio permanere.

Quatio tis. quasi quassum tere. i. cōmonere: cōutere p̄t
rere: p̄cutere: vexare. Et cōponit: vt cōcutio tis. circu-
tio tis. discutio tis. decutio tis. excutio tis. icutio tis. p̄t-
io tis. recutio tis. succutio tis. i. subt⁹ vel sursuz q̄ten-
p̄nt oia p̄dicta videri zposta a cutio tis. sīc dixi supau-
cutio tis. et ē actiuū cū oib⁹ suis zposta: et faciūt p̄tent
in si. et sup. in sū. et scribit p̄t. qdā dinosci p̄t ad sc̄da: p̄t
nā quatis: fz t. accipit sonū de c. in quatio: et cor. qua. Un̄
Sedili⁹. Clerit⁹ et trepidā quatiunt vada falsa dianas.

Quadriduanus in quadriduum exponit.

Quadriduuū. a quater vel q̄tuor et dies zponit h° q̄driduuū
Inde quadriduan⁹ na. nū. i. quatuor habēs dies.

Quatuor est ois ge. indecli. et tūn pluralis numeri: et vt d̄r
p̄ap. duobus tt. scribit: et ideo qua producitur.

Quatuordecim ois ge. pluralis numeri: et indecli. et zponit

tur a quatuor. et decem.

Quatuordenarius in quatuordenus exponitur.

Quatuorden. a q̄tuordenem d̄r q̄tuorden na. nū. et q̄tuordenarius ria. riū. et hic quatuordenari ry. et quatuordenem ma. mū. et quartusdecim' ma. mū. et quatuordenes a. quatuor vicib' aduerbium pducit de.

Quaxum vel quasquā d̄r son' ranap. vñ quaxare vel q̄ssa te dicunt rane cū vocē emitunt fm. Hug. Et p̄p. dicit.

Quaxat p̄ rana dicit: sicut p̄ corvo crocitat.

Quenāctio copulatiua p̄ e. solā scribif: q̄n̄ est nomē scribi

tr p̄ae. diphōtōgō quae. et in singulari feminino. et in plu-

ralineutro: et in interrogatiū relatiuum et infinitum.

Quendā p̄n. scribif in p̄ma syllaba. q̄r m. in n. mutat. et de-

mutat q. et declinat qdā qdā qdā v̄l qdā. et vt dic̄ Hu.

et dicim' quēdā certe aliquē volum' itelligere si nō exp-

resserim' nomē quo dinoscit. vt illud in Mattheo. Itē

in cūitate ad quēdā. s̄. n. dixisset ad quēcūq; v̄l ad quēli-

bet nō eēt cert' hō: sciebat q̄ppe d̄is ad quē mitteret.

Quēquam: eādem. eundē: verunt̄ scribunt̄ p̄n. mutat. n.

m. in n. et ita de similibus dicas.

Quēo q̄s qui qui q̄tū gre. i. posse. et p̄ponit cū non. et d̄r ne-

quo q̄s. qui. qui tū. gre. i. nō posse. Quēo neut̄ p̄ est cū oib'

suis xpositis. et cor. q. in sup. vt quitū negtū. et scribunt̄ gt

ineq; p̄t. et nō p̄ d. q̄r format tertia psona a secunda s. in

tanutata: vt queo quis quit: nequeo negs negr: vñ gene-

rali nullum v̄bum desinit in d. in tertia psona.

Quercetū ti. a quercus d̄r hoc quercetū ti. loc' vbi querc' crescit et abūdant: vt querceus cea. ceū. q̄d de quercu to-

nū est. et pdu. penul. querchetum.

Quercus a quero ris. deriuat hic quercus huius cus. q̄r in

asolim quereban̄ respōsa vel glādes ad pastuz boīs. et

desinit abltū pluralis in v̄bus quercubus.

Querelosus. a queror dicit̄ querela le. et ide querelosus sa.

sum. et querulor laris. i. lamentari.

Querētis. pticipiū de quero ris. diphōtōgaf. et mutat ae. in

lōgā in xpone: vt cōquirēs ingrens p̄quirēs. S̄z q̄rens

pticipiū de q̄roz reris. cor. p̄mā. et retinet e. i. xpone. vt cō

querēs: sic t̄ suū v̄bū q̄roz ris. et q̄queror ris. vñ dic̄ p̄p.

Querēs pticipiū a q̄ro ris. et q̄roz ris. s̄z in tpe est d̄ria.

Querimonia a queror ris. dicit̄ hec querimonia nie. i. la-

mentatio. Et inde querimoniōsus. sa. suz. et querimoniō

ris. deponens. i. lamentari.

Querito tas. in queso vide.

Quernus a quercus dicitur quernus na. num. i. ad quercū

ptinens vel de quercu existens.

Quero ris. q̄sui. sitū. q̄rere. i. inestigare: v̄l petere: v̄l iterro-

gare. et p̄ponit vt acqro ris. q̄ro ris. disquiro ris. i. diuer-

sis modis q̄rere. et uestigare: exqro ris. ingro ris. Queri-

mus nota: ingrīm' de quo dubitam'. p̄quiro: regro ris. i.

iteq; q̄rere v̄l inestigare. Quero et ei' p̄posita sunt actiua:

et faciūt p̄teritū in siui. et sup. in sitū ad modū q̄rte siuga-

tiois. Itē q̄ro b̄z p̄mā pductā et diphōtōgata. s̄z in oib' cō-

positis mutat illa diphōtōg' ae. in i. pdu. vt q̄ro: exqro:

ingro. In pticipiū ēt in ens mutant ae. in i. pdu. vt q̄res

q̄res: ingrēs: s̄z q̄ror depo. retinet e. vt cōqueror q̄rens

sicut dixi in querēs: vide v̄sus in queror quereris.

Queror. a q̄ro ris. fit q̄roz reris. questus suz. q̄ri. i. lamētari:

g. n. cōquerit aliqd querit vt fiat. s. vindicta. v̄l aliquid. vñ

q̄stor questrix. questio q̄st'. Uide ḡḡ ista syncopata de-

scēdūt a queror: s̄z itēgra descēdūt a q̄roz reris. et est que-

ror deponē. cū oib' suis xpositis. et cor. que. et retinet e. in

xpone: vt q̄roz reris. q̄queror reris. s̄z q̄ro ris. pdu. p̄mā

diphōtōgo. vñ v̄sus. Querit argētū: querit pcussus ab ho-

ste. Absit ab illa queri que cōstant turpia queri.

Querquera re. i. febris acuta. et dicitur a queror reris. quia

facit hominem conqueri.

Querulostis. in querulus exponit.

Querulus. a q̄roz reris. deriuat querulus la. lū. penl. cor. i.

garulus la. lū. vel sepe vel frequēter querelas faciēs. vñ

querulostis sa. sum. i. querela plen'. Et comparat. et inde

querulose sius. fissime. aduerbium.

Quesitas. in queso exponit.

Quesitor a q̄ro ris. deriuat h̄ q̄sitor toris. et b̄ q̄sitor cis. et

b̄ q̄sitor onis. et h̄ q̄sitor tus. tui. et q̄sitor. S̄z syncopā fōia ista

et d̄r h̄ q̄sitor oris. idē q̄d q̄sitor. S̄ilr p̄ syncopā q̄sitor cis.

idē q̄d q̄sitor. vel vxor q̄sitoris. et q̄sitor. silr syncopā. et d̄r

questus tus. tui. Itē q̄sitor syncopā: et d̄r hec q̄sitor onis.

s̄z vide. q̄r ista syncopata descēdūt a quero ris. s̄z integra

descendunt a queror reris. deponē.

Queso. a q̄ro ris. d̄r q̄so sis. desideratiū. i. cū desiderio q̄re

re rogare: obsecrare. Et declinabat oliz itegre et regulari-

ter. et faciebat p̄teritū q̄si v̄l q̄siu. et sup. q̄situ. penl. pdu.

s̄z mō ē defectiū. q̄r nō vtūr nisi duab' ei' vocib' p̄

sensit p̄pis. s. q̄so et q̄sum'. et ē anormalū. et fm. tertia cōiu-

gatōez in p̄tī idicatiū modi deberet h̄re in p̄ma psona

p̄lali i. aī. m'. vt legim'. s̄z mō p̄ i. b̄z u. et dicim' q̄sumus

more antiquo. et nō q̄sim'. et ab ei' sc̄da psona s̄z q̄r ol̄ de-

clinabat q̄so sis. extracta s. et addita to. fit q̄sito tas. penl.

cor. et ē v̄bū freqn. itē q̄ro ēberet facere freqn. q̄sito tas.

ab v̄tio sup. quesitu penl. pdu. s̄z q̄situ ad vocē nō ēēt

d̄ria iter ipm. et q̄sito tas. q̄d fit a q̄so: s̄z ēēt in tpe d̄ria. iō

causa d̄rie ad id facit frequen. a quaero ris. de sc̄da psona

ab abstracta s. et addita to. vt quero ris. q̄rito tas. penul.

cor. et pducit p̄mā queso. Ul̄ Qui. de ponto. Da veniam

queso nimioq; ignosce timori.

Questio. a q̄ro ris. deriuat h̄ q̄sito onis. s̄z syncopā. et d̄r h̄

q̄sito onis. i. iq̄sito cā v̄l disceptatio. vñ h̄ q̄situ cula le. di-

mi. et q̄sitionari' ria. riū. q̄d ad q̄sitionē p̄tinet. et h̄ q̄sitiona-

ri' ry. q̄ q̄sitionē fa. et q̄sitionor naris. i. igrere: q̄sitionē fa-

Questionarius in questio exponit.

Questiuncula le. diminutiū parus questio.

Questor. a q̄ro ris. d̄r q̄sitor toris. s̄z syncopā. et d̄r questor

oris. idē q̄d q̄sitor. s. q̄ i. loco indicis exgrit de cāis. vel d̄r

q̄sitor q̄ q̄sitionib' p̄est. et q̄sitor dicebat olim q̄rebat et p̄

curabat tributa ppli romani. vñ q̄stura re. ei' dignitas. et

q̄sitor' ria. riū. q̄d ad q̄sitorē p̄tinet. S̄ilr p̄ syncopā d̄r h̄

q̄sitor idē q̄d q̄sitor v̄l vxor q̄sitoris fm. Hug. Itē q̄sitor

q̄nq; d̄r mercenari' q̄ p̄dicat pp sumpt'. Et iō nota h̄ q̄

d̄ns in euāgelio. Jo. distinguit tria ḡna psonaz. s. pasto-

res q̄ sūt amplectēdi et diligēdi. mercenarios q̄ sūt tolerā-

di. et fures q̄ sūt cauēdi. Et dic̄ glo. Aug. sup illō ad Phi-

lippeū. ca. z. D̄s. n. q̄ sua sūt q̄rūt: nō q̄ sūt ȳhu xpi. Hi i.

q̄ sūt mercenary q̄ sūt tolerādi. q̄r eadē h̄t i. ore: q̄ p̄

stores q̄ v̄tq; sūt diligēdi. Fures v̄o et latrones q̄ occidūt

s̄t cauēdi. et b̄n dic̄ q̄ mercenary sūt tolerādi: q̄ h̄t i. ore

eadē q̄ p̄stores. i. v̄tate p̄dicat: sic et p̄stores: s̄z pp q̄

stū. Nā si falsitatē p̄dicarēt: iāz caderēt a rōne mercena-

ri' et acqrerēt offīn latronū et hereticōz. et tūc eēnt cauē-

di: vñ q̄stors q̄ abusiōes et falsitates p̄dicat: nō sūt tole-

rādi. imo tāq; aiāz fures. et rex cauēdi sūt. vide ēt in pre-

Questrix cis. in questor exponit.

Questuari'. a q̄st' deriuat q̄stuarī' ria. riū. q̄stū viuit: sic

mercator. vñ q̄stuarie d̄n̄ meretrices q̄ q̄stū corporis vi-

Questuosus in questus exponit.

Quest' a q̄ro d̄r q̄st' tus. tui. et syncopā. et d̄r q̄st' stus. stui.

.i. acq̄sito alicui'. vñ q̄stuosus sa. suz. i. q̄stib' plen' v̄l lu-

</div

bicas. et dicitur quianam. si quia vel cur. Virgil. Deu quianas
tanti cinxerunt ethera nimbi.
Quicq; ex qd et qz componit. et mutat d. in c. fm pris.
Quicq; ponit ex q. et cu. et qz. Ab hoc relatio g trahit vi
relatiois. qz regrit duo vba sic hoc relatiu g. a ppone cu
bz ut sit collectiu. A diuctioe qz bz ut sit distributiu.
De h' et dixi i. 3. pte in ca. de figura posita. et et in gsgs.
Quiddam. i. aliquid modicum neutrum est. quidam vero
per vnum d. mas generis est.
Quidem diuctio affirmativa cor. pm. Fasces. Mete gd le
ta decorat florida vita. Et idem ponit signe. Eodem aut
simplex est. Uide supra in loco suo in e. littera.
Quidam due ptes p uno affirmativo aduer. i. certe vere.
Quieges eu. v'l get? su. ee v'l fieri getu. et ponit cu ad.
et d' ad geo es. eu. etu. i. assentire. v'l adget? ta. tu. Itē co
ponit. vt coquieo es. regco es. v'l reget? ta. tu. Et ponit
vt irrequiet? ta. tu. Et ta a geo qz ei positis descendunt
gesco: adgesco: cōgesco: regesco: scis. qz bnt vocē inchoati
uoz. Quiego tei posita sunt neutra et absoluta: s; nō sūt
in vsu in pnti: s; in pterito: vide de hoc in tertia pte in tra
ctatu de vbis in capi. de verbo inchoati.
Quies a geo es. d' hec ges etis. et ges ei. i. eodē sensu. Et co
ponit vt reges ei. et reges etis. in eodē sensu: s; distingue.
Simplex in vsu est fm tertiā declinationē. et nō fm qn
tam: s; opositu fm qntā declinationē in vsu est. et nō fm
tertiā. Itē a geo vel a ges d' ges etis. ge. ois. i. get? Et co
ponit: vt inges tis. ge. ois. i. sine gete. Et l; ges et iniquies
habeat e. correpta in ntō: tñ eam pducit in obligs. et po
rest ges esse vbum scde persone et nomen.
Quietus a geo es. derinat getus ta. tu. pticiu. i. q. getuit. et
getus ta. tu. nomē. i. gete plen? Et sparat getus tior. tis
simus. v'l gete tuis. tissime. aduer. et geto tas. i. getu face
re. et ponit qnq; p absoluere a debito: vel reddere debi
tu. Quidaz tñ in hac significatioe subtrahit e. et dicut q
to tas. tui. rare. qd magis vulgare est qz regulare. Qui
etus ponit cu in. et d' ingetus ta. tu. q. gete nō bz. q. mo
lestat vel molestat. v'l igeo tas. i. molestare: igeo face
re. Et sunt actina geto et igeo. et pdu. penl. getus et geto.
Quin. i. vt nō vel vt. diuctio adiectua. gn. i. g. diuctio est il
latina. gn. i. poti aduer. eligedi. gn. i. cur nō. v'l cur aduer.
interrogadi. gn. i. certe aduer. affirmandi. gn. i. sup aduer.
ordinis. Et ponit vt gnetiaz. i. insup aduer. ordinis fm.
Hug. Itē iuenit gniimmo. i. poti v'l certe aduer. affirmā
di vel eligēdi: vel possunt eē due ptes. Et scias q in euā
gelio Luce vbi d'. Quinimmo bti qui audiuit vbum dei: et
custodiuit illud. ita distinguendū esse videf. Quinimmo
beati. et deinde. Bti qui audiuit vbum dei: et custodiuit il
lud. et pdu. penultimā gniimmo. quia immo habet pmaz
longam. vt dixi etiam supra: in immo.
Quinarius. a quinq; dicitur quinarius ria. rium. et substan
tiae hic quinarius ry. pro tali numero.
Quincuns a qnq; et vns vel vntia componit hic quincuns
tis. i. qnq; vntie. et formatur genitiuus a nominatiuo re
mora s. et addita tis. fit gncuntis a quincuns.
Quindecim numeri pluralis omnis ge. et indecli. Et cōpo
nitur a quinq; et decem. et mutatur cem. in cim.
Quinden? a qndecim d' qnden? na. nū. penl. pdu. et qntus.
decim? ma. mū. et qndecies aduer. i. qndecim vicibus.
Quinetia. a qn et et ponit gnetia. i. insup aduer. ordinis.
Quingeti te. ta. a qnq; et cetu. et mutat c. in g. Uide in qdri
Quinimmo in gn exponitur.
Quinio onis. d' a qnq; sicut hic quaternio onis. d' a qtuor
Un et in plogo sophonie dicit Hieronymus. Hoc si vpx
est: sophonias ppbeta gnione: vt ita dicā: pphetica et glo
riosia maior suoz stirpe generat? est. Hec dic Hierony
mus. qz sophonias qnt? numerat in gntiōe sua: s; quia

gnio nō ē in frequēti vsu. iō dic Hieronymus et ita dicā
Quinpotius. i. magis fm papiam
Quinquagenarius ria. riū. in qnq; genus exponitur.
Quinquagen? a qnq; gnta d' qnq; gen? na. nū. penul. pdu. et
d' qnq; geni q in capite sunt qnq; gnta militū ostiuti.
Quinquagesima d' a qnq; gnta. et durat a dñica q canta
tur. Esto mihi in deu pectorē. et terminat in ipsa die pa
sche. Instituta est aut p p suppletionē. Clerici. n. vidētes
q sicut pcedebat ppim ordine. ita pcedere deberet scita
te. per duos etiā dies aū illos qtuor abstineret et ieunio
re incipiūt. et sic vna septimana addita est qdragesime q
et qnq; gnta noīat. et hoc ordinavit. Theophobus papav
dr. Significat aut qnq; gnta tps remissiois vel penitē
tie in q oīa remittunt. Quinq; gnt? n. ann? erat iubile
q erat ann? remissiois. qz tūc debita dimittebant: seruili
berabant: et oēs ad suas possessioes ppas reuertebant: p
qd significat q p penitētiā dimittunt pccoz debita: li
berant penitētes a servitute demonū. et reuertunt ad pos
sessioes celestiu mansionū. Uide in penthecoste.
Quinquagesies adverbium numeri. i. quinquaginta vici
bus: a quinquaginta dicitur fm papiam.
Quinquangulus. i. quinq; angulos habens.
Quinq; tres. qnq; ponit cu ater tra. triū. et d' bi qnq; tresho
rum qnq; triū. et hec qnq; tria boz triū. vel trioz. qdā se
stum sic dictū a qnq; atris dieb? qnq;. n. dies atros. i. ad
uersos dies habuerūt romani ab Hannibale et gallis ob
sessi: qb? dieb? nemo fuit ausus exire: s; et postea liberati
ad illoz dierū memoria fecerūt illud festū. v'l Vora. in
epi. Ac poti? puer vt festis qnq; atris oīis. Alij dicunt
q qnq; tria dicunt a qnq; et trib? qz quinges finit in tri
bus annis: vel qz ter in quinq; annis. et durabat tale festū
ad quinq; dies. et pdu. qua.
Quinquatrium. atrium componitur cum quinq; et dicitur
hoc quinquatrium triū. vel quinquestriu stry. i. quinq;
porticu ambitus vel spaciū: vbi sunt qnq; porticus.
Quinq; nomē indeclinabile oīis ge. numeri pluralis. vnde
qnq; adverbium. et qntus ta. tu. et quinus na. num.
Quinquefolium. a qnq; et foliū ponit hoc quinquefoliū
ly. herba quedā quā greci vocāt pentaphilon a numero
folioz. Penta. n. quinq; et filon foliū dicitur.
Quinquennalis in quinquinis est.
Quinquen. qnq; ponit cu ann? et d' h' et hec qnq; enis
et hoc ne. qnq; annoz. v'l hoc qnq; eniū ny. spaciū quinq;
annoz. et h' et hec qnq; enalis et hoc le. Mach. lib. z. ca. 4.
cu aut qnq; enalis agon tyro celebrare. et produ. na. v'l
hec qnq; enalitas tatis. i. qnq; eniū vel qnq; eniū etas.
Et nota q qnq; eniū etas ē: s; qnq; ene etatis. Itē
quinquenā dicim agnū: sed quinquenē puerum.
Quinquennium in quinquinis est.
Quinq; sisa qnq; et as assis ponit h' qnq; enis h' qnq;
sis. i. qnq; oboli: v'l pciū qnq; oboloz. Uide in as assis.
Quinquestriū in quinquatriū exponit.
Quinquimus a quinquimus ma. mū. et quinquim
tis. tui. i. spaciū quinq; annorum.
Quinquimulus la. lum. vide in quinquimus.
Quingm? qnq; ponit cu an? et d' quinquim? ma. mū. i.
qnq; annoz: vel qnq; annis: sic. n. dicim? bim? dñi
anno: trim? triū anno: qtrum? qtuor anno: sic dici
mus qngm us qnq; anno: v'l qnq; imulus la. lū. dñi.
Quingnoctiū a qnq; et nox cris. vel poti? noctiū ponit
hoc qngnoctiū cr. spaciū qnq; noctiū. Antig. n. hoc no
ctiū dicut: a quo poti? ponit: v'l ab hoc gto plurali noctiū.
Quinquiuir a qnq; et vir ponit h' qnq; uiuir hui? qnq; ui
ri qui bz qnq; viros sub se. et binc qnq; uiuir tis. tui. ei
dignitas. et qnq; uiuir re. v'l qnq; uiuir: vel qnq;
penul. cor. dicit mulier que bz qnq; viros sub se.

Quinquiuira re. in quinquiuir exponitur.
Quinquiuiratus in quinquiuir exponitur.
Quintan^o. a qnq^z vel qnt^o d^r qntan^o na. nū. i. qnt^o v^l qnta
die ptingēs v^l affligēs. vñ quintana ne. d^r febris q^z qnto
die affligit. t hec qntana vel qntina d^r qnta ps platee q^z
carpētum pgredi pōt. qntine etiā dicunt flores malo^z
punicoz. t tūc grecum nomen est.

Quintilis. a qnq^z v^l qnt^o d^r h^z qntilis lis. qdā mēsis. s. iuli^o
q^z qnt^o a martio. t desinit abltūs in i. sic t abltūs de sex
tilis. vñ h^z t hec qntilis t hoc le. t pdu. ti. cum deriuet a
noie. Et nota q^z iuli^o t august^o olim diceban^o qntilis
a sextilis a nūero quo distabat a pncipio anni. i. a martio
Antig. n. anū icipiebat a martio vsc^z ad tps nume pom.
pili^z q addidit ianuariū t februariz. t apposuit illos in
pncipio ānt. s^z distinxit illos mēses km lunatiōes. sicut t
oēs alij erāt distincti. t ita ān^o remāsit icorrect^o vsc^z ad
tps July cesaris. q^z cū moraret in egypto cum cleopatra
ānū correxit t distinxit h^z cursuz solis ad idē pūctū in si-
ne āni redeūtis. fm g^z suetudinē antiquoz q^z ānū icipie-
bat a martio oēs mēses dicti sūt a nūero quo distabat a
pncipio āni. i. a martio post iuniū: t qntilis qnt^o a martio
h^z postea ad honorē July cesaris q^z in illo mēse nat^o ē:
vel aliquā victoriā obtintuit: dice^z ē iuli^o. Sextilis vō di-
cūs ē: q^z sext^o a pncipio āni. i. a martio: s^z postea ad ho-
norē Augusti q^z in illo mēse nat^o ē: vel in eo aliquā victo-
riā obtinuit: dice^z ē august^o. Noia vō sequētiū mēsiū co-
posita sūt a nūero: videlic^z quo distabat a pncipio āni. i.
a martio. t hoc noie iher; vt septēber a septē t iher: octo-
ber ab octo t iher. quasi octau^o ab iher. i. a martio in quo
imbris t pluuiie abūdāt. t sic de alij.

Quintina ne. in quintanus exponitur.
Quintusdecimus in quindenus exponitur.

Quinus in quinq^z exponitur.

Quipazz ri. ge. neu. gen^o ē herbe a grecis dcīm. q^z hēatvntē
seruētē. Et vt dñt qdā spēs qpari d^r zinq^z iher. t vide^z cō-
poni ab e quo t pir qdā ē ignis. q^z d^r eqri igni pp calorē.
Quippe. i. nimirū: sine dubio: certe pfirmatiuzz aduer. est
a. sicut scilicet: videlicet. t pdu. pīmā positione.

Quirina in quiris vide.

Quiris lingua sabino^z d^r hasta. vñ h^z grina ne. i. hasta. t h^z
grin^o ni. dict^o ē Romulus q^z sp^z hastat^o icedebat. v^l q^z ba-
sta ei^o post mortē in auētino mōte fixa d^r floruisse. vñ h^z
gris tis. dict^o ē qlib^z ciuis roman^o. q^z romania romulo:
v^l romani dcī sūt grites q^z hastati t fortis. vñ t qnq^z
grites dñr milites q^z hasta secū deferūt. t pdu. quiris pe-
nūl. gritis t circūflectit vltimā gris i ntō: sic oliz i utē
gro siebat. q^z dcliabab^z h^z gritis b^z gritis. t dñsinit ntūs i is.
Quirito. a gris v^l gritis d^r quirito tas. taui. (pdu. gris.
tare. i. romanizare: v^l more gritū se h^z e: v^l ad modū gri-
tu egtare v^l gritare. i. ppīm allog. t pdu. ri. quirito tas.
Quis v^l g^z h^z sedeci pōnes t syllabicas adiectōes. Lō-
pōnes. n. sūt septē. s. sīgs: negs: aliqs: nūgs: ecgs: vnuisqsz
rgs. Quis at h^z qnq^z adiectōes. s. gsnā: gspīa: gspuras
gsp^z t gspqz: s^z q recipit q̄tuor adiectōes. s. qdā: quis: qlib^z
t gcuqz. De pdictis dixi in tertia parte vbi egī de figura
cōposita nominis. in ca. de syllabicas adiectōibus.

Quispia deriuat a gs. t ē figure simplicis. t ipsoat purā iſi-
nitatē: sīc aligs diuersam. q^z piare est facere purū. vñ q^z
piā hō currit. i. pure vñ^o. t sic quādā discretionē faē circa
iſinitatē. Recipit at hoc femininū piā in actō casu. q^z fe-
mina de facili iſmutat. t cū hoc nomē piāz videat pati. t
extra nām suā pont: recte sumit p^z actuz q^z rē denotat pa-
tientē. Pāp. dicit. Quipplam aliquid modicum.

Quisputas spēi veriuatiue a gs. t ē ibi putas syllabica adie-
cio. t ē accēt^o pncipalis sup gs. vñ in Luca. Quisputas
puer iste erit: Et in Mat. Quisputas maior est in regno

celop^z: Et d^r acui gs. t sequētes due syllabe debēt grana-
ri. q^z sup syllabica adiectōe nō ē ponēd^o pncipal^o accēt^o.
Et scias q^z qspuras. iō recipit h^z vbu putas i scōa psōa. q^z
ois interrogatio mouet. t p̄cipue illū ad quē sermo diri-
git. t sic tal^o adiectio cā cuiusdā excitatōis iuēta fuit. oīs
at excitatio fit qd subaz. t nō ad accīs. t iō cū alij ifini-
tis. Quisglie arū. pōnis a qd. t cado. t sūt gs. (tis nō iūgit^o.
glie stipule i mixte surcul^z t folys aridis. s. qdā palee mi-
nutissime q^z svocāt stipulas. Dñr ē qslie q^z qcgd cadit
a. qcgd supfluitatis ex arboce. v^l aliq mā cadit. vt purga-
mēta frumenti t terrarū: t modici surculi stercore t silia.
vñ qsligiosus sa. suz. plen^o qslilys. t sic fm Hug. A quid
neutro t cado pōnis qslilie: v^l vt quidā volūt pōnis
qslilie a gs t curo ras. q^z cui cure sunt ille: vel quis cu-
rat de illis. Pōt g^z dici quisquillas. i. gs curat illas ppter
sui vtilitatē. t cor. i. ante L. vt p^z in peripisimo.

Quisgs pōnis ex gs. t gs. t fm vsum declinat: vt gsgs: gd-
gd. t quoquo. posset ēt fm rōnē in alij casib^z geminari
nisi vbi ifinitū a relatiuo secernit: vt dixi i. z. pte: vbi egī
de figura pōsita noīs: in ca. de syllabicas adiectōib^z. Et
scias q^z dictio geminata v^l recipies cūq^z h^z vim duorū
casuū. s. qncedētis t relatiui. vñ requirit duo vba poni in
structiōe. t ponēda sūt in eo casu in quo ponēt relatiū
facta explicatiōe siue poni debēt in eo casu quē requirit
vbu sequēs imediate. vt video qcūq^z hō currit. i. video
oēs hoiez q^z currit. t quecūq^z hoiez video currit. i. oīs hō
currit: quez video. Sīl^z video qdqd est h^z itus. i. oē illud
video qdē h^z itus. t quidqd video est h^z itus. i. oē illud est
hic itus qd video. vel video quisquis hō est alb^z. i. video
oēm boiem qui est alb^z. t scribit^z quidquid per d. nō p. c.
q^z d. nō mutat ibi in c. lic^z d. muteē in c. sequēte q. t hoc
solūmodo fit in hac dictione quicq^z.

Quito tas. vide in quietus ta. tum.

Quocirca. circa per pōsitionē vel potius quādā irregula-
ritatē iungit cū iſlis. s. quocirca p̄ iunctiōe causalī v^l il-
latiua: circumcirca: vel circumquaq^z.

Quodā mō due ptes sunt. vñ duob^z accētib^z regēde. Qui-
dā tñ grauāt mo. t tūc dicem^z q^z nō ē ibi pō: s^z qdā irre-
gularis vocū ɔgeries fungens loco vni^o dictionis.

Quo minus due dictiōes sunt vide in. z. parte vbi egī d^r ac-
cētu aduerbio: in ca. de compositis a minus.

Quo modo dne ptes sunt in euāgelio Lu. 6. Quo mō fiet
istud qñ virū nō cognosco: Aliqñ quomō vide^z esse di-
ctio composita: s^z poti^o est ibi irregularis quedā vocum
cōgeries que ponēt loco vni^o dictiōis. vt quomō i. qua-
liter. t tūc accentuat ac si eēt vna dictio. t acuit^z quo: sed
mō grauāt. vide in. z. parte in ca. de cōpositis a modo.

Quondā aduer. tpis per q. scribit^z. q^z deriuat a quando.

Quoniā iunctiō causalī vel subcontinuatiua. Causalī.
vt qñ pdest tibi lege. Subcontinuatiua: vt qñ ambulat
monet: sic quoniā quia. vel ergovna pars est fm pāp. t
differt quoniā a quia. sicut habes in quia.

Quoniā quidez. i. q^z vel ergo vna pars est composita a qñ
t qdē. t tūc grauāt qui. t acuit^z an. p̄nt ēt cē due partes.
t tūc duob^z accentib^z regunt^z. t acuit^z q^z t scribit^z tūc qñ
pm. t tūc qñ gdē idē est qd q^z certe. Et sic sumit in pria
ad Lof. i. 6. ca. Qñ qdem per boiem mors tē.

Quorsum. i. versus quā partem. t componit^z a quo t ver-
sum. t syllabicitur quorsum. t dicitur quorsum cūq^z. i.
versus quamcunq^z partem fm Hug.

Quotennis. a quot t ānius componit^z hic t hec quotennis.
t hoc ne. t quotennis na. nū. i. quot annoz. t h^z quere-
re de numero ānorū ad qd debēt respōderi huiusmo-
di noia decennis. tricēnis tē. vel iste gtūs annoz cu^z no-
mine numerali. vt quotēnis es tu. biennis triēnis. bim^o.
trīmus. trium vel quatuorannorum.

Be

R

Quotidianus in quotidie est.

Quotidie. quot componit cū dies. & dī quotidie aduerbiū tpiis: qd̄ vitiose scribit p̄ c. vt vult. Hug. nā per q. scribi dī. hoc etiā vult. p̄ ap̄. Et a quotidie dī quotidian? na. nū. sic a meridie meridian? na. nū. sicut dicit. Prisc. in. z. maio. vñ quotidianū debet scribi in pater noster per q.

Quoties aduerbiū numeri. i. frequēter multoties: quoties .i. quot vicib? cui respōdes semel: bis ter: & filia. & deriuatur a quotus. & syllabica: vt quotienscunq;

Quot. ab hoc ablī quo deriuat̄ quot ois ge. i. declinabile z tñ pluralis numeri. & est tūc interrogatiū: ifinitū: relatiū. Et ide quot ta. tū. numerale & ordinale: vt quot es in bāco. p̄ m? vel scōs. Quot es in ordine q̄rtus v̄l gntus .i. abolit? subdiacon? Et hinc quoties aduer. & cor. p̄ mā quot. vñ aliquot? cor. bāc syllaba quo. vide in aliquot?

Quousq; i. q̄d̄ diu aduer. tpiis. quousq; i. ad quē locū aduer. loci. vñ v̄sus. T̄ ps siue locū dic significare quousq;. Quur aduerbiū interrogādi pōt̄ deriuari a q. & sic scribit̄ per q. & p̄ geminū u. vel pōt̄ deriuaria cuius grō de quis: & tunc debet scribi per c. & vnum u. sicut cur. & ita cōmūniter scribitur fin modernos.

Sine aspiratione ponitur i latinis dictionib?. In grecis vō vel p̄ncipalis. i. in p̄ncipio vel geminata in media dictio ne aspiratur: vt rhetor: rhodus: pirrus: rhetia sicut dicit. Pris.

Raab interpreta: latitudo vel fames vel impetus. & acuitur in fine.

Rabbi acuiſ in fine. & interpretat̄ magister siue docēs me: aut magister meus. rabboni idem. & acuiſ in fine.

Rabboni in rabbi exponitur.

Rabidulus in rabies exponitur.

Rabidus da. dum. in rabies exponitur.

Rabiecula le. diminutiuum parua rabies.

Rabies a rau qd̄ est ira dī hec rabies. ei. vñ hec rabiecula le. dimi. & rabiosus sa. sum. Et ḡparaf. vñ rabioſe ſi?. ſiſi me aduerbiū. & hec rabiositas tatis. Item a rabies dī rabulus la. lū. & rabid? da. dū. penl. cor. i. rabie plen? rabiedat?: furore plen?; irat?: iſan? vñ rabidulus la. lū. dimi.

Rabsates scribitur per b. in interpretationibus. & corri. penul. p̄prium nomen viri.

Rabulus la. lum. in rabies est. & cor. penul.

Racemifer. a racemus & fero fers componit̄ racemifer ra. rum. i. racemos ferens. & cor. mi.

Racemus a ramus dic̄ hic racem? mi. paurus ramuscus vel vua. s. pars botrionis. vnde racemos maris. i. sparsas vuas: vel racemos colligere. & pdu. ce.

Racha. i. inanis & vacu? quē vulgata iniuria absq; sensu: v̄l absq; cerebro dicere possum? & ē hebreū. & acuiſ in fine.

Vel qd̄ meli? est. Racha est interiectio affectū idignat̄is ondēs: sic cū dolem? dicim? heu. & cū letamur vach. & fili cū idignamur dicim? racha. vñ Gre. mora. zi. tractas illud Mat. 5. ca. Dis ḡ irascit̄ fratri suo re? erit iudicio.

Qui dixerit fratri suo racha reus erit ḡcilio. Qui dicit faue re? erit gehēne ignis: sic dī. Racha q̄ppe in hebreo colloquio vōx interiectōis ē: que qdē animū irascētis ostēdit: nec tñ plenū v̄bū iracūdie exp̄mit. Pr̄ius ḡ ira rep̄ bēdīt̄ sine voce: postmodū vō cū voce: i. neccū pleno v̄bo formata. Ad extremū vō cū dī fatue. ira redarguit̄ q̄ cū vocis excessu explet̄: ēt p̄fectōe sermonis. Et notādū q̄ in ira phibz ēē reū iudicio: in voce ire qd̄ est racha reū ḡcilio: in v̄bo vocis: qd̄ est fatue reū gehēne ignis. Per grad? etenī culpe creuit ordo sententie. q̄r̄ in iudicio ad. buic causa discutit̄. in ḡcilio aut̄ iā cause sentētia diffinīt̄. in gehēna vō ignis ea q̄ de cōcilio egredit̄: sentētia exple-

ante

E

tur. Beda vō dicit. Racha nec grecū ē nec latinū: s. p̄p̄ hebreū. Quidā aut̄ ethymologiaz de hoc noīe greco tra bere voluerūt̄ putātes dici pānosum. grece. n. pannos rāthus dī: s. nos hui? v̄bi vim subtili? p̄spiciētes nil alind ītelligim? ēē racha nisi vocē īcōditā irati animi p̄motio nē significatē: q̄les sunt īteriectōes apud grāmaticos: si cut dī a dolēte heu: ab irascēte he: a timente vt atat. & cetera talia. Qui dī fatue reus erit gehēne ignis. C. Nō tādū in hoc loco q̄ gradatim de minimis ad maiora cōscēdit. qm̄ p̄ q̄litate pct̄i vindicta cōminat̄. In p̄mo enī loco vñ solūmō posuit. i. irā. In scōo dno. s. irā & vocē in ira cōmotionē animi significās. In tertio tria. s. irā: vocē & p̄tumeliā. Sic ḡ mai? pct̄i est dicere fatue q̄s solūmō irasci. v̄l dicere racha. sic graui? ē reū ēē gehēne ignis q̄s reū ḡcilio & iudicio. In iudicio. n. cā discutit̄ & is q̄ re? p̄tabat nōnunq; inocēs iuenit̄. In ḡcilio vō sigs reus cui ctus ē: q̄ pena puniat̄ ab alijs tractat̄. & adhuc euadere solet. In gehēna aut̄ ignis nlla ē liberatio. & iō in retributiōe pene quātitas pct̄i designat̄. Gehēne nomē in tota serie scriptura: veteris testamēti nō rep̄it̄: s. a salvatore in euāgelio positū cognoscit̄. Lōpositū aut̄ nomē est gehēna ex ge. & gehēna. q̄ vallis gratuita īterptat̄. fuit. n. vallis filior̄ gehēnon iuxta hierusalē v̄bi ppter scelus idolatrie multa iacuerūt̄ cadauera mortuoꝝ. & iō v̄bicūq; nō mē gehēne ponit̄ pena īfernī designat̄. Vnde ī gehēnon Quare aut̄ racha nō sit īterptat̄ habes in alleluia.

Rachel īterptat̄ ouis. q̄r̄ p̄ ea Jacob pānit̄ oues laban socii sui. itē īterptat̄ visuz p̄ncipū v̄l mūda. v̄l vidēs dei. & pōt̄ ēē īdeclina. v̄l pōt̄ d̄clinari. vt hec rachel b? rachae lis. & pdu. penul. ḡt̄. & significat vītā ītemplatiūam.

Radico cas. a radix icis. dī radico cas. caui. care. i. radices emittere. v̄l radicib? firmare. & ḡponit̄: vt abradico cas. i. a radice euellere. & arradico cas. i. valde v̄l ad aligd̄a dicare. diradico. i. diuellere. eradico as. i. euellere d̄stine re. vñ eradicās ge. ois. Job. 31. Oia eradicās genitīa. radico p̄ radices emittere neut̄ ē. In alia significatiōe suis ḡpositis ē actiuū. & i v̄traq; significatiōe pdu. di.

Radicosus sa. suz. i. radicibus plenus. Et comparatur. & dicitur a radix.

Radicula le. diminutiuum parua radix.

Radio a rado dis. vel a radi? dī radio as. i. splēdere. Et cōponit̄ vt irradio as. i. itus v̄l valde radiare. pradio as. ob radio as. i. circūcīra v̄l p̄tra splēdere. Radio & ei? cōposita neutra sunt & absoluta: l̄s qñq; ponant̄ trāstine. vel p̄ illuminare. vel p̄ illustrare. & cor. ra. Un̄ in Tobia dicit̄. Preradiat̄ proles plis honore pater.

Radiolus. in radius exponitur.

Radius. a rado dis. dī hic radi? dy. īstrumentum tēpendi. s. pecten. vel nauicula v̄l lignū qd̄ distinguit̄ stamina. & dī sic. q̄r̄ radēdo fiat. vñ & radi? dī qd̄dā gen? oliuarū ob lōgitudinē. q̄r̄ lōge sunt ad silitudinē radioꝝ. Radi? ēt dī v̄ga q̄ geometri figurā faciūt̄ in supposito puluere. & radi? dī splēdor. vt radi? solis & stellaz. & dī sic. ppter lōgitudineꝝ. q̄r̄ longe emittat̄ & diriga. Et a radius dī hic radiolus li. dimi. in qualibet sua significatiōe. vñ hec radiola le. pdictum genus oliuarū. & cor. ra. Un̄ qd̄am. Di cas textoris radiū: radium quoq; solis.

Radix a radi? dī hec radix dicit̄. q̄r̄ quasi qbusda: radys fixa terre in p̄fundū demergit̄: vel a rado. q̄r̄ si eradat̄ nō repullulat. vñ radic? aduerbiū. i. fundit̄ v̄sq; ad radicem & pdu. radix penul. genitīi radicis.

Rado dis. s. suz. radere. i. ītersecare. supficiē remouere. v̄l parū diminuēdo applanare. vñ rasim aduerbiū. Rado ḡponit̄. vt abrado dis. i. pcūl radēdo iacere. vel malera dere. Arrado dis. i. valde v̄l iuxta. v̄l v̄sq; ad imū rade re. corrado dis. i. simul radere. vñ hoc corradiū dy. i. cor-